

**PRVA OBRAVNAVA
EVA 2016-3130-0038**

**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ELEKTRONSKIH
KOMUNIKACIJAH**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Splošno stanje sektorja elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji¹

Vrednost investicij v sektorju elektronskih komunikacij je v letu 2014 znašala 180 milijonov evrov, kar je 19 % ali 29 milijonov več kot v letu 2013. Skupni prihodki od storitev elektronskih komunikacij so se v letu 2014 v primerjavi z letom 2013 znižali za 44 milijonov evrov ali 4 %, od tega sta se znižala prihodek od javnega telefonskega omrežja na fiksni lokaciji in prihodek od javno dostopnih mobilnih telefonskih storitev, povečali pa so se prihodki od storitev medomrežnega povezovanja.

Na trgu fiksne telefonije se nadaljuje trend iz zadnjih let, in sicer se storitev fiksne telefonije najpogosteje ponuja kot del paketa, ki običajno vključuje dostop do interneta in televizije, vedno pogosteje pa tudi v okviru četverčka, ki vključuje tudi storitve mobilne telefonije. Pri tem se že več kot dve tretjini storitev fiksne telefonije zagotavlja v obliki IP-telefonije. Ne glede na upad interesa za te storitve pa se na trgu ohranja konkurenca, saj noben operater nima prevladujočega tržnega deleža, konkurenca pa se zagotavlja tudi zahvaljujoč prenosljivosti številok, ki uporabnikom omogoča učinkovito prehajanje med operaterji.

Trg mobilne telefonije je bil v letu 2015 priča določenih sprememb kot posledice konsolidacije med operaterji. Tako je družba, ki ima v lasti Si.mobil, kupila družbo, ki je imela v lasti Amis kot pomembnega ponudnika fiksnih govornih in širokopasovnih storitev, operater Telemach pa je prevzel družbo Tušmobil. S tem je na trgu mobilne telefonije prišlo do znatne spremembe, saj vsi omrežni operaterji (Telekom Slovenije, T-2, Si.mobil in Telemach mobil) lahko ponujajo v celoti konvergenčne storitve. Vse naštetu vpliva na trg mobilne telefonije, kjer z razvojem mobilnih omrežij, tudi z zelo hitro rastjo in dostopnostjo LTE-infrastrukture, dostop do širokopasovnega interneta prek mobilnih terminalov opazno narašča.

Glede na podatke iz prvega četrtnja 2016 je med priključki širokopasovnega dostopa do interneta s 25,4-% tržnim deležem še vedno prevladujoča ADSL-tehnologija, vendar so se ji s 24,9-% tržnim deležem zelo približali priključki širokopasovnega dostopa do interneta prek FTTH-tehnologije. V primerjavi s preteklim četrtnjem se je razširjenost fiksnega širokopasovnega dostopa glede na prebivalstvo zvišala na 28,7 %, medtem ko se je razširjenost fiksnega širokopasovnega dostopa glede na gospodinjstva zvišala na 72,1 %. V letu 2015 je na trgu fiksnega dostopa potekal oster konkurenčni boj za končne uporabnike, ki je prinesel višje hitrosti dostopa do interneta za praktično enake cene. V tem času se je število priključkov s hitrostmi najmanj 30 Mbit/s več kot podvojilo in tako obsega že več kot četrtnino vseh širokopasovnih priključkov do

¹ Povzeto po Letnem poročilu Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS za leto 2015, Poročilu Agencije o razvoju trga elektronskih komunikacij za prvo četrtnje 2016 ter po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije.

interneta. Tudi na trgu mobilnega dostopa do interneta operaterji ponujajo pakete, ki vključujejo večje količine podatkov.

Na področju dostopa do televizije sta med končnimi uporabniki najbolj razširjeni kabelska televizija in IPTV. Število IP-televizijskih priključkov raste pri vseh operaterjih, medtem ko skupno število kabelskih televizijskih priključkov v zadnjem obdobju pada. Slovenija je sicer po podatkih za julij 2014 iz poročila Digitalne agende za Evropo uvrščena na tretje mesto po razširjenosti priključkov IP-televizije glede na gospodinjstva (29 %), prav tako pa je nad evropskim povprečjem po razširjenosti priključkov kabelske televizije glede na gospodinjstva (31,4 %).

V zadnjem obdobju je zaznati tudi rast obsega medoperaterskega trga širokopasovnega dostopa kot posledice naraščanja povpraševanja po dostopu do optičnega omrežja Telekom Slovenije in odprtih širokopasovnih omrežij, ki so bila zgrajena z javno-zasebnimi sredstvi. Sicer operaterji še vedno najbolj uporabljajo regulirane produkte na bakrenem omrežju Telekom Slovenije, pri čemer prevladuje razvezan dostop do bakrene krajevne zanke, ki pa se zmanjšuje na račun prehoda na dostop prek bitnega toka.

Stanje zakonodaje na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji

Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1) je bil sprejet 20. decembra 2012 in je začel veljati 15. januarja 2013.

V pravni red Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: RS) je ZEKom-1 prenesel določbe petih direktiv Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki so bile v sklopu prenove regulativnega okvira na področju elektronskih komunikacij iz leta 2009 spremenjene (z Direktivo 2009/136/ES ter Direktivo 2009/140/ES); in sicer:

- 1.1 Direktivo 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/140/ES),
- 1.2 Direktivo 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 21), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- 1.3 Direktivo 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 33), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- 1.4 Direktivo 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 51), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/136/ES),
- 1.5 Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L št. 201 z dne 31. 7. 2002, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES.

V ZEKom-1 pa sta bili v pravni red preneseni še:

- 1.6 Direktiva 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21) in
- 1.7 Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L št. 105 z dne 13. 4. 2006, str. 54).

V skladu z določbami teh direktiv je ZEKom-1 uredil zlasti pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, uredil zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, določil pogoje za omejitev lastninske pravice, določil pravice uporabnikov, uredil varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotovil uresničevanje in uredil varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, uredil reševanje sporov med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, uredil pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, ki niso povezana z navedenimi direktivami.

Leta 2013 se je začel pripravljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 110/13; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1A), saj se je po začetku veljavnosti ZEKom-1 pokazalo, da je treba vzpostaviti pravno podlago, ki bi agenciji omogočila večjo fleksibilnost pri izbiri najprimernejše vrste javne dražbe za podeljevanje radijskih frekvenc. ZEKom-1A je prinesel spremembe, ki agenciji omogočajo večjo fleksibilnost pri izvedbi elektronske dražbe za podelitev radijskih frekvenc.

ZEKom-1A je bil sprejet 13. decembra 2013 in je začel veljati 28. decembra 2013.

Nato je julija 2014 Ustavno sodišče RS (v nadaljnjem besedilu: US) z odločbo št. U-I-65/13-19 razveljavilo člene 13. poglavja o hrambi podatkov ZEKom-1. US je tako odločilo po tem, ko je aprila 2014 Sodišče EU Direktivo o hrambi podatkov razglasilo za neveljavno.

Nadalje je bil s spremembo Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 10/14; v nadaljnjem besedilu: ZIN-B) spremenjen drugi odstavek 226. člena ZEKom-1 – pooblastilo za opravljanje nalog nadzora, ki ga izvajajo pooblaščen osebe agencije, se zdaj izkazuje samo s službeno izkaznico, ki jo izda minister (črtala se je značka).

Zaradi uskladitve z Zakonom o izvensodnem reševanju potrošniških sporov (Uradni list RS, št. 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZIsRPS), s katerim se je v pravni red RS prenesla Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (UL L št. 165 z dne 18. 6. 2013, str. 63), je bilo treba spremeniti določbe ZEKom-1 z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 81/15; v nadaljnjem besedilu: ZEKom-1B). Pri reševanju sporov s področja elektronskih komunikacij se je sicer ohranila dosedanja možnost postopka reševanja sporov končnih uporabnikov (ki zajemajo tudi potrošnike) pri agenciji, vendar morajo po novem operaterji pri reševanju sporov s tega področja izrecno navesti tudi možnost potrošnika za sprožitev postopka izvensodnega reševanja potrošniških sporov (v nadaljnjem besedilu: IRPS) s strani izvajalcev, ki izpolnjujejo pogoje in zagotavljajo postopek skladno z ZIsRPS. Hkrati se je uredila tudi možnost, da potrošnik, če se postopek pred izvajalcem IRPS ne konča z zavezujočo odločbo skladno s predlogom ZIsRPS, zaradi svoje zaščite kot šibkejše stranke lahko vloži predlog za rešitev spora še pred agencijo. Če pa operater ne priznava nobenega izvajalca IRPS kot pristojnega za reševanje potrošniškega spora, mora potrošnika na to v pravnem pouku posebej opozoriti. Poleg tega se je zagotovilo enakovredno obravnavanje potrošnikov pri operaterjih ob sprožitvi postopka reševanja sporov pred agencijo, pa tudi pred izvajalcem IRPS, namreč da operater pri obeh vrstah postopkov zaradi neplačila obveznosti ne sme omejiti dostopa do svojih storitev ali naročnika odklopiti in prekiniti naročniške pogodbe, če je naročnik v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov. Zaradi zagotovitve možnosti delovanja izvajalcev IRPS je bilo tudi omogočeno, da če se potrošnik odloči za sprožitev postopka pri izvajalcu IRPS in

ne pri agenciji, operater za ta postopek tudi temu izvajalcu pošlje njegove prometne podatke.

ZEKom-1B je bil sprejet 21. oktobra 2015, veljati pa je začel 14. novembra 2015.

Na področju sekundarne zakonodaje EU pa je bila 15. maja 2014 sprejeta nova Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/61/EU), ki zahteva prenos svojih določb v nacionalno zakonodajo držav članic EU do 1. januarja 2016. Zaradi te obveznosti prenosa je treba spremeniti in dopolniti obstoječo ureditev ZEKom-1 v okviru predlagane novele.

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport RS (MIZŠ) je decembra 2014 v želji po pripravi čim bolj življenjskega predpisa z upoštevanjem izkušenj iz prakse na spletnih straneh ministrstva in na portalu e-demokracija

(http://www.mizs.gov.si/si/delovna_podrocja/direktorat_za_informacijsko_druzbo/javne_objave_predlogi/)

objavilo poziv strokovni, zainteresirani in drugim javnostim k udeležbi na javnem posvetu, ki je bil 11. 12. 2014 na MIZŠ, v zvezi s stanjem po sprejetju ZEKom-1, na katerem so lahko vsi udeleženi predstavili svoje izkušnje in poglede na izvajanje ZEKom-1, njegove prednosti in morebitne pomanjkljivosti. Možnost oddaje pisnih prispevkov do sredine januarja 2015 pa so imeli tudi vsi drugi zainteresirani. Tako smo želeli zagotoviti pripravo kakovostnega osnutka novega zakona, ki bi bil kar najbolj usklajen z zainteresirano javnostjo. Prejete predloge in pripombe je MIZŠ preučilo in jih objavilo tudi na svojih spletnih straneh.

Glede na pripombe in predloge so se odprla tudi druga vprašanja s področja urejanja ZEKom-1, ki niso povezana s prenosom Direktive 2014/61/EU.

Skladno z navedenim smo pripravili predlog ZEKom-1C, katerega poglavitni namen in cilj je torej popolni prenos zahtev Direktive 2014/61/EU v nacionalno zakonodajo. Hkrati pa želimo izboljšati veljavno zakonsko ureditev v delu, ko gre za nacionalne določbe, in zagotoviti jasnejši oziroma boljši način prenosa direktiv, kot so bile sicer že prenesene z veljavnim ZEKom-1, in tako obstoječi zakon kar najbolj je mogoče dopolniti in spremeniti ob upoštevanju izkušenj, pogledov in stanj v praksi, ki smo jih tako zaznali in bili nanje obveščeni v sklopu prej navedenih aktivnosti z zainteresirano javnostjo in komunikacijo z drugimi resorji oziroma organi.

Direktiva 2014/61/EU

Direktiva 2014/61/EU na ravni EU dopolnjuje regulativni okvir za elektronske komunikacije z namenom odstraniti ovire delovanja notranjega trga in spodbuditi celovito pokritost s širokopasovnim omrežjem, ki je predpogoj za razvoj enotnega digitalnega trga. Gre za direktivo minimalne harmonizacije, kar daje državam članicam več fleksibilnosti pri širšem urejanju tega področja v nacionalni zakonodaji.

Cilj Direktive 2014/61/EU je olajšati in pospešiti postavitve visokohitrostnih elektronskih komunikacijskih omrežij z zmanjšanjem stroškov zanjo. To vključuje ukrepe, kot so skupna in ponovna uporaba obstoječe fizične infrastrukture (vse vrste infrastrukture), kar naj bi ustvarilo pogoje za stroškovno učinkovitejšo postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij. Pri tem so zlasti pomembne sinergije med sektorji. Znižanje stroškov in izboljšanje učinkovitosti izgradnje visokohitrostnih elektronskih komunikacij je bistvenega pomena za razširjenost uporabe visokohitrostnega interneta, katerega digitalna infrastruktura podpira dejansko vse sektorje sodobnega in inovativnega gospodarstva. Direktiva gradi na najboljših praksah, ki že obstajajo v nekaterih državah članicah, in temelji na štirih stebrih, in sicer na (1) dostopu do obstoječe fizične infrastrukture in njeni preglednosti, (2) usklajevanju in preglednosti načrtovanih gradbenih del, (3) racionalizaciji postopka izdaje dovoljenj in (4) stavbni fizični infrastrukturi. Ta direktiva od držav članic tudi zahteva imenovanje enega ali več pristojnih organov za opravljanje nalog nacionalnega organa za reševanje sporov ter imenovanje enega ali več pristojnih organov na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni za opravljanje funkcij enotne informacijske točke.

Ob preučitvi stanja ugotavljamo, da je RS nekatere napredne rešitve že vpeljala na področju vseh štirih stebrov te direktive (takrat pretežno še kot nacionalne rešitve), in sicer tako z zakonodajo s področja elektronskih komunikacij kot tudi z zakonodajo s področja nekaterih drugih sektorjev. Ob tem je Direktiva 2014/61/EU tudi direktiva minimalne harmonizacije in daje državam članicam dokaj široke možnosti prenosa

oziroma dopušča precejšnje mero fleksibilnosti. Ob tem dodajamo, da so bile nekatere od teh rešitev za zniževanje stroškov gradnje (vključno) širokopasovne infrastrukture uzakonjene že z novelo prej veljavnega Zakona o elektronskih komunikacijah iz leta 2009 in potem nadgrajene z ZEKom-1 leta 2012. Nekatere naloge izvajanja teh (doslej) nacionalno specifičnih določb in nadzor nad njihovim izvajanjem ima agencija. Ob tem velja še poudariti pomembno vlogo in naloge, ki jih ima Geodetska uprava RS (v nadaljnjem besedilu: GURS), ki vodi in zagotavlja pogoje za delovanje zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture (GJI), ki je temeljna nepremičninska evidenca v Sloveniji, v kateri se evidentirajo objekti gospodarske javne infrastrukture. Pri tem je pomemben namen zbirnega katastra GJI na enem mestu zagotavljati najažurnejše podatke o vseh vrstah infrastrukture, ki so enostavno dostopni vsem uporabnikom, lastniki objektov infrastrukture pa so dolžni zagotavljati posredovanje podatkov v zbirni kataster na GURS.

Ne glede na vsebino Direktive 2014/61/EU, ki je direktiva minimalne harmonizacije, si bo vlada poleg predloga obravnavane novele za kar najbolj usklajeno investiranje v različne vrste gospodarske javne infrastrukture in doseganje boljših sinergičnih učinkov med različnimi vrstami infrastruktur prizadevala tudi še za dodatne, tudi nezakonodajne, ukrepe.

Poglavitni namen in cilj priprave tega predloga zakona je torej popolni prenos Direktive 2014/61/EU, hkrati pa se z njim izboljšuje veljavna zakonska ureditev v delu, ko gre za nacionalne določbe, ali pa je mogoče zagotoviti jasnejši in boljši način prenosa direktiv, kot so bile že prenesene z veljavnim ZEKom-1, za katere se je pri uporabi posameznih določb v praksi pokazalo, da je to potrebno in mogoče, na kar smo bili tudi opozorjeni v sklopu posvetovanja z javnostjo (javni posvet v zvezi s stanjem po sprejetju ZEKom-1, ki je potekal 11. 12. 2014, in javna obravnava osnutka predloga zakona).

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Načeloma je cilj priprave predloga zakona prenos določb Direktive 2014/61/EU, ki uvaja ukrepe za znižanje stroškov izgradnje visokohitrostnih elektronskih komunikacijskih omrežij. Znižanje stroškov in izboljšanje učinkovitosti izgradnje visokohitrostnih elektronskih komunikacij je bistvenega pomena za razširjenost uporabe visokohitrostnega interneta, katerega digitalna infrastruktura podpira dejansko vse sektorje sodobnega in inovativnega gospodarstva. Predlog zakona pa želi hkrati še izboljšati veljavno zakonsko ureditev tudi v segmentu, ko gre za nacionalne določbe ali pa je mogoče zagotoviti jasnejši in boljši način prenosa veljavnih direktiv, za katere se je pri uporabi posameznih določb v praksi pokazalo, da je to potrebno in mogoče.

2.2 Načela

Zakonski predlog vsebinsko uresničuje načela, ki izhajajo že iz same direktive, in sicer načela, ki jih priznava Listina EU o temeljnih pravicah, zlasti pravico do zasebnosti, svobodno gospodarsko pobudo, lastninsko pravico in pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Predlog hkrati sledi spoštovanju načel objektivnosti, nediskriminacije, preglednosti in sorazmernosti ter h kar največjemu zmanjševanju administrativnih ovir. Predlog zakona sledi tudi načelom pravne varnosti z zagotavljanjem jasnosti in predvidljivosti ureditve ob zagotovitvi spoštovanja človekovih pravic.

2.3 Poglavitne rešitve

- a) Predstavitev predlaganih rešitev:

SPLOŠNE DOLOČBE

– glede na prenos Direktive 2014/61/EU se dopolnjujeta vsebina in namen zakona;

– k obstoječim opredelitvam izrazov se dodajajo nekatere nove, večinoma kot posledica prenosa Direktive 2014/61/EU.

POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJSKIH OMREŽIJ IN STORITEV

– v zvezi z določitvijo števila točk za izračun plačila, ki ga plačujejo agenciji na podlagi obvestila, se operaterjem na utemeljen predlog pri prihodku od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi izven Slovenije, ob določitvi števila točk upošteva le polovica letnega prihodka od teh storitev;

– zaradi jasnosti in preglednosti se izrecno določa, da mora Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (agencija) osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto predložiti v javno obravnavo zainteresirani javnosti, in sicer najpozneje do 31. julija tekočega leta.

GRADNJA OMREŽIJ IN PRIPADAJOČE INFRASTRUKTURE

– predlog zakona pri prenosu Direktive 2014/61/EU upošteva, da gre za direktivo minimalne harmonizacije in so zato rešitve glede obveznosti in zavezancev nekoliko širše, kot bi bilo to minimalno nujno glede na prej navedeno direktivo. To je namreč skladno z dosedanjimi nacionalnimi rešitvami in v javnem interesu nižanja stroškov gradnje oziroma postavitve javnih komunikacijskih omrežij in razvoja storitev v korist končnih uporabnikov. Predlog zakona torej želi doseči popolni prenos Direktive 2014/61/EU s kar najmanjšimi posegi v dosedanjo ureditev ZEKom-1, kjer je to mogoče;

– v poglavju o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture se prenašajo določbe Direktive 2014/61/EU, ki urejajo preglednost v zvezi s fizično infrastrukturo, preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli, usklajevanje gradbenih del in stavbno fizično infrastrukturo;

– glede na dosedanje zahteve pri gradnji oziroma rekonstrukciji večstanovanjskih in poslovnih stavb in glede na zahteve Direktive 2014/61/EU se predlaga taka prilagoditev ureditve, da mora biti komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe položena v stavbno fizično infrastrukturo, torej v prazne instalacijske kanale, zaradi možnosti poznejše priključitve končnih uporabnikov na omrežje visokih hitrosti; določajo se tudi kategorije stavb, za katere ta obveznost ne velja;

– ohranja se ureditev, po kateri mora infrastrukturalni operater (ali drug investitor v javna komunikacijska omrežja in investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture) agenciji sporočiti namero o načrtovani gradnji, pri čemer so predvidene izjeme za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja, kjer ni možnosti za doseganje sinergijskih učinkov; novost pa je možnost, da operater omrežja sam zaprosi infrastrukturnega operaterja za te informacije;

– ohranja se obveznost vpisa v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov pri organu, pristojnem za geodetske zadeve, pri čemer gre za Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture (zbirni kataster) pri Geodetski upravi RS (GURS), vendar pri tem ta ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči. Poleg podatkov za vpis, ki jih zahteva Direktiva 2014/61/EU, predlog zakona določa tudi obveznost vpisa podatkov o številu posameznih pripadajočih vodov. Da bi izvajalci storitev lahko ponudili svoje storitve na že obstoječi infrastrukturi in zaradi pregleda obstoječega stanja infrastrukture za potrebe javnega financiranja oziroma javno-zasebnega partnerstva, se predlaga razkritje podatkov o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke;

– dodaja se obveznost infrastrukturnih operaterjev za vpisovanje podatkov v kataster gospodarske javne infrastrukture tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso javna (uporaba za svoje interne poslovne potrebe). Namen določbe je doseganje večjih sinergijskih učinkov pri investicijah v gradnjo širokopasovnih omrežij na podlagi boljšega pregleda nad obstoječo in razpoložljivo infrastrukturo;

– skladno z Direktivo 2014/61/EU je dodana možnost, da operater omrežja, kadar osnovne informacije o obstoječi fizični infrastrukturi niso na voljo v zbirnem katastru, zaprosi za te informacije katerega koli

infrastrukturnega operaterja na zadevnem območju;

– podrobno se opredeljuje uporaba javnih sredstev za gradnjo širokopasovnega omrežja ali za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje ter določa postopek poizvedovanja po tržnem interesu za gradnjo širokopasovnega omrežja.

RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

– predlaga se, da gre pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice;

– kot obvezna sestavina pogodbe oziroma odločbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja se določa dopustnost skupne uporabe s strani operaterja omrežja, pri čemer se pri določitvi višine denarnega nadomestila za služnost upošteva tudi možnost skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij.

RADIOFREKVENČNI SPEKTER

– agencijo se zavezuje, da pripravi najmanj triletno strategijo upravljanja z radiofrekvenčnim spektrom in jo po pridobitvi soglasja vlade objavi na svojih spletnih straneh, po drugi strani pa je pooblaščen, da lahko sprejme nujne in sorazmerne ukrepe za nemoteno uporabo radiofrekvenčnega spektra v Republiki Sloveniji;

– jasno se določa, da mora agencija svojo odločitev glede javnega razpisa radijskih frekvenc ustrezno obrazložiti in da ne zadostuje le odgovor, da pobude ne sprejme, prav tako bo morala agencija poročati o časovnici morebitnega postopka mednarodne uskladitve frekvenc;

– zaradi nesoglasij pri interpretaciji določb ZEKom-1 in zakona, ki ureja medije, glede pristojnosti agencije in Sveta za radiodifuzijo RS (SRDF) v postopku javnega razpisa za podelitev radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo se ukinja razlikovanje med pogoji in merili, ki se nanašajo na ocenjevanje programskih vsebin, ter drugimi pogoji in merili. SRDF ne bo več določal pogojev in meril, temveč le dal predhodno pisno mnenje, pogoje in merila pa bo določila agencija, ki upravlja z radijskim spektrom ter tudi odgovarja za svoje odločitve. Ministrstvo za kulturo ima pristojnost vodenja razvojnih nalog na medijskem področju, zato predlog zakonske spremembe predvideva tudi njegovo soglasje k pogojem in merilom, ki jih določi agencija. V skladu s predlagano spremembo bo razpisna komisija tudi v celoti ocenila prispele ponudbe, SRDF pa bo dal obrazložen predlog izbire;

– dodaja se izjema, v skladu s katero lahko agencija v primeru preizkušanja novih tehnologij v okviru Evropskih razvojnih projektov izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za namen preizkusa novih tehnologij za daljše časovno obdobje, kot je sicer predvideno za namen testiranja, vendar za najdlje tri leta;

– dodaja se varovalka, po kateri mora agencija pri določitvi plačila za uporabo radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja upoštevati način izračuna plačil, določen v splošnem aktu, ki je veljaven na dan, ko je vlada dala soglasje k tarifi za prihodnje koledarsko leto.

VARNOST OMREŽIJ IN STORITEV TER DELOVANJE V IZJEMNIH STANJIH

– ker je kibernetska varnost na ravni EU postala pomembno področje, na katerem se v zvezi s tem predvideva širše ukrepanje tudi na nacionalni ravni, vključno z možnostjo ustanovitve organa, pristojnega za kibernetsko varnost (kot enega od ukrepov za sistemsko ureditev področja kibernetske varnosti, ki jih definira strategija kibernetske varnosti), se navedeno upošteva tako, da se omogoči prihodnji razvoj na tem področju ne glede na organ, ki bo pristojen za kibernetsko varnost;

– vzpostavlja se obveznost operaterjev, da prednostno zagotavljajo delovanje omrežij (in po potrebi predvidijo nadomestne poti) tudi za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot jo je določila vlada;

– obstoječa dikcija »javno telefonsko omrežje« se nadomešča z dikcijo »javno komunikacijsko omrežje« zaradi tehnološkega razvoja, saj danes le še en operater zagotavlja javno telefonsko omrežje. S spremembo navedene dikcije je zdaj jasno določeno, da morajo vsi operaterji v izjemnih stanjih v svojem omrežju, četudi le-to ni okarakterizirano kot javno telefonsko, ampak kot javno komunikacijsko omrežje, ne glede na tehnologijo, ki jo uporabljajo, v okviru tehničnih možnosti zagotavljati funkcijo prednosti;

– vpeljuje se zamejitev omejitve ali prekinitve delovanja preostalih telefonskih priključkov v primeru, ko je navedena omejitev izvedena za omogočanje delovanja omrežnih priključnih točk s prednostjo; tako je zdaj jasno navedeno, da se lahko delovanje preostalega komunikacijskega prometa skladno z načelom sorazmernosti omeji ali prekine le v takem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.

ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE

- za uresničitev večje regulatorne predvidljivosti je agencija obvezana, da pripravi najmanj triletno strategijo regulacije in jo objavi na svojih spletnih straneh;
- predlaga se določba, po kateri agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči;
- v poglavju o zagotavljanju konkurence se dodajo določbe, ki pomenijo prenos tistih določb Direktive 2014/61/EU, ki urejajo dostop do stavbne fizične infrastrukture in dostop do obstoječe fizične infrastrukture;
- glede na dosedanje ureditev skupne uporabe druge gospodarske javne infrastrukture se predlaga, da tudi v prihodnje operater omrežja lahko zaprosi za dostop do neuporabljenih optičnih vlaken lastnika druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

UNIVERZALNA STORITEV IN DODATNE OBVEZNE STORITVE

- predlagajo se spremembe pri načinu določitve izvajalca univerzalne storitve, kadar javni razpis ne uspe, s katerimi se želi doseči ekonomsko učinkovitejša določitev izvajalca univerzalne storitve.

PRAVICE UPORABNIKOV

- zaradi jasnosti in pravne varnosti se določa nabor informacij o operaterjih, za katere mora agencija zagotoviti, da so v vsakem primeru objavljene;
- zaradi jasnosti se dopolnjuje določba o naročniških pogodbah;
- po zgledu Uredbe 531/2012/EU o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji se končnim uporabnikom tudi v okviru domače porabe omogoča, da so seznanjeni s porabo podatkovnih storitev oziroma da si lahko določijo finančno oziroma količinsko mejo, prek katere ne morejo iti brez dodatnega ravnanja. Hkrati z določitvijo možnosti za spremljanje in nadzor porabe se skuša dvigniti tudi ozaveščenost končnih uporabnikov, da bi lažje razumeli finančne posledice uporabe podatkovnih storitev;
- operaterjem se nalaga obveznost prenosa klicev v sili iz vozil (eCall) organom, ki jih obravnavajo, zaradi česar morajo nadgraditi svojo opremo za zaznavo klica v sili iz vozil in njihovo posredovanje organu, ki ga obravnava;
- omogočajo se storitve sistema javnega mobilnega obveščanja in alarmiranja ob večjih naravnih in drugih nesrečah;
- z dopolnitvijo določbe o obvestilu uporabnikom o obstoju in pomenu številka za klice v sili se želi izboljšati

ozaveščenost ljudi o snemanju klicev na številke za klice v sili.

OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV IN VARSTVO ZASEBNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

– ker je prihajalo do problemov, da anketarji uporabljajo podatke iz tiskanega imenika, ki pa ni ažuren in torej ne kaže trenutne volje posameznika za prejetje klicev, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, so zdaj klicatelji zavezani, da uporabljajo ažurne podatke, ki so po naravi obeh različic imenikov podatki iz elektronskega imenika;

– zaradi razveljavitve XIII. poglavja o hrambi podatkov ZEKom-1 s strani US se v tem poglavju črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

AGENCIJA

– odpravlja se sedanja ureditev, ki določa, da je eden od članov sveta agencije imenovan izmed članov Sveta za elektronske komunikacije RS (SEK);

– za povečanje preglednosti in odpravo dvomov o povezavah oziroma interesih se kandidatom za direktorja in člane sveta agencije nalaga obveznost, da dajo izjavo, s katero razkrijejo svoje povezave ter interese, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije;

– odpravlja se prepoved opravljanja funkcije člana sveta agencije za javne uslužbence v državnih organih;

– predlaga se sprememba nabora pristojnosti sveta agencije tako, da svet agencije sprejema ter tudi spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta. Po drugi strani svet agencije ne bo imel več pristojnosti predloga imenovanja direktorja agencije. Z vidika jasnosti se tudi izrecno postavljajo omejitve svetu agencije pri izvajanju njegovih pristojnosti zaradi zagotavljanja neodvisnosti agencije;

– predlaga se sprememba, s katero lahko vlada člana sveta agencije razreši tudi na lastno pobudo in ne samo na predlog sveta agencije;

– v interesu operativnosti sveta agencije se predlaga dodaten razlog za predčasno razrešitev člana sveta, in sicer, če član več kot pol leta ne opravlja svojih nalog;

– za vse javne uslužbence agencije se predlagajo omejitve glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, kot je to za uradnike določeno v zakonu, ki ureja javne uslužbence;

– zaradi preprečevanja potencialnih nasprotij interesov se nezdružljivost funkcije direktorja in njegovih namestnikov z njihovim siceršnjim delovanjem širi na prepovedno poslovno sodelovanje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, članstvo v upravnih in nadzornih organih pravnih oseb, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ter imetništvo lastniških deležev v takih pravnih osebah. Izjema je uporaba javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija;

– zaradi zavlačevanja postopkov in težav, ki so se v prejšnjih letih pojavljale pri pravočasnem potrjevanju programa dela in finančnega načrta, se predlaga nov člen, ki podrobno ureja postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta agencije;

– svet agencije ne izdaja več zgolj mnenja na program dela in finančni načrt, ampak ga sprejema;

– z vidika jasnosti in pravne varnosti se predlagajo spremembe določb o nevtralnosti interneta ob upoštevanju dejstva, da je bila medtem na ravni EU sprejeta Uredba 2015/2120/EU, ki med drugim določa tudi ukrepe v zvezi z dostopom do odprtega interneta;

– zaradi večje preglednosti in zagotovitve ustrezne dostopnosti se agenciji nalaga, da na svojih spletnih

straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj za gradbena dela, potrebnih za postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij velikih hitrosti, kot so objavljene na portalu e-VEM, ter povezavo do zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture pri GURS.

REŠEVANJE SPOROV

– agenciji se dodeljuje pristojnost za reševanje sporov med operaterji omrežij, sporov med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter sporov med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture v primerih, določenih s tem zakonom, na področju gradnje, kot predvideno z Direktivo 2014/61/EU.

KAZENSKE DOLOČBE

– glede na nekatere spremenjene določbe in nove obveznosti, ki so večinoma posledica prenosa Direktive 2014/61/EU, se nekateri prekrški spreminjajo, nekateri pa so dodani na novo;

– spodnja meja kazni za prekrške iz 233. člena, ki ga stori majhna ali mikro gospodarska družba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se zniža z 2.000 eurov na 1.000 eurov;

– vzpostavlja se pravna podlaga za kaznovanje odgovorne osebe v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, če ta ne bo ravnala v skladu z nekaterimi obveznostmi, ki jih določa zakon v poglavju o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

– prehodne določbe urejajo prehodno stanje na nekaterih področjih, določajo rok za prilagoditev nekaterim novim obveznostim in za izdajo obveznih podzakonskih aktov ter razveljavljajo tri podzakonske akte;

– končna določba predvideva uveljavitev zakona 30 dni po objavi v Uradnem listu RS.

b) Način reševanja:

Skladno z zgoraj zapisanim se s predlogom zakona zagotavlja celostna uskladitev z Direktivo 2014/61/EU. Hkrati se izboljšuje zakonska ureditev v delu, ko gre za nacionalne določbe, ali pa je mogoče zagotoviti jasnejši in boljši način prenosa direktiv, kot so bile že prenesene z veljavnim ZEKom-1. Obstoječi zakon se tako dopolnjuje in spreminja ob upoštevanju izkušenj ter stališč različnih deležnikov in stanja v praksi.

Predlog zakona predvideva razveljavitev Pravilnika o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15) ter Splošnega akta o vpisovanju, zbiranju in dostopu do podatkov o omrežnih priključnih točkah iz evidence infrastrukturnih omrežij in objektov (Uradni list RS, št. 107/03), ki pa se še naprej uporabljata do izdaje ustreznega novega podzakonskega akta.

Predlog zakona predvideva dva nova pravilnika, in sicer pravilnik na podlagi novega petega odstavka 14. člena zakona, ki ga izda minister, pristojen za elektronske komunikacije, v soglasju z ministrom, pristojnim za infrastrukturo, in ministrom, pristojnim za prostor, ter pravilnik na podlagi novega desetega odstavka 134. člena zakona, ki ga izda minister, pristojen za elektronske komunikacije, v soglasju z ministroma, pristojnima za notranje zadeve in zaščito in reševanje.

Direktiva 2014/61/EU med drugim nalaga državam članicam, da zagotovijo, da so prek enotne informacijske točke na voljo vse ustrezne informacije o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj za gradbena dela, potrebnih za postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti, vključno z vsemi informacijami o izjemah, ki se pri nekaterih ali vseh dovoljenjih, predpisanih z nacionalnim pravom, uporabljajo za take elemente. Republika Slovenije je to obveznost že izpolnila z objavo informacij o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture na spletnem državnem portalu za podjetnike e-VEM, ki ga upravlja Ministrstvo za javno upravo. Tega vprašanja tako ni treba neposredno urejati z zakonom, se pa zaradi večje

preglednosti in zagotovitve ustrezne dostopnosti za subjekte, katerim so te zbrane informacije na voljo, v predlogu zakona agenciji nalaga, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij, ki so že objavljene na portalu e-VEM.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z veljavno zakonodajo ter s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo RS. Predlog zakona se usklajuje z Direktivo 2014/61/EU.

č) Usklajenost predloga zakona:

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun.

Zaradi novih potreb po vodenju in analizah podatkov o kapacitetah in zasedenosti omrežij elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji ter izvajanja Direktive 2014/61/EU o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti bo treba zagotoviti:

- sistem vodenja in vzdrževanja podatkov o omrežnih priključnih točkah, kapacitetah in zasedenosti omrežij elektronskih komunikacij za potrebe skupnih gradenj ter souporabe obstoječe infrastrukture in
- sistem vodenja tržnega interesa operaterjev omrežij elektronskih komunikacij in zagotovitev dostopa do podatkov o gospodarski javni infrastrukturi za potrebe skupne gradnje in souporabe obstoječe infrastrukture.

Za uresničitev teh potreb sta v pripravi naslednja projekta:

Projekti	Proračunska postavka	Vrednost	Št. projekta, ukrepa
1. Zagotavljanje sistema vodenja in vzdrževanja podatkov o omrežnih priključnih točkah, kapacitetah in zasedenosti omrežij elektronskih komunikacij za potrebe skupnih gradenj ter souporabe obstoječe infrastrukture	170098	90.000,00 EUR	3130-17-0027 UREDITEV EK
2. Zagotovitev sistema vodenja tržnega interesa operaterjev omrežij elektronskih komunikacij in zagotovitev dostopa do podatkov o gospodarski javni infrastrukturi za potrebe skupne gradnje in souporabe obstoječe infrastrukture	170098	100.000,00 EUR	3130-17-0027 UREDITEV EK

Pri agenciji, ki je posredni proračunski uporabnik in se financira neposredno iz plačil zavezancev, ki so v pristojnosti urejanja agencije, se po uveljavitvi predloga zakona in najpozneje v okviru sprejemanja prvega programa dela in finančnega načrta po uveljavitvi tega zakona zagotovijo (to je za leto 2018 in naprej) tri dodatne zaposlitve zaradi povečanja pristojnosti pri izvajanju nadzora nad izpolnitvijo gradnje izkazanega tržnega interesa, izvajanja določb glede preglednosti v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli, skupne gradnje, dostopa do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi, skupne uporabe stavbne fizične infrastrukture, dostopa do obstoječe fizične infrastrukture in s tem povezanega reševanja sporov. Agencija pripravi kadrovske načrte kot prilogo finančnega načrta tako, da se število zaposlenih prikaže po virih financiranja skladno s 63. členom Zakona o izvrševanju proračunov za leti 2017 in 2018.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ima posledice za državni proračun, in sicer finančna sredstva za uresničitev projektov sistema vodenja in vzdrževanja podatkov o omrežnih priključnih točkah, kapacitetah ter zasedenosti omrežij elektronskih komunikacij za potrebe skupnih gradenj ter souporabe obstoječe infrastrukture in sistema vodenja tržnega interesa operaterjev omrežij elektronskih komunikacij ter zagotovitev dostopa do podatkov o gospodarski javni infrastrukturi za potrebe skupne gradnje in souporabe obstoječe infrastrukture. Finančna sredstva so predvidena v proračunu za leti 2017 in 2018 na PP 170098 MJU v višini letno 190.000,00 EUR z DDV.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Izjava o skladnosti in korelacijska tabela sta priloženi.

Prikaz ureditve v pravnem redu Evropske unije

Predlog zakona je usklajen s pravnim redom EU, saj se z njim v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2014/61/EU.

Prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU²

Za primerjanje stanja na trgu elektronskih komunikacijskih storitev in omrežij v nadaljevanju predstavljamo zakonodajne rešitve treh držav, in sicer Hrvaške, Malte in Irske. Primerjava je narejena na dveh tematskih sklopih. Ker je sprejetje predloga zakona prvenstveno potrebno zaradi obveznosti popolnega prenosa Direktive 2014/61/EU, se v primerjalnem pravnem pregledu osredotočamo na stanje po prenosu te direktive in rešitve v pravnem redu teh treh držav. Ker pa s predlaganim zakonom nekoliko spreminjamo tudi obstoječe določbe glede organizacije in delovanja agencije, se v pregledu opredeljujemo tudi do ureditve tega področja v omenjenih treh državah.

Hrvaška

Uvod

Zakon, ki ureja področje elektronskih komunikacij (Zakon o elektroničkim komunikacijama, v nadaljevanju: ZEK), je bil sprejet leta 2008 in bil večkrat spremenjen, nazadnje leta 2014. Z njim se ureja uporaba elektronskih komunikacijskih omrežij in zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, pravice uporabnikov, gradnja, postavljanje, vzdrževanje in koriščenje elektronske komunikacijske infrastrukture ter povezane opreme, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, varnost omrežij in storitev, uresničevanje in varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, osnivanje nacionalnega regulativnega organa (Hrvaške regulatorne agencije za mrežne dejavnosti; v nadaljnjem besedilu: HAKOM) za elektronske komunikacije, poštarske in železniške storitve, njegove pristojnosti, organizacijo, postopek sprejemanja odločitev ter reševanja sporov na področju elektronskih komunikacij.

Predvidene rešitve, povezane s prenosom Direktive 2014/61/EU

Pripravljen je bil predlog Zakona o ukrepih za zmanjšanje stroškov vzpostavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visoke hitrosti. Če so določbe tega novega zakona v nasprotju z določbami predpisov, ki urejajo področje elektronskih komunikacij, se upoštevajo obstoječi predpisi s tega področja. Zakon ureja tudi organ, ki je pristojen za reševanje sporov (HAKOM), dostop do fizične infrastrukture, dostop do informacij o fizični infrastrukturi in načrtovanih gradbenih delih, določbe o sklenitvi sporazumov o usklajevanju gradbenih del in osnovne informacije o gradbenih delih ter za področje v zvezi s sporazumi o dostopu do fizične infrastrukture in dostopni točki v stavbi ter še nekatere druge obveznosti.

² Delno povzeto po Študiji pregleda slovenske zakonodaje in predloga za optimalno implementacijo Direktive 2014/61/EU, ki jo je za agencijo pripravila družba Eudace, d. o. o., in je javno dostopna na spletnih straneh agencije (objava 11. 1. 2016), in sicer na: <http://www.akos-rs.si/studija-pregleda-slovenske-zakonodaje-in-predloga-za-optimalno-implementacijo-direktive-2014-61-eu>

Kot novost v predlogu zakona je predviden dostop vsem tehnično skladnim fizičnim infrastrukturam. Omrežni operater mora omogućiti dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi postavljanja elektronskega komunikacijskega omrežja visokih hitrosti. Fizična infrastruktura, ki je namenjena zagotavljanju:

- storitev za prenos ali distribucijo plina, električne energije (vključno z javno razsvetljavo), ogrevanje, vodo (vključno z odvajanjem in čiščenjem odpadnih voda in kanalizacijo) in sistemov za odvodnjavanje, prevoze (vključno z železnico, cesto, pristanišči, letališči);
- ne velja za oskrbo z vodo (namenjeno za potrebe ljudi).

Morebitne spore rešuje HAKOM, ki mora pri tem delovati skladno z načelom sorazmernosti, vključno z določitvijo pravičnih in razumnih pogojev in, kjer je potrebno, tudi cene. Cena, ki jo HAKOM določi, zagotavlja, da ima ponudnik dostopa pravično možnost za povračilo stroškov in upošteva vpliv zahtevanega dostopa do ponudnikov dostopa na poslovni načrt, vključno z naložbami omrežnega operaterja, od katerega zahteva dostop, še posebej naložbe v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev pri visoki hitrosti.

Za pregleden, enostaven in učinkovit dostop do osnovnih informacij o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi obstoječe infrastrukture in kontaktni točki omrežnega operaterja ter informacij v zvezi s tekočimi ali načrtovanimi gradbenimi deli je z zakonom načrtovana vzpostavitev enotne informacijske točke. Pristojni organ za vzpostavitev enotne informacijske točke je državna geodetska uprava. Organi v javnem sektorju in omrežni operaterji pa so dolžni predložiti osnovne informacije in njihove spremembe.

Predvideno je tudi, da se z Zakonom o dopolnitvah in spremembah Zakona o državni izmeri in katastru nepremičnin uredi ustanovitev in vodenje enotne zbirke podatkov o omrežjih, in sicer v državni geodetski upravi kot enotni informacijski točki na državni ravni.

V Odloku o tehničnih zahtevah za elektronsko komunikacijsko omrežje poslovnih in stanovanjskih stavb (NN št. 155/09) je že urejeno področje fizične infrastrukture znotraj zgradbe v novogradnjah.

Zoper odločbe pristojnih organov na podlagi tega zakona ni dovoljena pritožba, temveč le upravni spor pred Višjim upravnim sodiščem.

Nacionalni regulativni organ

HAKOM je nacionalna regulativna agencija za opravljanje regulativnih in drugih dejavnosti v okviru pristojnosti in obveznosti, določenih z ZEK, Zakonom o poštini storitvah in Zakonom o regulaciji tržišča železniških storitev.

HAKOM je samostojna, neodvisna in neprofitna pravna oseba javnega prava. Njegovo delo je javno, ustanovitelj je Republika Hrvaška (v nadaljevanju: RH), za svoje delo pa odgovarja hrvatskemu saboru (njihovem državnem zboru).

HAKOM upravlja Svet agencije, ki je sestavljen iz petih članov (vključno s predsednikom sveta agencije in njegovim namestnikom). Člane imenuje in razrešuje hrvatski sabor na predlog Vlade RH, imenovani so za pet let. Svet agencije odloča z večino glasov vseh članov. Predsednik sveta agencije predstavlja in zastopa HAKOM, odgovarja za zakonitost njenega dela, predseduje in sklicuje seje sveta agencije ter podpisuje odločitve in akte sveta agencije.

HAKOM ima strokovno službo, ki opravlja strokovne, administrativne in tehnične posle in je ustanovljena s statutom. Strokovno službo vodi ravnatelj, ki ga imenuje svet agencije. Ravnatelj vodi poslovanje HAKOM-a, odgovarja za delo strokovne službe, predlaga program dela in finančni načrt HAKOM (PDFN), predlaga svetu agencije sprejetje odločitev in drugih upravnih aktov s področja dela, pripravlja svetu agencije predloge izvedbenih predpisov ter splošnih aktov HAKOM-a. Ob izpolnitvi katerega od zakonsko določenih pogojev lahko ravnatelja pred iztekom mandata razreši svet agencije.

Proti odločitvam in drugim upravnim aktom HAKOM-a ni pritožbe, mogoče pa je sprožiti upravni spor pred Višjim upravnim sodiščem RH.

Izvedbene predpise za ZEK sprejema svet agencije, ki sprejema tudi statut HAKOM-a, njegov PDFN, druge splošne akte, predpisane z ZEK ali statutom. V statutu se lahko podeli pooblastilo ravnatelju za sprejemanje nekaterih splošnih aktov HAKOM-a.

HAKOM rešuje tudi spore med končnimi uporabniki in operaterji, medoperaterske in čezmejne spore – pri tem sodeluje z regulativnimi organi držav, na katere se spor nanaša –, lahko pa se tudi posvetuje z BEREC.

HAKOM mora pri svojem delovanju dejavno podpirati BEREC-ove cilje in kar najbolj upoštevati priporočila EK.

Malta

Uvod

Zakon, ki ureja področje elektronskih komunikacij (*Electronic Communications Regulation Act*, v nadaljevanju: ECRA) je bil sprejet konec leta 1997 in bil večkrat spremenjen, nazadnje leta 2016. ECRA določa organ, ki je pristojen za regulacijo elektronskih komunikacij, in sicer Malteški organ za komunikacije (*Malta Communications Authority*; v nadaljevanju: MCA), ter njegove naloge. ECRA ureja tudi pravila za dostop in medomrežno povezovanje, obveznost ločitve računovodskih evidenc, avtorizacijo in pravice uporabe, obveznosti vertikalno integriranega javnega podjetja, pravice uporabnikov, pogojni dostop, radiokomunikacije ter upravljanje radijskih frekvenc.

Predvidene rešitve, povezane s prenosom Direktive 2014/61/EU

Na Malti so bile za implementacijo Direktive 2014/61/EU predlagane spremembe ECRA, Zakona o gospodarskih javnih službah in Zakona o gradnji. V zvezi z uveljavljenimi spremembami je pomembno poudariti naslednje:

1. Informacije o obstoječi infrastrukturi in novih gradnjah

Na Malti je že zakonsko urejena pravica uveljavljati kolokacijo (co-location) operaterjem, ki uživajo pravico do poti. Direktiva 2014/61/EU gre korak dlje, saj ta pravica pripada operaterjem avtomatsko, zato da bi se olajšalo uvajanje širokopasovnih povezav visoke hitrosti.

2. Organ za reševanje sporov

Utilities Networks Dispute Board (v nadaljevanju: UNDB) je bil oblikovan po vzoru Upravnega sodišča (*Administrative Review Tribunal*) in Sodišča za konkurenco in varstvo potrošnikov. UNDB je specializirano sodišče za vse namene in potrebe ter bi moral imeti na nekaterih področjih enaka pooblastila, kot jih imajo civilna sodišča (*First Hall of the Civil Court*).

3. Cross-entity Advisory Body

Je organ, sestavljen iz več različnih regulatorjev, sektorjev in vladnih organov, ki ga Direktiva 2014/61/EU sicer ne zahteva. Vloga tega svetovalnega organa naj bi bila pomoč pristojnemu infrastrukturnemu regulatorju z zagotavljanjem relevantnih informacij in nasvetov ter tehnične pomoči ob sporih. Ne glede na ustanovitev tega organa se lahko nasveti pridobijo tudi pri drugih vladnih organih, ki niso njegovi člani. Posebno pravico za ustanovitev tega svetovalnega organa ima minister, pristojen za infrastrukturo.

4. Building Regulation Board

V zvezi z zahtevanimi dovoljenji za nove gradnje ali večja prenovitvena dela je pristojen organ regulativni odbor za gradnje (*Building Regulation Board*).

5. Spremembe Zakona o gospodarskih javnih službah:

- urejena je pravica zahtevati postavitev, uporabo ali deljenje nekaterih objektov na, čez ali pod javno ali zasebno lastnino za kable, žice ali druge dodatke, ki se uporabljajo ali se bodo uporabljali za opravljanje vseh javnih gospodarskih služb;
- pristojni regulator infrastrukture (Transport Malta) lahko odredi potrebne ukrepe za lažje usklajevanje javnih

del zaradi varstva okolja, javnega zdravja, javne varnosti ali izpolnjevanje ciljev prostorskega načrtovanja. Pristojni regulator infrastrukture lahko tudi predvidi pravila za razdelitev stroškov delitve objekta ali nepremičnine. Pristojni regulator infrastrukture obvesti zainteresirane stranke, tudi ponudnika GJS, na katerega kolokacija vpliva, o takšnih zahtevkih;

- določen je desetdnevni rok za učinkovanje odločb, določeni so pogoji za zaračunavanje kolokacije in reševanje sporov, povezanih z njimi;
- ureja se izvajanje funkcij pristojnega regulatorja infrastrukture, izpodbijanje regulatorne odločbe;
- lastnik stanovanja, ki izvaja dela v stanovanju in se lahko izvedejo le tako, da ima to določen vpliv na napeljavo idr., lahko predlaga začasno ali trajno odstranitev ali spremembo napeljav idr., četudi je pred tem podal soglasje za izvedbo takih del ali je na ta račun prejel odškodnino (7. člen). Tak zahtevek se vloži pred civilnim sodiščem;
- s predlaganimi spremembami zakona bi se zvišale zagrožene globe za nezakonito nasprotovanje pritrjevanju napeljav, s čimer naj bi se preprečila nezakonita vmešavanja, ki bi ovirala infrastrukturna dela. Ti ukrepi naj bi upoštevali tudi pravico do zasebne lastnine;
- urejen je dostop do obstoječe infrastrukture, transparentnost, koordinacija gradbenih del ter transparentnost koordinacije;
- določen je postopek pridobitve dovoljenja za gradbena dela, potrebna za razvoj elementov omrežij;
- določena je enotna informacijska točka;
- vzpostavljen je svetovalni odbor (*Utilities services advisory committee*), ki opravlja naloge, določene v tem zakonu, na primer oblikuje določene smernice, svetuje pri oblikovanju pravil o porazdelitvi stroškov, povezanih z usklajevanjem gradbenih del itd.;
- urejen je odbor za reševanje sporov (*Utilities networks dispute resolution board*) – organ, ki ima taka pooblastila, kot jih imajo civilna sodišča;
- minister lahko postavi, spremeni ali prekliče seznam predpisov v zvezi z vsemi zadevami, obravnavanimi v tem zakonu, ali tiste, ki so zahtevane za prenos tega zakona.

6. Spremembe zakona o gradnjah:

V aneksu št. II so predlagane spremembe Zakona o gradnjah glede vgradnje stavbne fizične infrastrukture za dostop do elektronskih komunikacijskih storitev, s katerimi se implementira 8. člen Direktive 2014/61/EU. Opredeljeni so pojmi in določene zahteve za novogradnje ali večja obnovitvena dela ter pristojnosti Odbora za gradbene predpise (Building regulation board), da vzpostavi minimalne zahteve za vgradnjo fizične infrastrukture.

7. Spremembe ECRA:

V aneksu št. III so predlagane spremembe poglavja v ECRA, s katerimi bi se uvedla obveznost deljenja infrastrukture in dostop do stavbne fizične infrastrukture skladno z 9. členom Direktive 2014/61/EU.

Nacionalni regulativni organ

Naloge nacionalnega regulativnega organa opravlja MCA, ki je bila ustanovljen v začetku leta 2001 na podlagi Zakona o malteškem organu za komunikacije, nazadnje spremenjenega leta 2016. Ta zakon podrobno opredeljuje status in funkcije MCA, organizacijo ter zaposlene v MCA, financiranje in prenos določenega premoženja na MCA ter druge določbe delovanja MCA. Poleg regulacije elektronskih komunikacij je MCA odgovoren tudi za regulacijo poštnega sektorja in elektronskega poslovanja. MCA mora pri svojem delovanju dejavno podpirati cilje BEREC in kar najbolj upoštevati priporočila EK.

MCA vodi uprava, ki jo sestavljajo predsednik in štirje do šest članov, ki jih imenuje minister, pristojen za komunikacije, za eno leto ali več, če je tako določeno v dokumentu, s katerim je imenovan član, vendar za največ tri leta. Ustanovijo se tudi institut generalnega direktorja (za administrativne in organizacijske zadeve), posamezni direktorati (za regulacijo telekomunikacij, varstva podatkov, elektronskega poslovanja ter informacijskih in drugih sistemov).

Za opravljanje inšpekcijskih nalog lahko MCA vstopa v prostore in jih preiskuje, zbira informacije in opravlja druge naloge inšpekcije ter izreka sankcije, kot so globa, zahteva po prenehanju izvrševanja ali opustitvi dejanj, ki pomenijo kršitev, zahteva po zadržanju izvajanja neke storitve ali sklopa storitev.

Pred izrekom sankcije mora MCA pisno opozoriti domnevnega kršitelja o ukrepih, ki jih namerava izreči, in o razlogih zanje ter ga pozvati k prenehanju takega ravnanja oziroma k zagovoru v določenem roku. Če pozvana oseba preneha kršitve in pristane na pogoje, ki jih lahko določi MCA, MCA ustavi postopke o prekršku. Če pa pozvana oseba v roku ne predloži tehtnih razlogov, s katerimi bi pojasnila, zakaj meni, da ni v kršitvi, MCA kršitelja obvesti o kršitvi in o ukrepu, ki bo uporabljen proti njemu.

Pritožbe nad odločitvami MCA rešuje neodvisni organ, in sicer pritožbeni tričlanski odbor, ki ga imenuje ministrski predsednik. Pravico do pritožbe ima v 30 dneh od vročitve odločbe vsakdo, ki je prizadet z odločbo MCA. O pritožbi se obvesti tudi MCA, ki mora odgovoriti v 20 dneh. Glede pritožbe o izrečeni globi je določen poseben postopek. Pritožbeni odbor lahko potrdi ali razveljavi odločitev MCA, pri čemer je njegova odločitev dokončna in zavezujoča. Možna pa je pritožba na pritožbeno sodišče.

MCA rešuje tudi spore med podjetji na trgu elektronskih komunikacij ter spore med temi podjetji in končnimi uporabniki. Sodeluje pri reševanju čezmejnih sporov, pri čemer upošteva tudi mnenje BEREC.

Irska

Uvod

Irska je leta 2002 s prejela Zakon o regulaciji komunikacij (*Communications Regulation Act*, v nadaljevanju: CRA), s katerim je bila ustanovljena Komisija za regulacijo komunikacij (*Commission for Communications Regulation*; v nadaljevanju: ComReg) kot neodvisen organ za regulacijo elektronskih komunikacij in pošte. CRA je bil do zdaj štirikrat spremenjen, in sicer leta 2007 (ta novela zakona posega tudi v nekatere druge zakone, na primer v Zakon o konkurenci, Zakon o elektronskem prometu ...), leta 2010 (uveden je pojem premijske storitve, ki pomeni zagotavljanje komunikacijskih vsebin prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z uporabo elektronskih komunikacijskih storitev po ceni, ki presega sam strošek komunikacijskega prenosa in jo plača končni uporabnik posredno ali neposredno), leta 2011 ter nazadnje leta 2015 (oboje za poštno storitve).

Sicer pa ima Irska malce nenavaden primer izvajanja regulacijskega okvira elektronskih komunikacij. Zakon o Evropskih skupnostih iz leta 1972 ji omogoča, da lahko prenaša direktive Evropskih skupnosti kot pravilnike, ki jih izdajo pristojna ministrstva. Gre za poseben anglosaški ustavni pristop, ki izvira po eni strani iz doktrine *Common Law* in po drugi strani iz specifik v delitvi pooblastil med zakonodajno in izvršno oblastjo na Otoku. Zato ga glede razmerja med mednarodnim in evropskim pravom na eni strani in notranjim pravnim redom na drugi strani zasledimo še pri nekaterih drugih članicah Britanske skupnosti narodov (*Commonwealth*) ter seveda pri Združenem kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske, katerega ustavna ureditev pravzaprav pomeni izhodiščni model za pristop, ki ga imenujemo doktrina inkorporacije. Prepisovanje mednarodnopravnih norm in pravil evropskega prava v notranjepravne predpise je bilo namreč zgodovinsko, razvojno in ustavno pogojeno s posebnim položajem britanske krone v prevzemanju mednarodnih obveznosti. Ustavna izhodišča v RS so v zvezi s tem vprašanjem bistveno drugačna.

Predvidene rešitve, povezane s prenosom Direktive 2014/61/EU

V zvezi prenosom Direktive 2014/61/EU na Irskem je pomembno mnenje ComReg z dne 17. 7. 2014,³ iz katerega pa ni povsem jasno, kakšno vlogo naj bi imel ComReg pri izvajanju zahtev iz Direktive 2014/61/EU. Iz mnenja izhaja, da naj bi opravili pregled, v kolikšnem obsegu se lahko uporabljajo obstoječe in morebitne nove pristojnosti, da bi zmanjšali stroške uvajanja visokohitrostnih elektronskih komunikacijskih omrežij.

Odgovor ministra za komunikacije, energijo in naravne vire (Alex White) z dne 16. 7. 2015⁴ Direktiva 2014/61/EU si prizadeva zmanjšati stroške razvoja med drugim tako, da naj bi države opustile vse zakonske ukrepe, ki prepovedujejo operatorjem omrežij javnih gospodarskih služb⁵ souporabo omrežnih sredstev. Takih določb na Irskem ni.

³ Mnenje ComReg (Komisija za regulacijo komunikacij) z dne 17. 7. 2014; URL http://www.comreg.ie/_fileupload/publications/ComReg1475.pdf.

⁴ URL: <https://www.kildarestreet.com/wrans/?id=2015-07-16a.2267>.

⁵ *Utility network operators*.

Direktiva 2014/61/EU zahteva, da operaterji omrežij javnih gospodarskih služb omogočijo, da so informacije o omrežjih dostopne javnosti, razen če obstajajo objektivni razlogi, da se take informacije ne dajejo. Direktiva 2014/61/EU pa ne nalaga obveznosti dati takih informacij na voljo javnim organom oziroma ne določa, da bi bile take informacije v javni domeni. Ministrstvo izdeluje register lastnikov obstoječe infrastrukture, ki bi lahko služil kot podlaga (*National Broadband Plan network roll-out*, v nadaljevanju: NBP). Objavljeno bo na spletni strani ministrstva.

Odgovor ministra Alexa Whitea⁶

Operaterji bodo morali na področjih, kjer ne bodo zagotovljene komercialne storitve, dati ponudbe v postopku oddaje javnega naročila za izbiro izvajalca/izvajalcev za uvajanje visokohitrostnih širokopasovnih povezav. Ponovna uporaba obstoječe infrastrukture (stebri, kanali, drogovi ...) bo zmanjšala stroške državne intervencije, hkrati pa se bo mogoče tako izogniti tudi nepotrebnim novogradnjam. Namen registra lastnikov obstoječe infrastrukture je v tem, da bo potencialnim ponudnikom zagotovil informacije o infrastrukturi, ki bi jih lahko uporabili kot del njihove ponudbe. Register ponudnikom omogoča, da jasno vidijo vrsto in splošno lokacijo obstoječe infrastrukture, ki bi se lahko ponovno uporabila. Toda to ne bo natančna zbirka podatkov o infrastrukturi, temveč je bolj mehanizem za lažje sodelovanje med ponudniki in lastniki infrastrukture. Če bodo ponudniki zainteresirani za dodatne informacije o lastnikih infrastrukturnega premoženja (npr. točna lokacija, cena itd.), se lahko povežejo z lastniki in od njih dobijo dodatne informacije.

To je lahko tudi pomembno za infrastrukturo, ki ni v okviru intervencijskega območja NBP, vendar bi bila vseeno koristna za uvajanje drugih telekomunikacijskih storitev in storitev na področjih, ki so komercialna. Ministrstvo je 15. 5. 2015 objavilo register s podatki o lastnikih infrastrukture⁷.

Nacionalni regulativni organ

Naloge in pristojnosti nacionalnega regulativnega organa opravlja ComReg. Ta lahko od katerega koli podjetja, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja ali storitve, zahteva predložitev vseh informacij, ki jih potrebuje za zagotovitev skladnosti z določbami direktiv regulativnega okvira ter pravilniki o elektronskih komunikacijah oziroma z odločbami, sprejetimi na podlagi teh direktiv in pravilnikov. ComReg sam pa je dolžan EK na obrazloženo zahtevo predložiti informacije, ki jih Komisija potrebuje za izvajanje svojih nalog.

Vsak uporabnik ali podjetje, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja ali storitve in je prizadet z odločbo ComReg, ima pravico do pritožbe na višje sodišče, in sicer v 28 dneh od vročitve odločbe. Sodišče preuči pritožbo in izda tako odredbo, za katero meni, da je primerna.

Nadzor nad izvrševanjem določb iz pravilnikov načeloma izvaja ComReg. Če ugotovi kršitve, o tem obvesti podjetje, ki ima nato možnost izraziti svoje stališče. Če je kršitev taka, da se lahko odpravi, da ComReg podjetju možnost odprave kršitve v razumnem času. Če ComReg meni, da podjetje še vedno krši določbe, se lahko obrne na višje sodišče za izdajo odredbe, ki jo ComReg za zadevni prekršek šteje za primerno. ComReg lahko postopek o prekršku izpelje tudi sam.

Hkrati lahko ComReg pri resnih ali ponavljajočih se kršitvah pogojev iz splošne odobritve, pravic uporabe ali posebnih obveznosti (glede pomembne tržne moči) podjetju prepreči nadaljnje zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev ali začasno ali stalno odvzame pravice uporabe, če drugi ukrepi, namenjeni zagotovitvi skladnosti, niso dosegli namena.

Ob sporu med podjetji, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja ali storitve v državi članici ali med takimi podjetji in drugimi podjetji v državi članici, ki imajo koristi iz obveznosti glede dostopa ali povezave, izda ComReg na zahtevo katere koli stranke zavezujočo odločitev za rešitev spora. ComReg lahko zavrne rešitev spora z zavezujočo odločbo, kadar obstajajo drugi mehanizmi, tudi mediacija, ki bi bolje prispevali k pravočasni rešitvi spora. Če spor po štirih mesecih ni rešen in če tožeča stranka ni predložila zadeve sodišču, ComReg na zahtevo katere koli stranke izda zavezujočo odločbo za rešitev spora v najkrajšem mogočem času, vsekakor pa v štirih mesecih.

6

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

⁶ URL: <https://www.kildarestreet.com/wrans/?id=2015-06-16a.1957&s=818#g1961.q>.

⁷ URL: <http://www.dcenr.gov.ie/communications/en-ie/Broadband/Pages/Register-of-Infrastructure-Owners.aspx#>; URL: <http://www.dcenr.gov.ie/communications/en-ie/Broadband/Pages/Infrastructure-Sharing.aspx>.

Predlog zakona v skladu z zahtevami Direktive 2014/61/EU predvideva reševanje sporov med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Ker agencija že po obstoječi zakonski ureditvi rešuje spore na podlagi regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij in ker je bila Direktiva 2014/61/EU sprejeta zaradi znižanja stroškov gradnje širokopasovnih omrežij, je najracionalnejša in hkrati tudi najprimernejša rešitev, po katero bo agencija reševala tudi te spore. Mehanizem reševanja sporov je tako že vzpostavljen, zaradi kompleksnosti prepletanja znanj z različnih področij pa je predvidena možnost, da agencija v postopku reševanja sporov imenuje tudi izvedence za posamezna področja.

S predlogom zakona se zavezuje agencijo, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, na spletnem državnem portalu e-VEM in do katastra gospodarske javne infrastrukture. Vse to v skladu z Direktivo 2014/61/EU zagotavlja dostopnost vseh informacij na enem mestu (t. i. enotne informacijske točke).

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlog zakona je trajnosten, saj bo z nadgradnjo obstoječih ukrepov in novimi ukrepi skladno z zahtevami Direktive 2014/61/EU, ki so usmerjeni k skupni gradnji in dostopu do obstoječe infrastrukture, s preprečevanjem nepotrebnih posegov v prostor prispeval k varstvu okolja.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona sicer prinaša nekatere dodatne obveznosti tako za operaterje (elektronskih komunikacij) kot tudi za druge infrastrukturne operaterje zaradi zmanjšanja stroškov pri gradnji oziroma postavitvi različnih infrastruktur, zlasti širokopasovnih omrežij (vključno visokih hitrosti) elektronskih komunikacij. Usklajeno investiranje v različne vrste gospodarske javne infrastrukture in doseganje boljših sinergijskih učinkov med različnimi vrstami infrastruktur bo namreč po drugi strani prineslo tudi pozitivne finančne in druge koristi vsem gospodarskim subjektom, naslovljencem predloga tega zakona, kar bo ne nazadnje izboljšalo in povečalo tudi njihove možnosti investiranja ter njihovo konkurenčnost na trgu.

Ker je končni cilj predlaganega zakona povečanje in izboljšanje digitalne infrastrukture visokih kakovosti, je treba poudariti, da ta podpira dejansko vse sektorje sodobnega in inovativnega gospodarstva ter je strateškega pomena za socialno in teritorialno kohezijo. Izboljšalo se bo torej makroekonomsko okolje v celoti. Dostop do mnogo hitrejših internetnih povezav bo olajšal delo malim in srednjim podjetjem kot tudi potrošnikom in gospodinjstvom v regijah (posebno na podeželju), kar bo lahko spodbudilo samozaposlovanje in delo na domu. Olajšano in spodbujeno bo tudi delo na področju inovacij in raziskav ter medsebojna povezanost z drugimi sektorji, vključno z mednarodnim sodelovanjem na različnih področjih dela.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlog zakona bo imel pozitivne učinke na socialno področje, saj se bo s pospeševanjem gradnje širokopasovnih omrežij izboljšala pokritost prebivalstva s širokopasovnim dostopom tudi na podeželskih območjih. Z zmanjševanjem digitalne ločnice in posledično boljšo dostopnostjo interneta za prebivalce na podeželju se zmanjšuje tudi socialna izključenost.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Ker je temeljni del predlagane zakonske novele namenjen prenosu Direktive 2014/61/EU v slovenski pravni red, se ukrepi, ki jih predlog zakona prenaša, nanašajo na spodbujanje gradnje širokopasovnih omrežij in pripadajoče infrastrukture. Ukrepi iz predloga zakona bodo tako pripomogli

k uresničevanju ciljev, opredeljenih v evropski Strategiji za enotni digitalni trg ter nacionalni Strategiji razvoja informacijske družbe do leta 2020 in Načrtu razvoja širokopasovnih omrežij naslednje generacije do leta 2020.

6.6 Presoja posledic za druga področja

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

Sprejeti zakon bo objavljen na spletnih straneh Ministrstva za javno upravo.

Sprejeti zakon bo v večjem delu izvajala agencija, ki rešuje spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij in nadzira izvajanje določb ZEKom-1 ter na njegovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov, razen v primerih, ki spadajo v pristojnost Informacijskega pooblaščenca. Agenciji je zaupana tudi naloga reševanja sporov med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, izdanih na podlagi ZEKom-1.

Ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije, bo moralo v šestih mesecih od uveljavitve zakona v soglasju z ministrstvom, pristojnim za prostor, in ministrstvom, pristojnim za infrastrukturo, izdati z zakonom predvideni pravilnik.

Ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije, bo moralo v šestih mesecih od uveljavitve zakona v soglasju z ministrstvom, pristojnim za zaščito in reševanje, in ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, izdati z zakonom predvideni pravilnik v zvezi z določitvijo parametrov kakovosti storitve klicev na številki 112 in 113.

Geodetska uprava RS vodi Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, v katerega so z zakonom določeni subjekti dolžni sporočati podatke.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Med predhodnim zbiranjem mnenj so bile strokovna, zainteresirana in druge javnosti v želji po pripravi čim bolj življenjskega predpisa z upoštevanjem izkušenj iz prakse v okviru priprave novele ZEKom-1 povabljeni k udeležbi na javnem posvetu v zvezi s stanjem po sprejetju ZEKom-1, ki je bil 11. decembra 2014 na sedežu MIZŠ, Masarykova 16, Ljubljana; pozneje (17. decembra 2014) pa je bila javnost obveščena še o možnosti za predložitev prispevkov v okviru priprave zadevne novele. Poziv in obvestilo o možnosti za oddajo prispevkov sta bila objavljena 3. decembra (možnost za oddajo prispevkov do 17. decembra) 2014 na spletnih straneh MIZŠ (http://www.mizs.gov.si/si/delovna_podrocja/direktorat_za_informacijsko_druzbo/javne_objave_predlogi/) ter na Državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava v rubriki e-demokracija (<https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov/predlog-predpisa.html?id=5111>). Prejeti predlogi in pripombe pa so bili prav tako objavljeni na zgoraj izpisani spletni strani MIZŠ. Cilj teh aktivnosti je bila priprava kakovostnega osnutka novele zakona za predložitev v javno obravnavo, ki bi bil kar najbolj usklajen z zainteresirano javnostjo.

V javno obravnavo osnutka predloga ZEKom-1C so bile vključene strokovna, zainteresirana in druge javnosti, saj je bilo gradivo osnutka predloga ZEKom-1C objavljeno na državnem portalu Republike Slovenije, e-uprava v rubriki e-demokracija ter spletnih straneh MIZŠ. Hkrati so bili o javni obravnavi osnutka predloga ZEKom-1C še posebej obveščeni vsi, ki so predhodno sodelovali na javnem posvetu 11. 12. 2014 oziroma so dali svoje pisne predloge, nekateri državni organi in resorji ter združenja oziroma skupnosti lokalne samouprave, in sicer:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve RS (AKOS), Akton, d. o. o., (Akton), ALSTAR, d. o. o., (ALSTAR), Si.mobil d.d. –pripombe je podal takrat še AMIS, d. o. o., (Si.mobil), GZS –Medijska zbornica

(MZ), GZS –Sekcija operaterjev elektronskih komunikacij (SOEK), GZS – Združenje za informatiko in telekomunikacije (ZIT), GZS –Združenje radiodifuznih medijev v okviru MZ (Združenje radiodifuznih medijev), Informacijski pooblaščenec RS (IP), Mobik, d. o. o., (Mobik), Novatel, d. o. o., (Novatel), Mreža nevladnih organizacij za vključujočo informacijsko družbo (INEPA), PORTAL PLUS, NSM, d. o. o., (PORTALPLUS), SI-CERT, Slovensko društvo za elektronske komunikacije (SIKOM), Svet Agencije za komunikacijska omrežja in storitve RS (Svet AKOS), Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (SEK), Svet za radiodifuzijo (SRDF), T-2, d. o. o., (T-2), TELETECH, d. o. o., (Teletech), Tera, d. o. o., (Tera), TSmedia, d. o. o., (TSmedia), Telemach, d. o. o., – pripombe je podal takrat še Tušmobil, d. o. o., (Telemach), Zveza potrošnikov Slovenije (ZPS), Združenje kabelskih operaterjev Slovenije (ZKOS), GIZ radiodifuznih radijskih in televizijskih medijev. Ministrstvo za infrastrukturo RS, Ministrstvo za okolje in prostor RS, Geodetska uprava RS, Skupnosti občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Združenje mestnih občin pa so bili hkrati z dopisom, s katerim so bili obveščeni, da poteka javna obravnava osnutka ZEKom-1C, tudi naprošeni, da z javno obravnavo in možnostjo podaje pripomb seznanijo tudi še druge morebitne zainteresirane deležnike z njihovega področja dela, za katere ocenjujejo, da bi jih predvidena ureditev lahko zadevala.

Mnenja, predloge in pripombe so v javni obravnavi (brez omejitev v zvezi z zaupnostjo gradiva) dali: IP, SEK, SRDF, AKOS, Svet AKOS, Agencija za energijo, Slovenska obveščevalno-varnostna agencija (SOVA), Geodetska uprava RS (GURS), pobuda »Državljan D« (posamezniki, Fakulteta za varnostne vede, posameznik M. B., Mobik, d. o. o., ELES, d. o. o., Zveza prijateljev mladine Slovenije, Plinovodi d. o. o., Društvo SOS telefon za ženske in otroke, posameznik P. G., posameznik A. A., posameznik M. J., Piratska stranka, SEK (ločeno mnenje dveh članov), GIZ za distribucijo električne energije, GIZ za distribucijo zemeljskega plina, Telemach, d. o. o., GIZ radiodifuznih, radijskih in televizijskih medijev, Infonet media, d. d., GZS – ZIT – SOEK, Radio Antena, d. o. o., Simobil d.d., Vahta, d. o. o., Mreža NVO-VID, Zveza potrošnikov Slovenije, GIZ lokalnih in regionalnih postaj Slovenije, Združenje kabelskih operaterjev – GIZ, Inštitut Digitas, TELE-TV, Skupnost občin Slovenije, Stelkom, d. o. o., Telekom d.d., T-2, d. o. o., Akton, d. o. o., ter GZS – medijska zbornica.

Mnenja, predlogi ter pripombe so bili upoštevani v pretežni meri oziroma delno, kakor sledi:

- splošna pripomba AKOS, da bi bilo za učinkovito izvajanje določb oziroma zahtev in predvsem namena Direktive 2014/61/EU treba spremeniti več zakonov in ne le ZEKom-1, ni bila upoštevana, saj ocenjujemo, da je glede na dano situacijo (že potekel rok za implementacijo direktive) treba poskrbeti za čim prejšnji popolni prenos direktive, kar je mogoče doseči s predlagano novelo ZEKom-1;

- splošna pripomba Stelkom v zvezi z izključitvijo nosilcev nacionalne kritične infrastrukture iz obveznosti skupne uporabe ni bila upoštevana;

- predlog Telekom Slovenije in GZS ZIT SOEK za dopolnitev 1. člena ZEKom-1, ki določa vsebino zakona, ni bil upoštevan, ker je omogočanje investicij v omrežja implicitno vsebovano že pod gradnjo in postavitvijo elektronskih komunikacijskih omrežij;

- predlog Telekom Slovenije in GZS ZIT SOEK za dopolnitev 2. člena je bil upoštevan na način, da se v okviru namena zakona izrecno navaja tudi spodbujanje investicij;

- predlogi Vahte k opredelitvam izrazov iz 3. člena ZEKom-1 večinoma niso bili upoštevani;

- predlog GZS ZIT SOEK za dodatne opredelitve izrazov je bil delno upoštevan; tako je npr. v šestem odstavku 10. člena ZEKom-1 pojasnjeno, da so javna sredstva sredstva iz Državnega proračuna in občinskih proračunov;

- zaradi uskladitve s predlogom Telekom Slovenije je bila spremenjena opredelitev »elektronskega komunikacijskega omrežja« (4. točka 3. člena ZEKom-1);

- zaradi uskladitve s pripombo SEK je bila spremenjena opredelitev izraza »elektronska komunikacijska storitev« (6. točka 3. člena ZEKom-1); predlog Telekom Slovenije za spremembo te opredelitve ni bil upoštevan, saj bi bila predlagana sprememba v nasprotju z direktivo EU;

- predlog AKOS za spremembo opredelitve »fizične infrastrukture« (11.a točka 3. člena) je bil delno upoštevan, in sicer je bila opredelitev izboljšana z vidika jasnosti, ni pa bila črtana beseda »neuporabljene« v povezavi z optičnimi vlakni (dodano je bilo ustrezno pojasnilo v obrazložitvi k 3. členu predloga zakona);

predlog Telekom Slovenije za črtanje besede »antena« v opredelitvi ni bil upoštevan, saj se v skladu z Direktivo 2014/61/EU antenna uvršča med fizično infrastrukturo;

- opredelitev izraza »infrastrukturni operater« je bila izboljšana glede na pripombe AKOS, Si.mobil, GIZ distribucije električne energije in Telekom Slovenije;

- predlog Telekom Slovenije za spremembo opredelitve »komunikacijskega objekta« ni bil upoštevan, saj je opredelitev usklajena z zakonodajo s področja gradnje;

- zaradi uskladitve s predlogi AKOS in Telekom Slovenije je bila črtana opredelitev telekomunikacijskega voda;

- predlog GIZ distribucije električne energije za novi opredelitvi izrazov »kritična infrastruktura državnega pomena« in »sektor informacijske komunikacijske podpore državne kritične infrastrukture« ni bil upoštevan (glede na to, da ni bil sprejet predlog za izključitev te infrastrukture iz obveznosti skupne gradnje in nekaterih drugih zakonskih obveznosti);

- predlog Telekom Slovenije za spremembo opredelitve »negeografske številke« ni bil upoštevan, saj gre v tem delu za prenos določbe sekundarne zakonodaje EU;

- pripomba Telekom Slovenije k 36. točki 3. člena ZEKom-1 (»neuspešni klic«) je bila upoštevana na način, da se je opredelitev izraza črtala;

- predlog Telekom Slovenije za črtanje izraza »pasivna komunikacijska infrastruktura« ni bil upoštevan; sicer je bila opredelitev izraza nekoliko dopolnjena;

- zaradi uskladitve s predlogom Telekom Slovenije je bila črtana opredelitev izraza »povratni klic 112«;

- predlog Telekom Slovenije za opredelitev izraza »prenosna pot« ni bil upoštevan;

- predlog Telekom Slovenije za spremembo opredelitve izraza »pripadajoče storitve« ni bil upoštevan, saj gre za v tem delu za prenos določbe sekundarne zakonodaje EU;

- pripomba Telekom Slovenije k opredelitvi »razdelilne točke« je bila delno upoštevana s črtanjem besedila »primerno za visoke hitrosti«;

- predlog Telekom Slovenije za opredelitev izraza »skupna uporaba« ni bil upoštevan, saj gre za vsebino, ki je celovito urejena v poglavju o zagotavljanju konkurence in ne potrebuje dodatne opredelitve v 3. členu ZEKom-1;

- predlog Telekom Slovenije za spremembo v opredelitvi izraza »stavbna fizična infrastruktura« ni bil upoštevan, saj gre v tem delu za prenos določbe Direktive 2014/61/EU;

- na predlog AKOS sta bili popravljeni opredelitvi »širokopasovnega omrežja« in »širokopasovnega omrežja visokih hitrosti« (63. in 63.a točka 3. člena);

- predlog Telekom Slovenije za spremembo opredelitve izraza »vertikalno integrirani operater« ni bil upoštevan;

- predlog Telekom Slovenije za novo opredelitev izraza »zloraba elektronske komunikacije« ni bil upoštevan;

- predlog Telekom Slovenije, da se poenotijo izrazi v celotnem zakonu, zlasti pa izraza »operater« in »izvajalec« ni bil upoštevan, saj je mestoma potrebno razlikovati med operaterjem (ki zajema operaterja omrežja in izvajalca storitev) in zgolj izvajalcem storitev; poleg tega bi popravki uporabljenih izrazov preko celotnega zakona za potrebe novele pomenili prevelik poseg v zakonsko besedilo;

- predlog Telekom Slovenije za opredelitev »e-klica« ni bil upoštevan, saj vsebino celovito ureja 134. člen ZEKom-1;

- predlog Telekom Slovenije za opredelitev »gospodarske javne infrastrukture« ni bil upoštevan, saj je le ta opredeljena v področni zakonodaji;

- pripombi Telekom Slovenije in GZS ZIT SOEK k drugemu odstavku 6. člena ZEKom-1 nista bili upoštevani;

- predlog Vahte za spremembo drugega odstavka 6. člena ZEKom-1 ni bil upoštevan;
- pripombe družb Mobik in Akton k predlogu sprememb 6. člena ZEKom-1 v delu, ki se nanašajo na način izračuna števila točk za določitev plačila na podlagi obvestila, so bile upoštevane na način, kot je razviden iz novega tretjega odstavka 6. člena (možnost uveljavljanja izjeme za določen del mednarodnega prometa);
- pripomba AKOS k šestemu odstavku 6. člena ZEKom-1 je bila delno upoštevana na način, da je v prvem odstavku novega 189.a člena določena možnost, da ministrstva, pristojna za posamezna področja delovanja agencije, agenciji do 31. maja tekočega leta pošljejo strateške usmeritve za pripravo programa dela in finančnega načrta;
- zaradi uskladitve s pripombami GZS ZIT SOEK, Telekom Slovenije, GIZ radiodifuznih in GZS – medijske zbornice k šestemu odstavku 6. člena ZEKom-1 je v predlogu izrecno določeno, da mora agencija osnutek programa dela in finančnega načrta predložiti v javno obravnavo zainteresirani javnosti do 31. julija tekočega leta;
- zaradi upoštevanja pripomb Digitas, GIZ radiodifuznih, GIZ lokalnih in GZS – medijske zbornice, da se višina frekvenčnine ali nadomestila ne bi smela spreminjati brez soglasja vlade, sta bila dopolnjena 60. in 74. člen ZEKom-1 (21. in 22. člen predloga ZEKom-1C);
- splošne pripombe GZS ZIT SOEK k poglavju o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture so bile v pretežni meri upoštevane; zaradi uskladitve s pripombami je tako predviden sprejem splošnega akta agencije v zvezi s skupno gradnjo, opredeljen je namen testiranja komercialnega interesa, rok za sporočanje podatkov v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture je podaljšan na tri mesece, dopolnjene oziroma izboljšane pa so tudi določbe glede pridobivanja služnosti;
- splošne pripombe ZKOS k ureditvi omrežij in pripadajoče infrastrukture so bile delno upoštevane; zaradi uskladitve s pripombami je bil rok za sporočanje podatkov v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture podaljšan na tri mesece, črtana pa je bila tudi obveznost pošiljanja služnostnih pogodb in odločb agenciji;
- pripomba TELE TV v zvezi s poslovnimi skrivnostmi ni bila upoštevana;
- predlog AKOS za črtanje besedila »trajnostno vzdržen način« v petem odstavku 9. člena ZEKom-1 ni bil upoštevan;
- predlog AKOS v zvezi z določitvijo soglasodajalca na državne in občinske prostorske akte ni bil upoštevan;
- zaradi delne uskladitve s predlogom Telekom Slovenije je v prvem odstavku 9. člena jasno zapisano, da javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura štejeta za gospodarsko javno infrastrukturo;
- predloga Telekom Slovenije za spremembi v tretjem odstavku 9. člena ZEKom-1 nista bila upoštevana;
- predlog Telekom Slovenije za nov četrti odstavek 9. člena ZEKom-1 je bil delno upoštevan z določitvijo izjeme v tretjem odstavku 9.a člena, v skladu s katero obveznost sporočanja namere načrtovane gradnje ne velja za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja, kjer ni možnosti za doseganje sinergijskih učinkov;
- pripomba Telekom Slovenije k šestemu odstavku 9. člena ni bila upoštevana;
- predloga Telekom Slovenije in Si.mobila za spremembo osmega odstavka 9. člena sta bila delno upoštevana na način, da je bila v tem delu izboljšana obrazložitev;
- predlog Telekom Slovenije za spremembo devetega odstavka 9. člena ni bil upoštevan, saj navedeno ni predmet urejanja z ZEKom-1;
- pripomba Skupnosti občin Slovenije k 9. členu je bilo delno upoštevana z določitvijo izjem, za katere ne velja obveznost sporočanja namere načrtovane gradnje;
- predlog Vahte za spremembo šestega odstavka 9. člena ni bil upoštevan, saj bi šlo glede na Direktivo 2014/61/EU za prekomerno naložitev obveznosti;
- predlogi AKOS za daljše roke za objavo namere o načrtovani gradnji niso bili upoštevani;
- predlog GIZ distribucije električne energije za krajšanje rokov v zvezi s sporočanjem namere načrtovane gradnje je bil delno upoštevan, in sicer se je rok 7 dni iz prvega odstavka 9.a člena skrajšal na 3 dni, rok 20 dni pa na 10 dni;

- zaradi uskladitve s predlogom Telekoma Slovenije so v prvem odstavku 9.a člena izrecno navedena »gradbena« dela;
- predlog Telekoma Slovenije za nov tretji odstavek 9.a člena je bil upoštevan z določitvijo izjem, za katere ne velja obveznost sporočanja namere načrtovane gradnje;
- predlog Telekoma Slovenije in Si.mobila za spremembo nabora obveznih podatkov v sporočilu o nameri načrtovane gradnje (tretji odstavek 9.a člena) ni bil upoštevan, saj so obvezne informacije določene z Direktivo 2014/61/EU;
- predlog Telekoma Slovenije za črtanje četrtega odstavka 9.a člena ni bil upoštevan, saj predstavlja prenos zadevne določbe Direktive 2014/61/EU;
- predlog Si.mobila za vsebinsko definiranje »investicije v javno komunikacijsko omrežje ali investicije v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo« je bil upoštevan na način, da so se določile izjeme, za katere ne velja obveznost sporočanja namere načrtovane gradnje;
- predlog GIZ distribucije električne energije, da nova 9.a in 10. člen v primeru posebnih primerov vzdrževanja, ojačitev elektroenergetskega omrežja ne veljata, je bil upoštevan na način, da so se določile izjeme, za katere ne velja obveznost sporočanja namere načrtovane gradnje;
- pripombe GIZ DZP k ureditvi sporočanja namere načrtovane gradnje niso bile upoštevane, saj ne sledijo določbam Direktive 2014/61/EU;
- pripomba Vahte k 9.a členu ni bila upoštevana, saj je v predlogu prvega odstavka 9. člena ZEKom-1 določeno, da se javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura štejeta za gospodarsko javno infrastrukturo;
- pripomba ELES na šesti odstavek 10. člena je bila delno upoštevana na način, da je predviden sprejem splošnega akta za izvajanje 9.a in 10. člena zakona;
- predlog AKOS za spremembo v drugem odstavku 10. člena je bil upoštevan;
- predlog AKOS, da se v okviru izjem iz četrtega odstavka 10. člena določeneje zapišejo izjeme oziroma razlogi, iz katerih lahko investitor zavrne prošnjo zainteresiranega soinvestitorja za skupno gradnjo, je bil delno upoštevan na način, da je predviden sprejem splošnega akta za izvajanje 9.a in 10. člena zakona;
- pripomba Agencije za energijo k šestemu odstavku 10. člena je bila delno upoštevana na način, kot je razvidno iz dopolnjenega šestega odstavka 10. člena (obveznost položitve dovolj zmogljive kabelske kanalizacije je določena le v primeru gradnje iz javnih sredstev preko Državnega in občinskih proračunov);
- pripomba Plinovodov d.o.o. k 10. členu je bila upoštevana z določitvijo izjem, za katere ne velja obveznost sporočanja namere načrtovane gradnje;
- pripombe Telekoma Slovenije k 10. členu so bile delno upoštevane na način, da je predviden sprejem splošnega akta za izvajanje 9.a in 10. člena zakona, in z določitvijo izjem, za katere ne velja obveznost sporočanja namere načrtovane gradnje;
- predlog GIZ distribucije električne energije za dopolnitev četrtega odstavka 10. člena ni bil upoštevan, saj so pogoji določeni z Direktivo 2014/61/EU;
- predlog GIZ distribucije električne energije in GIZ DZP za črtanje šestega odstavka 10. člena ni bil upoštevan, iz razloga jasnosti pa je bilo dopolnjeno besedilo odstavka (obveznost položitve dovolj zmogljive kabelske kanalizacije je določena le v primeru gradnje iz javnih sredstev preko Državnega in občinskih proračunov);
- pripombe Vahte k 10. členu niso bile upoštevane;
- pripomba AKOS k 11. členu ni bila upoštevana;
- predlog Telekoma Slovenije za dopolnitev 1. točke prvega in tretjega odstavka 11. člena je bil upoštevan;
- predlog Telekoma Slovenije za dopolnitev drugega odstavka 11. člena ni bil upoštevan, saj se spoštovanje regulatornih ukrepov predpostavlja;
- pripomba Si.mobila v zvezi s pravili za upravitelje odprtih širokopasovnih omrežij ni bila upoštevana, saj to

ne sodi v okvir urejanja tega zakona;

- predlog Vahte k 11. členu ni bila upoštevan, saj je trg elektronskih komunikacij že več kot dve desetletji liberaliziran;
- predlog AKOS za spremembo prvega odstavka 11.a člena ni bil upoštevan, saj menimo, da mora nadzor nad izpolnitvijo obveznostjo gradnje na področju izkazanega tržnega interesa ostati v pristojnosti agencije;
- pripomba GZS ZIT SOEK in Telekom Slovenije k prvemu odstavku 11.a členu ni bila upoštevana, saj bi takšna določba lahko privedla do izjalovitve javnega razpisa;
- pripomba Telekom Slovenije k četrtemu odstavku 11.a člena je bila upoštevana;
- predlog Telekom Slovenije za spremembo petega odstavka 11.a člena ni bil upoštevan, saj bi za majhne operaterje predložitev poslovnega načrta v tem okviru lahko pomenila preveliko obremenitev;
- predlog Telekom Slovenije za spremembo šestega odstavka 11.a člena ni bil upoštevan;
- predlog Telekom Slovenije za spremembo sedmega odstavka 11.a člena je bil upoštevan na način, kot je razviden iz spremenjenega sedmega odstavka;
- predlog Telekom Slovenije za spremembo osmega odstavka 11.a člena ni bil upoštevan, saj je pogodbeni stranka ministrstvo;
- pripomba Telekom Slovenije k devetemu odstavku 11.a člena ni bila upoštevana;
- pripombi Telemacha in Vahte k 11.a členu nista bili upoštevani;
- predlogi Telekom Slovenije za spremembo 13. člena niso bili upoštevani;
- predlogi AKOS za spremembo 14. člena niso bili upoštevani;
- pripombe ELES k 14. členu glede vpisovanja infrastrukture in izključitve kritične infrastrukture od obveznosti vpisovanja niso bile upoštevane;
- v zvezi s pripombami GZS ZIT SOEK in Telekom Slovenije k 14. členu pojasnjujemo, da je nabor podatkov za vpis prvenstveno določen z Direktivo 2014/16/ES, upošteva nekatere dodatne nacionalne potrebe, kot je razvidno iz obrazložitve k zadevnemu členu, glede enotnih informacijskih točk pa pojasnjujemo, da so te tri (GURS, AKOS in portal e-VEM) za različne namene, kot ti izhajajo iz Direktive 2014/61/EU;
- predlog Telekom Slovenije za črtanje informacije o trenutni uporabi infrastrukture iz nabora podatkov za vpis v kataster (prvi odstavek 14. člena) ni bil upoštevan, saj je informacija zahtevana v skladu z Direktivo 2014/61/EU; prav tako ni bil upoštevan predlog za črtanje obveznosti vpisa podatka o številu pripadajočih vodov, saj je informacija potrebna iz razlogov, kot izhajajo iz obrazložitve k spremenjenemu 14. členu;
- predlog Telekom Slovenije za črtanje drugega odstavka 14. člena ni bil upoštevan;
- predlogi za ohranitev trimesečnega roka za sporočanje spremenjenih podatkov za vpis so bili upoštevani;
- predlog Telekom Slovenije za spremembo četrtega in petega odstavka 14. člena ni bil upoštevan;
- v zvezi s pripombo Telekom Slovenije k šestemu odstavku 14. člena pojasnjujemo, da je izraz »infrastrukturni operater« pojasnjen med opredelitvami izrazov (3. člen ZEKom-1);
- predlog Si.mobil, da se v novelo ZEKom-1C vključi rešitev, da se v evidenco vpisujejo tudi podatki o lastniku omrežja ter stvarnih pravicah tretjih oseb na komunikacijskem omrežju, ni bil upoštevan, saj ne gre za predmet urejanja tega zakona;
- pripomba Si.mobila in Vahte, da ni pojasnjen izraz »kontaktna točka« iz prvega odstavka 14. člena ZEKom-1 je bil upoštevan na način, da je bila dopolnjena obrazložitev k spremenjenemu 14. členu;
- pripombe v zvezi s sporočanjem vrste končnega uporabnika so bile upoštevane s črtanjem obveznosti sporočanja podatka o vrsti končnega uporabnika;
- predlog GIZ distribucije električne energije za izključitev kritične infrastrukture državnega pomena iz obveznosti vpisa v kataster ni bil upoštevan;

- predlog Vahte za spremembo dikcije »za potrebe varnosti« v 14. členu ZEKom-1 ni bil upoštevan;
- predlog AKOS za spremembo v tretjem odstavku 14.a člena je bil upoštevan;
- pripomba AKOS k četrtemu odstavku 14.a člena ZEKom-1 je bila upoštevana na način, kot je razviden iz spremenjenega četrtega odstavka;
- predlog AKOS za nov sedmi odstavek 14.a člena ni bil upoštevan;
- pripomba ELES k 14.a členu ni bila upoštevana;
- predlog Telekom Slovenije za nov osmi odstavek 14.a člena, s katerim bi se ustvarila pravna podlaga za sprejem pravilnika za izvajanje tega člena, ni bil upoštevan, saj se določbe tega člena nanašajo zgolj na dostop do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi;
- pripomba Telekom Slovenije k 16. členu glede dokazovanja nujnosti mikrolokacije objekta ni bila upoštevana;
- predlog Si.mobila k 16. členu je bil upoštevan z novim petim odstavkom, ki predvideva možnost postopka pred vlado, ki bi odločala o prevladi ene javne koristi nad drugo v primeru pridobivanja služnosti na nepremičninah v lasti Republike Slovenije (če ne pride do ustanovitve služnosti s pogodbo);
- pripomba ELES k 17. členu ni bila upoštevana;
- pripomba Si.mobil k 19. členu je bila delno upoštevana na način, da se je iz razloga jasnosti spremenil tretji odstavek 20. člena;
- pripomba Vahte k 19. členu ni bila upoštevana;
- pripomba ELES k 20. členu ni bila upoštevana;
- predlog AKOS in GZS ZIT SOEK za črtanje osmega odstavka 20. člena in drugega odstavka 22. člena je bil upoštevan;
- pripomba Skupnosti občin Slovenije k šestemu odstavku 20. člena je bila upoštevana;
- pripombi Telekom Slovenije k 20. členu nista bili upoštevani;
- pripombi ELES in GIZ distribucije električne energije k 27. členu nista bili upoštevani;
- pripomba AKOS k 33. členu je bila delno upoštevana s podaljšanjem roka za odgovor, s katerim se agencija pisno opredeli do prejete pobude za uporabo razpoložljivih radijskih frekvenc za radiodifuzijo ali radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev, s 15 na 30 dni;
- predlogi GIZ radiodifuznih, GIZ lokalnih in GZS – medijske zbornice v zvezi s podeljevanjem radijskih frekvenc za radiodifuzijo niso bili upoštevani;
- pripombi AKOS k 38. in 43. členu nista bili upoštevani;
- pripombe GIZ radiodifuznih in GIZ lokalnih v zvezi z digitalnim oddajanjem in programi s statusom posebnega pomena niso bile upoštevane;
- pripombe GIZ radiodifuznih, GIZ lokalnih, GZS – medijska zbornica in Infonet media k 52. členu niso bile upoštevane;
- pripombe GIZ radiodifuznih, GIZ lokalnih in GZS – medijske zbornice k 57. členu niso bile upoštevane;
- pripomba GIZ distribucije električne energije k 60. členu ni bila upoštevana;
- glede opozorila IP na predlagane spremembe določbe 83. člena ZEKom-1 (ukrepi v primeru izrednih stanja) oz. 203. člena, ki skupaj urejata primere, ko morajo operaterji omogočiti privilegiranje prometa, smo z vidika jasnosti v dotični dikciji izrecno poudarili (na koncu prvega stavka na novo predvidenega drugega odstavka 83. člen), da to velja le v času izjemnih stanj;
- predlog za dopolnitev novega prvega odstavka 83. člena ZEKom-1 s strani AKOS, da morajo operaterji sami ali skupaj z drugimi operaterji sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za zagotavljanje nemotenega delovanja teh omrežij, po potrebi tudi z zagotavljanjem nadomestnih poti, je bil upoštevan;

- pobuda SOEK-a ter Telekomu za določitev prehodnega obdobja za prilagoditev obveznostim, ki jih vzpostavlja nov prvi odstavek 83. člena ZEKom-1 (prednostno zagotavljanje delovanja omrežij tudi za podporo delovanju kritične infrastrukture in nadomestne poti) je bila upoštevana na način, da je določen rok za prilagoditev, ki je eno leto po uveljavitvi predlaganega zakona;
- pripombe SOEK-a, Telekomu ter Telemachu k novemu drugemu odstavku 83. člena ZEKom-1, da bi vsi operaterji zagotavljali funkcijo prednosti za vse vrste komunikacij in ne le za govor, smo upoštevali na način, da smo izrecno navedli, da morajo operaterji to zagotoviti v okviru svojih tehničnih zmožnosti ter, da je breme dokazovanja morebitne tehnične neizvedljivosti na njih. Določili pa smo tudi rok za prilagoditev tem novim obveznostim, ki je pol leta po uveljavitvi zakona;
- pripomba AKOS k 88. členu ni bila upoštevana;
- zaradi uskladitve s predlogom GZS ZIT SOEK in Telekomu Slovenije k 88. členu je bil drugi odstavek tega člena spremenjen na način, da je sprejem strategije regulacije obvezen, in sicer morajo biti strategije regulacije najmanj triletno;
- pripombe ELES, GIZ distribucije električne energije in Vahte k 91. členu niso bile upoštrevane;
- pripombe AKOS k prvemu odstavku 91. člena niso bile upoštrevane;
- zaradi uskladitve s predlogom AKOS k drugemu odstavku 91. člena je bil ta spremenjen na način, kot je razviden iz vladnega gradiva;
- pripombe AKOS in Telekomu Slovenije k 91.a členu niso bile upoštrevane;
- pripombe AKOS k 93. členu niso bile upoštrevane;
- predlog AKOS k 93.a členu ni bil upoštevan (v tem primeru se cena določa upošteva določbe 93. člena);
- pripomba ELES k 93. členu ni bila upoštevana;
- pripomba Telekomu Slovenije k 93. členu je bila delno upoštevana na način, da se v 93. členu predvidi splošni akt za izvajanje tega člena;
- predlog GIZ distribucije električne energije za dopolnitev tretjega odstavka 93. člena se ne upošteva, saj so razlogi za zavrnitev dostopa povzeti po Direktivi 2014/61/EU;
- pripomba Vahte k 93. členu se ne upošteva;
- pripomba Si.mobila k 101. členu (in 224. členu) ni bila upoštevana;
- predlog ZPS za dopolnitev drugega odstavka 115. člena ni bil upoštevan;
- predlog ZPS za dopolnitev 120. člena ni bil upoštevan;
- zaradi uskladitve s predlogom AKOS so bile črtane spremembe 124. člena; ob tem sta bili smiselno upoštrevani tudi pripombi GZS ZIT SOEK in Telekomu Slovenije; pripomba ZPS v tem delu tako ni bila upoštevana;
- zaradi uskladitve s predlogom AKOS je bila dopolnjena tretja alineja 5. točke prvega odstavka 129. člena;
- zaradi uskladitve s predlogom AKOS je bil dopolnjen drugi odstavek 129. člena na način, razviden iz gradiva;
- predlogi ZPS za spremembe 129. člena niso bili upoštrevani;
- predlog AKOS k 130. členu ni bil upoštevan;
- predlog ZPS k 130. členu ni bil upoštevan;
- predlog AKOS za dopolnitev sedmega odstavka 131. člena ni bil upoštevan;
- pripomba AKOS k 132. členu ni bila upoštevana;
- pripomba Piratske stranke k 132. členu ni bila upoštevana;
- pripombe IP k 132.a členu so bile upoštrevane, kot je razvidno iz spremenjenega predloga 132.a člena;

- predlog SEK k 132.a členu ni bil upoštevan, saj gre za vsebino, ki je primerna za podrobnejše urejanje s splošnim aktom agencije;
- predlog ZPS k 132.a členu ni bil upoštevan;
- predloga GZS ZIT SOEK in Telekom Slovenije k 132.a členu sta bila delno upoštevana na način, da se obveznost zagotavljanja možnosti za spremljanje in nadzor omeji na porabo podatkovnih storitev;
- predlog Telemacha k 132.a členu ni bil upoštevan;
- predlog AKOS za spremembo petega odstavka 134. člena je bil upoštevan;
- predlog Informacijskega pooblaščenca k 134. členu je bil delno upoštevan na način, kot je razviden iz predloga spremenjenega 134. člena;
- pripomba Telekom Slovenije in GZS ZIT SOEK k tretjemu odstavku 134. členu ni bila upoštevana;
- predlog Telekom Slovenije in GZS ZIT SOEK k petemu odstavku 134. člena ni bil upoštevan;
- pripomba Vahte k 134. členu ni bila upoštevana;
- pripombe Telekom Slovenije, GZS ZIT SOEK in T-2 k šestemu odstavku 134. člena niso bile upoštewane;
- pripomba AKOS k 139. členu ni bila upoštevana;
- predlogi Telekom Slovenije in GZS ZIT SOEK k 141. členu niso bili upoštevani;
- pripomba T-2, da naj se v poglavjih XI Pravice uporabnikov in XII Obdelava osebnih podatkov in varstvo zasebnosti elektronskih komunikacij sorazmerno namenu opredeli medoperaterska izmenjava podatkov o naročnikih neplačnikov, ni bila upoštevana, saj se nam z vidika upoštevanja temeljnega ustavnega načela sorazmernosti in v zvezi s pravico do varstva osebnih podatkov predlagana rešitev zdi pretirana;
- pripomba IP glede pristojnosti za nadzor nad spoštovanjem določb 147. člena ZEKom-1 je bila upoštevana na način, da je pristojnost inšpekcijskega nadzora podeljena AKOS;
- pripomba Eles, da se v deveti odstavku 147. člena ZEKom-1, kjer so navedene dovoljene izjeme snemanja vsebine komunikacije, doda še imetnike kritične infrastrukture, ni bila upoštevana, saj deveti odstavek daje neposredno podlago za snemanje klicev natančno zamejenemu krogu državnih organov, v kolikor bi imetniki kritične infrastrukture in infrastrukturna podjetja želela urediti snemanje klicev, naj se pravna podlaga vzpostavi v področnem zakonu- npr. Zakon o kritični infrastrukturi (kot to npr. ureja Zakon o sodiščih);
- predlog GZS ZIT SOEK ter Telekom, da se v prvem odstavku 148. člena ZEKom-1 vzpostavi podlaga za zbiranje vrste in številke osebnega dokumenta naročnika (pod pogojem) ni bila upoštevana, saj je bilo ocenjeno, da že obstoječi nabor podatkov, ki jih operaterji lahko hranijo, daje zadostno podlago za preverjanje identitete potencialnega naročnika in s tem preprečevanje zlorab s tujimi/ponarejenimi dokumenti;
- pripombe oziroma predlogi IP-ja k v javni obravnavi predvideni podlagi za zbiranje podatkov o vrsti in številki osebnega dokumenta naročnika s strani operaterjev preko nove 6. točke prvega odstavka 148. člena ZEKom-1 je bila pretehtana, vendar je kasneje prišlo do odločitve, da se podlaga ne vzpostavi;
- pripombe IP k obstoječemu 151. členu ZEKom-1, da praksa ne sledi omejitvam glede hrambe podatkov v komercialni bazi operaterjev, češ, da operaterji ne sledijo tem omejitvam ter posledično njegov predlog, da bi bilo potrebno določene in deloma tudi ostreje zapisati omejitve pri operaterjevem postopanju s podatki o prometu ter tudi predvideti red in sistematičen nadzor, so bile delno upoštewane na način, da je v predlogu zakona sedaj dodana obveznost periodičnega nadzora nad izpolnjevanjem določb 151. člena s strani AKOS vsaj 1x na vsaki 2 leti;
- na predlog IP, da se novi 153.a člen uporabi tudi pri drugih policijskih posegih v zaupnost komunikacij pojasnjujemo, da peti odstavek 160. člena ZEKom-1 že nalaga ukrepe operaterjem in organu, ki izvaja nadzor komunikacij; in sicer določa, da morajo operaterji zagotoviti tridesetletno neizbrisno registracijo vsakega zakonitega prestrezanja komunikacij, ki vključuje podatke iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena in podatke o izvršitvi odredbe (kdo jo je izvršil, trajanje prestrezanja) ter jih v okviru tega roka varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe;

- na pripombe GZS ZIT SOEK, Tele TV in ZKOS k novemu 153.a člene glede vprašanja potrebnosti zagotovitve desetletne neizbrisne registracije izvedenih ukrepov odgovarjamo, da obveznost hranjenja podatkov pod stopnjo tajnosti ni novost, saj je bila vsebovana že v razveljavljenemu 13. poglavju o hrambi podatkov ZEKom-1 in ocenjujemo, da predpisana obveznost ni pretirana;
- pripombe AKOS k 158. členu ZEKom-1 v smislu, da mora še vedno obstajati opcija, da naročniki nimajo podane prepovedi uporabe njihovih osebnih podatkov za klice v tržne ali raziskovalne namene, vendar odrečejo soglasje določeni pravni osebi, ki mora tovrstni preklic upoštevati, so bile upoštevane;
- predlog AKOS k 158. členu ZEKom-1 v smislu, da fizična ali pravna oseba lahko uporabi elektronski naslov fizičnih oseb za elektronsko pošto, če ta elektronski naslov pravna oseba javno objavi, kot svoj kontaktni e-naslov, je bil upoštevan;
- pobuda Telekomoma k petemu odstavku 160. člena ZEKom-1 k zamenjavi obveznosti zagotavljanja tridesetletne neizbrisne registracije zakonitega prestrezanja za desetletno ni bila upoštevana. Pojasnjujemo, da ne gre za novoto, obveznost takšnega hranjenja že obstaja po obstoječem ZEKom-1; tridesetletna neizbrisna registracija je potrebna zaradi potreb politike pregona najhujših kaznivih dejanj, katerih pregon zastara v tridesetih letih;
- pripomba GZS ZIT SOEK ter Telekomoma k šestemu odstavku 160. člena, da mora operater, ki je izvajalec storitve, zagotoviti ustrezen nivo signala in ostale informacije za zakonito prestrezanje komunikacij, ni bila sprejeta, saj menimo, da so obveznosti operaterjev dovolj jasno določene v tem odstavku;
- predlog Vahta, da se šesti odstavek 160. člena ne spreminja, je bil upoštevan;
- pripomba AKOS k 161. členu ZEKom-1, da se pristojnost nadzora nad določbami 153.a člena podeli IP, je bila upoštevana;
- pripombe GZS ZIT SOEK glede določb poglavja o Agenciji v zvezi z imenovanjem in odgovornostjo direktorja, glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, glede priprav in postopka sprejemanja večletne strategije in s tem povezanih aktivnosti, glede sprejemanja programa dela in finančnega načrta AKOS (PDFN) ter s tem povezanih rokov in obveznosti javnega posveta so bile delno upoštevane;
- pripombe Digitas, da obstoječa zakonska ureditev upravljanja AKOS ni primerna s predlogom za ureditev njegovega kolektivnega vodenja, ni bila upoštevana iz razloga, ker bi predlagane spremembe presegale domet novele, ob dejstvu, da je v fazi sprejemanja nov regulativni okvir s področja elektronskih komunikacij, ki bo prinesel nove določbe, tudi glede pristojnosti in upravljanja agencije;
- pripombe SEK glede predvidenega umika člana SEK iz sveta AKOS (174. člen ZEKom-1) ter glede predlaganega sodelovanja članov SEK-a in SRDF v svetu AKOS niso bile upoštevane;
- pripombe in mnenja dveh članov SEK, ki sta podala ločeno mnenje k mnenju SEK glede predvidenih sprememb 174. člena ZEKom-1, so bili upoštevani v pretežni meri v obliki jasnejših določb ter obrazložitev členov;
- pripomba sveta AKOS glede njegove vloge pri sprejemanju PDFN (177. člen ZEKom-1) je bila upoštevana na način, da so se njegove pristojnosti povečale- sedaj ne daje več zgolj mnenja na PDFN, ampak ga sprejema in spremlja njegovo uresničevanje;
- pripomba sveta AKOS glede nestrinjanja s spremembo 177. člena ZEKom-1, da se črta njegova pristojnost predloga za imenovanja direktorja, ni bila upoštevana;
- pripombe Digitas k predlaganim spremembam 177. člena ZEKom-1C glede vloge sveta AKOS oziroma predlogu, da se njegova vloga postopoma približa vlogi nadzornih oz. revizijskih svetov, kot jih poznajo drugi nacionalni regulativni organi, ni bila upoštevana;
- pripomba sveta AKOS k 178. členu ZEKom-1 v smislu, da se doda nov razrešitveni razlog za člana sveta AKOS je bila v pretežni meri upoštevana;
- pripomba sveta AKOS k spremembam 181. člena ZEKom-1 v smislu, da naj bo ohranjena njegova pristojnost predloga za imenovanje direktorja, ni bila upoštevana;
- pripomba AKOS k spremembam 182. člena ZEKom-1 tudi v 2. in 4. točki prvega odstavka, ni bila upoštevana, saj so bili kriteriji za imenovanje direktorja že večkrat pretehtani; na njihovi podlagi je bilo

ugotovljeno, da so pogoji skladni tudi z zahtevami relevantne direktive;

- pripombe GIZ radiodifuznih radijskih in televizijskih medijev ter Digitas, ki so težile k želji po zmanjšanju tveganja za konflikt interesa za direktorja AKOS (k novemu 183. a členu), niso bile upoštevane, saj bi upoštevane spremembe bile lahko preširoke in preostre, pomenile bi lahko pretirano omejevanje osebne svobode;

- pripomba AKOS k 184. členu ZEKom-1, da bi namestnika direktorja ves čas opravljala naloge s področja delovanja celotne agencije, niso bile upoštevane;

- predlog AKOS, da se v novelo doda nov člen, ki bi določal, da za plače zaposlenih v AKOS velja zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, pri čemer obseg sredstev za posebne projekte določi AKOS sam, niso bile upoštevane;

- predlog AKOS, da se dopolni novi 189.a člen z odstavkom, da agencija zagotovi, da v okviru programa dela in finančnega načrta opredeli tudi večletne cilje na področju regulacije in drugih aktivnosti, ki spadajo v področje njenega dela, ni bil upoštevan;

- predlog AKOS za obširne spremembe 189.a člen ZEKom-1 ni bil upoštevan;

- predlogi sveta AKOS za dopolnitev in popravke novega 189.a člena so bili v pretežni meri upoštevani na način, da je v novem členu natančno določena časovnica sprejemanja PDFN, hkrati pa sedaj svet AKOS sprejema PDFN in nanj ne daje zgolj mnenja. V sklopu navedenih popravkov pa so bili upoštevani tudi predlogi in pripombe Digitasa;

- pripombe sveta AKOS k 190. členu ZEKom-1 so bile upoštevane na način, da svet AKOS sedaj sprejema PDFN;

- pripomba T-2 za dopolnitev 2. točke 195. člena ZEKom-1 ni bila upoštevana;

- predlog AKOS, da se v 1. točki šestega odstavka 200. člena ZEKom-1 doda podlaga za zbiranje davčne številke ni bil upoštevan;

- predlog AKOS za dopolnitev šestega odstavka 201. člena je bil upoštevan;

- predlogi oziroma mnenja SEK, IP, Piratske stranke, nekaterih posameznikov, neprofitnega zavoda »Državljan D« glede v javni obravnavi predvidene dovoljene izjeme od nevtralnosti interneta- v primeru spletnih domen, ki so zaradi posnetkov spolne zlorabe na internetu na Interpolovem seznamu »IWOL« oziroma pomisleki glede obstoja izpolnjenega kriterija sorazmernosti navedene prej predvidene podlage, so bili upoštevani na način, da je sedaj navedena izjema črtana;

- na pripombe oziroma opozorila GZS ZIT SOEK, T-2, ZKOS ter Telekom, da se v 203. členu lahko uredijo zgolj in samo izjeme, ki odstopajo od vsebine Uredbe EU 2015/2120/EU (TSM Uredbe), odgovarjamo, da prvi in drugi odstavek 203. člena temeljita na »Izjavi Komisije o nevtralnosti omrežja«, ki je dodana spremenjenim direktivam s področja elektronskih komunikacij; torej ne gre za podvajanje vsebine iz t. i. TSM Uredbe;

- predlog GZS ZIT SOEK ter Telekom k 203. členu za dodatno izjemo, ki bi operaterjem omogočala obid pravil o nevtralnosti v primeru nujnih ukrepov za preprečevanje zlorab elektronskih komunikacij ali v primeru ugotovljene zlorabe elektronskih komunikacij, ni bil sprejet, saj ocenjujemo, da predlog ni bil zadosti utemeljen, prišlo bi lahko do neupravičenega izrabljanja te možnosti;

- pripomba GZS ZIT SOEK, ZKOS ter Telekom glede nepotrebnosti podlage za splošni akt agenciji je bila upoštevana; BEREC je namreč izdal Smernice, ki so vodilo evropskim regulatorjem za skladno uporabo TSM Uredbe, ki jim agencija mora slediti v največji možni meri;

- na odziv Fakultete za varnostne vede, Društva SOS telefon za ženske in otroke, Zveze prijateljev mladine, nekaterih posameznikov, ki so izrazili strinjanje z v javni obravnavi predvideno dovoljeno izjemo (Interpolov seznam »IWOL«), odgovarjamo, da gre v primeru »IWOL seznama« za tajni, sodno ali drugače nepreverjeni seznam spletnih domen, ki ga vodi Interpol. Ugotavljamo, da seznam pravno ni opredeljen; in sicer ne zakonsko niti ne v vsebini kakšne mednarodne pogodbe. Morebitne varovalke za umestitev na tovrstni seznam pa so dokaj splošne in ne zagotavljajo učinkovitega pravnega varstva (sodnega ali nadzornega) oziroma neke elementarne kontradiktornosti, niti ni jasna dokazna vrednost navedenega seznama. Dokler ta seznam ni mednarodno pravno uveljavljen ter priznan in dokler ni neodvisnega nadzora

nad tem seznamom, predlagamo, da se sporne domene blokirajo le na podlagi sodne odredbe.

- na pripombe dveh posameznikov, da je 203. člen problematičen, saj s črtanjem petega odstavka izpušča definicijo ničelnih (t.i. zero rating) storitev, odgovarjamo, da bi bila zakonska prepoved »zero ratinga« v nasprotju s TSM Uredbo, ki jih a priori ne prepoveduje. Zgledovanje po ureditvi Nizozemske ne bi bilo pravilno, saj menimo, da le-ta ne upošteva določb TSM Uredbe;

- predloga AKOS za spremembo 26.a točke prvega odstavka in četrtega odstavka 233. člena sta bila upoštevana;

- pripombe GIZ radiodifuznih, GIZ lokalnih, GZS medijske zbornice, Radia antenna in Tele TV k 233. členu so bile delno upoštevane na način, da se je znižala spodnja meja kazni za prekršek iz tega člena, če ga stori pravna oseba, ki se po zakonu o gospodarskih družbah uvršča med majhne ali mikro družbe, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in sicer z 2.000 na 1.000 eurov;

- pripomba Vahte k 74. členu predloga zakona je bila upoštevana na način, kot je razviden iz 84. člena predloga zakona;

- pripombi Telekom Slovenije in GZS ZIT SOEK k 70. členu predloga zakona nista bili upoštevani;

- pripomba GZS ZIT SOEK h končni določbi, ki določa začetek veljavnosti zakona, je bila delno upoštevana na način, da se je začetek veljavnosti prestavil s 15. na 30. dan po objavi zakona v Uradnem listu RS.

Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z drugim odstavkom 204. člena ZEKom-1.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Boris Koprivnikar, minister za javno upravo,
- Marjan Turk, generalni direktor Direktorata za informacijsko družbo,
- Barbara Pernuš Grošelj, sekretarka, Direktorat za informacijsko družbo,
 - Tina Bizjak Ahačič, podsekretarka, Direktorat za informacijsko družbo,
 - Marija Režun, analitičarka, Direktorat za informacijsko družbo.

II. BESEDILO ČLENOV

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah

1. člen

V Zakonu o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15) se v 1. členu za besedilom »elementov oštevilčenja,« doda besedilo »ureja učinkovitejšo gradnjo in postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabo obstoječe fizične infrastrukture,«, besedilo »med subjekti na trgu elektronskih komunikacij« pa se nadomesti z besedilom »na področju tega zakona«.

2. člen

V prvem odstavku 2. člena se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij, vključno s spodbujanjem investicij z znižanjem stroškov gradnje oziroma postavitve teh omrežij ter razvoja storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov.«.

V drugem odstavku se:

- v četrti alineji besedilo »Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/136/ES)« nadomesti z besedilom »Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1)«,

- v peti alineji besedilo »Direktivo 2009/136/ES« nadomesti z besedilom »Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11)«,

- sedma alineja spremeni tako, da se glasi:

»– Direktiva 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (UL L št. 155 z dne 23. 5. 2014, str. 1).«.

3. člen

V 3. členu se:

- 2. in 3. točka spremenita tako, da se glasita:

»2. Dostopovna točka je element dostopovnega omrežja, ki omogoča fizično povezavo do vsake lokacije končnega uporabnika posebej (npr. ulični kabinet).

3. Dostopovno omrežje je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki neposredno ali prek dostopovne oziroma razdelilne točke povezuje končne uporabnike s hrbteničnim omrežjem.«,

- v 4. točki besedna zveza »prenosni sistemi« nadomesti z besedno zvezo »sistemi prenosa«, beseda »usmerjalna« pa se nadomesti z besedo »usmerjevalna«,

- v 6. točki beseda »plačilu« nadomesti z besedo »plačilo«,

- za 11. točko doda nova 11.a točka, ki se glasi:

»11.a Fizična infrastruktura pomeni kateri koli element omrežja, namenjen namestitvi drugih elementov omrežja, ne da bi sam postal aktiven element omrežja, na primer cevi, drogov, kanali, revizijski jaški, vstopni jaški, omarice, stavbe ali dostopi v stavbe, antene in stolpi. Kabli, vključno z neuporabljenimi optičnimi vlakni, in vodovodna omrežja, ki se uporabljajo za prehranske potrebe ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu tega zakona.«,

- za 14. točko doda nova 14.a točka, ki se glasi:

»14.a Infrastrukturni operater pomeni operaterja omrežja kot tudi fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja fizično infrastrukturo, namenjeno zagotavljanju druge vrste gospodarske javne infrastrukture.«,

- v 23. točki beseda »telekomunikacijskih« nadomesti z besedo »komunikacijskih«,

- za 28. točko doda nova 28.a točka, ki se glasi:

»28.a Komunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.«,

- 36. točka črta,

- za 43. točko doda nova 43.a točka, ki se glasi:

»43.a Pasivna komunikacijska infrastruktura pomeni univerzalno (strukturirano) ožičenje v stavbi, ki omogoča visoke hitrosti, in razdelilno točko povezuje z omrežnimi priključnimi točkami.«,

- 57. točka spremeni tako, da se glasi:

»57. Razdelilna točka (točka koncentracije ali distribucije) je fizična točka v stavbi ali zunaj nje, ki je dostopna operaterjem omrežja in na kateri se je mogoče povezati s stavbno fizično infrastrukturo in pasivno komunikacijsko infrastrukturo.«,

- za 60. točko doda nova 60.a točka, ki se glasi:

»60.a Stavbna fizična infrastruktura pomeni fizično infrastrukturo ali inštalacije na lokaciji končnega uporabnika, vključno s tistimi v skupni lasti (skupne inštalacije), namenjene namestitvi žičnih oziroma brezžičnih dostopovnih omrežij, kadar so ta dostopovna omrežja primerna za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev in povezujejo razdelilno točko v stavbi z omrežno priključno točko.«,

- v 63. točki besedilo »prenos podatkov z visoko hitrostjo« nadomesti z besedama »širokopasovni dostop«,

- za 63. točko doda nova 63.a točka, ki se glasi:

»63.a Širokopasovno omrežje visokih hitrosti je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča širokopasovni dostop s hitrostjo najmanj 30 Mb/s.«,

- 68. točka črta,

- 71. točka črta,

- za 72. točko doda nova 72.a točka, ki se glasi:

»72.a Vod je del komunikacijskega voda, ki povezuje dve ali več točk, po katerem je mogoča enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija (npr. bakrena parica, optično vlakno, koaksialen kabel, vse vrste nadzemnih povezav).«.

4. člen

V drugem odstavku 6. člena se za besedama »posamezni operater« doda besedilo »v Republiki Sloveniji« in črta besedilo »na ozemlju Republike Slovenije«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija na utemeljen predlog operaterja pri prihodku od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, ob določitvi števila točk upošteva polovico letnega prihodka od teh storitev. Navedeno ne velja, kadar tak promet opravi končni uporabnik zadevnega operaterja. Breme dokazovanja, da prihodek izvira od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, je na operaterju. Če operater dokaže, da je za določeno višino prihodkov od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj Republike Slovenije, zavezan za plačilo nacionalnemu regulativnemu organu v drugi državi, agencija ob določitvi števila točk višine teh prihodkov ne upošteva.«.

Tretji do peti odstavek postanejo četrti do šesti odstavek.

V šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se beseda »prehodno« nadomesti z besedo »predhodno«, za besedo »objavljen« pa se doda besedilo »najpozneje do 31. julija tekočega leta skupaj z osnutkom programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto«.

Sedmi odstavek postane osmi odstavek.

5. člen

Prvi odstavek 9. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura se štejeta za gospodarsko javno infrastrukturo.«.

V petem odstavku se na koncu prvega stavka pika nadomesti z vejico in doda besedilo »in trajnostno zdržno.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Pri gradnji novih večstanovanjskih in nestanovanjskih stavb mora biti projektirana in zgrajena stavbna fizična infrastruktura do omrežnih priključnih točk in v njej pasivna komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe, ki je primerna za doseganje visokih hitrosti. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do

vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji stavbne fizične oziroma pasivne komunikacijske infrastrukture. Projektiranje in izgradnja stavbne fizične ter pasivne komunikacijske infrastrukture iz tega odstavka je strošek investitorja v gradnjo ali rekonstrukcijo večstanovanjske ali poslovne stavbe.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja pri gradnji ali rekonstrukciji:

1. stavb s skupno površino do 50 m²,
2. kmetijskih in gozdarskih gospodarskih poslopij,
3. stavb, ki se uporabljajo izključno za religiozne namene,
4. stavb, zaščitene zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti in
5. drugih stavb, kjer bi izpolnitev obveznosti iz prejšnjega odstavka pomenila nesorazmerne stroške v primerjavi s stroški projekta.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

Za novim osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Operater omrežja lahko ob upoštevanju 91., 91.a in 92. člena tega zakona na lastne stroške postavi svoje omrežje do razdelilne točke.«.

Dosedanji osmi odstavek postane deseti odstavek.

6. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen (preglednost v zvezi z načrtovanimi gradbenimi deli)

(1) Infrastrukturni operater mora pri gradbenih delih na fizični infrastrukturi vsaj 30 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, če gradbeno dovoljenje ni potrebno, pa vsaj 60 dni pred predvidenim začetkom izvajanja gradbenih del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje oziroma za skupno gradnjo. Agencija najpozneje v treh dneh po prejemu poziva na svojih spletnih straneh javno objavi sporočilo investitorja o začetku projektiranja ali izvajanja del z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne sme biti krajši od 10 dni od objave.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za druge investitorje v javna komunikacijska omrežja in investitorje v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo, ki niso hkrati infrastrukturni operaterji.

(3) Obveznost iz prejšnjih odstavkov ne velja za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja, kjer ni možnosti za doseganje sinergijskih učinkov.

(4) Sporočilo o načrtovanih gradbenih delih iz prvega odstavka tega člena vsebuje informacije o:

1. lokaciji in vrsti del,

2. vključenih elementih omrežja,
3. predvidenem datumu začetka del in njihovem trajanju
4. kontaktni točki.

(5) Operater omrežja lahko zaprosi infrastrukturnega operaterja za informacije iz prejšnjega odstavka za tekoča ali načrtovana dela na fizični infrastrukturi, za katera je bilo gradbeno dovoljenje že izdano ali postopek za pridobitev gradbenega dovoljenja že teče ali je vložitev vloge za izdajo gradbenega dovoljenja predvidena v naslednjih šestih mesecih. V prošnji mora opredeliti območje, na katero se nanaša postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij. Infrastrukturni operater mora informacije predložiti pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji v dveh tednih od prejema pisne prošnje, razen če je infrastrukturni operater te informacije že javno objavil v elektronski obliki oziroma so informacije dostopne na spletnih straneh agencije v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(6) Ob sporu v zvezi s pravicami in obveznostmi iz tega člena odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona.«.

7. člen

10. člen se spremeni tako, da se glasi:

»10. člen (skupna gradnja)

(1) Ne glede na določbe drugih predpisov lahko infrastrukturni operaterji z operaterji omrežja sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena, ki vsebuje tudi navedbo tehničnih in drugih pogojev ter predlog delitve stroškov, morajo zavezanci iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije, in v primeru sklenitve pogodbe o tem v 30 dneh od sklenitve obvestiti agencijo. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini v 30 dneh, odkar je zainteresirani soinvestitor obvestil investitorja o interesu za skupno gradnjo, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona in pri tem po potrebi določi pogoje skupne gradnje. Investitor mora na zahtevo agencije cene gradnje stroškovno dokazati in utemeljiti. Odločitev agencije mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna.

(3) Kadar je ena izmed strank investitor s področja energetike, agencija za potrebe odločanja na podlagi prejšnjega odstavka od agencije, pristojne za področje energetike, predhodno pridobi podatek o višini upravičenih stroškov na strani investitorja s področja energetike.

(4) Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti odločbe agencije iz drugega odstavka tega člena mora investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture svoje omrežje načrtovati tako, da se v okviru tehničnih možnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura. Zainteresirani soinvestitor v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo pa mora komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo graditi v skladu s petim odstavkom 9. člena tega zakona.

(5) Zavezanec iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena lahko zavrne prošnjo zainteresiranega soinvestitorja iz drugega odstavka tega člena za dogovor o uskladitvi gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij, če:

1. bi to povzročilo dodatne stroške za prvotno predvidena gradbena dela, tudi zaradi drugih zamud,

2. bi to oviralo nadzor nad usklajevanjem del,
3. je prošnja za usklajevanje del vložena manj kot 30 dni pred oddajo vloge za izdajo gradbenega dovoljenja ali manj kot 30 dni pred predvidenim začetkom izvajanja del, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno.

(6) Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma drugega investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture iz prejšnjega člena ter drugega, četrtega in petega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz tretjega odstavka 9. člena tega zakona ter pri vzdrževalni delih v javno korist, kot so za posamezne druge infrastrukture določena s področnimi predpisi.

(7) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev iz državnega in občinskih proračunov, morajo investitorji pri gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke iz evidence skladno s prvim odstavkom 14. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ni take kabelske kanalizacije in če ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka 9.a člena tega zakona. Tako zgrajena kabelska kanalizacija je pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

(8) Agencija za izvajanje tega in prejšnjega člena izda splošni akt.«.

8. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»11. člen (uporaba javnih sredstev)

(1) Izrazi »gradbena dela v povezavi s širokopasovno infrastrukturo«, »pasivna širokopasovna infrastruktura« in »dostopovna omrežja naslednje generacije (NGA)« v tem členu imajo enak pomen, kot jih določa Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi 107. in 108. člena Pogodbe (UL L št. 187/2014 z dne 26. 6. 2014), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 651/2014).

(2) Sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja se lahko zagotovijo tudi iz javnih sredstev v skladu z Uredbo 651/2014 za projekte, ki v skupni višini ne presegajo 70 milijonov eurov. Za sofinanciranje projektov, katerih skupna vrednost presega ta znesek, pa je potrebna prijava Evropski komisiji.

(3) Javna sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

1. določeno območje Republike Slovenije ni zadostno pokrito s širokopasovnim omrežjem ali to omrežje ni na voljo vsem zainteresiranim gospodinjstvom pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kakor na večini drugih območij Republike Slovenije,

2. za gradnjo širokopasovnega omrežja v naslednjih treh letih ni izkazan tržni interes na podlagi javnega posvetovanja,

3. širokopasovna omrežja se morajo načrtovati in graditi kot odprta komunikacijska omrežja, do katerih pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji pri tem pa:

- operater omrežja nudi najširši možen aktiven in pasiven veleprodajni dostop skladno s pravičnimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s fizično razvezavo v primeru dostopovnih omrežij naslednje generacije,
- se tak veleprodajni dostop odobri za vsaj sedem let,
- pravica dostopa do vodov in drogov ni časovno omejena,
- so vodi, za katerih gradnjo se dodeli pomoč, dovolj veliki, da se lahko uporabljajo za več kabelskih omrežij

in različne omrežne topologije,

4. zagotovljen je pregleden in nediskriminacijski konkurenčen postopek za izbor izvajalcev gradnje širokopasovnega omrežja in upravljavcev širokopasovnega omrežja ob spoštovanju načela tehnološke nevtralnosti.

(4) Do prejema javnih sredstev iz prejšnjega odstavka ni upravičen operater omrežja, ki:

1. je v težavah v skladu z 18. točko 2. člena Uredbe 651/2014,

2. je naslovnik neporavnane naloge za izterjavo zaradi predhodne odločbe Evropske komisije, ki je pomoč razglasila za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgom,

3. je naslovnik neporavnane naloge za vračilo preveč izplačane pomoči po pravilu de minimis ali državne pomoči na podlagi predhodnega poziva Ministrstva za finance,

4. ima na dan vložitve vloge neporavnane zapadle davčne obveznosti in druge denarne nedavčne obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, v višini ki presega 50 eurov,

5. ne izplačuje redno plač in socialnih prispevkov.

(5) Z javnimi sredstvi iz drugega odstavka se lahko sofinancirajo stroški naložb za:

1. namestitev pasivne širokopasovne infrastrukture,

2. gradbena dela v povezavi s širokopasovno infrastrukturo in

3. namestitev dostopovnih omrežij naslednje generacije.

(6) Stroški iz prejšnjega odstavka se ne smejo dvojno financirati iz različnih virov javnih sredstev.

(7) Operater omrežja, ki kandidira za sofinanciranje projekta s sredstvi iz drugega odstavka tega člena, mora predložiti vlogo pred začetkom izvajanja projekta. Vloga vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. podatke o operaterju omrežja,

2. poslovni načrt projekta, vključno z datumom začetka in dokončanja,

3. lokacijo projekta,

4. seznam stroškov projekta,

5. vrsto pomoči in znesek javnega sofinanciranja, potrebnega za projekt,

6. izjavo o izpolnjevanju pogoja iz 1. točke četrtega odstavka tega člena.

(8) Cena operatorskega dostopa do omrežja, zgrajenega z javnimi sredstvi iz drugega odstavka tega člena, temelji na načelih oblikovanja cen, ki jih določi agencija. Pri tem agencija upošteva naložbe operaterja omrežja ter cene, ki so na voljo na primerljivih konkurenčnih trgih in pri operaterjih omrežij.

(9) Ministrstvo oziroma občina kot sofinancer projektov iz drugega odstavka tega člena vzpostavi mehanizem za spremljanje in vračilo javnih sredstev. Operater sofinanciranega omrežja je dolžan stroške in prihodke sofinanciranega omrežja knjigovodsko ločeno evidentirati in do 31. marca tekočega leta sofinancerju projekta poročati o izvajanju projekta za preteklo leto. Iz poročila morajo biti razvidni stroški in prihodki od zgrajenega omrežja na letni ravni ter dosežen dobiček. Sofinancer projektov na podlagi poročil in dokazil operaterjev, ki so omrežja zgradili z javnimi sredstvi iz drugega odstavka tega člena preveri, ali so bili prihodki od

zgrajenega omrežja na letni ravni višji od stroškov in je bil na zgrajenem omrežju v tem obdobju ustvarjen dobiček. Celotni dobiček, ki je ustvarjen na subvencioniranih omrežjih v višini, ki je nad povprečnim dobičkom je dodatni čisti dobiček. Povprečni dobiček se izračuna na podlagi povprečne stopnje donosnosti naložb v telekomunikacijski panogi po podatkih agencije. Dodatni čisti dobiček se vrne sofinancerju projekta.

9. člen

Za 11. členom se doda nov 11.a člen, ki se glasi:

»11.a člen

(poizvedovanje po tržnem interesu za gradnjo širokopasovnega omrežja)

(1) Ministrstvo zaradi porabe javnih sredstev iz drugega odstavka prejšnjega člena objavi javni poziv za poizvedovanje po tržnem interesu iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena za naslednja tri leta.

(2) Operaterji izrazijo tržni interes z vnosom v spletno aplikacijo, ki jo ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh, in z obvestilom ministrstvu.

(3) Če ministrstvo na podlagi podatkov iz prejšnjega odstavka ugotovi prekrivajoč se tržni interes operaterjev, ki so predhodno z obvestilom iz prejšnjega odstavka dali tudi soglasje za izmenjavo podatkov o prekrivajočem se tržnem interesu, jih ministrstvo o tem pisno obvesti. Kadar se tržni interesi prekrivajo, operaterji lahko sklenejo dogovor, katerega cilj je izogniti se gradnji podvojene infrastrukture. V takšnem primeru operaterji sklenejo dogovor v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence, v 30 dneh od pisnega obvestila ministrstva. Širokopasovno omrežje mora biti na področjih, za katera so se investitorji dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, odprto komunikacijsko omrežje, sicer dogovarjanje ni dopustno.

(4) Operaterji, ki so se v skladu s prejšnjim odstavkom dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, morajo v 15 dneh po sklenitvi dogovora prenovljene podatke iz drugega odstavka tega člena, ki lahko obsegajo le področja razdeljenega tržnega interesa iz tretjega odstavka tega člena vnesti v spletno aplikacijo iz drugega odstavka tega člena in poslati ministrstvu novo obvestilo. Če dogovor ni sklenjen, ministrstvo upošteva prvotno izražen tržni interes posamičnega operaterja.

(5) Obvestilo o izraženem tržnem interesu iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena mora vsebovati informacije o načrtovanem projektu in podrobno časovni načrt gradnje, dokazila o finančni izvedljivosti načrtovanih investicijskih projektov in primernosti predvidenih tehnologij glede na zastavljene cilje ter morebitne druge priloge, s katerimi bo operater verodostojno izkazal izvedljivost izraženega tržnega interesa.

(6) Če ministrstvo ugotovi, da operater z obvestilom o izraženem tržnem interesu iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena tržnega interesa ni verodostojno izkazal, ministrstvo izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna. Odločba ministrstva je dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

(7) Ministrstvo operaterju, ki izkaže tržni interes, ponudi sklenitev pogodbe, s katero se operater zaveže, da bo v treh letih od podpisa pogodbe zgradil širokopasovno omrežje na območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal v pisnem obvestilu ministrstvu. Ministrstvo izvod podpisane pogodbe in morebitni pripadajoči dogovor iz tretjega odstavka tega člena pošlje agenciji. Če operater pogodbe v 15 dneh ne podpiše, se šteje, da je odstopil od izraženega tržnega interesa. V tem primeru ministrstvo izda odločbo iz prejšnjega odstavka.

(8) Če operater ne izvaja tržnega interesa v skladu s pogodbo iz prejšnjega odstavka in pri tem s predvidenimi aktivnostmi zamuja za več kot leto dni, ministrstvo zaradi operaterjeve kršitve odstopi od pogodbe in v tem delu tržnega interesa ne upošteva ter o tem obvesti agencijo. Pri preverjanju izvajanja pogodbe lahko ministrstvo zaprosi agencijo za tehnično pomoč. Z dnem odstopa od pogodbe zaradi operaterjeve kršitve se šteje, da operater ni izpolnil obveznosti gradnje iz prejšnjega odstavka.

(9) Ministrstvo po podpisu pogodb iz sedmega odstavka tega člena zagotovi javnost podatkov o izkazanem tržnem interesu, ki so jih operaterji vnesli v spletno aplikacijo iz drugega odstavka tega člena.

(10) Agencija opravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, zgrajenih s sredstvi iz prvega odstavka prejšnjega člena, in nadzor nad odprtostjo omrežij iz tretjega odstavka tega člena ter nad izpolnitvijo obveznosti gradnje iz sedmega odstavka tega člena od operaterja, ki je izkazal tržni interes.«.

10. člen

14. člen se spremeni tako, da se glasi:

»14. člen (vpis v evidenco)

(1) Investitor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona mora sporočiti podatke o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture, vključno s številom posameznih pripadajočih vodov (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod, drugo) neposredno organu, ki je pristojen za geodetske zadeve, ki glede teh podatkov izvaja naloge enotne informacijske točke, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka obveznost sporočanja podatkov ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.

(3) Agencija zaradi zagotavljanja preglednosti in skupne uporabe fizične infrastrukture od investitorjev ali upravljavcev komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ki so v skladu s prvim odstavkom tega člena sporočili podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, pridobi podatke o njihovih kontaktnih točkah in jih objavi na svojih spletnih straneh.

(4) Investitor ali upravljavec javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi podatke o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke na fiksni lokaciji v skladu s predpisom iz prvega odstavka tega člena. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku. Podatki iz evidence o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke so javni.

(5) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za infrastrukturo, in ministrom, pristojnim za prostor, za izvajanje določbe prvega, četrtega in sedmega odstavka tega člena izda pravilnik.

(6) Agencija lahko za potrebe izvajanja tega zakona ob smiselni uporabi 201. člena tega zakona od zavezancev iz prvega odstavka tega člena zahteva podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka in o tem vodi svojo evidenco in zainteresiranim strankam v zvezi s postopki, ki jih vodi, omogoči vpogled v te podatke. Pri tem agencija ne sme zahtevati podatkov, ki so jih zavezanci že poslali organu, pristojnem za geodetske zadeve, v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(7) Zaradi doseganja sinergijskih učinkov pri investicijah v gradnjo širokopasovnih omrežij mora infrastrukturni operater podatke iz prvega odstavka tega člena sporočiti tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso zajeta v drugem odstavku 9. člena tega zakona. Podatke mora sporočiti neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.«.

Za 14. členom se doda nov 14.a člen, ki se glasi.

»14.a člen

(dostop operaterja omrežja do podatkov o obstoječi fizični infrastrukturi)

(1) Če podatki iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena v primeru elektronskih komunikacijskih omrežij ali podatki o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi fizične infrastrukture ter kontaktni točki v primeru drugih infrastrukturnih operaterjev, ki se vpisujejo v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, niso dostopni, lahko operater omrežja zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do teh podatkov. Operater omrežja v prošnji opredeli območje, na katero se nanaša postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

(2) Infrastrukturni operater mora dostop do podatkov pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobriti v dveh mesecih od prejema pisne prošnje iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko infrastrukturni operater zavrne dostop do podatkov, če je to potrebno zaradi varnosti in celovitosti omrežij, nacionalne varnosti, javnega zdravja ali varnosti.

(4) Operater omrežja lahko v pisni prošnji, v kateri so opredeljeni elementi omrežja, na katere se nanaša postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, infrastrukturnega operaterja zaprosi za pregled določenih elementov fizične infrastrukture na kraju samem ob navzočnosti in strokovnem nadzoru pooblaščenih oseb infrastrukturnega operaterja. Infrastrukturni operater pod sorazmernimi, nediskriminacijskimi in preglednimi pogoji odobri razumno prošnjo za pregled v 30 dneh od prejema pisne prošnje, razen če to ni primerno iz razlogov v prejšnjem odstavku.

(5) Operater omrežja mora s podatki, ki jih pridobi na podlagi tega člena, ravnati v skladu s predpisi s področja tajnih podatkov, predpisi, ki urejajo varovanje poslovnih skrivnosti, in predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, ter sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe za varovanje zaupnosti, tajnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti.

(6) Če se infrastrukturni operaterji sami ne dogovorijo o dostopu do podatkov na podlagi tega člena, odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za podatke o neuporabljenih optičnih vlaknih iz 93.a člena tega zakona.«.

12. člen

V 15. členu se za besedo »določb« doda vejica in besedilo »razen 11. člena,«.

13. člen

V 16. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitev lastninske pravice, vlada na predlog operaterja omrežja za omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičnini v lasti Republike Slovenije s služnostjo za namen iz tretjega odstavka tega člena, odloči o prevladi javne koristi gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture nad drugo javno koristjo, če ne pride do ustanovitve služnosti s pogodbo v skladu z 20. členom tega zakona. Vlada upravljavcu nepremičnine v lasti Republike Slovenije naloži sklenitev pogodbe ali pa predlog operaterja omrežja zavrne.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

Dosedanji šesti odstavek, ki postane sedmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja gre za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitev lastninske pravice.«.

14. člen

Tretji odstavek 20. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Obvezna sestavina pogodbe je določilo o višini denarnega nadomestila za služnost, v primerih, ki se nanašajo na omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičninah pri gradnji, postavitvi, obratovanju ali vzdrževanju javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture iz 16. člena tega zakona, pa tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca z njegove strani ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona. Imetnik pravice skupne uporabe ima v obsegu, ki je potreben za izvajanje skupne uporabe, upravičenja iz prejšnjega člena.«.

Osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Poleg sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja ustanovitev služnosti za potrebe gradnje druge gospodarske javne infrastrukture, je obvezna sestavina pogodbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe s strani operaterja omrežja. Pri določitvi višine denarnega nadomestila za služnost se upošteva tudi možnost skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij.«.

15. člen

Drugi odstavek 22. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Poleg sestavin, ki jih določa zakon, ki ureja ustanovitev služnosti za potrebe gradnje druge gospodarske javne infrastrukture, je obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja določba o dopustnosti skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij.«.

16. člen

Na koncu tretjega odstavka 24. člena se doda nov stavek, ki se glasi:

»Agencija pripravi najmanj triletno strategijo upravljanja z radiofrekvenčnim spektrom in jo pred objavo na svojih spletnih straneh predloži v soglasje vladi.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Pri čezmejnem škodljivem motenju, povzročenem z oddajanjem radijskega signala iz drugih držav v nasprotju z mednarodnopravnimi akti iz drugega odstavka tega člena, lahko agencija sprejme nujne in sorazmerne ukrepe za zaščito nemotene uporabe radiofrekvenčnega spektra v Republiki Sloveniji.«.

17. člen

V tretjem odstavku 33. člena se številka »15« nadomesti s številko »30«, na koncu odstavka pa se doda besedilo, ki se glasi:

»V odgovoru mora pojasniti, ali v zvezi z radijskimi frekvencami, po katerih se povprašuje, namerava izvesti javni razpis ali ne in svojo odločitev ustrezno obrazložiti. Če pobudo za javni razpis sprejme, ga mora izvesti brez neutemeljene zakasnitve. Če je pobuda zavrnjena zaradi potrebe po mednarodni uskladitvi radijske frekvence, agencija pobudniku v odgovoru pojasni tudi časovni načrt za mednarodno uskladitev. Če mora agencija pred pripravo odgovora izvesti dodatne preverbe oziroma aktivnosti v zvezi z mednarodno uskladitvijo radijske frekvence, lahko pobudniku odgovori tudi v daljšem roku, ki ne presega treh mesecev, pri čemer o razlogih in daljšem roku pobudnika obvesti v 30 dneh od prejete pobude.«.

18. člen

Tretji odstavek 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje in merila za izbiro najugodnejše ponudbe v skladu z zakonom, ki ureja medije. Pogoje in merila iz tega odstavka po predhodnem pisnem mnenju Sveta za radiodifuzijo določi agencija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za medije.«.

19. člen

Tretji odstavek 43. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, komisija pošlje popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo pregleda prispеле ponudbe in poročilo o njihovi oceni ter najpozneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije predloži agenciji obrazložen predlog izbire.

20. člen

V 53. členu se na koncu drugega odstavka doda besedilo, ki se glasi:

»V primeru preizkušanja novih tehnologij v okviru Evropskih razvojnih projektov lahko agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za namen preizkusa novih tehnologij za določeno časovno obdobje, v skladu s predlaganim projektom, ki pa ne sme biti daljše od treh let.«.

21. člen

V 60. členu se na koncu tretjega odstavka doda nov stavek, ki se glasi:

»Pri določitvi višine plačila agencija upošteva splošni akt iz prejšnjega odstavka, ki je veljal na dan izdaje soglasja vlade k tarifi za prihodnje koledarsko leto.«.

22. člen

V 74. členu se na koncu tretjega odstavka doda nov stavek, ki se glasi:

»Pri določitvi višine plačila agencija upošteva splošni akt iz prejšnjega odstavka, ki je veljal na dan izdaje soglasja vlade k tarifi za prihodnje koledarsko leto.«.

23. člen

V drugem odstavku 81. člena se besedilo »nacionalno kontaktno točko za obravnavo varnostnih incidentov (SI-CERT)« nadomesti z besedilom »nacionalni organ, pristojen za kibernetiko varnost«.

24. člen

Prvi in drugi odstavek 83. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Operaterji morajo v primeru izjemnih stanj prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema, sistema zaščite in reševanja ter za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot jo določi vlada. Za zagotavljanje nemotenega delovanja in čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji sami ali skupaj z drugimi operaterji sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe ter po potrebi predvideti tudi nadomestne poti.

(2) Operaterji, ki zagotavljajo javno komunikacijsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalimi omrežnimi priključnimi točkami (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti) v izjemnih stanjih. Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem komunikacijskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih komunikacijskih omrežjih drugih operaterjev v okviru tehničnih možnosti. Breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti nosi operater. V izjemnih stanjih lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinijo delovanje preostalega komunikacijskega prometa v takšnem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.«.

25. člen

Drugi odstavek 88. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Agencija za spodbujanje regulativne predvidljivosti pripravi in na svojih spletnih straneh objavi najmanj triletno strategijo regulacije.«.

26. člen

Na koncu prvega odstavka 91. člena se doda besedilo, ki se glasi:

»Agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči.«.

Na koncu drugega odstavka se doda besedilo, ki se glasi:

»Agencija lahko določi oziroma omeji tudi ceno dostopa do te infrastrukture, tako da pri delitvi stroškov upošteva učinkovito zagotavljanje storitev. Fizična ali pravna oseba iz prejšnjega odstavka mora na zahtevo agencije cene dostopa do infrastrukture stroškovno dokazati in utemeljiti.«.

27. člen

Za 91. členom se doda nov 91.a člen, ki se glasi:

»91.a člen

(skupna uporaba stavbne fizične infrastrukture)

(1) Operater omrežja ima pravico dostopa do stavbne fizične infrastrukture zaradi postavitve elektronskega komunikacijskega omrežja, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo.

(2) Imetniki pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture morajo ugoditi vsem upravičenim prošnjam operaterjev omrežja za dostop pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko zavezanec iz prejšnjega odstavka dostop zavrne, če je pasivna komunikacijska infrastruktura na voljo pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, kjer je to primerno.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena zavezanec iz drugega odstavka tega člena dostop zavrne, če je z odločbo iz prvega odstavka 92. člena tega zakona že naložena obveznost skupne uporabe.

(5) Če dogovor o dostopu iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ni bil dosežen v dveh mesecih od prejema pisne prošnje za dostop, o zadevi na zahtevo ene od strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona. Agencija pri tem presodi, ali so izpolnjene zahteve iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Kadar stavbna fizična infrastruktura ni na voljo, lahko operater omrežja ob upoštevanju petega odstavka prejšnjega člena tega zakona svoje omrežje v dogovoru z naročnikom zaključi v njegovih prostorih, pri čemer mora čim bolj zmanjšati vpliv na zasebno lastnino tretjih oseb.«.

28. člen

V prvem odstavku 92. člena se besedilo »prejšnjega člena« nadomesti z besedilom »91. člena tega zakona«.

29. člen

93. člen se spremeni tako, da se glasi:

»93. člen

(dostop do obstoječe fizične infrastrukture)

(1) Infrastrukturni operater lahko zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture.

(2) Operater omrežja lahko svojo fizično infrastrukturo ponudi drugemu infrastrukturnemu operaterju zaradi postavitve omrežij, ki niso elektronska komunikacijska omrežja

(3) Kadar operater omrežja zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij zaprosi infrastrukturnega operaterja za dostop do njegove fizične infrastrukture, mora v svoji prošnji opredeliti elemente projekta, do katerih zaproša dostop, vključno s točno določenim časovnim okvirom.

(4) Infrastrukturni operater v primeru prošnje operaterja omrežja iz prejšnjega odstavka pripravi ponudbo za skupno uporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka infrastrukturni operater lahko zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture zaradi:

1. tehnične neprimernosti zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprošen dostop,

2. pomanjkanja ustreznega prostora ali načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je treba zadostno utemeljiti, (npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti infrastrukturnega operaterja),

3. ogrožanja varnosti ali javnega zdravja,

4. celovitosti in varnosti vseh omrežij, zlasti kritične infrastrukture,

5. nevarnosti, da bi načrtovane elektronske komunikacijske storitve resno motile izvajanje drugih storitev prek iste fizične infrastrukture,

6. razpoložljivosti izvedljivih alternativnih načinov za veleprodajni dostop do fizične omrežne infrastrukture, ki jih ponuja infrastrukturni operater in so primerni za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij, če se tak dostop ponudi pod poštenimi in razumnimi pogoji.

(6) Infrastrukturni operater mora svoje razloge za zavrnitev dostopa iz prejšnjega odstavka navesti v dveh mesecih od prejema prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena.

(7) Če dogovor o pogojih dostopa ni dosežen v dveh mesecih po prejemu prošnje za dostop, ki vsebuje vse elemente iz tretjega odstavka tega člena, ali če infrastrukturni operater zavrne dostop, o sporu na zahtevo ene izmed strank odloči agencija po postopku iz 220.a člena tega zakona. Agencija določi tako ceno dostopa, da ima ponudnik dostopa razumne možnosti za pokritje svojih stroškov, pri čemer mora biti upoštevan tudi učinek zadevnega dostopa na poslovni načrt ponudnika dostopa, vključno z investicijami infrastrukturnega operaterja, ki je bil zaprosen, da omogoči dostop, zlasti investicijami v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev.

(8) Agencija za izvajanje tega člena izda splošni akt.«.

30. člen

Za 93. členom se doda nov 93.a člen, ki se glasi:

»93.a člen

(dostop do neuporabljenih optičnih vlaken investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture)

Na način in po postopku iz prejšnjega člena lahko operater omrežja investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture zaprosi tudi za dostop do njegovih neuporabljenih optičnih vlaken.«.

31. člen

V 94. členu se besedilo »iz 91., 92. in 93.« nadomesti z besedilom »iz 91. do 93.a«.

32. člen

V drugem odstavku 115. člena se v 1. točki črta besedilo »in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev«.

33. člen

Četrty in peti odstavek 118. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Če javni razpis ne uspe, agencija za izvajalca univerzalne storitve določi tistega operaterja, ki ima:

- na področju dostopa do javnega komunikacijskega omrežja s pripadajočo infrastrukturo največjo pokritost ali

- največ naročnikov javno dostopnih komunikacijskih storitev na fiksni lokaciji ali

- največ naročnikov javno dostopne storitve dostopa do interneta s hitrostjo, kot je določena s splošnim aktom 124. člena tega zakona.

(5) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načela učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in nediskriminacije.«.

34. člen

V prvem odstavku 129. člena se v 2. točki za drugo alinejo doda nova alineja, ki se glasi:

»- opredelitev ponujene storitve,«.

V 5. točki se na koncu tretje alineje doda besedilo »kar zajema tudi natančen način izračuna stroškov v primeru prekinitve pogodbe,«.

V drugem odstavku se za besedo »predpisi« doda vejica in besedilo »drugimi predpisi in neposredno uporabljivimi predpisi Evropske unije«.

35. člen

V devetem odstavku 131. člena se črta besedilo »v preteklem letu«.

36. člen

Za drugim odstavkom 132. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija zagotovi, da so v vsakem primeru objavljene naslednje informacije o operaterjih:

1. ime ali firma in naslov ali sedež operaterja,

2. opis ponujenih storitev:

- obseg ponujenih storitev,

- standardne tarife z navedbo ponujenih storitev in vsebino posameznega tarifnega elementa (npr. dajatve za dostop, vrste dajatev za uporabo, dajatve za vzdrževanje), vključno s podrobnostmi o uporabljenih standardnih popustih ter posebnih in ciljnih tarifnih shemah, pa tudi z vsemi dodatnimi dajatvami ter stroški, povezanimi s terminalsko opremo),

- politika odškodnin oziroma povračil, vključno z vsemi podrobnostmi vseh ponujenih odškodninskih oziroma povračilnih shem,

- vrste ponujenega vzdrževanja,

- standardni pogodbeni pogoji, vključno z minimalnim pogodbenim rokom, prekinitvijo pogodbe in postopkom ter neposrednimi dajatvami v zvezi s prenosljivostjo števil in drugih elementov oštevilčenja, če je to primerno,

3. mehanizmi reševanja sporov, vključno s tistimi, ki jih je razvil operater,

4. informacije o pravicah glede univerzalne storitve, po potrebi vključno z zmogljivostmi in storitvami iz 138.

člena tega zakona.«.

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

37. člen

Za 132. členom se doda nov 132.a člen, ki se glasi:

»132.a člen (spremljanje in nadzor porabe podatkovnih storitev)

(1) Operater mora naročniku zagotoviti možnosti za spremljanje in nadzor porabe podatkovnih storitev, če naročnik za te storitve plačuje po dejanski porabi, Operater v ta namen zagotovi zlasti možnost, da naročnik brezplačno določi količinsko oziroma finančno mejo porabe in da ga pred oziroma ob njenem dosegu o tem brezplačno obvesti. Operater mora zagotoviti tudi, da lahko naročnik to možnost kadar koli izklopi.

(2) Operater mora pred sklenitvijo naročniške pogodbe in po njej svojim naročnikom redno zagotavljati jasne in razumljive informacije o možnostih iz prejšnjega odstavka.

(3) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja tega člena.«.

38. člen

134. člen se spremeni tako, da se glasi:

»134. člen (številke za klice v sili)

(1) Operater mora zagotoviti, da imajo uporabniki elektronskih komunikacijskih storitev, ki omogočajo odpravljanje notranjih klicev na številko ali številke iz načrta oštevilčenja iz 63. člena tega zakona, vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic, brezplačno in brez uporabe plačilnih sredstev, možnost dostopa do številke za klice v sili.

(2) Operater mora uporabnikom invalidom omogočiti klice v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Operater oziroma izvajalec zagotavlja tovrstne klice v sili na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Če operater oziroma izvajalec zatrjuje, da ne more zagotavljati obveznosti v skladu s prejšnjima stavkoma, nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti zagotavljanja tovrstnih klicev v sili.

(3) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo brezplačno zagotoviti prenos vseh storitev klica v sili organu, ki ga obravnava, pri čemer zagotovijo tudi nadomestne poti.

(4) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij morajo ob vsakem klicu na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113 organu, ki ga obravnava, takoj in brezplačno posredovati informacije o številki in lokaciji kličočega. Operater posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(5) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih morajo brezplačno zagotoviti prenos govornega klica ter standardizirani minimalni sklop podatkov sistema klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava. Za zagotavljanje te obveznosti morajo ustrezno nadgraditi svoje omrežje, da prepozna klic v sili iz vozil (e-klic) in ga posreduje organu, ki ga obravnava.

(6) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih morajo v okviru svojih tehničnih zmožnosti na zahtevo organa, pristojnega za zaščito in reševanje, na območju, na katerem to ta organ zahteva, v primeru večjih naravnih in drugih nesreč zagotavljati storitve sistema javnega mobilnega obveščanja in alarmiranja. Operaterji nosijo breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(7) Operater mora obveščati svoje uporabnike o obstoju in pomenu številke za klice v sili z objavo na svojih spletnih straneh in v imeniku na vidnem mestu. Obvestilo mora vsebovati opozorilo, da se klici na številke za klic v sili snemajo. Svoje naročnike mora ob vstopu v omrežje druge države članice EU obvestiti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom. Ob predhodnem dogovoru z operaterjem gostujočega uporabnika, gostujočega uporabnika ob vstopu v njegovo omrežje obvesti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom, če je to tehnično mogoče. Vsebino obvestila določi organ, pristojen za obravnavo klicev v sili na enotno evropsko številko za klic v sili 112.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka 154. člena tega zakona operaterji za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112 in številke policije 113, kolikor je to tehnično mogoče, omogočijo enoznačno prikazovanje odhodnega klica v obliki tromestne številke klica 112 ali 113. Operaterji nosijo breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(9) Ne glede na določbo devetega odstavka 147. člena tega zakona pri klicu na številko za klic v sili kličečega o snemanju pogovora ob samem klicu ni treba obvestiti.

(10) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zaščito in reševanje, in ministrom, pristojnim za notranje zadeve, predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov ter merila za zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov o lokaciji kličečega.

(11) Zloraba klica v sili je prepovedana. Klic v sili zlorabi, kdor kljub vsakokratnemu opozorilu organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili.«.

39. člen

V 144. členu se v naslovu za besedilom »pojmem uporabnika« doda besedilo »ter upravljavca«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Upravljavca za potrebe tega poglavja pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali kateri koli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

40. člen

V petem odstavku 147. člena se za besedilom »uporabniki,« doda besedilo »udeleženi v komunikaciji,«, za besedilom »153.« se vejica nadomesti z veznikom »ter«, za besedilom »160.« pa se črta besedilo »ter 162., 163., 164., 165., 166., 167. in 168.«.

41. člen

Tretji odstavek 148. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko izvajalci storitev iz prvega odstavka po prenehanju naročniškega razmerja hranijo do popolnega poplačila storitev, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka za svoje terjatve za izvajanje storitev, razen v primerih, ko je s tem zakonom določen daljši rok hrambe glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (132.a člen), glede klica v sili (šesti odstavek 134. člena), glede notranjih postopkov (149. člen), glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153.a člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen) ter glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena).«.

42. člen

V 150. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Pravne ali fizične osebe, ki opravljajo klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, morajo upoštevati prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov, označene v zadnjem izdanem elektronskem imeniku, če se te označbe razlikujejo od označb v tiskanem imeniku istega izdajatelja.«.

43. člen

Prvi odstavek 151. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni tako, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo takoj, ko niso več potrebni za prenos sporočil, razen v primerih podatkov, pri katerih je po tem zakonu določen daljši rok hrambe glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (132.a člen), glede klica v sili (šesti odstavek 134. člena), glede notranjih postopkov (149. člen), glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153.a člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen), ter glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena).«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Agencija nadzira izvajanje določb tega člena najmanj enkrat na dve leti.«.

44. člen

V petem odstavku 152. člena se beseda »tretjim« nadomesti z besedo »četrtem«.

V šestem odstavku se besedilo »katere ta zakon določa obveznost hrambe« nadomesti z besedilom »potrebe izvajanja 153. člena tega zakona«.

45. člen

Četrty in peti odstavek 153. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.

(5) Operater podatke, poslane na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.«.

46. člen

Za 153. členom se doda nov 153.a člen, ki se glasi:

»153.a člen (zavarovanje podatkov in neizbrisna registracija)

(1) Policija mora vso dokumentacijo in ugotovitve iz četrtega odstavka prejšnjega člena ter zahtevo iz prvega odstavka prejšnjega člena, operaterji pa vse podatke iz petega odstavka prejšnjega člena zavarovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. V zvezi s tem morajo sprejeti primerne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi te podatke zaščitijo pred uničenjem, izgubo ali spremembo in nepooblaščenimi ali nezakonitimi oblikami hrambe, obdelave, dostopa ali razkritja.

(2) Operaterji in policija, ki lahko zahteva dostop do podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo skladno s prejšnjim členom, morajo zagotoviti desetletno neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov na podlagi prejšnjega člena ter v okviru tega roka tudi hraniti pridobljene in izročene podatke od dneva, ko so bili ti podatki sporočeni policiji, ter jih varovati v skladu z oznako stopnje tajnosti zahteve.

(3) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega člena izvaja informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.«.

47. člen

Tretji odstavek 158. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje z uporabo elektronskih komunikacij, kakor so določena v prejšnjih dveh odstavkih, je dovoljena le s soglasjem naročnika ali uporabnika. Zavrnitev soglasja mora biti za zadevnega naročnika ali uporabnika brezplačna. Pri uporabi govornih telefonskih klicev pa je treba upoštevati tudi določbe tretjega, četrtega in petega odstavka 150. člena tega zakona.«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Fizična ali pravna oseba lahko uporabi elektronski naslov fizičnih oseb za elektronsko pošto, če ta elektronski naslov pravna oseba javno objavi kot svoj kontaktni elektronski naslov.«.

48. člen

V 161. členu se za besedilom »153.« doda vejica in besedilo »153.a«.

49. člen

V prvem odstavku 174. člena se za besedo »članov« črta vejica in besedilo »od katerih je eden predstavnik sveta za elektronske komunikacije«.

V drugem odstavku se za besedo »vlada« doda besedilo »na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede ministrstvo«.

V četrtem odstavku se črta drugi stavek.

Peti in šesti odstavek se črtata.

50. člen

V drugem odstavku 175. člena se:

- v peti alineji za besedo »delovanja« doda besedilo »oziroma poslovanja«,
- na koncu šeste alineje pika nadomesti z vejico in doda nova sedma alineja, ki se glasi:

»– predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 175.a člena.«

51. člen

Za 175. členom se doda nov 175.a člen, ki se glasi:

»175.a člen
(izjava o interesih in povezavah člana sveta agencije)

»(1) Kandidat za člana sveta agencije mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ki so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti svoje interese in povezave zaradi udeleževanja v dobrodelnih, športnih in drugih neprofitnih organizacijah, drugih javnih imenovanj ter kakršnihkoli drugih relevantnih okoliščin, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje nalog člana sveta agencije.

(2) Člani sveta agencije izjave iz prejšnjega odstavka objavijo na spletni strani agencije v 30 dneh od njihovega imenovanja.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena, je član sveta agencije dolžan to objaviti na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije ter prenehati z delom v zadevah, v zvezi s katerimi bi ti interesi in povezave lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta agencije iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencije, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta agencije o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta agencije na katerega se ti interesi in povezave nanašajo.«.

52. člen

V prvem odstavku 176. člena:

- se 3. točka črta,
- dosedanja 4. točka postane 3. točka,
- se v dosedanji 5. točki, ki postane 4. točka, črta besedilo »ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost,«.

člen

Prvi odstavek 177. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Svet agencije:

- sprejema svoj poslovnik,
- sprejema program dela in finančni načrt ter letno poročilo,
- spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta,
- daje soglasje k statutu, ki ga sprejeme direktor agencije,
- predlaga razrešitev direktorja agencije,
- predlaga predčasno razrešitev članov sveta agencije.«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Svet agencije pri izvajanju svojih pristojnosti ne sme posegati v vsebino in postopke sprejemanja priporočil, splošnih in posamičnih aktov agencije ter z njimi povezanih strokovnih nalog.«.

54. člen

V prvem odstavku 178. člena se na koncu četrte alineje pika nadomesti z vejico in doda nova alineja, ki se glasi:

»- če več kot pol leta ne opravlja svojih nalog.«.

V drugem odstavku se za besedo »vlada« doda besedilo »na lastno pobudo ali«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če razrešitev člana sveta agencije predlaga svet agencije, svet agencije sprejme obrazložen predlog za predčasno razrešitev člana sveta agencije po postopku, ki je določen s statutom agencije. V postopku predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga.«.

55. člen

V prvem odstavku 181. člena se besedi »sveta agencije« nadomestita z besedo »ministra«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Javni natečaj se objavi na spletnih straneh agencije in na spletnih straneh ministrstva, pristojnega za upravo, lahko pa tudi v dnevnem tisku oziroma v Uradnem listu Republike Slovenije. Javni natečaj mora biti objavljen največ 90 in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.«.

V tretjem odstavku se za besedo »natečaj« doda vejica in besedilo »ki se začne na predlog ministra,«.

V petem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Glede pogojev za imenovanje in razlogov za predčasno razrešitev se za vršilca dolžnosti direktorja uporabljajo določbe 182. in 185. člena tega zakona.«.

Črta se šesti odstavek.

56. člen

V prvem odstavku 182. člena se:

- v 7. točki besedilo »vsaj enega svetovnega« nadomesti z besedo »angleškega«,
- v 10. točki za besedilom »183.« doda besedilo »in 183.a«, pika pa se nadomesti z vejico,
- za 10. točko doda nova 11. točka, ki se glasi:
»11. predloži izjavo o interesih in povezavah iz prvega odstavka 183.b člena tega zakona.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Vlada ob upoštevanju določb 88. člena in četrtega odstavka 217. člena tega zakona sklene z direktorjem pogodbo o zaposlitvi, ciljih in pričakovanih rezultatih dela.«.

57. člen

183. člen se spremeni tako, da se glasi:

»183. člen (opravljanje drugih dejavnosti in nasprotje interesov)

(1) Za vse javne uslužbenke agencije veljajo omejitve glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov, kot je to določeno v zakonu, ki ureja javne uslužbenke, za uradnike.

(2) Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.«.

58. člen

Za 183. členom se dodata nova 183.a in 183.b člena, ki se glasita:

»183.a (omejitev poslovanja)

(1) Direktor in njegovi namestniki ne smejo:

- sami kot fizične osebe poslovno sodelovati s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,

- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki poslovno sodelujejo s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

(2) Prepovedano poslovno sodelovanje iz prejšnjega odstavka ne vključuje poslovnega sodelovanja zaradi uporabe javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija.

183.b člen

(izjava o interesih in povezavah kandidata za direktorja)

(1) Kandidat za direktorja mora podati izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, ki jih ima kot samostojni podjetnik posameznik, imetnik lastniškega deleža v gospodarski družbi oziroma član v upravnih in nadzornih organih družb, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ki so njihovi dobavitelji elektronske komunikacijske opreme. Pri tem mora razkriti zlasti informacije o statusu samostojnega podjetnika posameznika, o lastniških deležih v gospodarskih družbah in o članstvu v upravnih in nadzornih organih teh družb. Prav tako mora razkriti svoje interese in povezave zaradi udeleževanja v dobrodelnih, športnih in drugih neprofitnih organizacijah, drugih javnih imenovanj ter kakršnihkoli drugih relevantnih okoliščin, ki bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(2) Direktor mora izjavo iz prejšnjega odstavka v 30 dneh po imenovanju objaviti na spletni strani agencije.

(3) Ob vsaki spremembi interesov in povezav iz prvega odstavka tega člena, je direktor dolžan to objaviti na način iz prejšnjega odstavka, o tem takoj pisno obvestiti svet agencije in vlado ter prenehati z delom v zadevah, v zvezi s katerimi bi ti interesi in povezave lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog.

(4) Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi direktorja iz prvega odstavka tega člena, ki jih ni navedel kot kandidat za direktorja ali o katerih ni obvestil sveta agencije in vlade v skladu s prejšnjim odstavkom ali o katerih je v skladu s prejšnjim odstavkom obvestil svet agencije in vlado, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. Komisijo za preprečevanje korupcije lahko, če oceni, da obstajajo takšne povezave in interesi direktorja, obvesti tudi vlada.«.

59. člen

Prvi odstavek 184. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Direktor agencije:

1. zastopa in predstavlja agencijo,
2. vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo ter sprejme statut agencije,
3. vodi postopke in daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije,
4. izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije,
5. varuje zaupnost podatkov agencije skladno s področnimi zakoni, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog,
6. sodeluje s svetom agencije in področnimi posvetovalnimi sveti v skladu z njihovimi pristojnostmi.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Direktor lahko izmed vodij sektorjev na agenciji imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja ter v primeru prenehanja z delom iz tretjega odstavka prejšnjega člena na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata agencijo.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

60. člen

V prvem odstavku 185. člena:

- se v drugi alineji črta besedilo »razen pogoja iz 9. točke prvega odstavka 182. člena«,

- se v tretji alineji pika nadomesti z vejico ter doda nova četrta alineja, ki se glasi:

»– če huje krši pogodbene obveznosti iz delovnega razmerja.«.

V petem odstavku se črta drugi stavek.

V osmem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Razrešeni direktor, ki je imel pred imenovanjem na agenciji sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, je razporejen na prosto delovno mesto v agenciji, ki ustreza njegovi delovni usposobljenosti, za čas, za katerega je imel sklenjeno pogodbo o zaposlitvi.«.

V devetem odstavku se za besedilom »8.« doda vejica in besedilo »9.«.

61. člen

186. člen se črta.

62. člen

Za 189. členom se doda nov 189.a člen, ki se glasi:

»189.a člen

(postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta)

(1) Ministrstva, pristojna za posamezna področja delovanja agencije, lahko agenciji do 31. maja tekočega leta pošljejo strateške usmeritve za pripravo programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto.

(2) Agencija osnutek programa dela in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto najpozneje do 31. julija tekočega leta predloži v javno obravnavo v skladu z 204. členom tega zakona.

(3) Direktor najpozneje do 30. septembra tekočega leta predloži svetu agencije v sprejem predlog programa dela in finančni načrt za prihodnje koledarsko leto.

(4) Svet agencije do 31. oktobra tekočega leta predloži sprejet program dela in finančni načrt v soglasje vladi.«.

63. člen

V drugem odstavku 190. člena se besedilo »vlada soglasje po pozitivnem mnenju sveta agencije« nadomesti z besedilom »soglasje vlada«.

64. člen

V šestem odstavku 201. člena se za besedama »regulativnim organom« doda besedilo »ali drugim pristojnim organom«, na koncu odstavka pa se doda nov stavek, ki se glasi:

»Agencija lahko od drugih regulativnih organov ali drugih pristojnih organov zahteva podatke in informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.«.

65. člen

Tretji odstavek 203. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta si kar najbolj prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij, jih neenako obravnavati ali izvajati ukrepov za njihovo razvrednotenje, razen v primeru:

1. nujnih ukrepov v primeru izjemnih stanj v skladu s 83. členom tega zakona,
2. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu s 158. členom tega zakona,
3. odločbe sodišča.«.

V četrtem odstavku se za besedilom »1.« vejica nadomesti z veznikom »in« ter črta besedilo »in 3.«.

Peti in šesti odstavek se črtata.

66. člen

Za drugim odstavkom 206. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj, potrebnih za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, na spletnem državnem portalu za podjetja in podjetnike e-VEM ter do evidence iz prvega odstavka 14. člena tega zakona.«.

Dosedanji tretji do peti odstavek postanejo četrti do šesti odstavek.

67. člen

Za 220. členom se doda nov 220.a člen, ki se glasi:

»220.a člen

(reševanje sporov zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij)

(1) Agencija z namenom spodbujanja učinkovitejše gradnje in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabe obstoječe fizične infrastrukture v primerih, določenih v šestem odstavku 9.a člena,

drugem odstavku 10. člena, šestem odstavku 14.a člena, petem odstavku 91.a člena in sedmem odstavku 93. člena tega zakona (spori zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij) po določbah tega člena rešuje:

- spore med operaterji omrežij,
- spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter
- spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

(2) Reševanje sporov iz prejšnjega odstavka ne posega v morebitno sodno pristojnost.

(3) Če o zadevi ni bil sprožen sodni postopek, agencija odloči o sporu z odločbo ob uporabi tretjega do petega odstavka 218. člena tega zakona.

(4) Pri reševanju sporov iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena se lahko agencija posvetuje z regulativnimi organi s področja delovanja drugih infrastrukturnih operaterjev.

(5) Agencija izda odločbo čim prej, najpozneje pa v štirih mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primeru spora na podlagi sedmega odstavka 93. člena tega zakona glede dostopa do obstoječe fizične infrastrukture ter v dveh mesecih od uvedbe postopka reševanja spora v primerih kot so določeni v šestem odstavku 9.a člena, drugem odstavku 10. člena, šestem odstavku 14.a člena, petem odstavku 91.a člena.

(6) V postopku reševanja sporov morajo stranke polno sodelovati z agencijo in ji na njeno pisno zahtevo dati na voljo vse potrebne informacije, s katerimi razpolagajo.«.

68. člen

V drugem odstavku 221. člena se beseda »sedmega« nadomesti z besedilom »tretjega in osmega«.

69. člen

Na koncu prvega odstavka 229. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »ki ga ustanovi državni zbor.«.

V šestem odstavku se v drugem stavku za besedo »svet« in v tretjem stavku črta beseda »agencije«.

70. člen

V prvem odstavku 233. člena se:

- za 1. točko doda nova 1.a točka, ki se glasi:

»1.a ne ravna v skladu z 9.a členom tega zakona,«,

- v 2. točki črta besedilo »in 11.«,

- za 2. točko doda nova 2.a točka, ki se glasi:

»2.a ne ravna v skladu z 11.a členom tega zakona,«,

- 3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. ne pošlje podatkov ali pošlje napačne podatke organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim in četrtem odstavkom 14. člena tega zakona,«,

- za 3. točko se dodata novi 3.a in 3.b točki, ki se glasita:

»3.a ne ravna v skladu s 14.a členom tega zakona,

3.b uporablja radijske frekvence v nasprotju z določili splošnega akta iz prvega in drugega odstavka 27. člena tega zakona,«,

- 16. točka spremeni tako, da se glasi:

»16. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 83. člena,«,

- 21. točka spremeni tako, da se glasi:

»21. ne ravna v skladu s prvim odstavkom 85. člena tega zakona,«,

- za 26. točko dodata novi 26.a in 26.b točki, ki se glasita:

»26.a ne ravna v skladu z 91.a členom tega zakona,

26.b ne ravna v skladu s 93. in 93.a členom tega zakona,«,

- v 38. točki se beseda »peti« nadomesti z besedo »četrti«,

- za 56. točko dodata novi 56.a in 56.b točki, ki se glasita:

»56.a ne zagotovi prenosa govornega klica ter standardizirani minimalni sklop podatkov sistema klica v sili iz vozil (e-klic) organu, ki ga obravnava (peti odstavek 134. člena),

56.b v okviru svojih tehničnih zmožnosti ne zagotovi storitve sistema javnega mobilnega obveščanja in alarmiranja (šesti odstavek 134. člena),«,

- v 57. točki beseda »petim« nadomesti z besedo »sedmim«,

- 77. točka spremeni tako, da se glasi:

»77. ne hrani dokumentacije, ugotovitev in zahtev oziroma podatkov na način in pod pogoji iz 153.a člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona (peti odstavek 153. člena),«,

- 85. do 94. točke se črtajo,

- dosedanja 95. točka postane 85. točka.

V drugem odstavku se številka »2.000« nadomesti s številko »1.000«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, ki stori prekršek iz 1.a, 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena.«.

71. člen

V prvem odstavku 234. člena se:

- v 21. točki beseda »tretjim« nadomesti z besedo »četrtem«,

- za 22. točko doda nova 22.a točka, ki se glasi:

»22.a ne ravna v skladu s 132.a členom tega zakona,«,

- 26. točka spremeni tako, da se glasi:

»26. ne ravna v skladu s tretjim, četrtim ali petim odstavkom 139. člena tega zakona,«,

- v 32. točki za besedo »tretji« doda besedilo »in peti«,

Tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

72. člen

V prvem odstavku 235. člena se:

- v 2. točki za besedo »podatkov« doda besedna zveza »ali predloži napačne podatke«,

- 3. točka se črta,

- 14. točka se spremeni tako, da se glasi:

»14. uporablja elektronske komunikacije za neposredno trženje v nasprotju s prvim oziroma tretjim odstavkom 158. člena,«,

- za 15. točko doda nova 15.a točka, ki se glasi:

»15.a kupcu ne da jasne in izrecne možnosti, da brezplačno in enostavno zavrne uporabo svojega elektronskega naslova za neposredno trženje skladno z drugim odstavkom 158. člena tega zakona,«.

73. člen

V drugem odstavku 236. člena se besedilo »šesti odstavek 123. člena« nadomesti z besedilom »enajsti odstavek 134. člena«.

PREHODNE DOLOČBE

74. člen

(vpis podatkov v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov)

Investitor ali upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena zakona podatke o trenutni uporabi komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno s številom pripadajočih vodov, iz prvega odstavka 14. člena zakona, za komunikacijsko omrežje in pripadajočo infrastrukturo, ki je ob uveljavitvi tega zakona že vpisana v evidenco, sporoči neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco, v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

75. člen

(pristojnost za nadzor do ustanovitve in pričetka delovanja organa, pristojnega za kibernetско varnost)

Do ustanovitve in začetka delovanja organa, pristojnega za kibernetско varnost, agencija o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve, kot to določa drugi odstavek 81. člena zakona, obvešča nacionalno kontaktno točko za obravnavo varnostnih incidentov (SI-CERT).

76. člen

(rok za prilagoditev obveznostim iz 83. člena zakona)

(1) Rok za prilagoditev obveznostim iz prvega odstavka 83. člena zakona, kar zadeva sprejetje ukrepov za podporo delovanju kritične infrastrukture, je eno leto po uveljavitvi tega zakona.

(2) Rok za prilagoditev obveznostim iz drugega odstavka 83. člena zakona je pol leta po uveljavitvi tega zakona.

77. člen

(nadgradnja omrežja)

Operaterji morajo svoje omrežje v skladu s petim odstavkom 134. člena zakona nadgraditi do 31. marca 2018.

78. člen

(imenovanje novega člana sveta agencije, prenehanje mandata predstavniku Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije)

Vlada v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona namesto dosedanjega predstavnika Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije v svetu agencije imenuje novega člana sveta agencije, ki se mu mandat izteče na dan, kot bi se mandat iztekel predstavniku Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije. Z imenovanjem novega člana sveta agencije preneha mandat predstavniku Sveta za elektronske komunikacije Republike Slovenije v svetu agencije.

79. člen

(izjava o interesih in povezavah)

Člani sveta agencije in direktor agencije, ki te funkcije opravljajo ob uveljavitvi tega zakona, morajo v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izjavo iz 175.a oziroma 183.b člena zakona objaviti na spletni strani agencije.

80. člen

(rok za uskladitev pogodbe o zaposlitvi direktorja agencije)

Če je direktor nastopil mandat pred uveljavitvijo tega zakona, se njegova pogodba o zaposlitvi v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladi z določbami tretjega odstavka 182. člena zakona.

81. člen

(uskladitev z določbami o prepovedanem poslovnem sodelovanju)

(1) Direktor agencije in njegovi namestniki, ki opravljajo to funkcijo ob uveljavitvi tega zakona, v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona svoje delovanje uskladi z določbami 183.a člena zakona.

(2) Če direktor agencije v roku iz prejšnjega odstavka svojega delovanja ne uskladi z določbami 183.a člena zakona, ga vlada po uradni dolžnosti razreši.

(3) Če namestnik direktorja v roku iz prvega odstavka tega člena ne uskladi svojega delovanja z določbami 183.a člena zakona, direktor sprejme ustrezne ukrepe.

82. člen (izkazan tržni interes)

Za operaterje, ki so tržni interes izkazali do uveljavitve tega zakona na podlagi četrtega odstavka 11. člena Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15, v nadaljnjem besedilu: Zakon o elektronskih komunikacijah), se za namen uresničitve izkazanega tržnega interesa še naprej uporablja Zakon o elektronskih komunikacijah.

83. člen (izdaja podzakonskih aktov)

(1) Vlada v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona prilagodi Sklep o ustanovitvi Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 41/13) določbam tega zakona.

(2) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za infrastrukturo, in ministrom, pristojnim za prostor, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz petega odstavka 14. člena zakona.

(3) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za zaščito in reševanje, in ministrom, pristojnim za notranje zadeve, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda pravilnik iz desetega odstavka 134. člena zakona.

(4) Agencija v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda splošni akt iz sedmega odstavka 10. člena in osmega odstavka 93. člena zakona.

(5) Agencija v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona izda splošni akt iz tretjega odstavka 132.a člena zakona.

(6) Agencija v enem letu od uveljavitve tega zakona izda strategijo iz tretjega odstavka 24. člena in drugega odstavka 88. člena zakona.

84. člen (prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Pravilnik o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15),
2. Splošni akt o vpisovanju, zbiranju in dostopu do podatkov o omrežnih priključnih točkah iz evidence infrastrukturnih omrežij in objektov (Uradni list RS, št. 107/13) in
3. Pravilnik o kakovosti storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 (Uradni list RS, št. 90/13).

(2) Podzakonska predpisa iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka se uporabljata do izdaje pravilnika iz petega odstavka 14. člena zakona.

(3) Pravilnik iz 3. točke prvega odstavka tega člena se uporablja do izdaje pravilnika iz desetega odstavka 134. člena zakona.

KONČNA DOLOČBA

85. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Predlog člena vsebino zakona, kot je določena v 1. členu Zakona o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/12, 110/13, 40/14 – ZIN-B, 54/14 – odl. US in 81/15; v nadaljevanju: ZEKom-1), glede na prenos Direktive 2014/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o ukrepih za znižanje stroškov za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti (v nadaljevanju: Direktiva 2014/61/EU) dopolnjuje z navedbo urejanja učinkovitejše gradnje in postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij ter souporabe obstoječe fizične infrastrukture. Hkrati upošteva, da je s predlagano novelo predvidena tudi možnost reševanja sporov, v katere so vključeni tudi subjekti, ki delujejo izven področja elektronskih komunikacij.

K 2. členu

S predlogom člena se namen zakona iz prvega odstavka 2. člena ZEKom-1 dopolnjuje glede na prenos Direktive 2014/61/EU, katere namen je olajšati in spodbuditi postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti s spodbujanjem skupne uporabe obstoječe fizične infrastrukture in omogočanjem učinkovitejše postavitve nove fizične infrastrukture, da bi znižali stroške postavitve takih omrežij. Ob tem smo poudarili, da gre pri nižanju stroškov gradnje in postavitve takih omrežij tudi za spodbujanje investicij.

Glede na zgoraj povedano se v drugem odstavku 2. člena ZEKom-1 dodatno navaja Direktiva 2014/61/EU kot predpis, ki se z ZEKom-1 prenaša v slovenski pravni red. Glede na razveljavitev Direktive 2006/24/ES na ravni Evropske unije se črta navedba te direktive v drugem odstavku 2. člena ZEKom-1, pri Direktivi 2002/22/ES pa se zgolj dopolnjuje navedba imena glede na zadnje spremembe te direktive.

K 3. členu

V predlogu člena se k obstoječim opredelitvam izrazov iz 3. člena ZEKom-1 dodajajo nekatere nove opredelitve, večinoma kot posledica prenosa Direktive 2014/61/EU. Poleg tega se nekatere obstoječe opredelitve spreminjajo tudi zaradi večje jasnosti in iz nomotehničnih razlogov. V nadaljevanju pojasnjujemo pogloblitve novosti.

V novi 11.a točki se opredeljuje izraz »fizična infrastruktura« glede na 2. točko 2. člena Direktive 2014/61/EU. V skladu z opredelitvijo v Direktivi 2014/61/EU je izrecno pojasnjeno, da kabli, vključno z neuporabljenimi optičnimi vlakni (uporabljena optična vlakna že tako ali tako ne spadajo med fizično infrastrukturo), ter vodovodna omrežja, ki se uporabljajo za oskrbo z vodo, namenjeno za prehrano ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu tega zakona.

V novi 14.a točki je opredeljen izraz »infrastrukturni operater«, kar pomeni prenos 1. točke 2. člena Direktive 2014/61/EU, in zajema tako operaterja omrežja, kot je opredeljen v ZEKom-1 (to je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti), kot tudi fizično ali pravno osebo, ki zagotavlja druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Navedeno zajema zagotavljanje storitev proizvodnje, prenosa ali distribucije plina, električne energije, vključno z javno razsvetljavo, ogrevanja, vode, vključno z odstranjevanjem ali čiščenjem odpadnih voda ter odplak in drenažnimi storitvami ter zagotavljanje prevoznih storitev, vključno z železnicami, cestami, pristanišči in letališči.

Predlaga se črtanje 36. točke, ki vsebuje opredelitev »neuspešnega klica«. Izraz se je namreč uporabljal le v sklopu določb XIII. poglavja ZEKom-1 o hrambi podatkov, ki ga je Ustavno sodišča razveljavilo (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014).

V novi 43.a točki je opredeljena »pasivna komunikacijska infrastruktura«. Gre za izraz, ki se uporablja v šestem odstavku 9. člena in tretjem odstavku 91.a člena predloga spremenjenega zakona.

Predlaga se sprememba 57. točke, v kateri je opredeljena »razdelilna točka«. Ta izraz je bil doslej uporabljen kot nacionalna rešitev, v skladu s predlagano spremembo pa se z opredelitvijo tega izraza prenaša 11. točka 2. člena Direktive 2014/61/EU, to je opredelitev točke dostopa. V primerjavi z opredelitvijo v direktivi opredelitev razdelilne točke v predlogu zakona upošteva nacionalne zahteve v okviru šestega odstavka 9. člena oziroma 91.a člena spremenjenega zakona, ki se ne nanašajo le na stavbno fizično infrastrukturo, temveč tudi na pasivno komunikacijsko infrastrukturo.

Nova 60.a točka z opredelitvijo izraza »stavbna fizična infrastruktura« prenaša 7. točko 2. člena Direktive 2014/61/EU.

S predlagano spremembo 63. točke in novo 63.a točko se razlikuje med širokopasovnim omrežjem in širokopasovnim omrežjem visokih hitrosti, to je tistim omrežjem, ki omogoča širokopasovni dostop s hitrostjo najmanj 30 Mb/s, kar je v skladu s 3. točko 2. člena Direktive 2014/61/EU. V opredelitvah izrazov se tudi ne omejujemo več na širokopasovni dostop do interneta, saj širokopasovni dostop lahko omogoča tudi druge storitve, kot sta na primer IP-televizija ter telefonija in ne le dostop do interneta.

Na tem mestu se predlaga črtanje 71. točke, ki vsebuje opredelitev »upravljavca«, ki se glede na vsebino nanaša le na področja obdelave osebnih podatkov. Pobudo za črtanje 71. točke je dalo Ministrstvo za infrastrukturo, saj predlog tega zakona in ZEKom-1 uporabljata izraz upravljavec tudi v različnih drugih zvezah: »upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture«, »upravljavec javnega komunikacijskega omrežja«, pa tudi »upravljavec centralne zbirke podatkov prenesenih števil«, pri čemer meni, da je beseda "upravljavec" načeloma splošna in jasna, obrazložitev (na tem mestu) zato vnaša le nejasnosti. Zaradi večje jasnosti se zato na tem mestu predlaga črtanje 71. točke. Ob tem pa se v 39. členu tega predloga, ki se nanaša na 144. člen ZEKom-1, z novim drugim odstavkom dodaja opredelitev »upravljavca«, ki je enaka opredelitvi iz črtane 71. točke 3. člena ZEKom-1. Navedena opredelitev se tako dodaja le za potrebe XII. poglavja, ki se nanaša na obdelavo osebnih podatkov in varstvo zasebnosti elektronskih komunikacij, kjer pa je zaradi jasnosti in pravne varnosti opredelitev tega izraza, ki se uporablja v omenjenem poglavju v 157. členu ZEKom-1, tudi potrebna in smiselna.

V zakon sta v povezavi s predlogom sprememb prvega odstavka 14. člena ZEKom-1, ki se nanaša na obveznost vpisa števila pripadajočih vodov v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, vključeni tudi opredelitvi »komunikacijskega voda« (nova 28.a točka) in »voda« (nova 72.a točka), ki sta sicer že vsebovani v Pravilniku o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15), opredelitev »telekomunikacijskega voda« se pa črta.

K 4. členu

Za večjo jasnost se predlaga sprememba drugega odstavka 6. člena ZEKom-1 tako, da je nedvoumno razvidno, da se število točk za določitev plačila na podlagi obvestila določa glede na višino prihodkov, ki jih ima posamezni operater na ozemlju Republike Slovenije. V preteklosti je namreč v praksi prihajalo do različnih interpretacij določbe drugega odstavka 6. člena ZEKom-1, in sicer tudi do takih, da je za uvrstitve med prihodke, ki se štejejo za določitev plačila na podlagi obvestila, odločilen kraj izvajanja storitve. S predlagano spremembo želimo poudariti, da se kot splošno pravilo upoštevajo prihodki, ki jih posamezni operater na ozemlju RS pridobi za izvajanje javne komunikacijske storitve oziroma zagotavljanje javnega komunikacijskega omrežja, in sicer ne glede na samo geografsko lokacijo izvajanja storitve oziroma zagotavljanja omrežja.

Glede na pripombe operaterjev, ki prvenstveno izvajajo storitve posredovanja ali usmerjanja mednarodnega prometa in mednarodne terminacije (mednarodni tranzit) in opozarjajo na čezmerno obremenitev s plačilom na podlagi obvestila, se predlaga možnost izjeme od splošnega pravila za določitev števila točk, ki je odločilno za izračun plačila na podlagi obvestila. Upoštevati je treba, da pri posredovanju med operaterji, običajno zunaj Republike Slovenije, dejanski prihodek operaterja ni znesek, ki ga zaračuna drugemu operaterju za opravljeni klic, temveč le razlika med prodajno in nakupno ceno (marža). V skladu s predlogom novega tretjega odstavka 6. člena ZEKom-1 se tako operaterjem omogoča, da agencija na njihov utemeljen predlog za prihodke od javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključijo

zunaj Republike Slovenije, ob določitvi števila točk upošteva le polovico letnega prihodka od teh storitev. Izjema ne velja, kadar tak promet opravi končni uporabnik zadevnega operaterja (npr. v primeru gostovanja, ko končni uporabnik operaterja iz RS opravi klic iz Avstrije v Nemčijo). Breme dokazovanja je na strani operaterja, ki mora agenciji utemeljeno izkazati okoliščine, ki dopuščajo uveljavljanje izjeme od splošnega pravila za določitev števila točk. Iz razloga jasnosti se tudi dodaja, da agencija pri določitvi števila točk ne upošteva višine prihodkov od zagotavljanja javnih komunikacijskih storitev mednarodnega prometa, ki v celoti izvira in se zaključi zunaj RS, za katere operater dokaže, da je zavezan za plačilo nacionalnemu regulativnemu organu v drugi državi. Preprečiti je treba namreč morebitno dvojno plačilo od istih prihodkov. Če torej nacionalni regulativni organ v drugi državi pri določitvi plačila za svoje delovanje (administrativni stroški) upošteva določeno višino prihodkov operaterja, agencija teh prihodkov ne upošteva pri določitvi plačila na podlagi obvestila.

Zaradi jasnosti in preglednosti se dopolnjuje tudi šesti odstavek 6. člena ZEKom-1, in sicer tako, da se jasno zapiše, da morata biti osnutek letnega programa Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) in finančnega načrta za prihodnje koledarsko leto predhodno javno objavljena najpozneje do 31. julija tekočega leta v skladu z 204. členom zakona in s tem dana v javno obravnavo zainteresirani javnosti. Agencija mora tako skupaj s predlogom splošnega akta, v katerem je določena tarifa, objaviti tudi osnutek programa in finančnega načrta, zainteresirani javnosti pa mora biti omogočena predložitev pripomb v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni. Agencija mora prejete pripombe pred sprejetjem navedenih aktov tudi objaviti in se do njih opredeliti.

K 5. členu

V skladu s predlagano spremembo prvega odstavka 9. člena ZEKom-1 sta javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura generalno uvrščena pod pojem »gospodarske javne infrastrukture« in torej ne le za potrebe prostorskega načrtovanja. Navedeno je skladno tudi z opredelitvijo gospodarske infrastrukture v predlogu novega zakona o urejanju prostora (ZUreP-2).

ZEKom-1 v šestem odstavku 9. člena določa, da mora biti pri gradnji večstanovanjskih in poslovnih stavb projektirana in zgrajena komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji hišne komunikacijske infrastrukture. Glede na 8. člen Direktive 2014/61/EU, ki določa obveznosti v zvezi z opremljenostjo s stavbno fizično infrastrukturo, se predlaga taka prilagoditev ureditve, da se jasno določi, da mora biti komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe položena v stavbno fizično infrastrukturo, torej prazne instalacijske kanale, zaradi možnosti poznejše priključitve končnih uporabnikov na omrežje visokih hitrosti. Namestitev malih instalacijskih kanalov namreč med gradnjo ali rekonstrukcijo stavbe ne zviša pretirano stroškov gradnje, medtem ko naknadna vgradnja fizične infrastrukture visokih hitrosti v stavbe lahko pomeni znaten del stroškov postavitve omrežja visokih hitrosti.

Direktiva 2014/61/EU sicer v 8. členu obveznost opremljenosti s stavbno fizično infrastrukturo, primerno za visoke hitrosti, do omrežnih priključnih točk in opremljenost s točko dostopa določa za vse na novo zgrajene stavbe, pri čemer pa v četrtem odstavku dopušča možnost izjem za kategorije stavb, zlasti za enostanovanjske hiše, ali velika prenovitvena dela, kadar je izpolnjevanje teh obveznosti nesorazmeren ukrep, na primer glede na stroške, ki bi jih imeli posamezni ali skupni lastniki, ali glede na vrsto stavbe, kot so posebne kategorije spomenikov, zgodovinske stavbe, počitniški domovi, vojaške stavbe ali druge stavbe, ki se uporabljajo za namene nacionalne varnosti. V skladu s predlogom naj bi obveznost iz šestega odstavka 9. člena ZEKom-1 veljala za gradnjo novih večstanovanjskih in nestanovanjskih stavb, pri čemer so v sedmem odstavku določene kategorije stavb, za katere obveznost ne velja. Te kategorije stavb (stavbe s skupno površino do 50 m², kmetijska in gozdarska gospodarska poslopja, stavbe, ki se uporabljajo izključno za religiozne namene, stavbe zaščitene zaradi posebne zgodovinske, kulturne ali arhitekturne vrednosti in pa tudi druge stavbe, kjer bi izpolnitev obveznosti pomenila nesorazmerne stroške v primerjavi s stroški projekta) uvrščamo med izjeme v smislu četrtega odstavka 8. člena Direktive 2014/61/EU. Taka rešitev je ustrezno uravnotežena z namenom oziroma ciljem ZEKom-1, vključno s to predlagano novelo – to je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v RS in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kot tudi razvijanje notranjega trga

Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov kot tudi s končnim ciljem varovanja interesov uporabnikov in še posebej potrošnikov. Ob uresničevanju teh ciljev pa zakonska določba ob upoštevanju načela sorazmernosti ne sme preseči tistega, kar je nujno za dosego cilja, predvsem glede na pravico do zasebne lastnine (vključno zaradi stroškov, ki jih bodo nosili lastniki), hkrati pa upošteva tudi splošno svobodo ravnanja (kot to izhaja iz osebnostnih pravic posameznikov) tam, kjer ni prizadet širši krog potrošnikov oziroma uporabnikov (kot v primeru enostanovanjskih stavb – hiš).

Veljavni ZEKom-1 ne določa, kdo nosi stroške projektiranja in gradnje komunikacijske infrastrukture. V praksi se tako dogaja, da investitorji pogojujejo prisotnost operaterjev v objektih glede na njihovo pripravljenost za vlaganje v infrastrukturo. Glede na navedeno predlog člena zaradi jasnosti in pravne varnosti določa, da sta projektiranje in izgradnja stavbne fizične in komunikacijske infrastrukture iz šestega odstavka 9. člena strošek investitorja v gradnjo ali rekonstrukcijo večstanovanjske ali poslovne stavbe.

Predlog novega osmega odstavka prenaša prvi odstavek 9. člena (Dostop do stavbne fizične infrastrukture) Direktive 2014/61/EU, ki določa, da države članice zagotovijo, da ima ob upoštevanju prvega pododstavka tretjega odstavka vsak ponudnik javnega komunikacijskega omrežja pravico, da postavi svoje omrežje na lasne stroške do točke dostopa (po ZEKom-1 in tem predlogu gre za »razdelilno točko«). Prvi pododstavek tretjega odstavka tega člena omenjene direktive se nanaša na dolžnost imetnikov pravice uporabe točke dostopa in stavbne infrastrukture, da ugodijo vsem upravičenim prošnjam ponudnikov javnega komunikacijskega omrežja za uporabo točke dostopa in stavbne infrastrukture pod poštenimi in nediskriminacijskimi pogoji, vključno s ceno, če je to ustrezno. V nadaljevanju se drugi pododstavek tretjega odstavka nanaša na reševanje morebitnega spora v zvezi s tem s strani nacionalnega regulativnega organa za reševanje sporov. V tem smislu torej Direktiva 2014/61/EU daje prednost skupni uporabi pred vzpostavitvijo dodatnega »vzporednega omrežja«. Te določbe omenjene direktive pa so prenesene z novim 91.a členom (skupna uporaba stavbne fizične infrastrukture) in tudi 92. členom (skupna uporaba napeljav v stavbah), zato so dodani ustrezni sklici na obe določbi. Ker hkrati četrti odstavek 1. člena Direktive 2014/61/EU v primeru nasprotij daje prednost upoštevanju direktiv 2002/21/ES, 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/22/ES in 2002/77/ES, je iz previdnosti in zaradi jasnosti dodan tudi sklic na 91. člen (skupna uporaba) ZEKom-1, ki prenaša 12. člen Direktive 2002/21/ES.

K 6. členu

Vsebina predloga prvega odstavka 9.a člena je povzeta po določbi prvega odstavka 10. člena veljavnega ZEKom-1, ki je določila o skupni gradnji, vključno s predhodnim obveščanjem agencije o nameravani gradnji, predvidel kot nacionalno rešitev. Infrastrukturni operater je tako zavezan, da agenciji, ki v tem delu deluje kot enotna informacijska točka v skladu s tretjim odstavkom 4. člena Direktive 2014/61/EU, sporoči namero o načrtovani gradnji skupaj s pozivom zainteresiranim soinvestitorjem v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, da izrazijo interes za vključitev teh omrežij v načrtovanje in za skupno gradnjo. Ker v določenih primerih investicije iz prvega odstavka 9.a člena predloga lahko izvajajo tudi druge entitete, ki jih ni mogoče uvrstiti pod definicijo infrastrukturnega operaterja, to so subjekti znotraj javnega sektorja (npr. lokalne skupnosti), obveznost iz prvega odstavka velja tudi za druge investitorje v javna komunikacijska omrežja in investitorje v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo.

V primerjavi z veljavnim ZEKom-1 se nekoliko skrajšujejo določeni roki iz prvega odstavka 9.a člena, povezani z iskanjem potencialnih soinvestitorjev, in sicer se rok, v katerem mora agencija na svojih spletnih straneh objaviti prejeti poziv skrajšuje s sedmih na tri dni, postavljeni rok za odločitev o pozivu pa ne sme biti krajši od desetih dni (prej 20 dni). S skrajšanjem rokov se skuša preprečiti prekomerno podaljševanje rokov izvedbe investicij. Ob tem bo treba spremljati izvajanje tega zakona z vidika možnosti skrajšanja preostalih rokov iz prvega odstavka 9.a člena zakona (sporočanje namere o načrtovani gradnji 30 dni pred izdelavo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, oziroma 60 dni pred začetkom izvajanja gradbenih del, kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno) ob naslednji spremembi zakona.

Pri nekaterih gradbenih delih določitev obveznosti sporočanja namere in čakanje na morebitnega soinvestitorja ni primerno. To velja zlasti za nujna vzdrževalna dela, ki morajo biti glede na svojo naravo ob ukrepih zaradi odprave napak in v drugih urgentnih stanjih izvedena takoj. Podobno velja za določene

primere drugih vzdrževalnih del v javno korist (npr. zamenjave, prestavitve, nadgradnje priključkov, zamenjava naprav na različnih vrstah infrastrukture), kjer na primer glede na ozek odsek, na katerem se bodo opravljala dela, ni upravičeno pričakovati izraženega interesa po soinvestitorstvu in posledično sinergijskih učinkov, sporočanje namere in čakanje na morebiten odziv pa bi lahko neupravičeno odložilo izvedbo del. Glede na to je v tretjem odstavku 9.a člena določena izjema od sporočanja namere načrtovane gradnje za gradbena dela neznatnega pomena z vidika vrednosti, obsega ali trajanja, kjer ni možnosti za doseganje sinergijskih učinkov. Tako možnost sicer dopušča tudi Direktiva 2014/61/EU v petem odstavku 5. člena.

Vsebina sporočila o načrtovani gradnji je določena v skladu s prvim odstavkom 4. člena Direktive 2014/61/EU in zajema informacije o lokaciji in vrsti del, vključenih elementih omrežja, predvidenem datumu začetka del in njihovem trajanju ter kontaktni točki (podatki, na katerih je operater dosegljiv).

Novost v primerjavi z dosedanja ureditvijo je možnost, da operater omrežja lahko zaprosi infrastrukturnega operaterja za te informacije, če jih ta ni že sam javno objavil v elektronski obliki (npr. na njegovih spletnih straneh) ali če niso dostopne na spletnih straneh agencije v okviru objavljenih pozivov investorjem. Četrti odstavek 9.a člena v skladu z Direktivo 2014/61/EU tudi določa, da se lahko zaprosi za informacije za tekoča ali načrtovana dela na fizični infrastrukturi, za katera je bilo gradbeno dovoljenje že izdano ali postopek za izdajo gradbenega dovoljenja že teče ali je vložitev vloge za izdajo gradbenega dovoljenja predvidena v naslednjih šestih mesecih.

Če se operater omrežja in infrastrukturni operater ne moreta sama dogovoriti o dostopu do podatkov, o sporu na podlagi zahteve enega od njiju odloča agencija po postopku iz 220.a člena ZEKom-1.

K 7. členu

Z usklajevanjem gradbenih del na fizični infrastrukturi je mogoče prihraniti precej sredstev in zmanjšati potencialne nevšečnosti na območjih, prizadetih zaradi postavitve novih elektronskih komunikacijskih omrežij. Zato je treba prepovedati regulativne omejitve, ki na splošno preprečujejo pogajanja med infrastrukturnimi operaterji o usklajevanju gradbenih del za postavitev elektronskih komunikacijskih omrežij. Glede na to se v predlogu prvega odstavka 10. člena zato zaradi morebitnih sedanjih ali bodočih področnih predpisov določa, da lahko ne glede na določbe drugih predpisov infrastrukturni operaterji z operaterji omrežij sklepajo dogovore o usklajevanju gradbenih del zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij.

Prav tako se večinoma ohranja vsebina dosedanjega drugega odstavka 10. člena ZEKom-1 z ustreznimi prilagoditvami glede na zahteve Direktive 2014/61/EU. Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev, to je operaterjev omrežja, morajo infrastrukturni operaterji oziroma investorji v javna komunikacijska omrežja in investorji v druge vrste gospodarsko javno infrastrukturo tem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe o skupni gradnji, ki upošteva sorazmerni del investicije. Ob tem iz Uvodne izjave 25 k Direktivi 2014/61/EU izhaja, da mora morebitne dodatne stroške, tudi stroške, nastale zaradi zamud, in ki le malo spreminjajo prvotne načrte, kriti zainteresirani soinvestitor. Ko zainteresirani soinvestitor izrazi svoj interes za skupno gradnjo, mora hkrati navesti tehnične in druge pogoje ter predlog delitve stroškov, kar služi investitorju kot osnova za pripravo ustrezne pogodbe o skupni gradnji. Če se strankama ne uspe dogovoriti v 30 dneh, odkar je zainteresirani investitor uradno izrazil svoj interes za skupno gradnjo, imata obe možnost, da zadevo predložita v reševanje agenciji v skladu s postopkom iz 220.a člena ZEKom-1. V primerih, ko je ena izmed strank investitor s področja energetike, mora agencija za potrebe odločanja od Agencije za energijo predhodno pridobiti podatek o oceni upravičenih stroškov na strani investitorja s področja energetike. Le področna agencija je namreč pristojna za odločanje o višini upravičenih stroškov na področju energetike.

Če se želi operater omrežja priključiti k skupni gradnji z investorjem v druge vrste gospodarske javne infrastrukture, mora investitor svoje omrežje načrtovati tako, da bo omogočena vključitev gradnje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture. Posebej je poudarjeno tudi, da mora zainteresirani soinvestitor, to je operater omrežja, pri gradnji elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture upoštevati določbo petega odstavka 9. člena ZEKom-1, to je, da morajo biti

komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura, razen kjer dejanske in tehnične možnosti tega ne dopuščajo, grajeni tako, da so zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo ter so trajnostni.

Infrastrukturni operater oziroma investitor v javna komunikacijska omrežja in investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture lahko zavrne dogovor o uskladitvi gradbenih del iz zakonsko določenih razlogov.

Obveznosti infrastrukturnega operaterja oziroma investitorja v javna komunikacijska omrežja in investitorja v druge vrste gospodarske javne infrastrukture glede sporočanja namere o načrtovani gradnji in dogovorov o skupni gradnji veljajo tudi za vzdrževalna dela v javno korist. Vzdrževalna dela v javno korist na komunikacijskih objektih so opredeljena v tretjem odstavku 9. člena ZEKom-1, medtem ko so za druge vrste gospodarske javne infrastrukture ta določena s področno zakonodajo (npr. za področje energetike Uredba o vzdrževalnih delih v javno korist na področju energetike (Uradni list RS, št. 125/04, 71/09 in 17/14 – EZ-1)).

Z vidika jasnosti in pravne varnosti se v novem šestem odstavku 10. člena ZEKom-1 pojasnjuje, da obveznost položitve dovolj zmogljive prazne kabelske kanalizacije velja le v okviru financiranja gradnje iz javnih sredstev prek državnega proračuna in občinskih proračunov. V tem okviru so tako zlasti zajeti projekti, financirani z evropskimi strukturnimi sredstvi, in drugi projekti, financirani iz državnega in občinskih proračunov, ne pa tudi gradnja z morebitnimi drugimi oblikami javnih sredstev (npr. gradnja energetske infrastrukture, ki se financira iz omrežnin).

Zaradi podrobnejše ureditve nekaterih vprašanj v okviru sporočanju namere o načrtovani gradnji in posledično skupni gradnji se agenciji daje pravna podlaga za sprejetje splošnega akta za izvajanje 9.a in 10. člena ZEKom-1.

K 8. členu

Predlog 8. člena dopolnjuje 11. člen ZEKom-1, ki predvideva uporabo javnih sredstev za gradnjo širokopasovnega omrežja in določa pogoje, ki morajo biti pri tem izpolnjeni.

Uporaba javnih sredstev za gradnjo širokopasovnih omrežij se določeneje navezuje na Uredbo Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi 107. in 108. člena Pogodbe (UL L št. 187/2014 z dne 26. 6. 2014; v nadaljevanju: Uredba 651/2014). Navedena uredba vzpostavlja pogoje in pravila za dodeljevanje sredstev, kar vpliva na pravice prejemnikov sredstev in pomeni državno pomoč, ki je izvzeta iz obveznosti priglasitve Evropski komisiji.

V skladu z Uredbo 651/2014 je v predlogu člena določeno, da se projekti, katerih skupna višina (zasebnih in javnih sredstev skupaj) ne presega 70 milijonov evrov, sofinancirajo v skladu z Uredbo 651/2014, za projekte, katerih skupna višina presega ta znesek, pa je potrebna priglasitev Evropski uniji. V nadaljevanju člena so določeni pogoji dodeljevanja javnih sredstev za gradnjo širokopasovnega omrežja iz Uredbe 651/2014.

Podrobneje je opredeljen mehanizem za spremljanje in vračilo sredstev, če se na sofinanciranem omrežju ustvari dodatni čisti dobiček. V tem primeru in tudi za vsa druga, naknadno ugotovljena neupravičena izplačila operaterju sofinanciranega omrežja, se uporablja določba Zakona o javnih financah, ki ureja vračila v proračun.

Operater sofinanciranega omrežja nudi najširši možen aktiven in pasiven veleprodajni dostop v skladu s pravičnimi in nediskriminatornimi pogoji, vključno s fizično razvezavo v primeru dostopovnih omrežij naslednje generacije. Tak veleprodajni dostop se odobri za vsaj sedem let, pravica dostopa do vodov in drogov pa ni časovno omejena. Vodi, za katere se dodeli pomoč, morajo biti dovolj veliki, da se lahko uporabljajo za več kabelskih omrežij in različne omrežne topologije.

Zaradi podrobne navedbe posameznih faz poizvedovanja po tržnem interesu v novem 11.a členu se četrti in peti odstavek obstoječega 11. člena črtata. Prav tako se zaradi uskladitve z Uredbo 651/2014 črta tretji

odstavek obstoječega 11. člena, ker javna komunikacijska storitev povezljivosti v širokopasovno omrežje ni upravičen strošek.

K 9. členu

Za določitev območij, na katerih bodo uporabljena javna sredstva (t. i. belih lis), ministrstvo pri vseh zainteresiranih operaterjih in lastnikih omrežij elektronskih komunikacij ter pri drugih investitorjih preveri tržni interes za gradnjo širokopasovnih omrežij elektronskih komunikacij v naslednjih treh letih. Postopek poizvedovanja po tržnem interesu in določanja belih lis, na katerih bodo uporabljena javna sredstva za sofinanciranje gradnje širokopasovne infrastrukture, bo potekal v fazah, ki jih novi 11.a člen podrobneje ureja: poziv za izraz tržnega interesa z vnosom podatkov v spletno aplikacijo, pisno obvestilo ministrstvu in agenciji o izkazanem tržnem interesu in posredovanje ustreznih dokazil, morebitno usklajevanje med investitorji v primeru prekrivajočega se tržnega interesa, morebitni drugi krog preverjanja tržnega interesa ob potrebi po premiku meje med geografskima segmentoma redke in goste poseljenosti, podpis dogovorov o izvedbi izraženega tržnega interesa in določitev belih lis.

Ministrstvo objavi javni poziv za poizvedovanje po tržnem interesu. Operaterji tržni interes izrazijo z vnosom v spletno aplikacijo, ki jo ministrstvo objavi na svojih spletnih straneh, in z obvestilom ministrstvu.

Če se ugotovi prekrivajoči se tržni interes, imajo operaterji možnost skleniti dogovor, katerega cilj je izogniti se gradnji podvojene infrastrukture. V takšnem primeru z drugimi operaterji lahko sklenejo dogovor v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence v 30 dneh od pisnega obvestila ministrstva. Širokopasovno omrežje mora biti na področjih, za katera so se investitorji dogovorili o razdelitvi tržnega interesa, odprto komunikacijsko omrežje, sicer dogovarjanje in posledično dogovor o uskladitvi tržnega interesa ni dopusten. Navedeno velja tudi v primeru, ko odprtost javnega komunikacijskega omrežja ni mogoča iz tehničnih razlogov (torej v primeru tehnične nezmožnosti zagotovitve odprtosti javnega komunikacijskega omrežja dogovarjanje o razdelitvi tržnega interesa ne pride v poštev). Z vsebino tega dogovora morajo seznaniti ministrstvo in agencijo. Operaterji, ki so se dogovorili o razdelitvi področij tržnega interesa, morajo v 15 dneh po sklenitvi dogovora prenoviti podatke, ki so jih predhodno že poslali, in sicer prenovljene podatke vnesti v spletno aplikacijo ter poslati ministrstvu spremenjeno obvestilo. Prenovljeni podatki lahko obsegajo le področja razdeljenega tržnega interesa iz tretjega odstavka tega člena. Prostovoljno dogovorjena obveznost odprtosti omrežja pomeni, da bodo pod enakimi pogoji na tako zgrajenih omrežjih lahko storitve končnim uporabnikom zagotavljali vsi operaterji, ne samo tisti, ki bo takšno (odprto) omrežje zgradil, ki bo torej v postopku dogovarjanja z drugimi operaterji tržni interes obdržal. S tem končni uporabniki (kar vključuje potrošnike) ne bodo prikrajšani za dostop do storitev oziroma za izbiro med konkurenčnimi operaterji. S prostovoljno dogovorjeno obveznostjo odprtosti omrežja se hkrati tudi preprečuje »monopolizacija« tako zgrajenega omrežja. Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14 in 76/15; v nadaljnjem besedilu ZPOmK-1) se mora pri tem v vsakem primeru upoštevati. Pri tem se posebej sklicujemo na tretji odstavek 6. člena ZPOmK1, ki določa, da se prvi odstavek tega člena ne uporablja za sporazume, ki prispevajo k izboljšanju proizvodnje ali razdelitve dobrin ali ki pospešujejo tehnični in gospodarski razvoj, pri tem pa zagotavljajo potrošnikom in potrošnicam pravičen delež doseženih koristi. Toda ti sporazumi ne smejo nalagati udeležnim podjetjem omejitev, ki niso nujne za doseganje navedenih ciljev, in dajati udeležnim podjetjem možnosti, da bi izključila konkurenco glede znatnega dela proizvodov ali storitev, ki so predmet sporazuma. Namen ureditve predlagane določbe tega zakona je, da se ne bi po nepotrebnem podvajala gradbena dela oziroma omrežna infrastruktura (kar je obremenjujoče z vidika prostora in okolja ter nenazadnje tudi s poslovnega vidika operaterjev), ob tem ko se hkrati zasledujejo koristi potrošnikov. Polega tega smo se želeli kar najbolj izogniti primerom, da pri preverbi izpolnjevanja tržnega interesa, ne bi kasneje prihajalo do izgovorov enega operaterja na drugega. S tem je torej olajšan nadzor nad izpolnitvijo tržnega interesa, kar je prav tako v korist končnim uporabnikom (vključno potrošnikom).

Obvestilo o izraženem tržnem interesu mora vsebovati informacije o načrtovanem projektu in podroben časovni načrt gradnje, dokazila o finančni izvedljivosti načrtovanih investicijskih projektov in primernosti predvidenih tehnologij glede na zastavljene cilje ter morebitne druge priloge, s katerimi bo operater verodostojno izkazal izvedljivost izraženega tržnega interesa.

Če ministrstvo ugotovi, da operater z obvestilom o izraženem tržnem interesu tržnega interesa ni verodostojno izkazal, izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna. Pri tem pojem verodostojen razumemo kot »resnično in točno, ki mu je verjeti, zaupati«. Odločba ministrstva je dokončna. Zoper odločbo se lahko vloži tožba v upravnem sporu.

Če operater izkaže tržni interes, ga ministrstvo o tem obvesti in mu ponudi sklenitev pogodbe, s katero se zaveže, da bo v treh letih od podpisa pogodbe zgradil širokopasovno omrežje na območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal v pisnem obvestilu ministrstvu. Če operater pogodbe v 15 dneh ne podpiše, se šteje, da je odstopil od izražene tržnega interesa. V tem primeru ministrstvo izda odločbo, s katero mu tržnega interesa ne prizna.

Če operater ne izvaja tržnega interesa v skladu s podpisano pogodbo in pri tem s predvidenimi aktivnostmi zamuja za več kot leto dni, ministrstvo zaradi operaterjeve kršitve odstopi od pogodbe in v tem delu tržnega interesa ne upošteva ter o tem obvesti agencijo. Pri preverjanju izvajanja pogodbe lahko ministrstvo zaprosi agencijo za tehnično pomoč (na primer preverjanje na terenu, ali so se določne aktivnosti (gradbena dela) za realizacijo izkazanega tržnega interesa že začela izvajati).

Ko so pogodbe med ministrstvom in operaterji podpisane, mora ministrstvo poskrbeti, da postanejo podatki o izkazanem tržnem interesu, ki so jih operaterji vnesli v spletno aplikacijo, javni.

Ministrstvo izvod podpisane pogodbe in morebitni dogovor o razdelitvi tržnega interesa pošlje agenciji. Ta namreč opravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, sofinanciranih z javnimi sredstvi, nadalje opravlja nadzor nad odprtostjo omrežij, pri katerih je bil ugotovljen prekrivajoč se tržni interes, pa so si operaterji po predpisanem postopku in skladno s predpisi, ki urejajo preprečevanje omejevanja konkurence, razdelili tržni interes. Poleg navedenega agencija nadzira tudi izpolnitev obveznosti gradnje s strani operaterja, ki je izkazal tržni interes oziroma nadzira izpolnitev tržnega interesa.

K 10. členu

Direktiva 2014/61/EU zaradi učinkovitega načrtovanja postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij in čim bolj učinkovite rabe obstoječe infrastrukture, ki je primerna za postavitve elektronskih komunikacijskih omrežij, predpisuje, da se operaterjem elektronskih komunikacij zagotovi možnost dostopa do osnovnih informacij o fizični infrastrukturi, ki je na razpolago na območju postavitve. Te osnovne informacije bi morale omogočiti oceno potenciala obstoječe infrastrukture na določenem območju, kakor tudi zmanjšati škodo na kateri koli fizični infrastrukturi. Zaradi velikega števila vpletenih deležnikov in olajšanja dostopa do informacij tudi med različnimi sektorji Direktiva 2014/61/EU predvideva dostop do teh informacij prek enotne informacijske točke. Republika Slovenija ima kot primer dobre prakse že uveljavljeno obveznost vpisa komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, ki ga vodi Geodetska uprava RS (v nadaljevanju: GURS). Glede vpisa infrastrukture drugih infrastrukturnih operaterjev veljavni ZEKom-1 ne vsebuje določb. Pojasnjujemo, da je glede slednjih treba upoštevati sistemsko zakonodajo, ki ureja vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov ter pripadajoči predpis, ki ureja v vpis v to evidenco, ter tudi drugo področno zakonodajo, kolikor ta ureja dodatne podrobnosti oziroma posebnosti posameznega področja.

ZEKom-1 iz leta 2012 je v prvem odstavku 14. člena za vpis v kataster zavezal lastnike javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, katerih gradnja je skladno z drugim odstavkom 9. člena zakona v javno korist. Navedeno zajema javna komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo, elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči ter druga elektronska komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi. Ker je bil pozneje v fazi priprave Pravilnika o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15) poudarjen problem tajnosti nekaterih podatkov s področja obrambe ter s tem varnostni vidik obveznosti vpisa takih podatkov v zbirni kataster, je drugi odstavek 1. člena prej omenjenega pravilnika določil, da podatki o komunikacijskih omrežjih in pripadajoči infrastrukturi s področja varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči, ki so označeni s stopnjo tajnosti skladno s predpisi, ki urejajo varovanje tajnih podatkov, niso predmet tega pravilnika. Ob pripravi novele ZEKom-1 pa za primernejšo

rešitev tega problema predlagamo nov drugi odstavek 14. člena, v skladu s katerim obveznost sporočanja podatkov za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij in objektov ne velja za investitorja ali upravljavca komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči. To pomeni, da ti subjekti niso dolžni pošiljati teh podatkov za vpis v evidenco, lahko pa to storijo po lastni presoji. Na drugi strani pa je namreč v interesu teh subjektov, da se nekatere informacije o obstoječi fizični infrastrukturi vendarle vpišejo zaradi varovanja te infrastrukture, kadar pride do gradbenih in vzdrževalnih del drugih subjektov na območju, kjer je postavljena ta fizična infrastruktura.

Skladno z določbo prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/61/EU se spreminja nabor podatkov, ki jih je treba poslati za vpis v kataster. Direktiva med minimalen nabor osnovnih informacij uvršča informacije o lokaciji in trasi, vrsti in trenutni uporabi infrastrukture (točki a in b prvega odstavka 4. člena Direktive) in kontaktni točki (točka c prvega odstavka 4. člena Direktive). Ker se iz tehničnih razlogov podatkov o kontaktni točki po posameznem objektu ne more voditi v zbirnem katastru, se v tretjem odstavku 14. člena zavezuje agencijo, da od zavezancev za vpis podatkov v kataster pridobi podatke o njihovih kontaktnih točkah (podatek o kontaktu, na katerem je investitor oziroma upravljavec dostopen, npr. elektronski naslov, telefonska številka) in seznam s podatki o kontaktnih točkah objavi na svojih spletnih straneh. Poleg podatkov, ki jih zahteva Direktiva 2014/61/EU, predlog novega prvega odstavka 14. člena zahteva, da se sporoči tudi število posameznih pripadajočih vodov (optično vlakno, bakrena parica, koaksialni vod, drugo) zaradi ustrezne seznanitve s kapacitetami in posledično odgovora na vprašanja, ali te kapacitete zadoščajo ali ne. Iz razloga pravne varnosti in jasnosti se v novem prvem odstavku 14. člena tudi izrecno opredeljuje, da organ, ki je pristojen za geodetske zadeve (torej GURS) izvaja naloge enotne informacijske točke (skladno z Direktivo) glede podatkov, ki so navedeni v tej določbi.

V primerjavi z dosedanja ureditvijo se predlaga sprememba v povezavi z dostopom do podatkov o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke, ki so bili doslej dostopni le GURS-u, agenciji in organom, pristojnim za izvajanje 11. člena ZEKom-1 (uporaba javnih sredstev za gradnjo širokopasovnih omrežij). Da bi se omogočilo izvajalcem storitev, da bodo lahko ponudili svoje storitve na že obstoječi infrastrukturi, ter zaradi pregleda obstoječega stanja infrastrukture za potrebe javnega financiranja oziroma javno-zasebnega partnerstva, se predlaga razkritje teh podatkov javnosti. To pomeni, da za te podatke ni več izjeme in so javno objavljeni v zbirnem katastru, kot drugi podatki iz prvega odstavka 14. člena.

Zaradi črtanja omejitev pri dostopu do podatkov o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke odpade potreba po splošnem aktu, ki ga je agencija sprejela na podlagi drugega odstavka 14. člena ZEKom-1. Podrobnejši podatki za vpis podatkov o omrežni priključni točki na fiksni lokaciji bodo v skladu s predlogom novega petega odstavka 14. člena določeni s pravilnikom, ki ga bo izdal minister, pristojen za elektronske komunikacije, v soglasju z ministrom, pristojnim za infrastrukturo, in ministrom, pristojnim za prostor, in v katerem bodo tudi podrobneje določeni podatki za vpis iz prvega odstavka 14. člena. Ob tem še pojasnjujemo, da v drugem odstavku 85. člena predloga tega zakona predvidevamo, da se do izdaje zgoraj omenjenega novega pravilnika uporablja obstoječ pravilnik, ki ureja kataster komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

Zaradi možnosti doseganja večjih sinergijskih učinkov pri investicijah v gradnjo širokopasovnih omrežij na osnovi boljšega pregleda nad obstoječo in razpoložljivo infrastrukturo se v novem sedmem odstavku predlaga obveznost infrastrukturnih operaterjev za vpisovanje podatkov v kataster gospodarske javne infrastrukture tudi za elektronska komunikacijska omrežja, ki niso javna (uporaba za svoje interne poslovne potrebe). Za izvajanje te določbe se bo prav tako uporabljal zgornji pravilnik.

Z vidika jasnosti se nekoliko spreminja določba obstoječega tretjega odstavka 14. člena ZEKom-1 (šesti odstavek 14. člena predloga spremenjenega ZEKom-1), saj je bilo v praksi zaznati nekaj težav glede obremenjevanja operaterjev za ponovno pošiljanje podatkov, ki so jih že dolžni pošiljati za vpis v zbirni kataster. Glede na navedeno lahko agencija za potrebe izvajanja tega zakona brez podvajanja obveznosti pošiljanja podatkov zahteva podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka 14. člena zakona. Pri tem mora agencija smiselno upoštevati 201. člena ZEKom-1, ki določa pravila zbiranja in dajanja podatkov in informacij.

K 11. členu

Novi 14.a člen se predlaga zaradi prenosa 4. člena Direktive 2014/61/EU, ki ureja preglednost v zvezi s fizično infrastrukturo ter zahteva, da je treba operaterjem omrežja, kadar osnovne informacije niso dostopne na enotni informacijski točki (v našem primeru v zbirnem katastru), vseeno omogočiti, da neposredno zaprosijo za takšne posebne informacije pri katerem koli omrežnem operaterju na zadevnem območju. Vsebina člena je v celoti povzeta po zahtevah Direktive 2014/61/EU in infrastrukturnega operaterja zavezuje, da omogoči dostop do podatkov v dveh mesecih od prejema pisne prošnje, pri čemer lahko dostop do podatkov zavrne, če je to potrebno zaradi varnosti in celovitosti omrežij, nacionalne varnosti, javnega zdravja ali varnosti. Operaterju omrežja se omogoča tudi možnost pregleda na kraju samem. Glede na zahtevo osmega odstavka 4. člena Direktive 2014/61/EU se zavezuje operaterja omrežja, da sprejme ustrezne ukrepe za varovanje zaupnosti ter operativnih in poslovnih skrivnosti. Glede na to, da predlog zakona z novim 93.a členom ureja dostop do neuporabljenih optičnih vlaken investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture, je treba zagotoviti tudi dostop do podatkov o neuporabljenih optičnih vlaknih. Glede na navedeno se določbe tega člena smiselno uporabljajo tudi za te podatke.

K 12. členu

Glede na to, da se z 8. členom predloga zakona spreminja 11. člen ZEKom-1 na način, da se v členu ureja le uporaba javnih sredstev, ki jih dodeljuje pristojno ministrstvo, ni potrebno niti primerno, da bi agencija opravljala nadzor nad izvajanjem 11. člena zakona. Agencija bo tako v skladu s predlogom izvajala nadzor nad določbami poglavja o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture, razen 11. člena.

K 13. členu

Sistemske zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, - ZUreP-1- določa, da je razlastitveni zavezanec (določbe o razlastitvi pa se uporabljajo tudi za služnost) lahko tudi oseba javnega prava, razen države. Ker je veliko nepremičnin, za katere bi bila potrebna pridobitev služnosti za namen gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, v lasti Republike Slovenije, predlagamo rešitev, v skladu s katero bi bila v določenih primerih možna ustanovitev služnosti tudi na nepremičninah v lasti Republike Slovenije za ta namen. V primerih, ko ne pride do pogodbene ustanovitve služnosti (ko posamezen upravljavec državnega premoženja torej ne želi skleniti takšne pogodbe), bi o morebitni ustanovitvi služnosti na predlog operaterja omrežja, ki želi pridobiti služnost, odločala Vlada RS v postopku prevlade ene javne koristi nad drugo (upoštevati je namreč potrebno tudi zasledovanje drugih javnih koristi, npr. varstvo kmetijskih zemljišč in gozdov). Vlada RS bi tako odločala o koliziji javnih interesov in bodisi upravljavcu državnega premoženja naložila sklenitev pogodbe bodisi predlog operaterja omrežja zavrnila.

Glede na to, da se deležniki na trgu srečujejo s številnimi težavami pri pridobivanju služnosti, ki jih potrebujejo za gradnjo javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, s ciljem hitreje gradnje s predlogom spremenjenega šestega odstavka 16. člena ZEKom-1 težimo k skrajševanju časovne komponente pridobivanja služnosti. Glede na navedeno se predlaga, da gre pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja vedno za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice.

K 14. členu

S strani zainteresirane javnosti smo bili v okviru javne obravnave predloga zakona opozorjeni, da ZEKom-1 ne ponuja jasne in nedvoumne podpore stališču, da imajo v primeru sklenjene pogodbe v skladu s tretjim odstavkom 20. člena ZEKom-1 ostali operaterji elektronskih komunikacijskih omrežij, ki se z lastnikom komunikacijskega objekta dogovorijo za njegovo skupno uporabo, pravico prehoda služne nepremičnine in dostopa do komunikacijskega objekta. Glede na navedeno se zaradi jasnosti spreminja tretji odstavek 20. člena ZEKom-1 z jasno določeno obveznostjo, da mora pogodba v vseh primerih vsebovati določilo o višini denarnega nadomestila za služnost, v primerih, ki se nanašajo na omejitev lastninske ali druge stvarne pravice na nepremičninah pri gradnji, postavitvi, obratovanju ali vzdrževanju javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture iz 16. člena zakona, pa tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe. Poudarjeno je, da ima imetnik pravice skupne uporabe upravičenja iz 19. člena obsega zakona v obsegu, kot je to

potrebno za izvajanje njegove pravice skupne uporabe.

Agencija je v okviru javnega poziva za prispevke za pripravo novele ZEKom-1 izpostavila, da je obveznost operaterjev oziroma služnostnih upravičencev, da morajo predložiti agenciji kopijo služnostne pogodbe, nesorazmerno administrativno in finančno breme brez dodatnega doprinosa tako za agencijo kot za služnostne upravičence. Glede na navedeno se predlaga črtanje te obveznosti.

Direktiva 2014/61/EU v 3. členu od držav članic zahteva, da zagotovijo dostop do obstoječe fizične infrastrukture vseh infrastrukturnih operaterjev, kar je urejeno v predlogu spremenjenega 93. člena ZEKom-1. Za potrebe izvajanje 93. člena je treba po analogiji z ureditvijo skupne uporabe komunikacijskih objektov s strani operaterjev omrežja, ko se služnostno upravičenje razteza tudi na operaterja, ki izvršuje skupno uporabo, takšno določilo uveljaviti tudi za primere, ko drug infrastrukturni operater za potrebe gradnje gospodarske javne infrastrukture pridobi služnostno upravičenje. Skladno z določbo novega osmega odstavka 20. člena je tako ne glede na določila druge področne zakonodaje v tem primeru obvezna sestavina pogodbe o ustanovitvi služnosti tudi določilo o dopustnosti skupne uporabe s strani operaterja omrežja. To možnost je treba upoštevati pri določitvi višine denarnega nadomestila za služnost. Na ta način bo omogočena skupna uporaba obstoječe fizične infrastrukture brez nepotrebnega odlašanja, ki bi ga povzročilo ponovno pridobivanje služnosti s strani operaterja omrežja. S tem bo olajšano doseganje ciljev Direktive 2014/61/EU.

K 15. členu

Po analogiji z obrazložitvijo k prejšnjemu členu se predlaga črtanje obveznosti pošiljanja dokončnih odločb pristojnega upravnega organa o ustanovitvi služnosti agenciji.

Iz razlogov, navedenih v obrazložitvi k prejšnjemu členu, se kot obvezno sestavino odločbe o ustanovitvi služnosti v korist infrastrukturnega operaterja (za potrebe gradnje druga vrste gospodarske javne infrastrukture) določa določilo o dopustnosti skupne uporabe fizične infrastrukture s strani operaterjev omrežij.

K 16. členu

Za zagotavljanje večje predvidljivosti upravljanja z radiofrekvenčnim spektrom je agencija zavezana, da pripravi najmanj triletno strategijo upravljanja z radiofrekvenčnim spektrom in jo objavi na svojih spletnih straneh. Pred objavo mora agencija pridobiti soglasje vlade.

Republika Slovenija ima težave zaradi škodljivega motenja na meji z Italijo, ki traja že desetletja, ker Italija ni dosledno prenesla mednarodnopravnih aktov s področja radiofrekvenčnega spektra v svoj pravni red. Glede na to je poleg drugih aktivnosti in ukrepov, ki jih Republika Slovenija že izvaja za razrešitev težav, treba tudi na normativni ravni predvideti možnost ukrepov za zaščito nemotenega delovanja radiofrekvenčnega spektra v Republiki Sloveniji. Predlog dopolnitve tretjega odstavka 24. člena ZEKom-1 agencijo pooblašča, da sprejme nujne in sorazmerne ukrepe za zaščito nemotenega delovanja radiofrekvenčnega spektra v Republiki Sloveniji, kadar prihaja do čezmejnega škodljivega motenja, povzročenega z radijskim oddajanjem v drugi državi, ki je v nasprotju z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji. Ob tem je treba poudariti, da gre za skrajni ukrep (ko ni možnih drugih rešitev za preprečitev škodljivega motenja), ki mora biti v skladu z načelom sorazmernosti omejen na najmanjšo možno mero. Agencija bi tako npr. lahko spremenila določene parametre odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc njihovim imetnikom v Republiki Sloveniji, ki zaradi čezmejnega škodljivega motenja ne morejo nemoteno oddajati radijskega signala.

K 17. členu

V okviru poziva strokovni javnosti za predložitev predlogov za novelo ZEKom-1 je Gospodarsko interesno združenje radiodifuzije izpostavilo problematiko nerazpisa radijskih frekvenc v zadnjem obdobju. Kot odgovor na izraženo pripombo predlog dopolnitve tretjega odstavka 33. člena ZEKom-1 tako jasno določa, da mora agencija svojo odločitev glede prejete pobude za izvedbo javnega razpisa ustrezno obrazložiti in da ne zadostuje zgolj odgovor, da agencija pobude ne sprejme. Ker mora agencija pripraviti obrazložen odgovor s

predvidenim časovnim načrtom, se rok za odgovor podaljšuje s 15 na 30 dni. Če agencija pobudniku odgovori, da bo izvedla javni razpis, mora le-tega izvesti brez neutemeljene zakasnitve. Kadar je razlog za zavrnitev pobude v tem, da frekvenca ni mednarodno usklajena, mora agencija pobudniku v odgovoru predložiti tudi časovni načrt za izvedbo postopka mednarodne uskladitve frekvenc. Če mora agencija pred pripravo odgovora izvesti dodatne aktivnosti oziroma preverbe, lahko ponudniku odgovori tudi v roku, daljšem od 30 dni, ki pa ne sme presegati 3 mesece, pri čemer mora o razlogih in daljšem roku pobudnika obvestiti v 30 dneh od prejete pobude.

K 18. členu

Ker je v zadnjem času prihajalo do nesoglasij med agencijo in Svetom za radiodifuzijo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: SRDF) pri interpretaciji določb ZEKom-1 in Zakona o medijih (Uradni list RS, št. 110/06 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08 – ZPOmK-1, 77/10 – ZSFCJA, 90/10 – odl. US, 87/11 – ZavMS, 47/12, 45/15 – ZZSDT, 22/16 in 39/16; v nadaljevanju: ZMed-1) v delu, ki se nanaša na javni razpis za dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, je predlagana sprememba tretjega odstavka 38. člena ZEKom-1. Zaradi zamud pri objavi javnega razpisa za analogno radiodifuzijo, ki so posledica omenjenih nesoglasij, je bilo treba poiskati prehodno rešitev do sistemskih sprememb zakonodaje, ki ureja medije. V skladu s predlagano spremembo zakon ne loči več med pogoji in merili, ki se nanašajo na ocenjevanje programskih vsebin, in drugimi pogoji in merili. ZMed-1, na katerega se sklicuje tretji odstavek 38. člena ZEKom-1 glede pogojev in meril, namreč v 104. členu enovito določa merila in pri tem ne razlikuje med tistimi, ki se nanašajo na programske vsebine, in drugimi. V nadaljevanju se predlaga, da vse pogoje in merila določi agencija, ki na podlagi javnega pooblastila tudi upravlja z radiofrekvenčnim spektrom. Na drugi strani pa je še vedno ohranjena vloga SFRD, ki kot neodvisno strokovno telo da predhodno pisno mnenje glede pogojev in meril, kar je tudi njegova vloga glede na ZMed-1. SRDF je namreč podobno kot Svet za elektronske komunikacije RS (v nadaljnjem besedilu: SEK) svetovalno in ne izvršilno telo in zato tudi ni najbolj primerno, da ima oblastne funkcije. SRDF namreč tudi ne nosi morebitnih posledic in odgovornosti, temveč so te v celoti na agenciji, ki po končanem javnem razpisu izda odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc. Ker ima Ministrstvo za kulturo kot ministrstvo, pristojno za medije, pristojnost vodenja razvojnih nalog na področju medijev, je primerno, da bdi tudi nad pogoji in merili, določenimi v javnem razpisu za dodelitev radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo. Gre namreč za strateške odločitve v zvezi z razvojem medijev v Sloveniji. Zato se predlaga, da k pogojem in merilom, ki jih po predhodnem pisnem mnenju SRDF določi agencija, da soglasje tudi ministrstvo, pristojno za medije.

K 19. členu

Glede na predlagano spremembo tretjega odstavka 38. člena ZEKom-1 je v izogibitev morebitnim zapletom pri ocenjevanju ponudb, prispelih na javni razpis za dodelitev radijskih frekvenc za analogno radiodifuzijo, treba prilagoditi tudi tretji odstavek 43. člena ZEKom-1. V skladu s predlagano spremembo razpisna komisija v celoti oceni prispеле ponudbe, saj se odpravlja razlikovanje med programskimi in neprogramskimi merili. Komisija mora nato popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni poslati SRDF, ki jih pregleda, in nato agenciji predloži obrazložen predlog izbire.

K 20. členu

ZEKom-1 v drugem odstavku 53. člena določa, da agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, izda za največ 90 dni. Zaradi možnosti preizkušanja novih tehnologij v okviru Evropskih razvojnih projektov se predlaga možnost podelitve radijskih frekvenc za namen preizkusa novih tehnologij za daljše časovno obdobje v skladu s predlaganim projektom, saj 90 dni za preizkus novosti, ki so del Evropskih razvojnih projektov in trajajo več let, ni dovolj. Tako je trenutno v planu projekt za testiranje 5G tehnologije v okviru 5G iniciative, ki jo je objavila Evropska komisija, v okviru katere iz Akcijskega načrta 5G za Evropo izhaja, da želi Evropska komisija promovirati zgodnja testiranja in finančno podpreti vse 5G javno zasebne partnerske projekte, ki naj bi pričeli s preliminarim testiranjem v letu 2017 oziroma 2018, pri čemer je predvideno trajanje teh Evropskih razvojnih projektov in testiranje tehnologije v okviru teh projektov za daljše časovno obdobje okoli treh let (oziroma do konca 2020). Glede na navedeno se predlaga izjema, v skladu s katero agencija za ta namen lahko izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za daljše časovno obdobje, ki pa ne sme preseči treh

let.

K 21. členu

Imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc so zavezanci za letno plačilo agenciji, ki krije stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom radiofrekvenčnega spektra. Višino plačila za posameznega zavezanca agencija določi na podlagi splošnega akta, ki določa način izračuna plačil (število točk) ob upoštevanju tarife, ki je splošni akt agencije in na katero vlada daje soglasje. Zaradi pravne varnosti se v tretjem odstavku 60. člena dodaja pojasnilo oziroma varovalka, po kateri mora agencija pri določitvi plačila upoštevati način izračuna plačil, določen v splošnem aktu, veljavnem na dan, ko je vlada dala soglasje k tarifi za prihodnje koledarsko leto. S tem se prepreči možnost, da bi agencija po tem, ko je vlada že dala soglasje k tarifi in se s tem ob upoštevanju načina izračuna plačil strinjala s skupnim predvidenim plačilom, ki ga bo agencija prejela za upravljanje in nadzor radiofrekvenčnega spektra, spremenila splošni akt in tako z zvišanim številom točk za posamezne frekvence prejela več denarja. Zagotoviti je namreč treba predvidljivost poslovanja, prav tako pa mora imeti država prek vlade absolutni nadzor nad plačili, določenimi z zakonom in podzakonskimi akti, ki jih bo agencija naložila zavezancem.

K 22. členu

V skladu z obrazložitvijo k prejšnjemu členu se po analogiji za letno plačilo agenciji za uporabo radijskih frekvenc tudi pri določitvi plačila za uporabo elementov oštevilčenja dopolnjuje tretji odstavek 74. člena z navedbo, da mora agencija pri določitvi višine plačila upoštevati splošni akt, veljaven na dan, ko je vlada dala soglasje k tarifi za prihodnje koledarsko leto.

K 23. členu

Obstoječa določba drugega odstavka 81. člena ZEKom-1 določa SI-CERT kot pristojni organ, katerega agencija obvešča o zadevnih kršitvah. Ker pa je kibernetska varnost na ravni EU postala pomembno področje, na katerem se s tem v zvezi predvideva širše ukrepanje tudi na nacionalni ravni, vključno z možnostjo ustanovitve organa, pristojnega za kibernetsko varnost (kot enega od ukrepov za sistemsko ureditev področja kibernetske varnosti, ki jih definira strategija kibernetske varnosti), se določba spreminja tako, da je primerna za prihodnji razvoj na tem področju ne glede na organ, ki bo pristojen za kibernetsko varnost. Zaradi predlagane spremembe te določbe pa je okviru predvidene prehodne določbe posledično do ustanovitve tega, na novo predvidenega organa za področje kibernetske varnosti, ohranjena pristojnost SI-CERT-a.

K 24. členu

Dopolnitev prvega odstavka 83. člena ZEKom-1 je potrebna zaradi predvidenega zakona, ki bo urejal kritično infrastrukturo in ki se šele pripravlja. Dopolnitev vzpostavlja obveznost operaterjev, da prednostno zagotavljajo delovanje omrežij (in po potrebi predvidijo nadomestne poti) tudi za podporo delovanju kritične infrastrukture, kot je določena s strani vlade. Ker to za operaterje prinaša nove obveznosti, je za prilagoditev temu preko prehodne določbe dan rok eno leto po uveljavitvi tega zakona. Nadalje je predlagano črtanje zadnjega stavka (ki določa obveznost uskladitve zadevnih ukrepov z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja) zaradi odprave administrativnih ovir in nepotrebnega obremenjevanja pristojnih organov, ki so na neustreznost obstoječe dikcije tudi opozarjali. Dodaja se tudi dikcija, da morajo za zagotavljanje nemotenega delovanja in čim krajše izpade navedenih omrežij operaterji sami ali skupaj z drugimi operaterji sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe ter po potrebi predvideti tudi nadomestne poti. Nadzor nad izpolnjevanjem te določbe ter drugih določb tega poglavja pa je v pristojnosti agencije.

Zamenjava obstoječe dikcije »javno telefonsko omrežje« v drugem odstavku z dikcijo »javno komunikacijsko omrežje« je potrebna zaradi tehnološkega razvoja, saj danes pretežno vsi operaterji (razen enega) ne zagotavljajo več javnega telefonskega omrežja. Z zamenjavo navedene dikcije je zdaj jasno določeno, da morajo vsi operaterji v svojem omrežju, četudi to ni označeno kot javno telefonsko, ampak kot javno komunikacijsko omrežje, ne glede na tehnologijo, ki jo uporabljajo, v izjemnih stanjih zagotavljati funkcijo

prednosti, seveda v okviru tehničnih možnosti. Breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti izpolnitve navedene obveznosti pa nosi operater. Tudi za prilagoditev tem novim določbam je s prehodnimi določbami določen rok, ki je pol leta po uveljavitvi tega zakona. Na potrebo po spremembi navedene zakonske dikcije je opozorilo Ministrstvo za obrambo. Dopolnitev zadnjega stavka drugega odstavka je namenjena zamejitvi omejitve ali prekinitev delovanja preostalih telefonskih priključkov v primeru, ko je navedena omejitev izvedena za omogočanje delovanja omrežnih priključnih točk s prednostjo. Tako je zdaj jasno navedeno, da se lahko delovanje preostalega komunikacijskega prometa skladno z načelom sorazmernosti omeji ali prekine le v takem obsegu in toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo.

K 25. členu

V drugem odstavku 88. člena ZEKom-1 se predlaga črtanje besede »lahko« v povezavi z objavo strategije regulacije s strani agencije ter se dodaja, da mora ta biti najmanj triletna. V okviru javnega poziva je namreč Združenje za informatiko in telekomunikacije pri Gospodarski zbornici Slovenije opozorilo na pomanjkanje tovrstne strategije, ki je agencija doslej ni pripravljala, veljavni ZEKom-1 pa je to urejal le opsijsko, torej kot možnost in ne kot obvezo agencije. Glede na navedeno se s ciljem večje regulatorne predvidljivosti predlaga obveznost agencije, da takšno večletno strategijo regulacije pripravi in jo tudi objavi na svojih spletnih straneh. Ob tem je treba poudariti, da sprejetje zgoraj navedene strategije seveda ni pogoj za izvajanje regulativnih pristojnosti s strani agencije po ZEKom-1. Priprava strategije torej ni razlog, da bi se odstopalo od rokov, predpisanih za izvedbo analize upoštevanih trgov (100. člen ZEKom-1), oziroma za odlašanje pravočasnega ukrepanja s strani agencije na podlagi določb VIII. poglavja ZEKom-1 (Zagotavljanje konkurence).

K 26. členu

V skladu z obrazložitvijo k predlogu novega drugega odstavka 14. člena ZEKom-1 (glej obrazložitev k 10. členu predloga tega zakona) se iz varnostnih razlogov predlaga dopolnitev prvega odstavka 91. člena ZEKom-1 o skupni uporabi, v skladu s katero agencija skupne uporabe ne sme odrediti investitorju v gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči. Glede na to, da za investitorje v gradnjo navedenih omrežij ne velja obveznost vpisa v zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, ter tako podatki o njihovi infrastrukturi sploh niso na voljo, jim ni mogoče odrediti niti skupne uporabe.

Predlog dopolnitve drugega odstavka 91. člena bo agenciji omogočil, da v primeru odreditve skupne uporabe ne bo le določila pravil za delitev stroškov skupne uporabe zmožljivosti oziroma nepremičnin, temveč bo lahko določila oziroma omejila tudi ceno dostopa do infrastrukture na način, da se bo pri delitvi stroškov upoštevalo tudi učinkovito zagotavljanje storitev. Pri tem bo agencija z odločbo lahko zahtevala prilagoditev cen. Le na tak način se bo namreč zagotovilo, da bo infrastruktura v primeru skupne uporabe tudi cenovno dostopnejša od lastne gradnje, kar naj bi posledično znižalo stroške gradnje in pospešilo gradnjo javnih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti.

K 27. členu

Predlog tega zakona na tem mestu dodaja nov 91.a člen (skupna uporaba fizične infrastrukture), ki prenaša določbe 9. člena Direktive 2014/61/EU (Dostop do stavbne fizične infrastrukture), razen prvega in šestega odstavka omenjenega člena direktive, ki sta prenesena na drugem mestu.

V skladu z Direktivo 2014/61/EU je določena pravica operaterja omrežja do dostopa do stavbne fizične infrastrukture, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo. S tem se omogoča znatno cenejšo priključitev novega uporabnika brez nepotrebnih posegov v samo stavbo. Za izvrševanje te določbe je določena obveznost imetnika pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture, da ugotovi vsem upravičenim prošnjam operaterjev omrežja za dostop pod poštenimi in nediskriminatornimi pogoji. Termin »imetnik pravice do uporabe razdelilne točke in stavbne fizične infrastrukture« se večinoma ne nanaša na operaterje omrežij (razen v primerih, ko je bil operater omrežja investitor in nato lastnik stavbne fizične infrastrukture), temveč na lastnika stavbe. Slednji je namreč v večini

primerov tudi lastnik zadevne infrastrukture, kar je tudi v skladu z dopolnjenim šestim odstavkom 9. člena ZEKom-1, ki izrecno določa, da je izgradnja stavbne fizične infrastrukture strošek investitorja ter posledično tudi njegova lastnina.

Če je v stavbi že na voljo pasivna komunikacijska infrastruktura (univerzalno ožičenje v stavbi, ki omogoča visoke hitrosti, in razdelilno točko povezuje z omrežnimi priključnimi točkami) se dostop lahko zavrne. Enako velja v primeru, da je agencija z odločbo iz prvega odstavka 92. člena že naložila obveznost skupne uporabe (v skladu z 12. členom Direktive 2002/21/ES). Četrti odstavek 1. člena Direktive 2014/61/EU namreč določa, da se v primeru kolizije z njo določa prednost upoštevanja Direktiv 2002/21/ES, 20019/ES, 2002/20/ES, 2002/22/ES in 2002/77/ES. Ker določba 92. člena ZEKom-1, na katerega se sklicuje peti odstavek novega 91.a člena, prenaša tretji odstavek 12. člena Direktive 2002/21/ES, ki se že nanaša na možnost odrejanje skupne uporabe napeljav v stavbah s strani agencije, vendar le med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, je bilo zaradi pravne varnosti, v primerih, ko bi agencija že odločila po postopku iz 92. člena (ob upoštevanju prednosti prenosa tretjega odstavka 12. člena Direktive 2002/21/ES), to treba upoštevati z določitvijo dodatne izjeme v četrtem odstavku.

V primeru spora glede dogovora o dostopu iz prvega oziroma drugega odstavka je predvidena možnost reševanja sporov v skladu z Direktivo 2014/61/EU.

K 28. členu

Predlog člena je redakcijske narave in je potreben zaradi notranje uskladitve besedila kot posledice dodanega novega 92.a člena.

K 29. členu

Predlog člena prenaša določbo prvega odstavka 3. člena Direktive 2014/61/EU ter tako zaradi predvidljivosti in pravne varnosti infrastrukturnemu operaterju omogoča, da zaradi postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij ponudi operaterju omrežja dostop do svoje fizične infrastrukture. Vzajemno lahko tudi operater omrežja svojo fizično infrastrukturo ponudi drugemu infrastrukturnemu operaterju za postavitev drugih omrežij (torej omrežij, ki niso elektronska komunikacijska omrežja).

Dosedanji 93. člena zakona kot nacionalno določbo določa skupno uporabo druge gospodarske javne infrastrukture. Ker 3. člen Direktive 2014/61/EU od držav članic zahteva, da zagotovijo dostop do obstoječe fizične infrastrukture vseh infrastrukturnih operaterjev, je torej treba skupno uporabo druge gospodarske javne infrastrukture urediti na način, ki bo skladen z zahtevami zakonodajalca EU.

Operater omrežja ima tako pravico dostopa do fizične infrastrukture drugih infrastrukturnih operaterjev (torej tako do infrastrukture drugih operaterjev javnih komunikacijskih omrežij kot do druge vrste gospodarske javne infrastrukture). V primeru prošnje operaterja omrežja mora infrastrukturni operater pripraviti ponudbo za souporabo zmogljivosti pod poštenimi in razumnimi pogoji (tudi glede cene dostopa) in jo predložiti operaterju omrežja. Na določitev pogojev, pod katerimi se odobri dostop, lahko vpliva več dejavnikov, npr. morebitni dodatni stroški vzdrževanja in prilagoditve, morebitni preventivni zaščitni ukrepi, ki jih je treba sprejeti zaradi omejevanja škodljivih vplivov na zaščito, varnost in celovitost omrežja, morebitne posebne določbe o odgovornosti v primeru škode, uporaba morebitnih javnih sredstev, odobrenih za postavitev infrastrukture ipd.

Infrastrukturni operater pa mora ne glede na zgoraj navedeno imeti možnost, da iz objektivnih razlogov zavrne dostop do določene fizične infrastrukture. Tako npr. fizična infrastruktura lahko ne bi bila tehnično primerna zaradi posebnih okoliščin v zvezi z infrastrukturo, do katere je bil zaprosen dostop, npr. zaradi trenutnega pomanjkanja ustreznega prostora ali zaradi načrtov, da se ta prostor uporabi za druge namene, kar je mogoče zadostno dokazati, npr. z javno dostopnimi naložbenimi načrti. Podobno bi lahko v posebnih okoliščinah souporaba infrastrukture ogrozila varnost ali javno zdravje, celovitost in varnost omrežja, vključno s kritično infrastrukturo, ali bi ogrozila opravljanje storitev, ki se primarno zagotavljajo z uporabo iste infrastrukture. Poleg tega ima lahko dostop do osnovne fizične infrastrukture v primerih, ko infrastrukturni operater že zagotavlja dostop do omrežne fizične infrastrukture, ki bi ustrezal potrebam prosilcev za dostop,

negativen ekonomski učinek na poslovni model infrastrukturnega operaterja in ga odvrča od naložb, hkrati pa se poveča verjetnost neučinkovitega podvajanja elementov omrežja. Ob tem je treba pojasniti, da so nekatere obveznosti glede dostopa do fizične infrastrukture že predpisane na podlagi direktiv regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij, npr. za operaterje s pomembno tržno močjo. Določila tega člena ne posegajo v te obveznosti. V primeru, da infrastrukturni operater iz razlogov, navedenih v predlogu tretjega odstavka 93. člena, zavrne dostop do svoje fizične infrastrukture, mora svoje razloge navesti v dveh mesecih od prejema popolne prošnje za dostop. Če dogovor ni dosežen v dveh mesecih ali v primeru zavrnitve dostopa, imata stranki možnost predložiti zadevo agenciji v okviru mehanizma reševanja sporov. Agencija mora pri določitvi cene dostopa upoštevati razumne stroške za kritje stroškov, ki mu nastanejo pri zagotavljanju dostopa do fizične infrastrukture. Upoštevati mora tudi učinek zadevnega dostopa na poslovni načrt infrastrukturnega operaterja, ki je bil zaprosen za dostop, vključno z njegovimi naložbami, zlasti z naložbami v fizično infrastrukturo, do katere je bil zaprosen dostop. V primeru dostopa do fizične infrastrukture drugega operaterja omrežja lahko izvedene naložbe v to infrastrukturo neposredno prispevajo k uresničevanju ciljev Digitalne agende, na konkurenco na koncu prodajne verige pa lahko vpliva neupravičeno okoriščenje. Zato je treba pri določitvi dostopa upoštevati ekonomsko upravičenost teh naložb, in sicer na podlagi njihovih profilov tveganja, dinamike donosov naložbe, kakršnega koli vpliva na konkurenco v naslednjih stopnjah prodajne verige in s tem na cene in dostopnost naložbe, amortizacije sredstev omrežja v času, ko je oddana prošnja za dostop, katerega koli posla, ki je bil podlaga naložbi, zlasti v fizično infrastrukturo, ki se uporablja za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, in katere koli možnosti za skupno postavitve, ki je bila predhodno ponujena prosilcu za dostop.

Agencija za izvajanje tega člena v roku šestih mesecev od uveljavitve zakona sprejme splošni akt, s katerim podrobneje določi zlasti razloge za zavrnitev dostopa do obstoječe fizične infrastrukture.

K 30. členu

Direktiva 2014/61/EU v 3. členu ureja dostop do obstoječe fizične infrastrukture, ki skladno z opredelitvijo iz 2. točke 2. člena Direktive 2014/61/EU pomeni katerikoli element omrežja, ki je namenjen namestitvi drugih elementov omrežja, ne da bi sam postal aktiven element omrežja, na primer cevi, drogov, kanali, revizijski jaški, vstopni jaški, omarice, stavbe ali vhodi v stavbe, antene, stolpi in drogov, pri čemer kabli, vključno z neuporabljenimi optičnimi vlakni, ter elementi omrežij, ki se uporabljajo za oskrbo z vodo, namenjeno za prehrano ljudi, niso fizična infrastruktura v smislu te direktive. Doslej veljavni 93. člen ZEKom-1 je urejal skupno uporabo prostih zmogljivosti druge gospodarske javne infrastrukture, pri čemer je med proste zmogljivosti štel zlasti prazne ali delno izkoriščene cevi, neuporabljena optična vlakna ter zmogljivost nosilnih stebrov za obešanje dodatnih kablov ali anten za gradnjo omrežij elektronskih komunikacij. Glede na to, da predlog nove vsebine 93. člena v skladu z Direktivo 2014/61/EU ureja le dostop do fizične infrastrukture, ne pa tudi do neuporabljenih optičnih vlaken, predlog 93.a člena določa, da se na način in postopku iz 93. člena ZEKom-1 lahko zaprosi tudi za dostop do neuporabljenih optičnih vlaken investitorja ali upravljavca druge vrste gospodarske javne infrastrukture.

K 31. členu

Predlog člena je redakcijske narave in je potreben zaradi notranje uskladitve besedila zaradi novega 93.a člena.

K 32. členu

Z Direktivo 2009/136/ES se je spremenil 4. člen Direktive 2002/22/ES, in sicer med drugim s ciljem, da bi imele države članice možnost, da ločijo obveznosti univerzalne storitve glede zagotavljanja priključitve na javno komunikacijsko omrežje na fiksni lokaciji od zagotavljanja javno dostopnih telefonskih storitev. Glede na spremembo navedenega člena je bila v ZEKom-1 v nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, pod točko 1 vključena priključitev na javno komunikacijsko omrežje, pod točko 2 pa zagotavljanje dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev. Ker je pod točko 1 še iz prejšnje ureditve ostal tudi dostop do javno dostopnih telefonskih storitev, predlagamo da se zaradi jasnosti ta navedba črta.

K 33. členu

Predlog spremembe četrtega in petega odstavka 118. člena ZEKom-1 je predvsem posledica pripomb oziroma predlogov agencije v zvezi z možnostjo imenovanja različnih izvajalcev univerzalne storitve za pokrivanje različnih delov ozemlja Republike Slovenije. Pri tem agencija pojasnjuje, da je sedaj veljavni peti odstavek omejen zgolj na javne dostopne telefonske storitve, pri čemer pa je v primeru funkcionalnega dostopa in glede na storitve, ki jih uporabniki v večjem delu naročajo pri operaterjih lahko relevantna predvsem storitev (funkcionalnega) dostopa do interneta in posledično trg dostopa do infrastrukture (javnega komunikacijskega omrežja). S predlogom se stremi k ekonomsko bolj učinkoviti določitvi izvajalca univerzalne storitve v povezavi s 125. in 126. členom ZEKom-1 (financiranje univerzalne storitve in kompenzacijski sklad), ki smo jih upoštevali na način kot je razvidno v določbi, ki smo jo hkrati tudi izboljšali z vidika prenosa 3. člena Direktive o univerzalni storitvi.

K 34. členu

V prvem odstavku 129. člena ZEKom-1 se minimalna vsebina naročniške pogodbe v 2. točki na predlog agencije zaradi jasnosti dopolnjuje z opredelitvijo ponujene storitve. Čeprav Uredba 2015/2120/EU sicer določa, da morajo operaterji (oziroma ponudniki storitve dostopa do interneta) zagotoviti, da je v pogodbah navedena jasna in razumljiva razlaga minimalne, običajno razpoložljive, maksimalne in oglaševane hitrosti prenosa podatkov (po fiksnem priključku), se iz previdnosti predmetni člen dopolnjuje z dikcijo, v skladu s katero bodo operaterji natančneje določili hitrost prenosa podatkov v pogodbah. V praksi operaterji namreč največkrat opredeljujejo hitrost do X Mb/s in ne konkretizirajo hitrosti prenosa podatkov, ki jo dejansko zagotavljajo končnim uporabnikom. Z vidika končnega uporabnika je namreč pomembno, da ve, kakšna storitev oziroma hitrost se mu zagotavlja, saj ni dovolj, da končni uporabnik pridobi zgolj okvirne informacije in razlage, kako se posamezne hitrosti določa.

V nadaljevanju prvega odstavka se tretja alineja 5. točke dopolnjuje z navedbo, da mora ta vsebovati tudi natančen izračun stroškov v primeru prekinitve pogodbe. Navedeno pride v poštev, kadar je del naročniške pogodbe tudi prodaja terminalske opreme oziroma v primeru, ko naročnik ob sklenitvi pogodbe prejme drugo ugodnost, npr. znižano naročnino. Agencija je namreč opozorila, da se v praksi pogosto dogaja, da operaterji v naročniških pogodbah vnaprej določijo znesek, ki ga mora naročnik poravnati v primeru predčasne prekinitve naročniške pogodbe, ne glede na to, koliko časa pred iztekom obdobja vezave prekine naročniško razmerje (fiksni znesek torej). To lahko pomeni, da mora npr. naročnik, ki predčasno prekine naročniško razmerje, operaterju povrniti ugodnost, ki je nikoli ni prejel (znižana naročnina, ki zaradi prekinitve pogodbe sploh ni bila realizirana).

V skladu z drugim odstavkom 129. člena ZEKom-1 ima naročnik možnost odstopa od pogodbe brez odpovednega roka, brez plačila stroškov prekinitve naročniškega razmerja in brez pogodbene kazni ob vsaki spremembi pogojev, določenih v naročniški pogodbi, razen če je sprememba pogojev potrebna zaradi uskladitve s tem zakonom ali njegovimi podzakonskimi predpisi. Takšna dikcija pa ne zajema spremembe pogojev zaradi uskladitve z drugo nacionalno zakonodajo (npr. davčno, potrošniško) ali predpisom EU. Glede na navedeno predlagana dopolnitev drugega odstavka 129. člena ZEKom-1 operaterjem omogoča spremembo splošnih pogojev zaradi uskladitve z drugimi predpisi in neposredno uporabljivimi predpisi EU brez pravice naročnika do odstopnega upravičenja.

K 35. členu

Določba o črtanju besedne zveze »v preteklem letu« v devetem odstavku 131. člena ZEKom-1 je bila v predlog zakona vnesena na predlog agencije, in sicer zaradi poenotenja zakonske določbe z dejanskim stanjem v praksi. Določba devetega odstavka 131. člena ZEKom-1 se namreč posredno nanaša na 74. člen ZEKom-1 (plačila za uporabo elementov oštevilčenja), v katerem je določeno, da so imetniki odločb o dodelitvi elementov oštevilčenja, vendar pa, kot je določeno v šestem odstavku tega člena, operaterju ni treba plačati agenciji za uporabo števil, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Agencija v zvezi s tem upošteva podatke, ki jih v skladu z devetim odstavkom 131. člena tega zakona sporoči operater oziroma z njegovim pooblastilom upravljavec centralne zbirke podatkov prenesenih števil. Ker agencija za namen zaračunavanja letnih plačil potrebuje le kumulativno stanje o prenesenih številkah (to je od uvedbe prenosljivosti leta 2006 do 31. 12. preteklega leta) je smiselno črtati tisti del določbe, ki zahteva le podatke o

v preteklem letu prenesenih številkah. Po navedbah agencije dejanska poročila, ki jih vsako leto agencija pridobi od upravljavca centralne zbirke podatkov iz navedenih razlogov že vsebujejo kumulativno število prenesenih števil na dan 31. decembra.

K 36. členu

Direktiva o univerzalni storitvi v Prilogi II določa informacije, ki morajo biti objavljene v skladu s členom 21 te direktive. Odločitev nacionalnega regulativnega organa je, ali te informacije objavi sam ali pa objavo informacij naloži operaterjem. Ureditev, kot je veljala pred ZEKom-1 je predvidevala sprejem splošnega akta agencije, s katerim je določila, katere informacije objavijo operaterji in katere objavi sama. Ker ZEKom-1 takšnega akta ne predvideva več, hkrati pa je razveljavil dotedanji Splošni akt o preglednosti in objavi informacij (Uradni list RS, št. 96/04, 59/08, 55/10 in 7/12), se zaradi jasnosti in pravne varnosti predlaga nov tretji odstavek 132. člena ZEKom-1, s katerim se prenaša Priloga II Direktive o univerzalni storitvi. S tem se hkrati upošteva predlog SEK za podrobnejšo razčlenitev informacij, ki se objavljajo.

K 37. členu

Nova določba 132.a člena je bila v predlog zakona vključena na pobudo agencije. Po zgledu Uredbe (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji se končnim uporabnikom tudi v okviru domače porabe omogoča, da so seznanjeni s porabo, ki se nanaša na podatkovne storitve, oziroma da si lahko določijo finančno oziroma količinsko mejo, prek katere ne morejo iti brez dodatnega postopanja. Navedeno velja v primerih, ko naročnik podatkovne storitve plačuje po dejanski porabi, medtem ko pri storitvah s fiksno obveznostjo (t. i. *flat-rate* storitve) taka možnost ni potrebna oziroma niti ni upravičljiva. Naročnik mora imeti tudi možnost, da tako storitev spremljanja porabe izklopi in tako prepove obdelavo podatkov o prometu v ta namen.

Agencija je sicer s ciljem vzpostaviti najboljšo prakso za preprečevanje izredno visokih zneskov na računih končnih uporabnikov leta 2013 že izdala Priporočilo o preprečevanju izredno visokih zneskov na računih končnih uporabnikov, ki pa ni zavezujoče.

Hkrati z določitvijo možnosti za spremljanje in nadzor porabe se skuša dvigniti tudi ozaveščenost končnih uporabnikov, da bi lažje razumeli finančne posledice uporabe podatkovnih storitev in da bi se jim omogočilo spremljanje in nadzor porabe, vse s ciljem preprečevanja visokih zneskov na računih končnih uporabnikov.

Natančne ukrepe, med drugim določitev količinskih oziroma finančnih mej, kot so opredeljeni ter podrobno razdelani tudi v Priporočilu, ni najprimerneje urejati v zakonu, zato se v četrtem odstavku predlaga pravna podlaga za sprejem splošnega akta, s katerim se bo podrobneje uredil način izvajanja tega člena.

K 38. členu

Zaradi predvidenih več sprememb v besedilu 134. člena ZEKom-1 se predlaga sprememba celotnega člena. Predlagana dopolnitev dosedanjega tretjega odstavka 134. člena ZEKom-1 želi v okviru storitev klica v sili zaobjeti vse pojavne oblike, ki jih omogočajo dostopne sodobne tehnologije. Prenos vseh storitev klica v sili organi, ki tak klic obravnava, tako zajema prenos govora, besedila, videa in podatkov, ki so vezani na prenos klica v sili (npr. podatkov o lokaciji). Ob tem se dodaja, da morajo operaterji za prenos klica v sili organu, ki ga obravnava, zagotoviti tudi (poleg aktivnih) nadomestne poti.

Predlog novega petega odstavka nalaga operaterjem obveznost prenosa klicev v sili iz vozil (eCall) organom, ki jih obravnavajo. Sistem e-klic je elektronski avtomobilski varnostni sistem za samodejni klic v sili na številko 112 ob prometni nesreči. Gre za sistem za reševanje življenj s pomočjo komunikacijske tehnologije v vozilu, ki ga bodo morali imeti vgrajenega vsi novi avtomobili na trgih EU od aprila 2018 naprej. Zasnovan je tako, da se v prometni nesreči, v kateri je ponesrečeni voznik tako prizadet, da sam ne more poklicati na pomoč, samodejno sproži e-klic in pošlje informacije na številko 112. Sporoči točen kraj nesreče, vrsto udeleženega vozila, tip goriva in nekaj drugih podatkov. Sistem je mogoče sprožiti tudi ročno, s pritiskom na poseben gumb. Ob klicu je mogoč tudi pogovor med udeležencem nesreče in operaterjem v centru za obveščanje. Uvedba tega sistema naj bi skrajšala odzivni čas reševalnih služb, zmanjšala število

žrtev in posredno gmotno škodo ter verjetnost posrednih nesreč. Operaterji so zavezani, da brezplačno zagotovijo prenos govornega klica ter standardizirani minimalni sklop podatkov sistema e-klic, kot je opredeljen z Delegirano Uredbo Komisije (EU) št. 305/2013 o dopolnitvi Direktive 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede usklajenega zagotavljanja medobratovalne vseevropske storitve eCall, iz vozil organu, ki je odgovoren za obravnavo klica v sili iz vozil. Operaterjem je treba zagotoviti prehodno obdobje, v katerem bodo svoje omrežje ustrezno nadgradili, tako da bo omogočalo zaznavo e-klica (t.i. zastavica) in njegovo posredovanje organu, ki klic obravnava (prehodna določba).

S predlogom novega šestega odstavka se želi vzpostaviti sistem javnega mobilnega obveščanja in alarmiranja ljudi v primeru večjih naravnih in drugih nesreč. Gre za mehanizem t.i. obratnega 112 obveščanja, ki ga bodo izvajali operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev v mobilnih prizemnih omrežjih na zahtevo Uprave RS za zaščito in reševanje, ki bo krila tudi stroške takšnega obveščanja. V skladu z načelom tehnološke nevtralnosti način obveščanja oziroma izbrana tehnologija v predlogu zakona ni določena. Uveljavitev te obveznosti je pomembna zlasti z vidika uresničitve zavez Konvencije ZN o pravicah invalidov, ki jo je ratificirala tudi Republika Slovenije. Gluhih in naglušnih prebivalcev o preteči nevarnosti namreč ni mogoče obveščati z zvočnimi signali (sirenami), zato je treba zagotoviti rešitev, v skladu s katero bodo tudi gluhi in naglušni uporabniki pravočasno obveščeni o preteči nevarnosti.

V sedmem odstavku se obveščanje uporabnikov o obstoju in pomenu enotne evropske telefonske številke za klic v sili 112 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000 z objavo na spletnih straneh operaterja in v imeniku na vidnem mestu, razširja na vse številke za klic v sili, torej tudi na številko policije 113. Z dopolnitvijo sedmega odstavka se stremi tudi k izboljšanju ozaveščenosti ljudi o snemanju klicev na številke za klice v sili.

V novem osmem odstavku se določa izjema od prikaza identitete priključka, s katerega se kliče, za odhodne klice z enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112 in številke policije 113. Operaterji morajo v teh primerih, kolikor je tehnično mogoče, omogočiti enoznačno prikazovanje odhodnih klicev v obliki tromestne številke klica 112 ali 113, pri čemer nosijo breme dokazovanja tehnične nezmožnosti. Glede na veljavno ureditev se namreč odhodni klici iz centrov za sprejem interventnih klicev občanu izpišejo kot navadna telefonska številka oziroma kot številka z določenimi številskimi predponami oziroma omrežnimi skupinami (npr. 01113, 02113). Z vidika zagotavljanja varnosti, javnega reda in miru ter varovanja življenja in premoženja, je nujen prikaz številke, na katero kličejo ljudje za pomoč, da je dejstvo, da se prebivalci na prikrite, nepoznane, osnovno oblikovane številke iz blokov javnega oštevilčenja ali nepoznane oblikovane številke pogosto ne javljajo, poleg tega je težje vzpostavljeno zaupanje do klicatelja. To pride v poštev zlasti takrat, ko se vzpostavljen klic zaradi različnih razlogov prekine (npr. ko kličeči po nekaj sekundah zaradi nenadne slabosti prekine vzpostavljen klic) oziroma ko se ni možno javiti na prihajajoči klic na številke v sili. V veliko primerih se po končanem klicu na interventno številko pojavi tudi potreba po zbiranju dodatnih informacij ali obveščanju, saj pogosto posamezen klic na interventno številko povzroči več z dogodkom povezanih klicev.

Predlog novega devetega odstavka predstavlja izjemo od pogoja iz devetega odstavka 147. člena ZEKom-1, v skladu s katerim je snemanje vsebine komunikacij in pridobivanje povezanih podatkov dovoljeno v okviru organizacij in državnih organov, ki so pristojni za izvajanje obveščevalnih in varnostnih nalog, nalog policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči pod pogojem, da so kličeči uporabniki predhodno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Pri vseh klicih v sili je namreč pomemben čim prejšnji odziv operaterja na klic. Pri številki 112 je odzivni čas za 90% vseh klicev manjši od osmih sekund. Dodajanje samodejnih obvestil o snemanju klicev bi odzivni čas občutno podaljšalo, kar bi v primeru večjih naravnih ali drugih nesreč, ko v regijskih centrih za obveščanje sprejmejo tudi prek 250 klicev na uro, pomenilo podaljšanje časov reševanj.

Veljavni zakon določa pravno podlago za sprejem pravilnika, ki določa parametre kakovosti, le za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112. Parametri kakovosti za številko 112 so tako določeni s Pravilnikom o kakovosti storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 (Uradni list RS, št. 90/13), ki ga izda minister, pristojen za elektronske komunikacije, v soglasju z ministrom, pristojnim za zaščito in reševanje. Zaradi težav, povezanih z nezmožnostjo sprejema klicev občanov na številko 113, na

katere je opozorila Policija, se vzpostavlja pravna podlaga za sprejem pravilnika, ki bo urejal parametre kakovosti tako za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 kot za številko policije 113.

K 39. členu

V 3. členu predloga zakona je predlagano črtanje 71. točke 3. člena ZEKom-1, ki vsebuje opredelitev upravljavca. Pobudo za črtanje 71. točke je dalo Ministrstvo za infrastrukturo, saj predlog tega zakona in tudi ZEKom-1 uporabljata izraz upravljavec v različnih zvezah, med njimi: »upravljavec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture«, »upravljavec javnega komunikacijskega omrežja«, »upravljavec centralne zbirke podatkov prenesenih števil«. Vendar je v pomenu izrazov v 71. točki 3. člena veljavnega ZEKom-1 podana obrazložitev izraza »upravljavec« samo za en primer; in sicer za primer s področja obdelave osebnih podatkov. Ker je beseda »upravljavec« načeloma splošna in jasna, da ni potrebna posebna obrazložitev, pojem razlagamo samo za naveden primer, ko gre za upravljalca osebnih podatkov. S tem namenom je v 3. členu obstoječega ZEKom-1 črtana 71. točka, v 144. členu, ki se dopolnjuje z 39. členom tega predloga zakona, pa z novim drugim odstavkom dodana definicija upravljavca. Navedena opredelitev se tako dodaja le za potrebe XII. poglavja, ki se nanaša obdelavo osebnih podatkov in varstvo zasebnosti elektronskih komunikacij, kjer pa je zaradi jasnosti in pravne varnosti opredelitev tega izraza, ki se uporablja v 157. členu ZEKom-1 tudi potrebna in smiselna.

K 40. členu

Pobudo za spremembo petega odstavka 147. člena ZEKom-1 je dalo Ministrstvo za pravosodje (MP), ki je menilo, da je v besedilu zakonske določbe treba zamenjati navedbo "tretje osebe" z bolj določno formulacijo, saj je to pomembno tako z vidika pravne varnosti kot z vidika same informacijske varnosti. Tako je z dopolnitvijo sedaj podana bolj točna formulacija tretje osebe.

Zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014) se v petem odstavku črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

K 41. členu

Sprememba tretjega odstavka je potrebna zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014), in s tem povezane potrebnosti črtanja obstoječega sklicevanja na člene iz tega razveljavljenega poglavja. Hkrati pa se dodajo dovoljene izjeme glede v tem členu dovoljenega roka hranjenja teh podatkov; in sicer tudi podatkov glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (132.a člen), glede klica v sili (šesti odstavek 134. člena) ter glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153.a člen), kjer je določen drugačen rok hranjenja.

K 42. členu

Dodan je nov peti odstavek 150. člena ZEKom-1, ki določa, da morajo pravne ali fizične osebe, ki opravljajo klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, upoštevati prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov označene v zadnjem izdanem elektronskem imeniku, če se te označbe razlikujejo od označb v tiskanem imeniku istega izdajatelja. Navedena dopolnitev je dodana na predlog agencije in jo podpira tudi IP. Prihaja namreč do problemov, da se osebe, ki opravljajo klice raziskovalnega ali komercialnega namena, ravna po podatkih iz tiskanega imenika, ki pa zaradi svoje narave ni ažuren in torej ne odraža trenutne volje posameznika za prejemanje klicev, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen. Zato se s tem odstavkom zavezuje klicatelje (anketarje, raziskovalce), da uporabljajo ažurne podatke, ki so po naravi obeh različnih imenikov podatki iz elektronskega imenika.

K 43. členu

Zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014) se v prvem odstavku 151. člena ZEKom-1 črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja. Hkrati pa se dodajo dovoljene izjeme glede obveznosti takojšnjega brisanja oziroma spremembe podatkov o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike takoj, ko niso več

potrebni za prenos sporočil; in sicer podatkov glede spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev (132.a člen), glede klica v sili (šesti odstavek 134. člena), glede zavarovanja in neizbrisne registracije posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153.a člen), kjer je določen drugačen rok hranjenja.

Ker smo bili s strani MP in IP v fazi usklajevanja predloga zakona obveščeni o zaznanih praksah nezakonitega hranjenja podatkov o prometu v komercialnih bazah operaterjev, smo kot ukrep, ki bi pripomogel k zajeitvi in sankcioniranju tovrstne prakse, predvideli obveznost nadzora nad izpolnjevanjem določb 151. člena s strani agencije (ki se lahko posvetuje z IP) vsaj enkrat na vsaki dve leti.

K 44. členu

Sprememba v petem odstavku 152. člena je potrebna zaradi sklicevanja na napačni (tretji) odstavek 134. člena ZEKom-1.

Zaradi s strani Ustavnega sodišča razveljavljenega XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014) se v šestem odstavku 152. člena ZEKom-1 črta sklicevanje na člene iz tega razveljavljenega poglavja.

K 45. členu

Sprememba četrtega odstavka 153. člena ZEKom-1 je potrebna zaradi razveljavitve XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014). Ker sta sedaj razveljavljena 165. in 166. člen ZEKom-1 (iz razveljavljenega poglavja o hrambi podatkov) določala način zavarovanja hranjenih podatkov in posredovanje hranjenih podatkov pristojnim organom je bilo treba povzeti njune relevantne določbe v novem 153.a členu ter nanje napotiti v tem odstavku. S tem se tako omogoči, da policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153.a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona.

Iz enakega razloga kot sprememba četrtega odstavka je potrebna sprememba petega odstavka s tem, da peti odstavek obvezuje operaterje, da podatke, poslane na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz prvega odstavka 153. a člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu z drugim odstavkom 153.a člena tega zakona. Tako je omogočeno, da se navedeni občutljivi podatki ter dokumentacija hranijo, za izvedene ukrepe pa zagotavlja sledljivost na dosedaj že uveljavljen in sprejemljiv način.

K 46. členu

Vpeljava novega 153.a člena je potrebna zaradi razveljavitve XIII. Poglavlja o hrambi podatkov ZEKom-1 (odločba št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014). Ker sta sedaj razveljavljena 165. in 166. člen ZEKom-1 določala način zavarovanja hranjenih podatkov in posredovanje hranjenih podatkov pristojnim organom je bilo potrebno za potrebe izvajanja četrtega in petega odstavka 153. člena ZEKom-1 povzeti njune relevantne določbe v novem 153.a členu ter nanje napotiti v četrtem in petem odstavku 153. člena ZEKom-1. Tako je omogočeno, da se navedeni občutljivi podatki ter dokumentacija hranijo, za izvedene ukrepe pa zagotavlja sledljivost na dosedaj že uveljavljen in sprejemljiv način. Inšpekcijski nadzor pa je na IP-ju, ki je bil tudi organ nadzora nad celotnim, sedaj razveljavljenim XIII. poglavjem o hrambi podatkov in ki tudi opravlja inšpekcijski nadzor nad obdelavo podatkov iz prvega odstavka 153. člena ZEKom-1.

K 47. členu

Sprememba tretjega odstavka 158. člena ZEKom-1 je potrebna z vidika skladnosti določbe z ureditvijo iz 150. člena ZEKom-1, kjer je predviden »opt out« sistem za komercialne/raziskovalne klice (možnost vpisa prepovedi v imeniku), v tem členu pa »opt in«. Zato je treba za govorne klice napotiti na relevantne določbe 150. člena ZEKom-1, ki morajo prevladati nad tem odstavkom (po pridobljenem mnenju IP-ja), saj so bile kreirane ravno z namenom, da se klicani lahko po lastni volji odloči ali želi take klice prejemati ali ne.

Klicatelj, katerega klici imajo raziskovalne ali komercialne namene, pa mora njegovo voljo spoštovati. Ker vsi naročniki niso nujno vpisani v telefonski imenik in zato mogoče nimajo podane prepovedi uporabe osebnih podatkov za klice v tržne ali raziskovalne namene, pa mora zanje še vedno veljati soglasje. V prid navedenemu je tudi primer, ko naročniki nimajo podane prepovedi uporabe njihovih osebnih podatkov za klice v tržne ali raziskovalne namene, vendar odrečejo soglasje določeni pravni osebi, ki mora tovrstni preklic upoštevati. Oziroma mogoča je tudi obratna situacija, ko imajo naročniki v imeniku podano označbo prepovedi, vendar pa so določeni pravni osebi podali soglasje, da jih kljub prepovedi v imeniku, lahko kličejo in opravljajo klice v komercialne namene (npr. zavarovalni agenti svoje stranke obveščajo o poteku zavarovanja in posledično ponudijo podaljšanje itd.).

Sprememba šestega odstavka je predlagana zato, ker zakon, ki ureja varstvo potrošnikov (ZVPot), področja nezaželene elektronske pošte več ne ureja, prav tako zakon, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu (6. člen), napotuje glede nezaželene elektronske pošte na spoštovanje relevantnih določb ZEKom-1. Besedilo šestega odstavka se nadomesti z besedilom, ki določa, da fizična ali pravna oseba lahko uporabi elektronski naslov fizičnih oseb za elektronsko pošto, če ta elektronski naslov pravna oseba javno objavi kot svoj kontaktni e-naslov. Namen objave službenega e-naslava zaposlenega v obliki »ime.priimek@karkoli« je namreč v interesu poslovanja s strankami oziroma z uporabniki storitev (torej v interesu nastopanja na trgu). Četudi bo torej e-sporočilo poslano na e-naslov zaposlenega v obliki »ime.priimek@karkoli« in ga bo prejela konkretna fizična oseba (čeprav se iz takega e-naslava enostavno razkrije njena identiteta; torej ime in priimek), je v tem primeru treba v ospredje postaviti poslovni interes pravne osebe pred interesom zaščite zasebnosti zaposlenega – tak javno objavljen e-naslov v obliki »ime.priimek@karkoli« zaposlenega šteje kot kontakt poslovnega subjekta.

K 48. členu

Zaradi novega 153.a člena ZEKom-1, ki predvideva pristojnosti nadzora nad njim s strani IP-ja, je potrebna sprememba 161. člena ZEKom-1.

K 49. členu

Trenutna ureditev, ki določa, da je eden od članov sveta agencije imenovan izmed članov SEK, ki je svetovalno telo agencije in ga imenuje Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: DZ), se s predlogom spremembe 174. člena ZEKom-1 odpravlja. Obstoječa ureditev po ponovni oceni ni najbolj primerna, ker lahko prihaja do prepletanja zakonodajne in izvršilne veje oblasti. Prav tako ni smiselno, da ga imenuje SEK, saj kot član sveta agencije deluje v osebнем imenu. S predlagano spremembo se odpravlja tudi neupravičena neenakost obravnave in vloge SEK glede na SRDF (tudi ta je svetovalno telo agencije imenovano s strani DZ, ki pa v svetu agencije nima svojega predstavnika). Poleg tega menimo, da bo omenjena sprememba prispevala k boljšemu delovanju in sodelovanju tako sveta agencije kot SEK z direktorjem agencije, saj menimo, da morda tudi prepletanje vlog lahko negativno vpliva na kvaliteto sodelovanja. Z vidika jasnosti se v drugem odstavku besedilo dopolni tako, da je sedaj eksplicitno določeno, da se člani sveta agencije imenujejo na podlagi javnega razpisa, ki ga izvede ministrstvo.

K 50. členu

Z vidika večje jasnosti in konkretizacije zahtevanega pogoja strokovnosti kot zahtevanega pogoja za člana Sveta agencije se predlaga dopolnitev dikcije pete alineje drugega odstavka 175. člena na način, da je za člana agencije poleg osebe, ki je strokovnjak na področju delovanja agencije, primeren tudi strokovnjak na področju njenega poslovanja, kar zagotavlja širši nabor področij strokovnosti, ki se pri kandidatu za člana sveta agencije upoštevajo (zajema npr. tudi področje prava, ekonomije, računovodstva).

Glede na to, da predlog tega zakona dodaja nov 175.a člen, ki določa obveznost kandidata za člana sveta agencije, da poda izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije, se dodaja tudi nova alineja v drugem odstavku, ki določa pogoje za člane sveta agencije.

K 51. členu

Predlog novega 175.a člena določa obveznost kandidata za člana sveta agencije, da poda izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Namen določbe je povečanje transparentnosti in odprava dvomov o povezavah oziroma interesih članov sveta agencije. Član sveta agencije mora biti zaupanja vredna oseba, zato je predvidena dolžnost razkritja njegovih interesov, ki bi lahko predstavljali konflikt interesov na področje delovanja agencije. Podobno ureditev imajo npr. tudi v Veliki Britaniji.

Člani sveta agencije morajo zaradi preglednosti tako izjavo po imenovanju tudi objaviti na spletnih straneh agencije, enako velja ob morebitnih spremembah interesov. Ob vsaki spremembi interesov in povezav pa je član sveta agencije dolžan o tem takoj pisno obvestiti svet agencije ter prenehati z delom v zadevah, v zvezi s katerimi bi ti interesi in povezave lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog. V primeru da katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi člana sveta agencije, ki jih ni navedel kot kandidat za člana sveta agencije ali o katerih ni obvestil sveta agencije ali o katerih je obvestil svet agencije, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, ta predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. V postopku odločanja sveta agencije o tem predlogu ne sme sodelovati član sveta agencije na katerega se ti interesi in povezave nanašajo.

K 52. členu

Predlog spremembe 176. člena ZEKom-1 predvideva, da v prihodnje javnim uslužbencem v državnih organih ne bi bilo več onemogočeno opravljati funkcije člana sveta agencije. Glede na to, da z lastništvom Telekom Slovenije, d. d., povsem ločeno upravlja Slovenski državni holding, d. d., (in ne ministrstvo oziroma vlada), ocenjujemo, da ni več razloga za tako prepoved.

V besedilu 5. točke pa se na podlagi opozorila MDDSZ predlagajo spremembe z vidika dejstva, da se je v februarju 2017 začel uporabljati Zakon o partnerski zvezi (Uradni list RS, št. 33/16; v nadaljevanju: ZPZ), ki partnerje partnerske zveze v pravnih posledicah izenačuje z zakonci, zato posebno navajanje partnerjev v pravno priznani skupnosti v predpisih ni potrebno. V skladu s prehodno odločbo ZPZ se bodo obstoječe registrirane istospolne partnerske skupnosti namreč preoblikovale v partnerske zveze.

K 53. členu

V 177. členu obstoječega ZEKom-1 se predlagajo spremembe pristojnosti sveta agencije, ki se sedaj v največji možni meri približujejo pristojnostim sveta javnih agencij, kot jih na krovni ravni določa krovni Zakon o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04-EZ-A in 33/11 - ZEKom-C; v nadaljevanju: ZJA), natančneje njegov 18. člen. Na navedene potrebne spremembe smo bili v fazi usklajevanja tega predloga zakona opozorjeni s strani Sveta agencije, ki je menil, da je pomembno, da se obstoječa zakonska ureditev prilagodi ZJA.

Ob upoštevanju specifike področja delovanja agencije, pri kateri je potrebno hkrati upoštevati tudi relevantno evropsko zakonodajo, pripomb sveta agencije ob težnji, da se sistem ustroja javnih agencij poenoti na nacionalni ravni, se sedaj v predlaganem besedilu prvega odstavka širijo pristojnosti sveta agencije na način, da sedaj ta sprejema program dela, finančni načrt ter letno poročilo agencije (po veljavni ureditvi daje zgolj mnenje). Poleg tega je predlagano še, da svet agencije spremlja uresničevanje programa dela in finančnega načrta. Po drugi strani pa svet agencije ne bo imel več pristojnosti predloga imenovanja direktorja agencije, saj menimo, da je primernejša le pristojnost in odgovornost vlade, vključevanje dodatnih deležnikov pa lahko postopek imenovanja po nepotrebnem upočasni. Zaradi črtanja 186. člena veljavnega ZEKom-1 je potreben tudi umik pristojnosti sveta agencije, da lahko poda predlog za začasno prepoved opravljanja nalog direktorja. Z novim petim odstavkom se z vidika jasnosti tudi izrecno postavlja omejitve svetu agencije pri izvajanju njegovih pristojnosti zaradi zagotavljanja neodvisnosti agencije.

K 54. členu

V prvem odstavku 178. člena ZEKom-1 je predlagan nov razlog za predčasno razrešitev člana sveta agencije. Svet agencije nas je v fazi javne obravnave namreč opozoril, da na podlagi obstoječe zakonske dikcije svet kot tak nima nobenih vzvodov, s katerimi bi lahko poskrbel za nemoteno delo sveta na način, da bi bilo v delo aktivno vpetih vseh pet imenovanih članov oziroma vsaj toliko, kolikor potrebujejo za npr.

sklepčnost. Predlagana dopolnitev razlogov za predčasno razrešitev člana sveta agencije z novim razlogom »če več kot pol leta ne opravlja svojih nalog« naj tako služi namenu zagotovitve operativnosti delovanja sveta, saj bi lahko svet agencije na podlagi obrazloženega predloga in po izvedenem postopku predčasne razrešitve člana vladi predlagal predčasno razrešitev tega neaktivnega člana sveta. Svet agencije je sicer predlagal, da bi se nov razrešitveni razlog glasil: »če *izkazano dlje časa ne opravlja svojih dolžnosti kot član Sveta*«, vendar smo ocenili, da je predlagana dikcija nejasna in s tega vidika časovno opredelili (več kot pol leta) kriterij neopravljanja nalog s strani člana sveta agencije.

Glede na določbo drugega odstavka 178. člena veljavnega ZEKom-1 člane sveta agencije predčasno razreši z upravo odločbo vlada na obrazložen predlog sveta agencije. Po veljavni ureditvi vlada tako nima pristojnosti, da člana sveta agencije sama razreši, če ugotovi, da je izpolnjen kakšen izmed pogojev za njegovo razrešitev. Navedeno ni smiselno, saj ga vlada, ki ga imenuje, ne more razrešiti, pač pa mora čakati predlog sveta agencije. Pri tem je oteževalna okoliščina, da svet deluje na sejah, ki se sestaja štirikrat letno, kar utegne postopek razrešitve podaljšati. Glede na navedeno se predlaga sprememba, v skladu s katero lahko vlada člana sveta agencije razreši tudi na lastno pobudo.

K 55. členu

Kot izhaja že iz obrazložitve k 53. členu predloga tega zakona, ni več predvidena vloga sveta agencije pri postopku imenovanja direktorja agencije. Glede na navedeno je treba ustrezno prilagoditi tudi prvi odstavek 181. člena ZEKom-1. Direktorja tako imenuje vlada na predlog ministra, pristojnega za elektronske komunikacije. V tretjem odstavku se zaradi jasnosti dodaja navedba, da se javni natečaj začne na predlog ministra.

Drugi odstavek glede potrebe objave javnega natečaja za direktorja, se spreminja na način, da objava v Uradnem listu in dnevnem tisku ni več obvezna. Zadošča že objava na spletnih straneh agencije ter ministrstva, pristojnega za javno upravo. V skladu z Zakonom o urejanju trga dela pa mora biti javni natečaj javno objavljen tudi na Zavodu za zaposlovanje.

V petem odstavku se sklicevanje na zgolj »smiselno« uporabo določb ZEKom-1 glede pogojev za imenovanje, razlogov za predčasno razrešitev in začasne prepovedi opravljanja nalog, ki veljajo za direktorja, za vršilca dolžnosti direktorja črta z vidika večje jasnosti ter pravne varnosti.

Zaradi črtanja 186. člena (začasna prepoved opravljanja nalog direktorja) pa je v 181. členu veljavnega ZEKom-1 potrebno odpraviti tudi sklicevanje nanj.

K 56. členu

182. člen v okviru pogojev za imenovanje direktorja v 7. alineji prvega odstavka 182. člena navaja višjo raven znanja vsaj enega svetovnega jezika. Ker je v praksi s tem pogojem v zvezi prihajalo do vprašanj se v členu jezik konkretizira- določena je angleščina. Nadalje pa se pri predlogu člena upoštevata tudi nova 183.a in 183.b člen, ki določata prepovedano poslovno sodelovanje in obveznost predložitve izjave o interesih in povezavah, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije.

Dodaja se nov odstavek, ki določa, da vlada z direktorjem sklene pogodbo o zaposlitvi, ciljih in pričakovanih rezultatih dela. Pri tem pa mora upoštevati določbe glede neodvisnosti delovanja agencije na področju zagotavljanja konkurence (88. člen ZEKom-1) ter na področju reševanja sporov (četrti odstavek 217. člena ZEKom-1), kot to izhaja iz 3.a člena Okvirne direktive. Predlagana obveznost sklenitve pogodbe o ciljih in pričakovanih rezultatih dela upošteva zahtevo Računskega sodišča RS za ureditev sklepanja pogodb z direktorji javnih agencij, kot to določa 21. člen Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C), s katerimi se za dobo, za katero so bili imenovani, določijo cilji in pričakovani rezultati njihovega dela.

K 57. členu

V javni obravnavi smo od različnih deležnikov prejeli pripombe, da bi bilo treba predvideti tudi določbe glede

opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov za druge zaposlene na agenciji, konkretno tudi za vodje sektorjev. ZEKom-1 doslej takih določb ni imel. Pripombe so bile upoštevane na način, da je preko prvega odstavka novega 183. člena predlagano, da naj za vse javne uslužbence agencije veljajo omejitve glede opravljanja drugih dejavnosti in nasprotja interesov kot je to določeno v zakonu, ki ureja javne uslužbence, za uradnike. Glede na veljaven 100. člen Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF) to pomeni, da javni uslužbenec agencije ne sme opravljati dejavnosti, če:

1. je dejavnost v nasprotju s konkurenčno prepovedjo ali konkurenčno klavzulo po zakonu, ki ureja delovna razmerja;
2. bi opravljanje dejavnosti lahko vplivalo na nepristransko opravljanje dela;
3. bi pri opravljanju dejavnosti lahko zlorabil informacije, do katerih ima dostop pri opravljanju nalog v službi in ki niso javno dostopne;
4. je opravljanje dejavnosti v škodo ugledu organa.

Za direktorja in njegove namestnike, njihovega zakonca ali zunajzakonskega partnerja ter sorodnike v ravni vrsti do vključno drugega kolena pa veljajo dodatne omejitve, ki jih že vsebuje 183. člen obstoječega ZEKom-1, in so vsebovane v predlaganem drugem odstavku novega 183. člena.

K 58. členu

S predlogom člena se dodajata nov 183.a in 183.b člen.

Zaradi preprečevanja potencialnih nasprotij interesov se nezdružljivost funkcije direktorja in njegovih namestnikov z njihovim siceršnjim delovanjem z določbo 183.a člena širi. Tako je prepovedano tudi poslovno sodelovanje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, kot tudi članstvo v upravnih in nadzornih organih pravne osebe, ki poslovno sodeluje s fizičnimi ali pravnimi osebami, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ter imetništvo lastniških deležev v takšnih pravnih osebah. Izjema je uporaba javno dostopnih storitev, ki jih zagotavljajo fizične ali pravne osebe, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija. Tako je lahko npr. direktor naročnik telekomunikacijskih storitev, ki jih sicer izvaja deležnik na trgu, ki ga je pristojna urejati agencija.

Enako kot velja za člane sveta agencije mora tudi kandidat za direktorja predložiti izjavo o njegovih interesih in povezavah, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Nov 183.b člen tako določa obveznost kandidata za direktorja, da poda izjavo, s katero razkrije svoje interese in povezave, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije. Namen določbe je povečanje transparentnosti in odprava dvomov o povezavah oziroma interesih kandidata za direktorja (enako kot nov 175.a člen za kandidata za člana sveta agencije). Direktor agencije mora biti zaupanja vredna oseba, zato je predvidena dolžnost razkritja njegovih interesov in povezav, ki bi lahko predstavljali nasprotje interesov na področju delovanja agencije. Izjava mora biti po imenovanju tudi objavljena na spletnih straneh agencije, enako velja ob morebitnih spremembah interesov. Poleg tega mora direktor ob vsaki spremembi interesov in povezav o tem takoj pisno obvestiti svet agencije in vlado ter prenehati z delom v zadevah, v zvezi s katerimi bi ti interesi in povezave lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog. Če katerikoli član sveta agencije oceni, da obstajajo povezave in interesi direktorja, ki jih ni navedel kot kandidat za direktorja ali o katerih ni obvestil sveta agencije in ali o katerih je obvestil svet agencijo in vlado, bi pa lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegovih nalog, predlaga svetu agencije, da o tem obvesti Komisijo za preprečevanje korupcije. Komisijo za preprečevanje korupcije lahko, če oceni, da obstajajo takšne povezave in interesi direktorja, obvesti tudi vlada.

K 59. členu

Zaradi predlagane spremembe 177. člena veljavnega ZEKom-1 na način, da je pristojnost sprejemanja programa dela, finančnega načrta ter letnega poročila agencije podeljena svetu agencije in to ni več pristojnost direktorja, kot v veljavni ureditvi, je potrebna sprememba tretje točke prvega odstavka 184. člena ZEKom-1. Z dopolnitvijo 6. točke prvega odstavka 184. člena ZEKom-1 pa se pristojnost direktorja v delu, ki se nanaša na varovanje zaupnih podatkov, s katerimi razpolaga agencija, na predlog agencije zapiše jasneje

in skladneje z drugo področno zakonodajo. Namesto za varovanje »poslovnih skrivnosti«, bo po novem direktor pristojen za varovanje zaupnosti podatkov agencije skladno s področnimi zakoni, vključno s poslovnimi skrivnostmi drugih pravnih oseb, do katerih ima dostop pri izvajanju svojih nalog.

Z novim drugim odstavkom je sedaj pregledneje in jasneje določena možnost, da direktor izmed vodij sektorjev na agenciji imenuje do dva namestnika, ki v odsotnosti direktorja ter v primeru prenehanja z delom v konkretni zadevi zaradi situacije iz tretjega odstavka novega 183.b člena na podlagi njegovega pooblastila vodita, predstavljata in zastopata agencijo, kar sicer že določa 13. člen Statuta agencije (Uradni list RS, št. 62/2015). Obstoječi ZEKom-1 namreč določa, da direktor lahko namestnike določi izmed zaposlenih agencije.

K 60. členu

Ob upoštevanju pripomb zainteresirane javnosti po večji odgovornosti direktorja je predlagana sprememba 185. člena z vpeljavo dodatnega razloga za predčasno razrešitev direktorja. S tem namenom se tako dodaja nov razrešitveni razlog, ki je hujša kršitev pogodbene obveznosti iz delovnega razmerja, kar se bo presojalo v konkretnem postopku ob upoštevanju zavez obstoječe zakonodaje ter določb pogodbe iz 182. člena ZEKom-1 (ki se s predlogom tega zakona dopolnjuje).

V petem odstavku se glede razrešitve direktorja kot nepotrebno črta sklicevanje na smiselno uporabo določb zakona, ki urejajo delovna razmerja javnih uslužbencev, ki sicer velja. Vendar ZEKom-1 glede razrešitve direktorja vsebuje specialne določbe.

Osmi odstavek se z vidika jasnosti preoblikuje.

V devetem odstavku je kot razrešitev iz krivdnih razlogov in za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov predlagana tudi uvedba kazenskega postopka zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti. Navedeno je potrebno, saj je v sklopu predloga tega zakona predvideno črtanje 186. člena ZEKom-1 kot nesistemskega. Vključitev tega novega krivdnega razloga je skladna s 3.a členom Okvirne direktive, saj gre za pogoj, ki je moral biti izpolnjen tudi že ob imenovanju direktorja (glej 9. tč. prvega odstavka 182. člena ZEKom-1- mandat in pogoji za imenovanje direktorja) in torej ob morebitni uvedbi kazenskega postopka zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, ta zakonsko zahtevan pogoj za imenovanje direktorja ni več izpolnjen. Iz enakega razloga je predlagana tudi sprememba druge alineje prvega odstavka- črtanje izjeme tč. 9 prvega odstavka 182. člena. Po veljavnem ZEKom-1 dosedaj direktor namreč ni mogel biti predčasno razrešen, če je bil zoper njega uveden kazenski postopek zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

K 61. členu

Ureditev obstoječega 186. člena glede začasne prepovedi opravljanja nalog direktorja je pomenila odstopanje od sistemske zakonodaje, ki ureja delovna razmerja, zakonodaje, ki ureja javne uslužbence in zakonodaje, ki ureja javne agencije. Zaradi dopolnitve devetega odstavka 185. člena ZEKom-1 s sklicem na 9. tč. prvega odstavka 182. člena ZEKom-1, s katero se širijo krivdni razlogi za razrešitev direktorja tudi na položaj, ko bi zoper direktorja tekom mandata bil uveden kazenski postopek zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, pa tudi ni več potrebe po tej črtani določbi in odstopanja od sistema.

K 62. členu

Zaradi zavlačevanja postopkov in težav, ki so se v prejšnjih letih pojavljale pri pravočasnem potrjevanju programa dela in finančnega načrta se predlaga nov 189.a člen, ki podrobno ureja postopek sprejemanja programa dela in finančnega načrta agencije. Nepravočasno potrjevanje teh aktov namreč pomeni tudi nepravočasni sprejem tarif za plačila, ki jih podrobneje določa in zaračunava agencija, in ki morajo biti sprejete do konca koledarskega leta, da se v prihodnjem letu omogoči zaračunavanje v skladu z novimi tarifami. V členu pa se tudi upošteva, da program dela, finančni načrt ter letno poročilo agencije sedaj sprejema svet agencije in ne več direktor, kot je to določeno v veljavnem ZEKom-1. Glej še obrazložitev k

53. členu.

K 63. členu

S predlagano spremembo 177. člena veljavnega ZEKom-1, ki ureja pristojnosti sveta agencije (glej še obrazložitev k 53. členu) je določeno, da le-ta sprejema program dela, finančni načrt ter letno poročilo agencije; torej svet agencije na program dela in finančni načrt ne daje več le mnenja. Izdaja pozitivnega mnenja sveta agencije torej ni več pogoj za obravnavo in izdajo soglasja vlade, zato je potrebno črtanje besedila v drugem odstavku 190. člena obstoječega ZEKom-1.

K 64. členu

Predlog spremembe šestega odstavka 201. člena ZEKom-1 upošteva pripombo, ki jo je dala agencija v okviru poziva strokovni javnosti za predložitev predlogov za novelo ZEKom-1. S predlogom se eksplicitno poudarja, da lahko agencija pošilja podatke in informacije, ki jih pridobi od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, tudi drugim pristojnim organom na njihovo utemeljeno zahtevo. Dodatno pa se omogoči tudi obratna situacija, da lahko agencija od drugih regulativnih organov ali drugih pristojnih organov zahteva podatke in informacije, ki jih potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti. Pri izmenjavi podatkov morajo vsi navedeni organi ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

K 65. členu

Sprememba 203. člena ZEKom-1 je potrebna, ker je bila na ravni EU sprejeta Uredba (EU) št. 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL L št. 310 z dne 26. 11. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/2120/EU), ki določa tudi podrobnejša enotna EU-pravila o dostopu do spleta oziroma načinu zagotavljanja odprtosti in nevtralnosti interneta. Za izvajanje navedene uredbe pa je bila v aprilu posledično sprejeta Uredba o izvajanju Uredbe (EU) o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta (Uradni list RS, št. 29/16). Obstoječe določbe 203. člena ZEKom-1 je zaradi neposredne uporabljivosti Uredbe 2015/2120/EU od njene uveljavitve naprej treba razlagati skladno z njo. Kljub temu je obstoječe besedilo 203. člena ZEKom-1 treba izboljšati z vidika jasnosti in pravne varnosti ob upoštevanju vsebine Uredbe 2015/2120/EU. S tem namenom predlagamo spremembe 203. člena ZEKom-1.

Ker prvi in drugi odstavek 203. člena temeljita na »Izjavi Komisije o nevtralnosti omrežja« (Uradni list EU, L 337 z dne 18. 12. 2009, str. 69), ki je bila dodana spremenjenim direktivam s področja elektronskih komunikacij in s katero Evropska komisija daje velik pomen ohranitvi odprtega in nevtralnega značaja interneta, sprememb določb prvega in posledično drugega odstavka obstoječega 203. člena ZEKom-1 ne predvidevamo, saj ne gre za morebitno podvajanje vsebine iz Uredbe 2015/2120/EU. Nasprotno pa je treba spremeniti določbe obstoječega tretjega odstavka.

Tretji odstavek, ki dovoljuje izjeme od zagotavljanja nevtralnosti interneta, se spreminja tako, da se izjeme, ki bi vsebinsko pomenile nepotrebno podvajanje besedila Uredbe 2015/2120/EU, nadomestijo z dodatnimi izjemami skladno z možnostmi, ki jih Uredba 2015/2120/EU dopušča. Pri tem je v napovednem stavku zaradi večje jasnosti in boljše usklajenosti s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 2015/2120/EU izrecno še dodana dikcija splošne prepovedi neenake obravnave aplikacij in storitev. Ker veljavno besedilo prve in druge točke tretjega odstavka 203. člena ZEKom-1 kot izjeme od nevtralnosti interneta dovoljuje ukrepe, kot so vsebinsko dovoljeni v točki b) in c) tretjega odstavka 3. člena Uredbe 2015/2120/EU, je z vidika nepotrebne podvajanja in pravne jasnosti treba navedeno zakonsko besedilo črtati.

Ker pa točka a) tretjega odstavka 3. člena Uredbe 2015/2120/EU dopušča kot izjemo od nevtralnosti interneta tudi nacionalne ukrepe, ki so skladni z zakonodajnimi akti Unije ali nacionalno zakonodajo, skladno s pravom Unije, ki velja za ponudnika storitev dostopa do interneta, ali z ukrepi, skladnimi s pravom Unije, s katerimi se izvajajo takšni zakonodajni akti Unije oziroma nacionalna zakonodaja, vključno s sodnimi

odločbami ali odločbami javnih organov, ki so jim podeljena ustrezna pooblastila, je sedaj preko novega besedila 1. točke tretjega odstavka dopuščena oziroma na novo vpeljana še ena izjema.

Na novo predlagana 1. točka dopušča izjeme zaradi nujnih ukrepov v primeru izjemnih stanj v skladu s 83. členom ZEKom-1; predvsem gre obveznost zagotavljanja prednostnega delovanja omrežij v izjemnih stanjih, kar je skladno z ZEKom-1 dopusten in v primeru izjemnih stanj tudi obvezen odklon od nevtralnosti interneta.

Obstoječa dikcija petega odstavka 203. člena glede na vsebino neposredno uporabljive Uredbe 2015/2120/EU ni več potrebna, četudi jo je od uveljavitve Uredbe 2015/2120/EU in Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta (to je od dne 30. 4. 2016) treba razlagati skladno z njima. Z vidika jasnosti in pravne varnosti podvajanje vsebine urejanja iz Uredbe 2015/2120/EU tudi ni primerno, zato se predlaga črtanje navedene določbe. Pri tem je treba pojasniti, da Uredba 2015/2120/EU v drugem odstavku 3. člena določa, da sporazumi med ponudniki storitev dostopa do interneta in končnimi uporabniki o poslovnih in tehničnih pogojih ter značilnostih storitev dostopa do interneta, kot so cena, količina podatkov ali podatkovna hitrost, ter kakršnih koli poslovnih praksah ponudnikov storitev dostopa do interneta ne omejujejo uveljavljana pravic končnih uporabnikov iz prvega odstavka (istega člena navedene uredbe). Ob tem določba prvega odstavka 5. člena Uredbe 2015/2120/EU (nadzor in izvršilni ukrepi) daje izrecno pristojnost nacionalnim regulativnim organom (NRA), kar je pri nas agencija, da spremljajo in zagotavljajo skladnost s členoma 3 in 4 ter spodbujajo stalno razpoložljivost nediskriminacijske storitve dostopa do interneta take kakovosti, ki izraža napredek v tehnologiji. V isti določbi je tudi določeno, da v ta namen lahko NRA-ji (torej pri nas agencija) enemu ali več ponudnikom javnih elektronskih komunikacij, vključno s ponudniki storitev dostopa do interneta, naložijo zahteve v zvezi s tehničnimi značilnostmi, zahteve glede minimalne kakovosti storitev ter druge ustrezne in potrebne ukrepe. Četudi po tretjem odstavku 5. člena Uredbe 2015/2120/EU smernice za izvajanje obveznosti NRA-jev izda BEREC z namenom dosledne uporabe te uredbe, pa velja tudi na tem mestu posebej opozoriti še na uvodno izjavo št. 1, po kateri je cilj te uredbe med drugim zaščititi končne uporabnike ter obenem zagotoviti neprekinjeno delovanje internetnega ekosistema kot gonila inovacij ter na uvodno izjavo št. 7, ki izrecno pojasnjuje, da bi NRA-ji (pri nas agencija) morali v okviru svoje vloge spremljanja in izvrševanja (te uredbe) posredovati, kadar bi (prej omenjeni) dogovori ali poslovne prakse ogrozili bistvo pravic končnih uporabnikov. Navedeno seveda ne vpliva na pristojnosti organa, pristojnega za varstvo konkurence, da ukrepa skladno s pooblastili, ki jih ima na podlagi druge področne zakonodaje. To je sicer smiselno razvidno tudi iz iste uvodne izjave št. 7 k Uredbi 2015/2120/EU, saj ta poleg NRA-jev (pri nas agencija) omenja tudi druge pristojne organe.

Z vidika odprave pravne nejasnosti, negotovosti ter nepotrebne podvajanja se predlaga črtanje šestega odstavka, ki daje agenciji podlago za sprejem splošnega akta. BEREC je namreč izdal Smernice (t.i. »Guidelines on the Implementation by National Regulators of European Net Neutrality Rules«), ki so vodilo evropskim nacionalnim regulatorjem za skladno uporabo Uredbe 2015/2120/EU, ki jim mora agencija slediti v največji možni meri.

K 66. členu

Prvi odstavek 7. člena Direktive 2014/61/EU državam članicam nalaga, da zagotovijo, da so prek enotne informacijske točke na voljo vse ustrezne informacije o pogojih in postopkih za izdajo dovoljenj za gradbena dela, potrebnih za postavitve elementov elektronskih komunikacijskih omrežij visokih hitrosti, vključno z vsemi informacijami o izjemah, ki se pri nekaterih ali vseh dovoljenjih, predpisanih z nacionalnim pravom, uporabljajo za takšne elemente. Republika Slovenija je to obveznost že izpolnila z objavo informacij o gradnji omrežij in pripadajoče infrastrukture na spletnem državnem portalu za podjetja in podjetnike e-VEM, s katerim upravlja Ministrstvo za javno upravo. Zaradi večje preglednosti in zagotovitve ustrezne dostopnosti za subjekte, katerim so te zbrane informacije na voljo, se v 206. členu ZEKom-1 predlaga nov tretji odstavek, s katerim se agenciji nalaga, da na svojih spletnih straneh objavi povezavo do informacij, ki so že objavljene na portalu e-VEM. Enaka obveznost velja za vzpostavitev povezave do zbirnega katastra gospodarske javne infrastrukture pri GURS, kjer se vodijo podatki o obstoječi fizični infrastrukturi.

K 67. členu

Direktiva 2014/61/EU od držav članic zahteva vzpostavitev mehanizma za reševanje sporov, kot izhaja iz njenega 10. člena. Nacionalni organ za reševanje sporov, ki ga imenuje država članica, mora biti pravno ločen in funkcionalno neodvisen od vseh omrežnih operaterjev. Glede na to, da agencija že rešuje spore na podlagi regulativnega okvira za področje elektronskih komunikacij in glede na to, da je bila Direktiva 2014/61/EU sprejeta z namenom znižanja stroškov gradnje širokopasovnih omrežij, je najbolj racionalna in hkrati tudi najprimernejša rešitev, v skladu s katero bo agencija reševala tudi spore med operaterji omrežij, spore med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture. Predlog novega 220.a člena tako ureja mehanizem reševanja sporov v posameznih primerih, ki so izrecno določeni z zakonom (spori zaradi znižanja stroškov elektronskih komunikacijskih omrežij). Pri tem 220.a člen tam, kjer je to smiselno, povzema določila 217. in 218. člena zakona o reševanju uporabniških in medoperaterskih sporov. Glede na to, da se bo agencija pri reševanju navedenih sporov srečala tudi s področji, za katere nima potrebnih strokovnih znanj oziroma kompetenc, lahko agencija v skladu s predlogom, imenuje tudi enega ali več izvedencev ali cenilcev z liste sodnih izvedencev ali cenilcev za posamezna druga strokovna področja. Na predlog MZI in Agencije za energijo smo dodatno za primere reševanja sporov med operaterji omrežij in drugimi infrastrukturnimi operaterji ter za spore med operaterji omrežij in investitorji v javna komunikacijska omrežja oziroma investitorji v druge vrste gospodarske javne infrastrukture izrecno omogočili, da se lahko agencija posvetuje tudi z regulativnimi organi s področja delovanja drugih infrastrukturnih operaterjev. Navedeno bo doprineslo k kvaliteti in strokovnosti odločitev agencije. Roki za rešitev spora, kot izhajajo iz predloga petega odstavka 220.a člena, so povzeti po Direktivi 2014/61/EU.

K 68. členu

Sprememba drugega odstavka 221. člena ZEKom-1 je redakcijske narave in je potrebna zaradi notranje uskladitve zakonskega besedila.

K 69. členu

Pristojnost DZ za ustanovitev SEK sicer vsebinsko izhaja iz konteksta celotnega 229. člena ZEKom-1, saj člane sveta imenuje DZ (drugi odstavek), ki odloči tudi o višini njihove nagrade (peti odstavek). Do takšnega zaključka se pride tudi prek zgodovinske razlage, pri čemer je bila prehodna določba prej veljavne zakonodaje, ki je bila podlaga za ustanovitev SEK s strani DZ, z njegovo ustanovitvijo konzumirana (gre za Odlok o ustanovitvi Sveta za elektronske komunikacije (Uradni list RS, št. 56/01, 39/02, 13/03, 19/05, 68/06, 100/07, 46/09 in 27/10, ki je naveden v 34. točki prvega odstavka 256. člena ZEKom-1 in se naprej uporablja na podlagi drugega odstavka istega člena). Kljub temu je z vidika jasnosti in pravne varnosti smiselno dopolniti materialno določbo prvega odstavka 229. člena tako, da je prisojnosti DZ v tem delu jasneje razvidna (tudi zaradi morebitne spremembe akta o ustanovitvi).

K 70. členu

Glede na nekatere spremenjene določbe in nove obveznosti, ki so večinoma posledica prenosa Direktive 2014/61/EU, so nekateri prekrški spremenjeni (prilagojeni glede na nove določbe), nekateri pa so dodani na novo.

Spodnja meja kazni za prekrške iz 233. člena ZEKom-1, ki ga stori pravna oseba, ki se po zakonu o gospodarskih družbah uvršča med majhne ali mikro gospodarske družbe, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, se na pobudo zainteresirane javnosti (Medijska zbornica, GIZ radiodifuznih, radijskih in televizijskih medijev ...) znižuje, in sicer z 2.000 eurov na 1.000 eurov. Agencija, ki kazni za prekrške določa ob upoštevanju načela sorazmernosti, namreč za prekrške iz 233. člena upoštevač veljavno ureditev ne more izreči kazni, nižje od 2.000 eurov, kar je pa zlasti za majhne radijske in televizijske postaje z nizkimi prihodki v primeru manjših prekrškov lahko prevelika (nesorazmerna) obremenitev. Znižana spodnja meja sicer velja za vse kršilce iz drugega odstavka 233. člena ZEKom-1 in ne le za radijske in televizijske postaje.

Predlaga se nova določba, ki bo omogočila kaznovanje odgovorne osebe v državnem organu ali

samoupravni lokalni skupnosti, če ta ne bo ravnala v skladu z nekaterimi določbami iz poglavja o gradnji komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture. Investitorji v različne vrste infrastrukture so lahko npr. tudi občine in državni organi, za katere pa doslej ni bilo predvideno kaznovanje. Zakon, ki ureja prekrške namreč določa, da Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne odgovarjajo za prekršek, lahko pa zakon določi, da odgovarja za prekršek odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

K 71. členu

Razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1. Glede na spremenjene določbe zakona se spreminjajo tudi nekateri prekrški.

K 72. členu

Razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1. Glede na spremenjene določbe zakona se spreminjajo tudi nekateri prekrški.

K 73. členu

Razpon kazni ostaja nespremenjen v primerjavi z veljavnim ZEKom-1. Glede na spremenjene določbe zakona se spreminjajo tudi nekateri prekrški.

K 74. členu

Glede na to, da predlog zakona prinaša spremembe 14. člena ZEKom-1 in s tem večji nabor podatkov, ki jih je investitor oziroma upravljalec komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture dolžan vpisati v Zbirni kataster gospodarske javne infrastrukture, se zavezancem za vpis omogoča prehodno obdobje enega leta, v katerem morajo poskrbeti za vpis podatkov, za katere obveznost vpisa doslej ni veljala.

K 75. členu

Glede na predvidene spremembe dosedanjega drugega odstavka 81. člena ZEKom-1 s 23. členom tega predloga zakona, s katerim se določbo spreminja na način, da je primerna za bodoči razvoj na tem področju ne glede na organ, ki bo pristojen za kibernetsko varnost, je okviru te predvidene prehodne določbe posledično do ustanovitve tega, na novo predvidenega organa za področje kibernetske varnosti, ohranjena pristojnost SI-CERT-a.

K 76. členu

Z razlogom omogočanja prilagoditve novim obveznostim iz prvega odstavka 83. člena zakona, kar zadeva sprejetje ukrepov za podporo delovanju kritične infrastrukture, je operaterjem dano prehodno obdobje enega leta po uveljavitvi tega zakona. Rok za prilagoditev novim obveznostim iz drugega odstavka 83. člena zakona pa je pol leta po uveljavitvi tega zakona.

K 77. členu

Operaterjem je za zagotavljanje obveznosti v zvezi s sistemom e-call v okviru spremenjenega 134. člena ZEKom-1 treba zagotoviti prehodno obdobje, v katerem bodo svoje omrežje ustrezno nadgradili, tako da bo prepoznalo e-klic (t.i. zastavica) ter ga posredovalo organu, ki klic obravnava.

K 78. členu

Glede na to, da predlog spremenjenega 174. člena ZEKom-1 ne predvideva več člana SEK v svetu agencije, je treba izvesti postopek imenovanja novega člana sveta agencije namesto dosedanjega člana, ki ga je imenoval SEK. Dosedanjemu predstavniku SEK v svetu agencije preneha mandat z imenovanjem novega člana sveta agencije.

K 79. členu

Prehodna določba za člane sveta agencije in direktorja, ki bodo to funkcijo opravljali ob uveljavitvi tega zakona, določa obveznost, da v 3 mesecih od uveljavitve tega zakona na spletnih straneh objavijo izjavo o svojih interesih, na katere bi lahko vplivale odločitve agencije.

K 80. členu

Prehodna določba je dodana za primer morebitnega nastopa mandata direktorja agencije pred uveljavitvijo tega zakona. V tem primeru se mora njegova pogodba o zaposlitvi, ciljih in pričakovanih rezultatih dela v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona uskladiti z novimi zakonskimi določbami.

K 81. členu

Glede na to, da predlog tega zakona za direktorja agencije in njegove namestnike na novo določa prepovedano poslovno sodelovanje, se direktorju in namestnikom, ki to funkcijo opravljajo ob uveljavitvi tega zakona, omogoča prehodno obdobje treh mesecev, v katerih lahko svoje delovanje uskladijo z novimi zakonskimi določbami (prodajo lastniške deleže, odstopijo od članstva v upravnih ali nadzornih organih, prenehajo z opravljanjem dejavnosti). Če direktor tega ne stori, je to razlog za razrešitev direktorja po uradni dolžnosti. Če tega ne stori namestnik, direktor sprejme ustrezne ukrepe (mu odvzame pooblastilo za nadomeščanje).

K 82. členu

Glede na to, da je Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport maja 2016 objavilo javni poziv za izkaz tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja v naslednjih treh letih in bodo operaterji tržni interes izkazali še po določbah veljavnega ZEKom-1, medtem ko se s tem predlogom spreminja 11. člen in dodaja nov 11.a člen, ki bolj podrobno določa testiranje tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja, s čimer se spreminja tudi sankcioniranje teh določb, je treba predvideti prehodno določbo. Za operaterje, ki so tržni interes izkazali do uveljavitve tega zakona, se za namen uresničitve izkazanega tržnega interesa (morebitno sankcioniranje ne uresničitve izkazanega tržnega interesa) še naprej uporablja sedaj veljavni ZEKom-1.

K 83. členu

Predlog člena določa rok za prilagoditev Sklepa o ustanovitvi agencije, to so največ trije meseci od uveljavitve tega zakona, ter za izdajo podzakonskih aktov (pravilnikov in splošnih aktov), ki so po tem zakonu obvezni, to je največ šest mesecev od uveljavitve tega zakona. Prav tako se določa rok za izdajo strategij, katerih sprejem doslej ni bil predviden oziroma je bil fakultativne narave, to je eno leto od uveljavitve tega zakona.

K 84. členu

Kot je razvidno iz obrazložitve k 10. členu tega zakona, je predviden sprejem novega pravilnika, ki bo nadomestil sedanji Pravilnik o katastru komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture (Uradni list RS, št. 55/15), ter razveljavitev splošnega akta agencije, ki je urejal vpisovanje, zbiranje in dostop do podatkov o omrežnih priključnih točkah iz evidence infrastrukturnih omrežij in objektov. Glede na navedeno prehodna določba razveljavlja navedena podzakonska akta, ki pa se še naprej uporabljata do izdaje novega pravilnika (v delu, kjer je to primerno glede na vsebino spremenjenega zakona).

Prav tako je v desetem odstavku 134. člena zakona vzpostavljena pravna podlaga za sprejem pravilnika, ki bo nadomestil sedanji Pravilnik o kakovosti storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 (Uradni list RS, št. 90/13). Predlog člena ta pravilnik razveljavlja ob podaljšanju njegove uporabe do izdaje novega pravilnika.

K 85. členu

Določen je začetek veljavnosti zakona, to je 30 dni po objavi v Uradnem listu RS.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, zagotavljanje konkurence, upravljanje radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, določa pogoje za omejitev lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja varnost omrežij in storitev ter njihovo delovanje v izjemnih stanjih, zagotavlja uresničevanje in ureja varovanje pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev, ureja reševanje sporov med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, ter druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.

2. člen (namen zakona)

(1) Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi, vključno z razvojem informacijske družbe, kakor tudi razvijanje notranjega trga Evropske unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov. Namen tega zakona je tudi zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in elementov oštevilčenja, univerzalne storitve in varstvo pravic uporabnikov, vključno z uporabniki invalidi in uporabniki s posebnimi socialnimi potrebami, ter pravice do komunikacijske zasebnosti uporabnikov javnih komunikacijskih storitev.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo:

- Direktiva 2002/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 7), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembi direktiv 2002/21/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju in 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/140/ES),
- Direktiva 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o odobritvi) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 21), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 33), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/140/ES,
- Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in

pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L št. 108 z dne 24. 4. 2002, str. 51), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o spremembah Direktive 2002/22/ES o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij in Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (UL L št. 337 z dne 18. 12. 2009, str. 11), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/136/ES),

- Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L št. 201 z dne 31. 7. 2002, str. 37), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/136/ES,
- Direktiva 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L št. 249 z dne 17. 9. 2002, str. 21) in
- Direktiva 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L št. 105 z dne 13. 4. 2006, str. 54).

3. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Aplikacijski programski vmesnik (API) pomeni programske vmesnike med aplikacijami, ki jih zagotavljajo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v zmogljivejši digitalni televizijski opremi za digitalne televizijske in radijske storitve.
2. Dostopovna točka je element elektronskega komunikacijskega omrežja, ki omogoča povezavo med dostopovnim omrežjem in hrbtničnim omrežjem fizične ali pravne osebe, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja.
3. Dostopovno omrežje je del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki neposredno ali preko razdelilne točke povezuje končne uporabnike z najbližjo dostopovno točko.
4. Elektronsko komunikacijsko omrežje so prenosni sistemi in, kjer je primerno, komutacijska ali usmerjalna oprema ter drugi viri, vključno z neaktivnimi omrežnimi elementi, ki omogočajo prenos signalov po žicah, z radijskimi valovi, optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi, vključno s satelitskimi omrežji, fiksni (vodovno in paketno komutiranimi, vključno z internetom) in mobilnimi prizemnimi omrežji, električnimi kabelskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, omrežji, ki se uporabljajo za radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter z omrežji kabelske televizije ne glede na vrsto prenesenih informacij.
5. Elektronska komunikacijska oprema so pripadajoče naprave elektronskih komunikacijskih omrežij, ki omogočajo elektronske komunikacijske storitve. Med drugim vključujejo komutacijsko ali usmerjalno opremo ali vse vrste baznih postaj ali električne kabelske sisteme, kadar se uporabljajo za prenos signalov pri izvajanju elektronskih komunikacijskih storitev, vključno z radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter kabelsko televizijo in kabelskimi komunikacijami ne glede na vrsto prenesenih informacij.
6. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in ki obsega v celoti ali pretežno prenos signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih, vključno s telekomunikacijskimi storitvami in prenosnimi storitvami v omrežjih, ki se uporabljajo za radiodifuzijo, ne vključuje pa storitev, ki zagotavljajo ali izvajajo uredniško nadzorovanje vsebine, ki se prenaša prek elektronskih komunikacijskih omrežij ali z elektronskimi komunikacijskimi storitvami, kot tudi ne vključuje storitev informacijske družbe, ki ne obsegajo v celoti ali pretežno prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih.
7. Elementi oštevilčenja so številke in kode, imena in naslovi, vključno s številkami ENUM, ki so preslikava mnemoničnih internetnih naslovov (domen). Med elemente oštevilčenja ne spadajo internetni naslovi (številčni naslovi po internetnem protokolu), ki so potrebni za vzpostavljanje komunikacij med omrežnimi priključnimi točkami, ter številke in kode, imena in naslovi, ki se

- uporabljajo izključno v posameznem javnem komunikacijskem omrežju.
8. Elektronska pošta pomeni vsako besedilno, govorno, zvočno ali slikovno sporočilo, poslano po javnem komunikacijskem omrežju, ki se lahko shrani v omrežju ali prejemnikovi terminalski opremi, dokler ga prejemnik ne prevzame.
 9. ENUM je standardni protokol, ki preslika mnemonične internetne naslove sistemkega imenskega prostora (DNS) v telefonsko številko in obratno.
 10. ENUM-številka je internetni mnemonični naslov telefonske številke, določen s protokolom ENUM.
 11. Evropski telefonski številski prostor je evropski številski prostor, vzporeden z državnimi števili prostori, ki se uporablja za zagotavljanje vseevropskih storitev.
 12. Geografska številka pomeni številko iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 63. člena tega zakona, pri kateri ima en del njene številne zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev na fizično lokacijo omrežne priključne točke.
 13. Hišna komunikacijska napeljava je elektronsko komunikacijsko omrežje znotraj stavbe, ki zagotavlja povezljivost enega ali več naročnikov z javnim komunikacijskim omrežjem.
 14. ID celice je identiteta celice, iz katere izvira klic mobilne telefonije ali v kateri se konča.
 15. Izjemna stanja za potrebe tega zakona so vojno ali izredno stanje, stanje nastalo zaradi naravnih ali drugih nesreč ter katastrofalni izpad omrežja.
 16. Izvajalec storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja javno dostopno elektronsko komunikacijsko storitev ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem izvajanju javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
 17. Izvajalec ali izvajalka (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.
 18. Javno dostopna telefonska storitev je storitev, ki je na voljo javnosti za neposredno ali posredno odpravljanje in sprejemanje nacionalnih ali nacionalnih in mednarodnih klicev z uporabo številke ali števil iz nacionalnega ali mednarodnega načrta telefonskega oštevilčenja.
 19. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se v celoti ali pretežno uporablja za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev dostopnih javnosti, ki omogočajo prenos informacij med omrežnimi priključnimi točkami.
 20. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.
 21. Javna komunikacijska storitev povezljivosti v širokopasovno komunikacijsko omrežje je javna komunikacijska storitev, ki zagotavlja uporabniško povezljivost s širokopasovnim komunikacijskim omrežjem.
 22. Javna telefonska govorilnica je javno dostopen telefon, katerega uporaba se plača s plačilnimi sredstvi, kot so kovanci, kreditne ali debetne plačilne kartice in telefonske kartice, vključno s karticami za uporabo s klicnimi kodami.
 23. Kabelska kanalizacija je horizontalni gradbeno-inženirski objekt, sestavljen iz kanalov, cevi in podobnega, ki omogoča postavitve in vzdrževanje telekomunikacijskih vodov.
 24. Katastrofalni izpad omrežja so težje okvare elektronskega komunikacijskega omrežja, ki jih ni mogoče odpraviti v enem dnevu.
 25. Klic je zveza, vzpostavljena s pomočjo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča dvosmerno govorno komunikacijo.
 26. Klici v sili so klici na številke v sili, ki jih obravnavajo organi, ki so v Republiki Sloveniji določeni za sprejemanje takih klicev, vključno z organi pregona, reševalnimi službami na področju zaščite, reševanja in pomoči.
 27. Komunikacija je vsaka informacija, ki se izmenja ali prenese med končnim številom strank s pomočjo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve. Ne vključuje pa informacij, ki so javnosti prenesene kot del radiodifuzijske storitve prek elektronskega komunikacijskega omrežja, razen v obsegu, v katerem se da informacija povezati s prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki jo prejme.
 28. Komunikacijski objekt je stavba ali gradbeno-inženirski objekt, ki je del elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, vključno z morebitnimi napravami, lahko pa tudi naprava, oprema in infrastruktura, ki ni objekt po predpisih o gradnji objektov.
 29. Končni uporabnik ali končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij ali javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev.
 30. Krajevna zanka je fizični vod, ki povezuje omrežno priključno točko z glavnim razdelilnikom ali enakovredno napravo v fiksnem javnem elektronskem komunikacijskem omrežju.

- Kršitev varstva osebnih podatkov pomeni kršitev varstva, ki povzroči nenamerno ali nezakonito uničenje, izgubo, spremembo, nepooblaščenno razkritje ali dostop do osebnih podatkov, ki so poslani, shranjeni ali kako drugače obdelani v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev v Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: EU).
32. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drug operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drug operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operatorskega dostopa, ki je izveden med operaterji javnih omrežij.
 33. Meddržavni trgi so trgi, določeni v skladu s 110. členom tega zakona, ki pokrivajo EU ali njen znatni del v več kakor eni državi članici.
 34. Naročnik ali naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev sklene pogodbo o zagotavljanju takih storitev.
 35. Negeografska številka je številka iz načrta telefonskega oštevilčenja Republike Slovenije iz 63. člena tega zakona, ki ni geografska številka in med drugim vključuje številke mobilnih telefonov, številke brezplačnih telefonskih klicev (zelenih telefonov) in številke premijskih storitev.
 36. Neuspešni klic pomeni komunikacijo, pri kateri je bila povezava uspešno vzpostavljena, a ni bilo odgovora oziroma je bil klic kako drugače zaključen v omrežju.
 37. Nevtralnost interneta je načelo, po katerem se vsak internetni promet po javnem komunikacijskem omrežju obravnava enakovredno, to je neodvisno od vsebine, aplikacij, storitev, naprave, vira in cilja komunikacije.
 38. Objekt kot del pripadajoče elektronske komunikacijske infrastrukture pomeni stavbo ali del stavbe ali samostojne prostore v njej, kjer je nameščena elektronska komunikacijska oprema, pa tudi gradbeno-inženirske objekte, kot so na primer kabelska kanalizacija, antenski stolp ali antenski nosilec.
 39. Odprta komunikacijska omrežja so javna komunikacijska omrežja, do katerih pod enakimi pogoji lahko dostopajo vsi operaterji.
 40. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima naročnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja; kadar omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, je omrežna priključna točka določena s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko vezan na številko ali ime naročnika.
 41. Operater je operater omrežja oziroma izvajalec storitve. Fizična ali pravna oseba, ki omogoča brezplačen dostop do interneta in pri tem nima pridobitnega namena ter zagotavljanje dostopa do interneta ni del njene pridobitne dejavnosti, ni operater.
 42. Operater omrežja je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javno komunikacijsko omrežje ali pripadajoče zmogljivosti ali je obvestila pristojni regulativni organ o nameravanem zagotavljanju javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajočih zmogljivosti.
 43. Operatorski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti naprav oziroma storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev, tudi kadar se uporabljajo za zagotavljanje storitev informacijske družbe ali storitev radiodifuzijskih vsebin. Med drugim zajema: dostop do omrežnih elementov in pripadajočih naprav, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke), dostop do fizične infrastrukture, vključno s stavbami, kanali in drogovi, dostop do ustreznih sistemov programske opreme, vključno s sistemi za obratovalno podporo, dostop do informacijskih sistemov ali podatkovnih zbirk za prednaročanje, zagotavljanje, naročanje, zahteve za vzdrževanje in popravilo ter zaračunavanje, dostop do pretvorbe števil ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje, dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za gostovanja, dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve in dostop do virtualnih omrežnih storitev.
 44. Podatki o lokaciji so vsakršni podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju ali v okviru elektronske komunikacijske storitve, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
 45. Podatki o prometu so kateri koli podatki, obdelani za namen prenosa komunikacije po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega zaračunavanja.
 46. Pripadajoče zmogljivosti so pripadajoče storitve, fizična infrastruktura in druge naprave ali elementi, povezani z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo oziroma podpirajo zagotavljanje storitev po tem omrežju oziroma ali s to storitvijo ali pa

- imajo sposobnost za to in vključujejo med drugim stavbe ali vhode v stavbe, ožičenje stavb, antene, stolpe in druge podporne konstrukcije, kanale, vodila, stebre, vstopne jaške in omarice.
47. Pripadajoče storitve so storitve, povezane z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogoča oziroma podpira zagotavljanje storitev prek tega omrežja oziroma storitve ali pa imajo zmožnost za to in vključujejo med drugim prevedbo števil ali sisteme, ki ponujajo enakovredno funkcionalnost, sisteme s pogojnim dostopom in elektronske programske vodnike ter druge storitve, kot so identiteta, lokacija in navzočnostna storitev.
 48. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
 49. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na podlagi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.
 50. Potrošnik ali potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki uporablja ali zaprosi za javno dostopno komunikacijsko storitev za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno ali poklicno dejavnost.
 51. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljanje medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to so pravilno pooblaščen osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmotnih koristi.
 52. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na zemeljskih satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.
 53. Radiofrekvenčno zaščitno razmerje je najmanjša vrednost razmerja želenega in neželenega signala na vhodu v sprejemnik pod določenimi pogoji, tako da je določena kakovost sprejema želenega signala dosežena na izhodu iz sprejemnika.
 54. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.
 55. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco ter širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.
 56. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, ki je namenjena za oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru brez selektivnega izbiranja. Program ima pomen, kakor je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.
 57. Razdelilna točka (točka koncentracije ali distribucije) je vmesna dostopovna točka, ki omogoča posameznemu operaterju dostop do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej.
 58. Razporeditev spektra pomeni določitev danega radiofrekvenčnega pasu eni ali več vrstam radiokomunikacijskih storitev, kjer je to primerno, pod določenimi pogoji.
 59. Sistem s pogojnim dostopom je vsak tehničen ukrep oziroma vsaka ureditev, kjer je dostop do zaščitene radijske ali televizijske radiodifuzijske storitve v razumljivi obliki pogojen s sklenitvijo naročniškega razmerja ali drugo obliko predhodne individualne avtorizacije.
 60. Soglasje je osebna privolitev uporabnika ali naročnika v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.
 61. Storitve informacijske družbe je storitev, ki se navadno zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev. Pri tem »na daljavo« pomeni, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni. »Z elektronskimi sredstvi« pomeni, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov ter v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih. »Na posamezno zahtevo prejemnika storitev« pa pomeni, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo. Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju.
 62. Storitev z dodano vrednostjo je vsaka storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokaciji razen podatkov o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njegovo zaračunavanje.
 63. Širokopasovno omrežje je javno komunikacijsko omrežje, ki omogoča prenos podatkov z visoko hitrostjo.

- Širokozaslonska televizijska storitev je televizijska storitev, v celoti ali delno sestavljena iz programov, ki so izdelani in pripravljeni za prikazovanje v širokozaslonskem formatu v polni višini. Format 16:9 je referenčni format za širokozaslonsko televizijsko storitev.
65. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabšuje, ovira ali neprestano prekinja radiokomunikacijsko storitev, ki deluje v skladu z veljavnimi mednarodnimi ali državnimi predpisi ali predpisi EU.
 66. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU).
 67. Številke za klice v sili so enotna evropska telefonska številka za klice v sili 112, številka policije 113, enotna evropska telefonska številka za prijavo pogrešanih otrok 116 000 in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja.
 68. Telekomunikacijski vod je celotna podzemna ali nadzemna povezava med dvema ali več točkami, po katerih je možna enosmerna, dvosmerna ali obojesmerna komunikacija.
 69. Uporabnik ali uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javno dostopne elektronske komunikacijske storitve.
 70. Uporabniško ime je enolični alfanumerični identifikator, dodeljen osebam, ko se prijavijo ali registrirajo za storitev internetnega dostopa ali storitev internetne komunikacije.
 71. Upravljavec ali upravljavka (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) v tem zakonu pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali kateri koli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov.
 72. Vertikalno integrirani operater je operater, ki deluje na različnih ravneh maloprodajnega in veleprodajnega zagotavljanja omrežij in opravljanja storitev.
 73. Zagotavljanje elektronskega komunikacijskega omrežja pomeni vzpostavitev, obratovanje, upravljanje ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.
 74. Zakonito prestrzovanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, pri katerem se zbirajo vsebina, okoliščine in dejstva, povezani s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.
 75. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se priključijo na televizijske sprejemnike, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.
 76. Zmogljivost omrežne priključne točke za potrebe tega zakona pomeni obstoj omrežne priključne točke na določeni lokaciji z določljivo hitrostjo prenosa podatkov.

6. člen (plačilo na podlagi obvestila)

(1) Na podlagi obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena so operaterji zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona, razen določb V. in VI. poglavja tega zakona.

(2) Višina plačila iz prejšnjega odstavka se določi tako, da se število točk pomnoži z vrednostjo točke. Število točk je nominalno enako 0,1 odstotka letnega prihodka, ki ga ima posamezni operater iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev na ozemlju Republike Slovenije, pri čemer ne glede na letni prihodek operaterja število točk ne more biti manjše od 100. Vrednost točke se določi s tarifo, ki je splošni akt agencije.

(3) Operater mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz prejšnjega odstavka iz preteklega leta. Če operater tega ne stori do roka, agencija upošteva kot prihodek iz prejšnjega odstavka celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščen revizor ali revizorka (v nadaljnjem besedilu: revizor) po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(5) Agencija pri izdaji tarife iz drugega odstavka tega člena upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v njenem programu dela, ter saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati po njeni objavi.

(6) Predlog tarife iz prejšnjega odstavka vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navedejo razlogi za sprejetje ali spremembo tarife in cilje, ki bi jih tako dosegli, in mora biti prehodno javno objavljen v skladu z 204. členom tega zakona. Predlog tarife mora agencija najpozneje do 31. oktobra tekočega leta predložiti v soglasje Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) skupaj s programom dela in finančnim načrtom za prihodnje koledarsko leto ter revidiranimi računovodskimi izkazi za preteklo koledarsko leto. Če vlada do 15. decembra tekočega leta ne izda soglasja, se do uveljavitve nove tarife uporablja veljavna tarifa.

(7) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti in predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem so zavezanci iz prvega odstavka tega člena pozvani, da dajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. V tem času se lahko opravijo tudi medsebojni razgovori.

9. člen

(prostorsko načrtovanje, gradnja in vzdrževanje)

(1) Za potrebe prostorskega načrtovanja se javno komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura šteje za gospodarsko javno infrastrukturo.

(2) Šteje se, da je v javno korist gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, gradnja elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture za potrebe varnosti, policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči ter gradnja drugih elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičninah v lasti oseb javnega prava, nad temi nepremičninami ali pod njimi.

(3) Vzdrževanje komunikacijskih objektov, ki so del omrežij in pripadajoče infrastrukture iz prejšnjega odstavka, se šteje za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o gradnji objektov ne glede na to, da niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe. Za vzdrževalna dela v javno korist na komunikacijskih objektih se štejejo:

1. dograditev in nadgraditev obstoječih komunikacijskih objektov oziroma opreme elektronskih komunikacijskih omrežij (npr. nameščanje ali zamenjava opreme, vključno z zamenjavo oporišč nadzemnih linij, povečanje zmogljivosti, uvlečenje komunikacijskih kablov v obstoječe cevi, rekonstrukcija, prestavitev, zaščita in popravila),
2. statična ojačitev in nadomestitev obstoječih antenskih sistemov in njihovo zvišanje ali znižanje,
3. zamenjava obstoječih zabojnikov,
4. izvedba zahtevanih ozemljitev ali razširitev obstoječe ozemljitve zaradi zamenjave zabojnika/stolpa, izvedba strel vodne zaščite, strojnih inštalacij, električne inštalacije in zagotovitev potrebnega povečanja obstoječe električne priključne moči.

(4) Minister, pristojen za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: minister), določi glede na stopnjo zahtevnosti gradnje enostavne komunikacijske objekte, za katere v skladu s predpisi o gradnji objektov ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, in predpiše, kaj se poleg del iz prejšnjega odstavka šteje za vzdrževanje komunikacijskih objektov.

(5) Komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura iz drugega odstavka tega člena morajo biti, razen kjer dejanske in tehnične možnosti tega ne dopuščajo, grajeni tako, da zaradi varstva okolja in omejevanja nepotrebnih posegov v prostor, javnega zdravja in javne varnosti omogočajo njihovo skupno uporabo. S tem namenom je treba pri gradnji teh komunikacijskih omrežij vedno predvideti in postaviti dostopovno točko, ki omogoča skupno uporabo dostopnega dela omrežja, o kateri odloča agencija v

skladu z 91. členom tega zakona.

(6) Pri gradnji večstanovanjskih in poslovnih stavb mora biti projektirana in zgrajena komunikacijska infrastruktura v skupnih delih stavbe. V projektu in gradbeni izvedbi te infrastrukture mora biti predvidena in izdelana razdelilna točka, tako da je posameznemu operaterju omogočena povezava do vsakega dela stavbe (naročnika) posebej. Navedeno se smiselno upošteva tudi pri rekonstrukciji hišne komunikacijske infrastrukture.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi tehnična in druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju petega in šestega odstavka tega člena.

(8) Lokalne skupnosti v okviru svojih pristojnosti pospešujejo gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture in, kjer je to primerno, sodelujejo z agencijo. Pri tem zlasti določijo pogoje za gradnjo elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v svojih prostorskih aktih, sklepajo služnostne in druge pogodbe z operaterji na svoji infrastrukturi, obveščajo operaterje in agencijo o nameravanih bodočih posegih v svojo obstoječo infrastrukturo ter lahko načrtujejo gradnjo odprtih javnih komunikacijskih omrežij.

10. člen (skupna gradnja)

(1) Investitor v komunikacijska omrežja iz drugega odstavka prejšnjega člena mora vsaj 30 dni pred izdajo naročila za izdelavo projektne dokumentacije, ki je potrebna za pridobitev gradbenega dovoljenja, oziroma kadar gradbeno dovoljenje ni potrebno vsaj 60 dni pred začetkom izvajanja del sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji in svoj poziv zainteresiranim soinvestitorjem v elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo k skupni gradnji teh zmogljivosti. Investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture pa mora v enakem času kot investitor v komunikacijska omrežja sporočiti agenciji namero o načrtovani gradnji s pozivom investitorjem v elektronska komunikacijska omrežja, da izrazijo interes za vključitev elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v načrtovanje. Agencija mora najpozneje v sedmih dneh po prejemu na svojih spletnih straneh javno objaviti sporočila investitorjev o začetku projektiranja z ustreznimi pozivi zainteresiranim, da se o pozivu odločijo v roku, ki ga določi investitor, ter o morebitnem interesu obvestijo investitorja in agencijo. Postavljeni rok ne sme biti krajši od 20 dni od objave.

(2) Pri izkazanem interesu zainteresiranih soinvestitorjev za skupno gradnjo po postopku iz prejšnjega odstavka tega člena mora investitor v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo iz drugega odstavka prejšnjega člena tem zainteresiranim soinvestitorjem ponuditi sklenitev ustrezne pogodbe, ki upošteva sorazmerni del investicije, in o tem obvestiti agencijo. Če se investitor in zainteresirani soinvestitor sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini, odloča o zadevi na zahtevo ene od strank agencija po postopku iz 218. člena tega zakona, pri čemer mora biti njena odločitev objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna. Po sklenitvi ustrezne pogodbe ali izvršljivosti takšne odločbe agencije mora investitor ta komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo načrtovati in graditi tako, da omogočajo povečanje zmogljivosti v skladu z izkazanim interesom.

(3) Obveznosti investitorja v komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo iz prvega do tretjega odstavka tega člena veljajo tudi pri vzdrževalnih delih v javno korist na komunikacijskih objektih iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(4) Investitor v druge vrste gospodarske javne infrastrukture (kot so na primer prometna, energetska, komunalna in vodna infrastruktura) mora svoja omrežja načrtovati tako, da se v okviru tehničnih zmožnosti hkrati z njimi v skladu z izkazanim interesom po postopku iz prvega odstavka tega člena lahko gradita tudi elektronsko komunikacijsko omrežje in pripadajoča infrastruktura.

(5) Kjer se gradnja komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka prejšnjega člena ali druge gospodarske javne infrastrukture financira iz javnih sredstev, morajo investitorji pri

gradnji te infrastrukture vanje položiti dovolj zmogljivo prazno kabelsko kanalizacijo, če glede na podatke evidence iz prvega odstavka 14. člena tega zakona na predvidenem območju gradnje še ne obstaja takšna kabelska kanalizacija in ne pridobi soinvestitorja iz prvega odstavka tega člena. Tako zgrajena kabelska kanalizacija mora biti pod enakimi pogoji na voljo vsem fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

11. člen (uporaba javnih sredstev)

(1) Sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja ali za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje se lahko zagotovijo tudi iz javnih sredstev v skladu s predpisi, ki urejajo spremljanje državnih pomoči.

(2) Javna sredstva za gradnjo širokopasovnega omrežja se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

1. določeno območje Republike Slovenije ni zadostno pokrito s širokopasovnim omrežjem ali to omrežje ni na voljo vsem pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kakor na večini drugih območij Republike Slovenije,
2. za gradnjo širokopasovnega omrežja ni izkazanega tržnega interesa,
3. širokopasovna omrežja se morajo načrtovati in graditi kot odprta komunikacijska omrežja,
4. zagotovljena je preglednost izbora izvajalcev gradnje širokopasovnega omrežja in upravljavcev širokopasovnega omrežja.

(3) Javna sredstva za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje se lahko zagotovijo in uporabijo le, kadar sta kumulativno izpolnjena naslednja pogoja:

1. na določenem območju Republike Slovenije javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje niso na voljo vsem gospodinjstvom na tem območju pod primerljivimi pogoji glede hitrosti in cene širokopasovnega dostopa kakor na večini drugih območij Republike Slovenije in
2. za izvajanje javne komunikacijske storitve povezljivosti v širokopasovno omrežje pod pogoji iz prejšnje točke ni izkazanega tržnega interesa.

(4) Kdor izkaže tržni interes za gradnjo širokopasovnega omrežja, mora takšno omrežje na območjih in v obsegu, kakršnega je izkazal, zgraditi v treh letih, odkar je pisno obvestil ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), in agencijo, da je za to zainteresiran. Agencija vodi evidenco izkazanega tržnega interesa za gradnjo širokopasovnega omrežja.

(5) Agencija opravlja nadzor nad odprtostjo širokopasovnih omrežij, zgrajenih s sredstvi iz prvega odstavka tega člena, in nad izpolnitvijo obveznosti gradnje iz prejšnjega odstavka s strani osebe, ki je izkazala tržni interes.

14. člen (vpis v evidenco)

(1) Lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture iz drugega odstavka 9. člena tega zakona mora sporočiti podatke o vrstah in legi omrežij ter objektov, kolikor so ti del pripadajoče infrastrukture, neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov v skladu s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku.

(2) Lastnik javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka neposredno organu, pristojnemu za geodetske zadeve, za vpis v evidenco iz prejšnjega odstavka sporočiti tudi podatke o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke v skladu s predpisom iz prejšnjega odstavka. Vsaka sprememba teh podatkov se sporoči pristojnemu organu v treh mesecih po njenem nastanku. Podatki evidence o obstoječem stanju in zmogljivosti omrežne priključne točke

niso javni. Dostop do vseh podatkov vpisanih na podlagi tega odstavka imajo poleg organa, pristojnega za geodetske zadeve, tudi agencija za potrebe izvajanja tega zakona in organi, pristojni za izvajanje 11. člena tega zakona. Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše podatke za vpis, način njihovega zbiranja, z namenom ustreznega zavarovanja morebitnih poslovnih skrivnosti lastnikov določi kategorije drugih uporabnikov po načinu dostopa do teh podatkov in uredi morebitna druga vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju te določbe.

(3) Agencija lahko za potrebe izvajanja tega zakona od zavezancev iz prvega odstavka tega člena zahteva tudi podatke o razpoložljivosti omrežij in objektov iz prvega odstavka, o katerih vodi svojo evidenco, ter zainteresiranim strankam v zvezi s postopki, ki jih vodi, omogoči vpogled v te podatke.

15. člen (nadzor)

Agencija nadzira izvajanje določb tega poglavja in na njegovi podlagi izdanih predpisov in aktov ter pri tem sodeluje z inšpektorjem, pristojnim za gradnjo.

16. člen (odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij)

(1) Gradnja, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno komunikacijsko omrežje je treba načrtovati tako, da so posegi v tujo lastnino čim manjši.

(3) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(4) Lastninska ali druga stvarna pravica na nepremičninah se odvzame ali omeji po postopku in na način, določen z zakonom, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakonom, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) Operater omrežja, ki želi na tuji nepremičnini, nad ali pod njo izvesti dela iz prvega odstavka tega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali v postopku ustanovitve služnosti kot služnostni upravičenec.

(6) Predpostavlja se, da gre pri odločanju v postopku razlastitve ali ustanovitve služnosti v korist operaterja omrežja za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice. Če se upravni organ, ki je pristojen za odločanje v teh zadevah, ne odloči za uporabo nujnega postopka po zakonu, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, mora to posebej obrazložiti in utemeljiti.

20. člen (ustanovitev služnosti)

(1) Služnost se sklene v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(2) Za ustanovitev služnosti mora služnostni upravičenec lastniku nepremičnine predložiti predlog

pogodbe.

(3) Obvezna sestavina pogodbe sta določilo o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona, ter določilo o višini denarnega nadomestila za služnost.

(4) Denarno nadomestilo iz prejšnjega odstavka ne sme presegati zmanjšanja vrednosti služne ne nepremičnine ali dejanske škode in izgubljenega dobička, vključno zaradi dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca s strani le-tega ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, v skladu z določbami tega zakona in omejitev, ki za investitorja izhajajo iz prvega do tretjega odstavka 13. člena tega zakona ob prestopitvi javnih komunikacijskih omrežij.

(5) Določbe drugega in četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo v primeru, kadar se služnost ustanovi na podlagi predloga pogodbe upravljavca druge gospodarske javne infrastrukture na kateri se služnost ustanavlja v skladu z zakoni, ki urejajo gospodarske javne infrastrukture.

(6) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena je služnost pri gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki se financirajo iz javnih sredstev v skladu z 11. členom tega zakona, na nepremičninah v lasti države ali samoupravne lokalne skupnosti neodplačna.

(7) Če lastnik nepremičnine v desetih dneh po prejemu predloga pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko služnostni upravičenec zahteva, da o ustanovitvi služnosti v skladu s 16., 17. in 18. členom tega zakona odloči pristojni upravni organ.

(8) Služnostni upravičenec mora agenciji predložiti kopijo sklenjene pogodbe iz tretjega odstavka tega člena najpozneje v 30 dneh po njeni sklenitvi. Agencija v postopku nadzora preverja le skladnost sklenjene pogodbe z zahtevami iz tretjega odstavka tega člena.

22. člen

(odločba pristojnega upravnega organa)

(1) Pristojni upravni organ z odločbo ustanovi služnost v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitev, obratovanje ali vzdrževanje elektronskega komunikacijskega omrežja in za čas obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja ter pripadajoče infrastrukture. Obvezna sestavina odločbe o ustanovitvi služnosti je določba o dopustnosti skupne uporabe komunikacijskih objektov služnostnega upravičenca ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja v skladu s tem zakonom.

(2) Služnostni upravičenec mora agenciji v 30 dneh poslati kopijo dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka.

24. člen

(upravljanje radiofrekvenčnega spektra)

(1) Radiofrekvenčni spekter je omejena naravna dobrina s pomembno družbeno, kulturno in gospodarsko vrednostjo.

(2) Državni organi v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, skrbijo za učinkovito in nemoteno uporabo radiofrekvenčnega spektra Republike Slovenije in pravic Republike Slovenije do orbitalnih pozicij.

(3) Z radiofrekvenčnim spektrom Republike Slovenije na podlagi javnega pooblastila upravlja

agencija in pri tem upošteva strateške usmeritve ministrstva ter strateške dokumente Republike Slovenije in EU.

33. člen

(postopek za izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu s splošnim aktom o načrtu uporabe radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in po predhodnem javnem razpisu v primerih, ko to določa ta zakon. Postopki dodelitve radijskih frekvenc morajo biti odprti, objektivni, pregledni, sorazmerni in nediskriminacijski.

(2) Odločba se izda na podlagi javnega razpisa, kadar se v postopku iz 36. člena tega zakona ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo in odločba o dodelitvi radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom se izdeta na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 36. člena tega zakona. Če agencija prejme pobudo zainteresiranega za uporabo razpoložljivih radijskih frekvenc za radiodifuzijo ali radijskih frekvenc za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev končnim uporabnikom za javni razpis, se v 15 dneh pisno opredeli do prejete pobude.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija izda odločbo o dodelitvi radijske frekvence za radiodifuzijo iz drugega in tretjega odstavka 53. člena tega zakona brez javnega razpisa.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo ponudnikom storitev radiodifuzije vsebin brez javnega razpisa, če to za potrebe uresničevanja ciljev javnega interesa določa drug zakon.

(6) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc fizični ali pravni osebi, ki je bila s preglednim in odprtim postopkom (ministrstva ali lokalne skupnosti) izbrana za upravljavca z uporabo proračunskih sredstev zgrajenega širokopasovnega omrežja, za območje, na katerem je to omrežje zgrajeno. Odločba se izda na podlagi zakona, ki ureja splošni upravni postopek in brez izvedbe postopka iz 36. člena tega zakona.

38. člen

(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Javni razpis se začne s sklepom agencije, ki mora vsebovati vsaj:

1. natančno navedbo radijskih frekvenc, ki so predmet javnega razpisa, radiokomunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo teh radijskih frekvenc, ter območja oziroma lokacije, kjer se bodo te radijske frekvence uporabljale,
2. pogoje, zahteve in kvalifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati in morajo biti skladni z veljavno relevantno zakonodajo in prostorskimi akti,
3. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter morebitne druge omejitve, ki bodo upoštevane pri ocenjevanju ponudb,
4. najmanjši znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in način njegovega plačila (enkratni znesek, letno), razen če se javni razpis nanaša na radijske frekvence za opravljanje analogne radiodifuzije,
5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način njihove predložitve (datum, čas, naslov, oznaka),
6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb,
7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko interese dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno razpisne dokumentacije in način plačila te dokumentacije,
8. osebo za stike, pri kateri lahko ponudniki dobijo dodatne informacije,

rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu razpisa (rok, v katerem bodo izdane odločbe).

(2) Agencija si pri oblikovanju razpisnih pogojev, zahtev in kvalifikacij ter meril iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka prizadeva, da bi ti pogoji, zahteve, kvalifikacije in merila spodbujali konkurenco, investicije in učinkovito rabo radijskega spektra ter sobivanje obstoječih in novih storitev in naprav.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje, ki jih mora izpolnjevati ponudnik glede programske vsebine, in merila za izbiro najugodnejše ponudbe, ki bodo upoštevana pri ocenjevanju programskih vsebin. Pogoje in merila iz tega odstavka določi Svet za radiodifuzijo v skladu z zakonom, ki ureja medije.

(4) Agencija mora glede najmanjšega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

(5) Sklep, ki ga agencija izda na podlagi prvega odstavka tega člena, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije.

(6) Agencija lahko spremeni sklep iz prvega odstavka tega člena, ob tem pa mora glede na obseg sprememb v sklepu odločiti tudi o podaljšanju roka za oddajo ponudb. O vsaki spremembi morajo biti enakopravno in pregledno obveščeni vsi zainteresirani ponudniki. Novi sklep mora biti objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije najpozneje sedem dni pred potekom roka, ki je bil določen za oddajo ponudb s sklepom iz prvega odstavka tega člena.

43. člen

(pregled in ocenjevanje ponudb)

(1) Po končanem javnem odpiranju ponudb komisija najprej ugotovi, ali vsi dokumenti v ponudbi ustrezajo zahtevam zakona in razpisne dokumentacije. Če komisija ugotovi, da neka ponudba ne ustreza zahtevam zakona in razpisne dokumentacije, jo izloči iz nadaljnjega postopka. Preostale ponudbe komisija oceni v skladu z razpisnimi merili.

(2) Po pregledu in oceni prispelih ponudb komisija sestavi poročilo, v katerem predstavi ocene posameznih ponudb in navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudb.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje analogne radiodifuzije, komisija pošlje popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili, ki pa ne zajema ocene ponudbe glede programskih vsebin, Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo oceni prispеле ponudbe glede njihovih programskih vsebin v skladu z merili, določenimi v sklepu o uvedbi javnega razpisa, in na podlagi skupne ocene vseh razpisnih meril predloži agenciji obrazložen predlog izbire. Obrazložen predlog izbire mora Svet za radiodifuzijo poslati agenciji najpozneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije.

(4) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo lahko zahtevata od ponudnikov pojasnila v zvezi z njihovimi ponudbami, vendar pri tem ne smeta zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršne koli spremembe ali dopolnitve vsebine ponudbe.

(5) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo morata pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati le tista merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, ki so določena v zakonu in razpisni dokumentaciji, zlasti učinkovitost izrabe radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje ter varstvo konkurence.

53. člen

(čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda agencija za določen čas z upoštevanjem primerne

obdobja, potrebnega za amortizacijo naložb, vendar za največ 15 let, razen za dodelitev radijskih frekvenc, ki so namenjene zrakoplovni ali pomorski mobilni storitvi.

(2) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, izda agencija za omejeno območje pokrivanja in največ za 90 dni.

(3) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, izda agencija praviloma največ za 15 dni ali za drug predvideni čas trajanja prireditve.

60. člen (plačila za uporabo radijskih frekvenc)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom radiofrekvenčnega spektra.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna plačil agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od pokrivanja ali gostote prebivalstva na območju pokrivanja ali radijske frekvence ali širine radifrekvenčnega pasu ali vrste radiokomunikacij ali kombinacije naštetega, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo z upoštevanjem potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena in smiselno uporabo petega, šestega in sedmega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo radijskih frekvenc se uporablja 7. člen tega zakona.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka 7. člena tega zakona se za uporabo radijskih frekvenc za namene iz drugega in tretjega odstavka 53. člena tega zakona odmeri enkratno plačilo, ki ustreza tolikim dvanajstinam letnega plačila, kolikor celih mesecev je odločba o dodelitvi radijskih frekvenc veljavna, vendar ne manj od ene dvanajstine letnega plačila.

(6) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona mora zavezanec, ki mu je pravica do uporabe radijskih frekvenc prenehala zaradi poteka roka, za katerega je bila podeljena, ali zaradi razlogov, ki niso na njegovi strani, plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kakor eno dvanajstino letnega plačila.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena državni organi, ki so imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za namene iz drugega odstavka 53. člena tega zakona, niso zavezanci za letno plačilo iz prvega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na določbo 23. člena Zakona o digitalni radiodifuziji (Uradni list RS, št. 102/07 in 85/10) se za vse radijske frekvence, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen za radijske frekvence za analogno radiodifuzijo, plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se določijo v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri določitvi višine oziroma najmanjše višine tega zneska in določitvi načina plačila je treba upoštevati ponudbo in povpraševanje po razpisanih frekvencah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane frekvence, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah EU, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurence na trgu.

74. člen (plačila za uporabo elementov oštevilčenja)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih elementov oštevilčenja. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom elementov oštevilčenja.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način izračuna višine plačila agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od količine, dolžine in vrste elementov oštevilčenja, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter s smiselno uporabo petega, šestega in sedmega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Za odmero in plačevanje plačil za uporabo elementov oštevilčenja se uporablja 7. člen tega zakona.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka 7. člena tega zakona mora zavezanec, ki mu je pravica do uporabe elementov oštevilčenja prenehala zaradi poteka roka, za katerega je bila podeljena, ali iz razlogov, ki niso na njegovi strani, plačati le toliko dvanajstin letnega plačila, kolikor celih mesecev je bila ta pravica veljavna, vendar ne manj kakor eno dvanajstino letnega plačila.

(6) Ne glede na določbe prvega odstavka pa operaterju ni treba plačati agenciji za uporabo števil, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Zavezanec za plačilo agenciji za te številke je operater, h kateremu so bile prenesene. Agencija pri tem upošteva podatke, ki jih v skladu z devetim odstavkom 131. člena tega zakona sporoči operater.

(7) Za elemente oštevilčenja, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen če gre za elemente oštevilčenja, ki se potrebujejo za opravljanje dejavnosti v javnem interesu v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona, se zahteva tudi plačilo določenega zneska za učinkovito rabo omejene dobrine, s katerim se zagotovi optimalna raba dodeljenih elementov oštevilčenja. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se v tem primeru določita v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri odločitvi o takšnem razpisnem merilu, najmanjši višini tega zneska in določitvi načina njegovega plačila se upošteva ponudbo in povpraševanje po razpisanih elementih oštevilčenja, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisani elementi oštevilčenja, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah EU, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurenco na trgu.

81. člen

(obveznost obveščanja in poročanja o kršitvah varnosti ali celovitosti)

(1) Operaterji morajo, takoj ko to zaznajo, obvestiti agencijo o vseh kršitvah varnosti ali celovitosti, če so te kršitve pomembno vplivale na delovanje javnih komunikacijskih omrežij ali izvajanje javnih komunikacijskih storitev.

(2) Agencija o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve obvešča nacionalno kontaktno točko za obravnavo varnostnih incidentov (SI-CERT).

(3) Agencija obvešča o posameznih kršitvah varnosti omrežij in storitev ter o kršitvah celovitosti omrežij po potrebi in glede na stopnjo kršitve nacionalne regulatorne organe v drugih državah članicah EU in Evropsko agencijo za varnost omrežij in informacij (ENISA).

(4) Če agencija meni, da je razkritje kršitve iz prejšnjega odstavka v javnem interesu, lahko o tem sama obvesti javnost ali pa to naloži operaterju, ki ga zadeva kršitev varnosti in celovitosti.

(5) Agencija Evropski komisiji in ENISA vsako leto najpozneje do konca februarja za preteklo leto predloži kratko letno poročilo o prejetih prijavah in ukrepih, ki so bili sprejeti v skladu s prvim, drugim oziroma

tretjim odstavkom tega člena.

83. člen
(ukrepi v primeru izjemnih stanj)

(1) Operaterji morajo v primeru izjemnih stanj prednostno zagotavljati delovanje tistih delov omrežja, ki so nujni za nemoteno delovanje omrežij nosilcev varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja. Za čim krajše izpade teh omrežij morajo operaterji po potrebi predvideti tudi nadomestne poti. S tem namenom morajo svoje ukrepe predhodno uskladiti z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja.

(2) Operaterji, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami s preostalimi omrežnimi priključnimi točkami (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). Komunikacija, ki ji je dodeljena funkcija prednosti v javnem telefonskem omrežju določenega operaterja, to prednost ohrani tudi v javnih telefonskih omrežjih drugih operaterjev. V izjemnih stanjih lahko operaterji omogočijo delovanje omrežnih priključnih točk s prednostjo tudi tako, da omejijo ali prekinijo delovanje preostalih telefonskih priključkov.

(3) Vlada z uredbo določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Vlada s sklepom določi tudi druge ukrepe in omejitve ali prekinitve delovanja, povezane z zagotavljanjem javnih komunikacijskih omrežij ali storitev ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja, če je to potrebno zaradi odprave nastalih razmer.

(5) Ukrepi, izdani na podlagi četrtega odstavka tega člena, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo izjemnih stanj iz prvega odstavka tega člena.

88. člen
(neodvisnost delovanja agencije na področju zagotavljanja konkurence)

(1) Agencija pri izvajanju nalog zagotavljanja konkurence iz tega poglavja ne sme zaprositi ali prejemati navodil od drugih državnih organov. Navedeno ne vpliva na možnost njenega posvetovanja z organom, pristojnim za varstvo konkurence, in na sodelovanje z drugimi regulativnimi organi, Evropsko komisijo in Organom evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) v skladu s tem zakonom.

(2) Agencija lahko z namenom spodbujanja regulativne predvidljivosti pripravi in na svojih spletnih straneh objavi večletne strategije regulacije.

91. člen
(skupna uporaba)

(1) Kadar je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja, pridobila pravico do gradnje, postavitve, obratovanja ali vzdrževanja teh omrežij in pripadajoče infrastrukture na nepremičnini v tuji lasti, nad ali pod njo ali kadar lahko izkoristi postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti za to nepremičnino, agencija lahko odredi skupno uporabo komunikacijskih objektov iz drugega odstavka tega člena z upoštevanjem načela sorazmernosti.

(2) Agencija lahko odredi ukrep iz prejšnjega odstavka v korist fizičnih ali pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja, ki so prikrajšana za dostop do uporabnih alternativ zaradi varstva okolja, javnega zdravja, javne varnosti ali prostorskih ureditev in se stranke same ne dogovorijo o skupni uporabi iz prvega odstavka tega člena. V tem primeru lahko agencija odredi, da fizična ali pravna

oseba iz prvega odstavka tega člena drugi stranki omogoči skupno uporabo lastnine oziroma komunikacijskih objektov, kot so na primer stavbe, vhodi v stavbe in napeljave v njih, drogovi, antene, stolpovi in drugih podobnih konstrukcij, pa tudi cevni vodovi, kanali, vstopni jaški in priključni omarice, vključno s fizično skupno lokacijo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmožljivosti oziroma nepremičnin.

(3) Agencija lahko, če oceni za primerno glede na okoliščine primera, odloči o ukrepu iz prvega odstavka tega člena tudi po uradni dolžnosti v skladu s postopkom iz petega odstavka prejšnjega člena.

(4) Agencija lahko odredi skupno uporabo tudi na predlog stranke po postopku iz 218. člena tega zakona, vendar le na podlagi predhodnega javnega posvetovanja z zainteresirano javnostjo v roku iz 204. člena tega zakona, v okviru katerega morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost izraziti svoje mnenje.

(5) Odreditev skupne uporabe mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska in sorazmerna. Ukrepi odreditve skupne uporabe se, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za potrebno, izvede v sodelovanju z organi samoupravnih lokalnih skupnosti.

92. člen

(skupna uporaba napeljav v stavbah)

(1) Agencija fizičnim ali pravnim osebam iz prvega odstavka prejšnjega člena z odločbo naloži obveznosti skupne uporabe napeljave v stavbah ali do prve razdelilne točke, če je ta zunaj stavbe, po postopku iz prejšnjega člena, če bi bilo podvajanje te infrastrukture gospodarsko neučinkovito ali fizično neizvedljivo. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmožljivosti oziroma lastnine ki so prilagojena tveganju investicije, če agencija glede na okoliščine primera to oceni za primerno.

(2) Kadar je lastnik napeljave iz prejšnjega odstavka lastnik stavbe, mora dovoliti skupno uporabo te napeljave drugim fizičnim ali pravnim osebam, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja.

93. člen

(skupna uporaba druge gospodarske javne infrastrukture)

(1) Investitor ali lastnik druge vrste gospodarske javne infrastrukture mora v skladu s tehničnimi zmožnostmi operaterjem omrežij in zainteresiranim državnim organom omogočiti skupno uporabo svojih prostih zmožljivosti te infrastrukture ob upoštevanju stroškovno naravnanih cen. Med proste zmožljivosti se štejejo zlasti prazne ali delno izkoriščene cevi, neuporabljena optična vlakna ter zmožljivost nosilnih stebrov za obešanje dodatnih kablov ali anten za gradnjo omrežij elektronskih komunikacij. Če se investor ali lastnik gospodarske javne infrastrukture in zainteresirana stranka za skupno uporabo sama ne dogovorita o sklenitvi te pogodbe in njeni vsebini, na zahtevo ene od strank o zadevi odloča agencija po postopku iz 218. člena tega zakona. Pri tem določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmožljivosti oziroma nepremičnin.

(2) Agencija lahko odredi skupno uporabo le na podlagi predhodnega javnega posvetovanja, ki ne sme biti krajše od 30 dni. V okviru javnega posvetovanja morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost, da izrazijo svoje mnenje.

(3) Odreditev skupne uporabe mora biti objektivna, pregledna, nediskriminacijska ter sorazmerna.

94. člen

(izvajanje skupne uporabe)

Fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja komunikacijska omrežja, mora izvajati pravico skupne uporabe komunikacijskih objektov oziroma lastnine iz 91., 92. in 93. člena tega zakona tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika nepremičnine in posega v nepremičnino, ki se nanaša na skupno

uporabo komunikacijskih objektov oziroma lastnine, ter le v najnujnejšem obsegu moti lastnika infrastrukture, na kateri je dodeljena pravica skupne uporabe ali osebo, ki to infrastrukturo upravlja.

115. člen (univerzalna storitev)

(1) Univerzalna storitev je najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego.

(2) Najmanjši nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, vključuje:

1. priključitev na javno komunikacijsko omrežje in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji na razumno zahtevo končnega uporabnika, tako da mu to omogoča prenos govornih, podatkovnih in telefaks komunikacij s prenosno hitrostjo, primerno za funkcionalen dostop do interneta, kot je določena v splošnem aktu iz 124. člena tega zakona,
2. zagotavljanje dostopa do javno dostopnih telefonskih storitev na razumno zahtevo uporabnika preko priključitve na javno komunikacijsko omrežje iz prejšnje točke, ki omogoča vzpostavljanje in sprejemanje nacionalnih in mednarodnih klicev,
3. zagotavljanje in dostop do univerzalnega imenika in univerzalne službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu: univerzalna imeniška služba) v skladu s 116. členom tega zakona,
4. zagotavljanje javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, iz katerih je možno brezplačno in brez uporabe kakršnih koli plačilnih sredstev klicati na številke za klice v sili, tako da so izpolnjene razumne potrebe končnih uporabnikov glede geografske pokritosti, števila javnih telefonskih govorilnic ali drugih dostopovnih točk za javno govorno telefonijo, dostopnosti za končne uporabnike invalide in kakovosti storitev,
5. zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike invalide, ki jih določi vlada na usklajen predlog ministra in ministra, pristojnega za invalide, in ki končnim uporabnikom invalidom omogočajo enakovredno uporabo in dostop do storitev iz prejšnjih točk tega odstavka, kakor ga imajo drugi končni uporabniki, vključno z enakovrednim dostopom do storitev v sili. Navedeni ukrepi vključujejo tudi obveznost izvajalca univerzalne storitve, da končnim uporabnikom invalidom po razumni ceni zagotovi možnost nakupa ali najema takšne terminalske opreme, ki končnim uporabnikom invalidom dejansko omogoča enakovredno uporabo in dostop do storitev.

(3) Razumna zahteva končnega uporabnika iz prejšnjega odstavka vključuje priključitev na eni lokaciji, kjer končni uporabnik dejansko prebiva ali dejansko opravlja svojo dejavnost. Priključitev se lahko izvede z žičnimi ali brezžičnimi tehnologijami. Če ima končni uporabnik možnost alternativnega dostopa do storitev iz nabora univerzalne storitve po dostopni ceni na trgu, teh storitev ne more pod pogoji tega poglavja zahtevati od izvajalca univerzalne storitve.

118. člen (imenovanje izvajalca univerzalne storitve)

(1) Če v tem poglavju tega zakona ni drugače določeno, agencija določi izvajalca univerzalne storitve z odločbo za dobo pet let na podlagi smiselne uporabe določb V. poglavja tega zakona, ki ureja javni razpis.

(2) Predmet javnega razpisa je zagotavljanje različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, oziroma zagotavljanje univerzalne storitve na določenem območju ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(3) Pri oblikovanju meril za izbiro izvajalca univerzalne storitve agencija upošteva cilje zanesljivosti, kakovosti in stroškovne učinkovitosti izvajanja univerzalne storitve.

(4) Agencija mora v postopkih na podlagi tega člena upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti, preglednosti in prepovedi diskriminacije.

(5) Če javni razpis ne uspe, agencija z odločbo za izvajalca univerzalne storitve določi tistega operaterja, ki ima na področju javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom 95. člena tega zakona, če tega ni, pa določi operaterja, ki ima največ naročnikov javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji. Pri tem mora agencija upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti in preglednosti.

(6) Agencija mora najmanj šest mesecev pred potekom veljavnosti odločbe iz prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov o izvajanju univerzalne storitve ugotoviti, ali je splošna dostopnost zmogljivosti in storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, takšna, da je treba ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, pri čemer upošteva mnenje zainteresirane javnosti.

(7) Agencija obvešča Evropsko komisijo o obveznostih zagotavljanja univerzalne storitve, naloženih izvajalcu ali izvajalcem univerzalne storitve iz prvega odstavka tega člena.

129. člen (naročniške pogodbe)

(1) Naročniška pogodba mora v jasni, razumljivi in lahko dostopni obliki vsebovati vsaj:

1. ime in naslov ali firmo in sedež operaterja,
2. navedbo storitev, in sicer predvsem:
 - podatek o tem, ali zagotavlja dostop do storitev v sili in informacije o lokaciji ključnega ter vse omejitve v zvezi z zagotavljanjem storitev v sili iz 134. člena zakona,
 - informacije o vseh drugih pogojih, ki omejujejo dostop do storitev in aplikacij oziroma njihovo uporabo, in so dovoljeni na podlagi drugih predpisov,
 - podatek o minimalni ravni kakovosti ponujene storitve, vključno z rokom za začetno priključitev, in, kjer je to glede na okoliščine primerno, podatke o drugih parametrih kakovosti storitev, kakor so določeni s splošnim aktom iz 133. člena zakona,
 - informacije o vseh postopkih, ki jih vzpostavi operater za merjenje in oblikovanje prometa, da se tako izogne obremenitvi ali preobremenitvi omrežne povezave, in informacije o morebitnih vplivih teh postopkov na kakovost storitve,
 - vrste ponujenih vzdrževalnih del in zagotovljene storitve pomoči uporabnikom ter načine za vzpostavitev stika s temi službami,
 - vse omejitve operaterja glede uporabe zagotovljene terminalske opreme,
3. kadar obstaja obveznost iz 137. člena tega zakona, podatek o tem, da ima naročnik možnost izbire, ali bo svoje osebne podatke vključil v imenik, in zadevne podatke,
4. podatke o cenah in tarifah za storitve, ki so predmet pogodbe in veljajo ob sklenitvi pogodbe, podatke o načinu pridobivanja najnovejših informacij o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja ter podatke o možnih načinih plačila in vseh razlikah v stroških glede na način plačila,
5. čas veljavnosti naročniške pogodbe in pogoje za njeno podaljšanje ter pogoje prekinitve naročniške pogodbe ali izvajanja določene storitve, vključno s podatki o:
 - najkrajšem obdobju vezave, ki se zahteva za uporabo storitev pod pogoji iz posebne ponudbe,
 - vseh obveznostih plačil, povezanih s prenosljivostjo številke in drugimi identifikatorji,
 - vseh obveznostih plačil, nastalih zaradi prekinitve pogodbe, vključno z vsemi povračili stroškov glede prejete terminalske opreme,
6. podatek o predvidenih nadomestilih in povračilih za primer, da operater storitve ne izvaja v skladu s pogodbeno dogovorjeno kakovostjo,
7. postopek reševanja sporov po tem zakonu,
8. vrste ukrepov, ki so na voljo operaterju ob incidentih v zvezi z varnostjo in celovitostjo ali v primeru groženj in ranljivosti omrežja,
9. način obveščanja naročnika o nameravanih spremembah pogojev, določenih v naročniški pogodbi, in način izvajanja naročnikove pravice do prekinitve pogodbe v tem primeru,
10. postopke v primeru neplačevanja storitev,
11. način izračuna uporabnine za čas uporabe prejete terminalske opreme v primeru predčasne prekinitve naročniškega razmerja, če je del naročniške pogodbe tudi prodaja terminalske opreme,

informacije, posebej namenjene naročnikom invalidom, in
13. druga določila v dogovoru z naročnikom.

(2) O vsaki spremembi pogojev, določenih v naročniški pogodbi, morajo biti naročniki obveščeni najmanj 30 dni pred predlagano uveljavitvijo sprememb. Pri tem morajo biti naročniki obveščeni, da imajo, razen če je sprememba pogojev, določenih v naročniški pogodbi, potrebna zaradi uskladitve s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi sprejetimi predpisi, v istem roku pravico brez odpovednega roka, brez plačila stroškov prekinitve naročniškega razmerja in brez pogodbene kazni odstopiti od naročniške pogodbe, če se s predlaganimi spremembami ne strinjajo. Agencija lahko s splošnim aktom predpiše obliko in način objave obvestila.

(3) Določbe prejšnjega odstavka ne vplivajo in ne posegajo v zapadle in neplačane obveznosti naročnikov ter v obveznosti izpolnitve pogodbeno dogovorjenih obveznosti naročnikov.

(4) Naročnik, ki je ob sklenitvi naročniškega razmerja prejel terminalsko opremo po akcijski ceni, lahko pri odstopu od naročniške pogodbe pred potekom obdobja vezave v skladu z drugim odstavkom tega člena izbira, ali bo operaterju povrnil znesek, ki ustreza sorazmernemu delu celotne vrednosti prejete terminalske opreme in prejeto terminalsko opremo obdržal, ali pa bo vrnil terminalsko opremo v stanju, v kakršnem mu je bila izročena, in plačal uporabnino za čas uporabe terminalske opreme, operater pa mu bo vrnil kupnino. Naročniku, ki želi izkoristiti odstopno upravičenje, lahko operater v zameno ponudi, da ohrani naročniško razmerje v veljavi pod pogoji, določenimi v obstoječi pogodbi.

(5) Določbe tega člena se uporabljajo za potrošnike, kadar ti sklepajo naročniško razmerje z operaterjem, za druge končne uporabnike pa, kadar ti tako zahtevajo.

131. člen

(prenosljivost številke)

(1) Vsi operaterji morajo naročnikom s številkami iz načrta telefonskega oštevilčenja iz 63. člena tega zakona omogočiti, da lahko ohranijo svojo številko ali številke pri zamenjavi izvajalca storitev v naslednjih primerih:

1. pri geografskih številkah na točno določeni lokaciji,
2. pri negeografskih številkah na vsaki lokaciji.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa se ne more zahtevati prenos številke iz omrežja, ki zagotavlja storitve na fiksni lokaciji, v mobilno omrežje ali v obratni smeri.

(3) Operater lahko naročniku za prenos številke k drugemu operaterju zaračuna samo enkratni znesek, ki upošteva stroške izvedbe prenosa številke, vendar ne sme biti tako visok, da bi odvrnil naročnika od uporabe te zmožljivosti.

(4) Agencija operaterju ne sme določiti maloprodajnih cen za prenos številke na način, ki bi izkrivljala konkurenco, na primer z določitvijo posebnih ali skupnih maloprodajnih cen.

(5) Zagotavljanje take zmožljivosti omrežja, ki omogoča prenosljivost telefonskih številke, je strošek operaterja. Operater omrežja, v katerem se je generiral klic, plača stroške po pogodbi o medomrežnem povezovanju operaterju omrežja, v katerem se klic na preneseno številko zaključuje.

(6) Cene, ki si jih v zvezi s prenosljivostjo številke med seboj zaračunavajo operaterji, morajo biti stroškovno naravnane.

(7) Operaterji morajo kar najhitreje prenesti številko in jo aktivirati. V vsakem primeru mora biti številka aktivirana v enem delovnem dnevu, šteto od trenutka, ko operater, h kateremu bo številka prenesena, prejme podpisano pogodbo o prenosu številke k drugemu operaterju.

(8) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvedbe prenosljivosti številke ter tudi tehnične in druge zahteve za izpolnjevanje določb tega člena.

(9) Operater mora do 15. januarja v tekočem letu agenciji poslati izpis skupnega števila vseh števil po vrstah in blokih, ki so bile v preteklem letu prenesene k drugim operaterjem oziroma prenesene k njemu, in sicer s stanjem na dan 31. decembra preteklega leta, kakor ga je pridobil od upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih števil. Za pošiljanje podatkov o prenesenih številkah agenciji lahko operater pooblasti tudi upravljavca centralne zbirke podatkov prenesenih števil.

132. člen (preglednost in objava informacij)

(1) Agencija spodbuja operaterje, da objavijo pregledne, primerljive, ustrezne in posodobljene informacije o veljavnih cenah in tarifah, o vseh plačilih povezanih s prekinitvijo pogodbe ter o splošnih pogojih dostopa do javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev za končne uporabnike in potrošnike. Take informacije morajo biti objavljene v jasni, izčrpni in preprosto dostopni obliki. S tem namenom lahko agencija izdaja priporočila, vključno z dodatnimi zahtevami glede oblike, v kateri morajo biti take informacije objavljene. Agencija lahko, kjer je to primerno, operaterje spodbuja tudi k samoregulativnim oziroma koregulativnim ukrepom, kakor je na primer sklepanje prostovoljnih kodeksov ravnanja.

(2) Če agencija ugotovi, da na podlagi prejšnjega odstavka ni na voljo ustreznih in kakovostnih informacij, lahko s splošnim aktom predpiše, da morajo operaterji med drugim:

1. zagotoviti naročnikom informacije o veljavnih tarifah glede katere koli številke ali storitve, ki je predmet posebnih cenovnih pogojev, pri čemer lahko agencija glede na posamezne kategorije storitev zahteva, da se takšne informacije sporočijo neposredno pred vzpostavitvijo klica,
2. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede zagotavljanja dostopa do storitev v sili ali do informacij o lokaciji kličočega v okviru storitve, na katero so naročeni,
3. obvestiti naročnike o vseh spremembah glede pogojev, ki omejujejo dostop do storitev in aplikacij oziroma njihovo uporabo, in so dovoljeni v pravnem redu Republike Slovenije v skladu s predpisi EU,
4. zagotoviti informacije o vseh postopkih, ki jih operater vzpostavi za merjenje in oblikovanje prometa, da se tako izogne obremenitvi ali preobremenitvi omrežne povezave, kakor tudi o morebitnih vplivih teh postopkov na kakovost storitve,
5. obvestiti naročnike o pravici vključitve svojih osebnih podatkov v imenik in o vrstah osebnih podatkov v skladu s 137. členom tega zakona,
6. redno obveščati naročnike invalide, v njim prilagojenih tehnikah, o podrobnostih njim namenjenih izdelkov in storitev.

(3) Agencija na svetovnem spletu sprotno objavlja aktualne povezave do spletnih strani operaterjev, ki služijo spremljanju in primerjavi podatkov o storitvah, cenah in splošnih pogojih operaterjev. Če na trgu aplikacije, ki zagotavljajo primerljive informacije, niso na voljo brezplačno ali po razumni ceni, jih agencija lahko zagotovi sama.

134. člen (številke za klice v sili)

(1) Operater mora zagotoviti, da imajo uporabniki elektronskih komunikacijskih storitev, ki omogočajo odpravljanje notranjih klicev na številko ali številke iz načrta oštevilčenja iz 63. člena tega zakona, vključno z uporabniki javnih telefonskih govornic, brezplačno in brez uporabe plačilnih sredstev, možnost dostopa do števil za klice v sili.

(2) Operater mora uporabnikom invalidom omogočiti klice v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov. Operater oziroma izvajalec zagotavlja tovrstne klice v sili na način in v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Če operater oziroma izvajalec zatrjuje, da ne more zagotavljati obveznosti v skladu s prejšnjima stavkoma, nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti zagotavljanja tovrstnih klicev v sili.

(3) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij in izvajalci javno dostopnih telefonskih storitev morajo brezplačno zagotoviti prenos klica v sili organu, ki ga obravnava.

(4) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij morajo ob vsakem klicu na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113 organu, ki ga obravnava, takoj in brezplačno posredovati informacije o številki in lokaciji kličočega. Operater posreduje vse podatke v obsegu, kot je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja obsega tehnične nezmožnosti.

(5) Operater mora obveščati svoje uporabnike o obstoju in pomenu enotne evropske telefonske številke za klice v sili 112 in enotne evropske telefonske številke za prijavo pogrešanih otrok 116 000 z objavo na svojih spletnih straneh in v imeniku na vidnem mestu. Svoje naročnike mora ob vstopu v omrežje druge države članice EU obvestiti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom. Ob predhodnem dogovoru z operaterjem gostujočega uporabnika, gostujočega uporabnika ob vstopu v njegovo omrežje obvesti o obstoju in pomenu številke za klic v sili 112 s SMS sporočilom, če je to tehnično mogoče. Vsebino obvestila določi organ, pristojen za obravnavo klicev v sili na enotno evropsko številko za klic v sili 112.

(6) Minister v soglasju z ministrom ali ministrico, pristojnim oziroma pristojno za zaščito in reševanje, predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili 112, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov ter merila za zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov o lokaciji kličočega.

(7) Zloraba klica v sili je prepovedana. Klic v sili zlorabi, kdor kljub vsakokratnemu opozorilu organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili.

144. člen

(pojem uporabnika in vključene storitve)

(1) Uporabnik za potrebe tega poglavja je fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v zasebne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je naročena nanjo.

(2) To poglavje ureja obdelavo osebnih podatkov v zvezi z zagotavljanjem javnih komunikacijskih storitev v javnih komunikacijskih omrežjih, vključno z javnimi komunikacijskimi omrežji, ki podpirajo zbiranje podatkov in identifikacijske naprave.

147. člen

(zaupnost komunikacij)

(1) Zaupnost komunikacij se zagotavlja s tem zakonom z namenom varovanja pričakovane zasebnosti na področju uporabe elektronskih komunikacij, zagotavljanja svobode komuniciranja in svobode izražanja. Zaupnost komunikacij se nanaša na:

1. vsebino komunikacij,
2. podatke o prometu in lokacijske podatke, povezane s komunikacijo iz prejšnje točke,
3. dejstva in okoliščine v zvezi s prekinitvijo povezave ali s tem, da povezava ni bila vzpostavljena.

(2) Operater in vsakdo, ki sodeluje pri zagotavljanju in izvajanju njegove dejavnosti, mora varovati zaupnost komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri je bil zavezan k varovanju zaupnosti.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka smejo pridobiti informacije o komunikacijah iz prvega odstavka tega člena le v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev,

in smejo te informacije uporabljati ali posredovati drugim le zaradi izvajanja teh storitev.

(4) Če morajo operaterji v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti informacije o vsebini komunikacij, posneti ali shraniti komunikacije in z njimi povezane podatke o prometu, morajo o tem ob sklenitvi naročniške pogodbe oziroma ob začetku izvajanja javne komunikacijske storitve seznanimi uporabnika, informacije o vsebini komunikacije oziroma komunikacijo pa zbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko ti podatki niso več potrebni za izvedbo določene javne komunikacijske storitve.

(5) Vse oblike nadzora oziroma prestrezanja komunikacij, ki jih izvajajo tretje osebe in te niso uporabniki, kot so poslušanje, prestrezanje, snemanje, shranjevanje in posredovanje komunikacij iz prvega odstavka tega člena brez soglasja zadevnih uporabnikov, so prepovedane, razen če je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom ali v skladu s 153., 160. ter 162., 163., 164., 165., 166., 167. in 168. členom tega zakona oziroma če je taka oblika nadzora oziroma prestrezanja nujno potrebna za prenos sporočil (npr. telefaks sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS).

(6) Snemanje in shranjevanje komunikacij brez predhodne privolitve udeležencev komunikacije je prepovedano tudi uporabnikom, kadar gre za komunikacije, kjer taka obdelava podatkov ni običajna in je udeleženci komunikacije zaradi njene narave ne pričakujejo in ne morejo vnaprej pričakovati.

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno snemanje komunikacij in z njimi povezanih podatkov o prometu v okviru zakonite poslovne prakse zato, da se zagotovi dokaz o tržni transakciji ali kateri koli drugi poslovni komunikaciji, pod pogojem, da so stranke v komunikaciji predhodno obveščene o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Posneto sporočilo je treba nemudoma izbrisati, najpozneje do poteka dobe, v kateri se posel lahko zakonito izpodbija.

(8) Obvestilo o snemanju mora biti dano po istovrstnem mediju in v enaki obliki, kakor poteka snemana komunikacija.

(9) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je snemanje vsebine komunikacij in pridobivanje povezanih podatkov iz prvega odstavka tega člena dovoljeno tudi v okviru organizacij in državnih organov, ki so pristojni za izvajanje obveščevalnih in varnostnih nalog, nalog policije, obrambe in zaščite, reševanja in pomoči pod pogojem, da so kličoči uporabniki predhodno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hranjenja posnetka (npr. avtomatski odzivniki). Drugim državnim organom pa je dovoljeno snemanje vsebine komunikacij, če tako določa zakon.

148. člen (podatki o naročnikih)

(1) Izvajalci storitev lahko o svojih naročnikih zbirajo naslednje podatke:

1. osebno ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko,
2. naslov naročnika,
3. naročniško številko in druge elemente oštevilčenja, ki se uporabljajo za vzpostavitev zveze do naročnika,
4. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv, naslov njegove spletne strani in druge vrste njegovih osebnih stikov (npr. IM-naslov) ali njegov e-naslov,
5. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo,
6. na podlagi plačila naročnika še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka lahko izvajalci storitev obdelujejo le za:

1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe,
2. zaračunavanje storitev,
3. pripravo in izdajanje imenikov po tem zakonu,
4. na podlagi soglasja naročnika tudi za druge zakonite namene.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena lahko izvajalci storitev iz prvega odstavka po prenehanju naročniškega razmerja hranijo do popolnega poplčila storitev, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka za svoje terjatve za izvajanje storitev, razen v primerih, ko je s tem zakonom določen daljši rok hrambe glede notranjih postopkov (149. člen), glede posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153. člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen), glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena) in glede posredovanja hranjenih podatkov (peti odstavek 166. člena).

150. člen (imeniki)

(1) Preden se naročnikovi podatki vključijo v tiskan ali elektronski imenik, ki je dostopen javnosti ali ga uporabljajo imeniške službe, morajo biti naročniki brezplačno obveščeni o namenu tega imenika ter o vseh nadaljnjih možnostih uporabe teh podatkov, predvsem na podlagi iskalnih funkcij. Stroške obveščanja nosi izdajatelj imenika.

(2) Naročniki morajo imeti možnost, da sami s predhodnim soglasjem odločijo, ali bodo njihovi osebni podatki, določeni v prvem odstavku 148. člena tega zakona, vpisani v javni imenik, in kateri od teh podatkov naj bodo vpisani. Če se naročniki odločijo, da bodo njihovi osebni podatki vpisani v javni imenik, se v tem primeru v imenik obvezno vpišejo podatki iz prve in druge točke prvega odstavka 148. člena ter naročnikova telefonska številka. Naročniki smejo preveriti vpisane podatke, zahtevati njihovo spremembo ali njihov izbris.

(3) Naročniki morajo imeti možnost, da prepovedo uporabo svojih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen. Naročnik lahko prepove uporabo svojih osebnih podatkov za oba ali samo za enega od navedenih namenov ob vpisu v imenik ali kadar koli pozneje. Izdajatelj imenika mora prepoved uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določen namen nedvoumno označiti v imeniku. Če je naročnik prepoved uporabe posredoval po vpisu v imenik ali jo je vsebinsko spremenil, mora izdajatelj imenika spremembo v imeniku označiti takoj ob prvi naslednji izdaji.

(4) Zavrnitev vpisa v javni imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov iz drugega odstavka tega člena kakor tudi vpis prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za namena iz prejšnjega odstavka ali vpisi sprememb te prepovedi morajo biti za naročnika brezplačni.

151. člen (podatki o prometu)

(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni tako, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo takoj, ko niso več potrebni za prenos sporočil, razen v primerih podatkov, pri katerih je po tem zakonu določen daljši rok hrambe glede notranjih postopkov (149. člen), glede posredovanja prometnih in lokacijskih podatkov v primerih varovanja življenja in telesa (153. člen), glede sledenja zlonamernih ali nadležnih klicev (155. člen), glede zakonitega prestrezanja komunikacij (peti odstavek 160. člena) in glede njihovih obveznosti, ki izhajajo iz poglavja o hrambi podatkov tega zakona (162., 163., 164., 165., 166., 167. in 168. člen).

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

(3) Izvajalec javne komunikacijske storitve lahko zaradi trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali izvajanja storitev z dodano vrednostjo obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena v obsegu in trajanju, potrebnem za takšno trženje ali storitve, samo na podlagi predhodnega soglasja naročnika ali uporabnika, na katerega se ti podatki nanašajo. Naročniki oziroma uporabniki morajo biti pred danim

soglasjem obveščeni o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, ter namenu in trajanju takšne obdelave. Uporabnik ali naročnik ima pravico, da kadar koli prekliče to soglasje.

(4) Izvajalec storitve mora za namene iz drugega odstavka tega člena zaradi seznanitve naročnikov in uporabnikov v splošnih pogojih navesti, kateri prometni podatki se bodo obdelovali in koliko časa.

(5) Podatke o prometu smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le pooblaščen osebe, ki pod nadzorstvom operaterja skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, odgovarjajo na vprašanja porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na obseg, ki je potreben za namene takih dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena operater na pisno zahtevo, ki je vložena zaradi reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem, in v skladu z veljavno zakonodajo, agenciji ali pristojnemu sodišču posreduje podatke o prometu.

152. člen

(lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)

(1) Lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu in se nanašajo na uporabnike ali naročnike, se sme obdelovati le v takšni obliki, da se ne dajo povezati z določeno ali določljivo osebo, ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Uporabnik ali naročnik lahko to soglasje kadar koli prekliče.

(2) Uporabnik ali naročnik mora biti pred izdajo soglasja v zvezi z obdelavo podatkov iz prejšnjega odstavka seznanjen z:

1. možnostjo zavrnitve soglasja,
2. vrsto teh podatkov, ki bodo obdelani,
3. namenom in trajanjem takšne obdelave,
4. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretji osebi zaradi izvedbe storitve z dodano vrednostjo.

(3) Uporabnik ali naročnik, ki je soglašal z obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena, ima možnost, da na preprost in brezplačen način začasno zavrne obdelavo takšnih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja ali tretje osebe, ki izvaja storitev z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za izvedbo storitve z dodano vrednostjo.

(5) Pri klicih na enotno evropsko številko za klice v sili 112 in številko policije 113 mora operater v skladu s tretjim odstavkom 134. člena tega zakona pristojnim organom posredovati lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena tudi v primerih, ko je uporabnik ali naročnik začasno zavrnil obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena ali ni izdal soglasja za njihovo obdelavo.

(6) Določbe prvega do četrtega odstavka tega člena se ne uporabljajo za lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu, za katere ta zakon določa obveznost hrambe.

153. člen

(posredovanje prometnih in lokacijskih podatkov
v primerih varovanja življenja in telesa)

(1) Operater mora zaradi varstva življenjskih interesov posameznika policiji na podlagi njene pisne zahteve, če je to glede na okoliščine konkretnega primera nujno, posredovati podatke, potrebne za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, če:

1. obstaja utemeljena verjetnost, da je neposredno ogroženo življenje ali telo osebe, ki ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo in je pridobitev teh podatkov nujna, da se prepreči smrt ali hujša telesna poškodba te osebe,
2. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde oseba, ki ji je poslovna sposobnost odvzeta ali omejena oziroma ima ugotovljene zdravstvene težave, ki kažejo na nevarnost za njeno življenje ali telo, in ki je bila prijavljena kot pogrešana ter ima ali se domneva, da je imela pri sebi opremo za mobilno komunikacijo, ali
3. je pridobitev podatkov potrebna zato, da se najde otrok, ki so ga starši ali zakoniti zastopniki prijavili kot pogrešanega in ima ali se domneva, da je imel pri sebi opremo za mobilno komunikacijo.

(2) Obrazloženo zahtevo za posredovanje podatkov, potrebnih za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo, policija pošlje operaterju pisno, ali po elektronski pošti z uporabo kvalificiranih digitalnih potrdil, izjemoma pa lahko tudi po telefaksu, če je to glede na okoliščine zadeve nujno.

(3) Podatki, potrebni za ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika, so podatki o lokacijski oznaki (ID celice) na začetku komunikacije in podatki, ki določajo zemljepisno lego celic z navedbo njihovih lokacijskih oznak (ID celice) med obdobjem, za katero se hranijo, podatki o komunikaciji ter drugi podatki, ki jih v zbirkah osebnih in drugih podatkov obdeluje operater in lahko omogočajo natančnejšo ugotovitev zadnje lokacije opreme za mobilno komunikacijo posameznika.

(4) Policija vso dokumentacijo in ugotovitve, ki so podlaga za podajo zahteve, in samo zahtevo iz prvega odstavka tega člena hrani na način in pod pogoji iz 165. člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu s petim odstavkom 166. člena tega zakona.

(5) Operater podatke, poslane na podlagi zahteve iz prvega odstavka tega člena, hrani na način in pod pogoji iz 165. člena tega zakona ter zagotavlja neizbrisno registracijo izvedenih ukrepov in posegov v skladu s petim odstavkom 166. člena tega zakona.

(6) Minister, pristojen za notranje zadeve, po predhodnem mnenju informacijskega pooblaščenca podrobneje predpiše način posredovanja zahteve, obdelave posredovanih podatkov, notranjega nadzora glede načina oziroma tehničnih vprašanj obdelave osebnih podatkov ter tehnične značilnosti informacijskega sistema za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena.

(7) Na podlagi prejete zahteve iz prvega odstavka tega člena mora operater zahtevane podatke poslati vlagatelju zahteve v najkrajšem možnem času oziroma takoj, ko je to tehnično mogoče. Operater nosi breme dokazovanja tehnične nezmožnosti.

(8) Policija mora osebo, za katero je zahtevala in pridobila podatke o lokaciji v skladu s tem členom, o tem takoj, ko je to mogoče, pisno seznaniti, razen če bi to škodovalo interesom samega posameznika ali interesom drugih, njemu bližnjih posameznikov v primerih iz prvega odstavka tega člena, dokler traja takšno stanje, vendar ne več kakor eno leto.

(9) Policija ne sme posredovati pridobljenih podatkov po tem členu prijaviteljem pogrešanih oseb in otrok iz 2. ali 3. točke prvega odstavka tega člena, če bi bila s posredovanjem teh podatkov ogrožena osebna varnost ali dostojanstvo oseb ali otrok, zlasti ob upoštevanju predpisov, ki urejajo zaščito prič, prepoved približevanja ali preprečevanje nasilja v družini.

(10) Inšpekcijski nadzor nad obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena opravlja informacijski pooblaščenec najmanj enkrat letno.

(1) Uporaba samodejnih klicnih in komunikacijskih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (npr. klicni avtomati, SMS, MMS), telefaksov ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja je dovoljena samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko fizična ali pravna oseba, ki od kupca svojih izdelkov ali storitev pridobi njegov elektronski naslov za elektronsko pošto, ta naslov uporablja za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev pod pogojem, da kupcu ponuja jasno in izrecno možnost, da brezplačno in enostavno zavrne takšno uporabo svojega elektronskega naslova takrat, ko so ti podatki za stike pridobljeni in ob vsakem sporočilu v primeru, da kupec ni zavrnil takšne uporabe že na začetku.

(3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje z uporabo elektronskih komunikacij (npr. govorni telefonski klici), kakor so določena v prejšnjih dveh odstavkih, je dovoljena le s soglasjem naročnika ali uporabnika. Zavrnitev soglasja mora biti za zadevnega naročnika ali uporabnika brezplačna.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se uporabljata za naročnike, ki so fizične osebe.

(5) Prepovedano je pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja v nasprotju z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, tako, da se skrije ali prikrije identiteta pošiljatelja, v imenu katerega se sporočilo pošilja, in brez veljavnega naslova, na katerega lahko prejemnik pošlje zahtevo za prenehanje pošiljanja takih sporočil. Prav tako je prepovedano pošiljanje elektronske pošte za namene neposrednega trženja, ki vabi prejemnike, da obišejo spletne strani, ki so v nasprotju s prej navedenim zakonom.

(6) Kadar se pošiljajo komercialna sporočila po elektronski pošti v nasprotju z določbami tega člena in gre hkrati tudi za nezaželeno elektronsko pošto v skladu z zakonom, ki ureja varstvo potrošnikov, se uporabijo določbe tega zakona. Določbe tega zakona se uporabljajo tudi, kadar se pošiljajo komercialna sporočila po elektronski pošti v nasprotju z določbami tega člena in gre hkrati tudi za nezaželeno elektronsko pošto v skladu z zakonom, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

(7) Ne glede na morebitni postopek nadzora zaradi kršitev določb tega člena ima pravni interes za vložitev civilne tožbe oziroma začasne odredbe zoper kršitelja določb tega člena vsaka s kršitvijo oškodovana fizična ali pravna oseba, tudi izvajalec storitev, ki ščiti svoje poslovne interese in interese svojih strank.

161. člen (nadzor)

Agencija ob upoštevanju omejitev iz 160. člena tega zakona nadzira izvajanje določb tega poglavja, razen določb 149., 153., 155. in 157. člena tega zakona, kjer nadzor izvaja informacijski pooblaščenec.

174. člen (sestava in imenovanje članov sveta agencije)

(1) Svet agencije sestavlja pet članov, od katerih je eden predstavnik sveta za elektronske komunikacije.

(2) Člane sveta agencije imenuje vlada.

(3) Predsednika sveta agencije izvolijo člani sveta agencija med seboj z večino glasov in na tajnem glasovanju.

(4) Vlada pri imenovanju kandidatov za člane sveta agencije uporablja merilo strokovnosti in usposobljenosti osebe. Pri imenovanju kandidata, ki je predstavnik sveta za elektronske komunikacije, vlada preveri le izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 175. člena.

(5) Svet za elektronske komunikacije izmed svojih članov izbere in predlaga predstavnika, ki postane član sveta agencije iz prvega odstavka tega člena brez razpisa, če izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 175. člena. Predstavnik sveta za elektronske komunikacije je član sveta agencije do izteka njegovega mandata v svetu za elektronske komunikacije.

(6) Če noben član sveta za elektronske komunikacije ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka 175. člena, svet za elektronske komunikacije v svetu agencije nima predstavnika. V tem primeru, ne glede na prvi odstavek tega člena, svet agencije sestavljajo štirje člani.

175. člen (mandat in pogoji za člane sveta agencije)

(1) Člani sveta agencije so imenovani za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

- (2) Za člana sveta agencije je lahko imenovana oseba, ki
- je državljan Republike Slovenije,
 - je poslovno sposobna,
 - ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
 - ima najmanj pet let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
 - je strokovnjak na področju delovanja agencije,
 - ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev.

176. člen (nezdružljivost)

Člani sveta agencije ne morejo biti:

1. člani organov političnih strank,
2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
3. javni uslužbenci v državnih organih,
4. osebe, ki so zaposlene ali so člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali imajo lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastninski delež v takih pravnih osebah,
5. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali ima lastninske deleže v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki ima lastninski delež v takih pravnih osebah.

177. člen (pristojnosti sveta agencije)

- (1) Svet agencije:
- sprejema svoj poslovnik,
 - daje mnenja k programu dela, finančnemu načrtu in letnemu poročilu,
 - daje soglasje k statutu, ki ga sprejme direktor agencije,

- predlaga imenovanje ali razrešitev direktorja agencije,
- predlaga začasno prepoved opravljanja nalog direktorja,
- predlaga predčasno razrešitev članov sveta agencije.

(2) Člani sveta agencije oziroma osebe, ki jih svet agencije pooblasti, lahko pregledujejo poslovne knjige kot so opredeljene v slovenskih računovodskih standardih in knjigovodske listine agencije.

(3) Direktor mora svetu agencije vedno na njegovo zahtevo predložiti poročilo o poslovanju agencije in druge informacije, ki jih svet agencije potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti.

(4) Svet agencije lahko direktorju predlaga izboljšave poslovanja agencije, opozori na morebitne nepravilnosti poslovanja agencije oziroma o tem obvesti pristojne organe.

178. člen (predčasna razrešitev člana sveta)

- (1) Član sveta agencije je predčasno razrešen, če
- to sam zahteva,
 - ne izpolnjuje več z zakonom določenih pogojev za imenovanje,
 - če trajno izgubi delovno možnost za opravljanje dela,
 - če nastopi položaj nezdružljivosti iz 176. člena tega zakona.
- (2) Člane sveta agencije predčasno razreši z upravno odločbo vlada na obrazložen predlog sveta agencije.
- (3) Svet agencije je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve članov sveta agencije, ki je določen s statutom agencije. Pri izvedbi postopka predčasne razrešitve ne sme sodelovati član sveta agencije, katerega razrešitev se predlaga.
- (4) Zoper odločitev o razrešitvi je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

181. člen (imenovanje direktorja in vršilca dolžnosti direktorja)

- (1) Direktorja agencije imenuje vlada na predlog sveta agencije po predhodno izvedenem javnem natečaju.
- (2) Javni natečaj se objavi v dnevnem tisku, Uradnem listu Republike Slovenije in na spletnih straneh agencije ter mora biti objavljen največ 90 dni in najmanj 60 dni pred potekom mandata trenutnega direktorja agencije.
- (3) Javni natečaj izvede posebna natečajna komisija, ki jo imenuje uradniški svet.
- (4) Zoper odločbo o imenovanju ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče o tem odloča prednostno.
- (5) Če direktor umre, je razrešen ali mu je potekel mandat in novi direktor še ni imenovan, imenuje vlada brez javnega natečaja vršilca dolžnosti direktorja do imenovanja novega direktorja, vendar najdlje za šest mesecev. Glede pogojev za imenovanje, razlogov za predčasno razrešitev in začasne prepovedi opravljanja nalog direktorja se za vršilca dolžnosti direktorja smiselno uporabljajo določbe 182., 185. in 186. člena tega zakona.
- (6) Pri začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja iz 186. člena tega zakona je imenovan vršilec dolžnosti do prenehanja tega ukrepa.

182. člen
(mandat in pogoji za imenovanje direktorja)

(1) Za direktorja je lahko imenovana oseba, ki:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. je poslovno sposobna,
3. ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih za pridobitev izobrazbe druge stopnje ali raven izobrazbe, pridobljene po študijskih programih, ki v skladu z zakonom ustrezajo izobrazbi druge stopnje ustrezne smeri,
4. ima najmanj deset let delovnih izkušenj na delovnem mestu, ki zahteva izobrazbo iz prejšnje alineje,
5. je strokovnjak na področjih, ki so v pristojnosti delovanja agencije,
6. ima vodstvene, organizacijske in mednarodne izkušnje,
7. ima višjo raven znanja vsaj enega svetovnega jezika,
8. ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zapora v trajanju več kakor šest mesecev oziroma ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost in javna pooblastila,
9. zoper njo ni uveden kazenski postopek zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
10. izpolnjuje zahteve iz 183. člena zakona.

(2) Direktor je imenovan za dobo petih let in je lahko ponovno imenovan po predhodno izvedenem javnem natečaju.

183. člen
(nezdružljivost)

Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo:

- sami kot fizične osebe opravljati dejavnosti na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- biti člani upravnega ali nadzornega organa pravne osebe, ki opravlja dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija,
- imeti lastniških deležev v pravnih osebah, ki opravljajo dejavnost na področju, ki ga je pristojna urejati agencija, ali v pravnih osebah, ki imajo lastniški delež v takih pravnih osebah.

184. člen
(pristojnosti in odgovornosti direktorja agencije)

(1) Direktor agencije:

1. zastopa in predstavlja agencijo,
2. vodi njeno poslovanje in organizira njeno delo, pri čemer lahko za posamezna področja imenuje svoje namestnike,
3. sprejme statut, program dela, finančni načrt in letno poročilo agencije,
4. vodi postopke ter daje pooblastila za vodenje postopkov v zadevah iz pristojnosti agencije,
5. izdaja posamične akte ter sprejema splošne akte in priporočila iz pristojnosti agencije,
6. varuje poslovne skrivnosti agencije,
7. sodeluje s svetom agencije in področnimi posvetovalnimi sveti v skladu z njihovimi pristojnostmi.

(2) Direktor agenciji odgovarja za škodo, ki jo je povzročil s svojim nevestnim ali protipravnim ravnanjem, po splošnih pravilih odškodninske odgovornosti.

185. člen
(predčasna razrešitev direktorja)

- (1) Direktor je predčasno razrešen le, če:
- to sam zahteva,
 - ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 182. člena, razen pogoja iz 9. točke prvega odstavka 182. člena,
 - če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela na delovnem mestu direktorja.
- (2) Direktor je lahko predčasno razrešen tudi, če Računsko sodišče Republike Slovenije v skladu s svojimi pristojnostmi po zakonu, ki ureja računsko sodišče, da poziv za njegovo razrešitev.
- (3) Direktorja razreši vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije, če obstajajo razlogi iz prvega in drugega odstavka tega člena.
- (4) O razlogih za predčasno razrešitev mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.
- (5) Vlada razreši direktorja z upravno odločbo, v kateri mora obrazložiti razloge za svojo odločitev. Za razrešitev direktorja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja delovna razmerja javnih uslužbencev, kolikor ta zakon ne določa drugače.
- (6) Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ni pritožbe, zagotovljeno pa je sodno varstvo v upravnem sporu, pri čemer pristojno sodišče odloča prednostno.
- (7) Informacijo o razrešitvi direktorja vlada javno objavi. V primeru, da ta informacija ne vsebuje utemeljitve vseh razlogov za razrešitev, mora vlada na zahtevo razrešenega direktorja odločbo iz petega odstavka v celoti javno objaviti na svojih spletnih straneh.
- (8) Razrešeni direktor je razporejen na prosto delovno mesto v agenciji, ki ustreza njegovi usposobljenosti, za čas, za katerega je sklenil pogodbo o zaposlitvi ali za nedoločen čas, če je imel pred imenovanjem sklenjeno takšno delovno razmerje. Če takšnega delovnega mesta ni, mu vlada v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, odpove pogodbo o zaposlitvi v skladu z določbami o redni odpovedi.
- (9) Če je direktor predčasno razrešen, ker ne izpolnjuje več pogojev za njegovo imenovanje iz 8. ali 10. točke prvega odstavka 182. člena, gre za razrešitev iz krivdnih razlogov in za odpoved pogodbe o zaposlitvi iz krivdnih razlogov v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

186. člen
(začasna prepoved opravljanja nalog direktorja)

- (1) Vlada na lastno pobudo ali na predlog sveta agencije z upravno odločbo odloči o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja, če je zoper njega:
- v zvezi z njegovim delom uveden kazenski postopek zaradi utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja iz 257., 257. a, 261. ali 263. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08, 66/08 – popr., 39/09 in 91/11) ali
 - vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, za katerega je kot glavna kazen predpisana zaporna kazen najmanj šest mesecev.
- (2) V primerih iz prvega odstavka tega člena se direktorju začasno odvzamejo pooblastila, hkrati pa se mu ponudi sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji. Le v primerih, ko ni mogoče drugače zagotoviti zakonitosti poslovanja agencije oziroma nepristranskosti njenega odločanja, se direktorju začasno odvzamejo pooblastila direktorja in se mu hkrati prepove delo v agenciji.
- (3) Začasna prepoved opravljanja nalog direktorja iz prvega odstavka tega člena traja do:

- dokončne odločitve vlade o njegovi razrešitvi,
- poteka njegovega mandata ali
- pravnomočno končanega kazenskega postopka.

(4) O razlogih za začasno prepoved opravljanja nalog direktorja mora biti direktor obveščen, hkrati pa mora imeti možnost zagovora.

(5) Vlada o začasni prepovedi opravljanja nalog direktorja odloči z upravno odločbo, zoper katero je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.

(6) Če je direktorju začasno v celoti prepovedano opravljanje dela v agenciji, mu v času prepovedi pripada 50 % osnovne plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal naloge direktorja agencije. Če je direktorju ponujena sklenitev pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto v agenciji in to sprejme, mu v tem času pripada plača za to delovno mesto. Če takšno ponudbo zavrne, pravice iz tega odstavka nima.

(7) Če se postopek zaradi kaznivega dejanja iz prvega odstavka tega člena pred kazenskim sodiščem pravnomočno konča tako, da ni podlage za razrešitev direktorja po tem zakonu, se z dnem pravnomočnosti sodne odločbe odpravijo posledice ukrepa iz prvega odstavka tega člena.

190. člen (nadzor nad delom agencije)

(1) Statut agencije potrdi vlada.

(2) K programu dela in finančnemu načrtu agencije daje vlada soglasje po pozitivnem mnenju sveta agencije.

(3) Agencija mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja v skladu z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.

(4) Agencija mora vsako leto pripraviti letno poročilo, h kateremu vlada da soglasje, in z njima seznaniti državni zbor. Letno poročilo je sestavljeno iz poročila o delu in poslovnega poročila.

(5) Nadzor nad zakonitostjo dela agencije opravlja ministrstvo, pristojno za posamezno delovno področje, na katerem deluje agencija. Ta nadzor ne zajema možnosti poseganja v vsebino splošnih ali konkretnih pravnih aktov, ki jih je izdala agencija v zvezi z izvajanjem njenih pristojnosti na podlagi tega ali drugih zakonov s področij njenega delovanja.

(6) Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, učinkovito in uspešno rabo sredstev agencije opravlja računsko sodišče.

(7) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

201. člen (zbiranje in dajanje podatkov in informacij)

(1) Vse fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, morajo dati agenciji na podlagi njene pisne zahteve na voljo vse podatke in informacije, s katerimi razpolagajo, vključno z listinami in finančnimi podatki, ki jih agencija potrebuje za izvajanje svojih pristojnosti po tem zakonu, med drugim za:

1. sistematično ali posamično preverjanje izpolnjevanja zahtev, povezanih z učinkovito uporabo radijskih frekvenc ali elementov oštevilčenja, s prispevki za financiranje univerzalne storitve ali plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc, za uporabo elementov oštevilčenja oziroma plačil za

- učinkovito rabo omejene naravne dobrine,
2. posamično preverjanje izpolnjevanja določb tega zakona ali posamičnih aktov agencije,
 3. oceno varnosti in celovitosti storitev in omrežij operaterjev, vključno z dokumentiranimi varnostnimi politikami,
 4. reševanje sporov po določbah tega zakona,
 5. izvedbo postopkov, povezanih z vlogami za dodelitev pravic uporabe omejenih dobrin na podlagi tega zakona,
 6. objavo primerjalnih pregledov kakovosti in cen storitev v korist potrošnikov,
 7. jasno opredeljene statistične namene,
 8. izvedbo analiz upoštevanih trgov in izvajanje drugih pristojnosti na področju zagotavljanja konkurence,
 9. izvedbo njenih pristojnosti na področju gradnje.

(2) Pri izvajanju pristojnosti iz prejšnjega odstavka ima agencija predvsem pravico, da od fizičnih in pravnih oseb iz prejšnjega odstavka zahteva, da ji morajo predložiti tudi informacije in podatke o prihodnjem razvoju omrežja ali storitev, če bi ta lahko vplival na veleprodajne storitve, ki jih dajo na voljo konkurentom. Agencija lahko od operaterjev s pomembno tržno močjo na veleprodajnih trgih tudi zahteva, da predložijo računovodske podatke o maloprodajnih trgih, ki so povezani s temi veleprodajnimi trgi.

(3) Zahtevani podatki in informacije morajo biti sorazmerni namenu, za katerega bodo uporabljeni. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih informacij in informacije obravnavati v skladu s sedmim odstavkom tega člena.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji predložiti podatke in informacije brezplačno ter v obsegu in roku, določenem v zahtevi agencije. Nepravočasno sporočanje podatkov in informacij ter sporočanje napačnih, nepopolnih podatkov ali informacij v nasprotju z zahtevo agencije se šteje za kršitev dolžnosti dajanja zahtevanih podatkov in informacij.

(5) Agencija mora Evropski komisiji na njeno utemeljeno zahtevo poslati podatke in informacije, ki jih Evropska komisija potrebuje za izvajanje svojih nalog in so sorazmerne izvajanju teh nalog. Če je agencija zahtevane podatke in informacije predhodno pridobila od določene osebe iz prvega odstavka tega člena, mora to osebo pred izročitvijo teh podatkov in informacij o tem obvestiti in ji pojasniti, da Evropska komisija lahko te podatke in informacije posreduje tudi drugim regulativnim organom. Če ta oseba utemeljeno nasprotuje, da bodo ti podatki in informacije posredovani drugim organom urejanja, mora agencija o tem obvestiti Evropsko komisijo.

(6) Agencija lahko da podatke in informacije, pridobljene od oseb iz prvega odstavka tega člena, na voljo drugim regulativnim organom na njihovo utemeljeno zahtevo.

(7) Pri posredovanju in uporabi zaupnih podatkov in informacij mora agencija poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti. Zaupne podatke in informacije, ki jih agencija pridobi od drugega regulativnega organa, lahko uporabi le za namen, za katerega jih je zahtevala.

(8) Če agencija meni, da bi pripomogla k odprtosti in konkurenčnosti trga, lahko določene podatke in informacije tudi objavi. Pri tem mora s splošnim aktom podrobneje določiti način dostopa do takih objav.

203. člen (nevtralnost interneta)

(1) Agencija spodbuja ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta ter možnost dostopa in razširjanja informacij ali uporabe aplikacij in storitev po lastni izbiri končnih uporabnikov.

(2) Agencija mora cilje iz prejšnjega odstavka še posebej upoštevati pri izvajanju svojih pristojnosti iz 3. in 4. točke drugega odstavka 132. člena tega zakona in tretjega ter četrtega odstavka 133. člena tega zakona in pri svojih pristojnostih v zvezi z izvajanjem 2. točke prvega odstavka 129. člena s strani operaterja omrežja in izvajalca storitev dostopa do interneta.

(3) Operaterji omrežij in izvajalci storitev dostopa do interneta si kar najbolj prizadevajo za ohranitev odprtega in nevtralnega značaja interneta, s tem da ne smejo omejevati, zadrževati ali upočasnjevati internetnega prometa na ravni posameznih storitev ali aplikacij ali izvajati ukrepov za njihovo razvrednotenje, razen v primeru:

1. nujnih tehničnih ukrepov za zagotavljanje nemotenega delovanja omrežij in storitev (npr. izogibanje zgostitvi prometa),
2. nujnih ukrepov za ohranjanje celovitosti in varnosti omrežij in storitev (npr. odpravljanje neupravičenega prekomernega zasega prenosnega medija – kanala),
3. nujnih ukrepov za omejevanje neželenih komunikacij v skladu s 158. členom tega zakona,
4. odločbe sodišča.

(4) Ukrepi iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni, nediskriminacijski, časovno omejeni in v obsegu, ki je nujno potreben.

(5) Storitve operaterjev omrežij in izvajalcev storitev dostopa do interneta ne smejo temeljiti na storitvah ali aplikacijah, ki so nudene ali se uporabljajo prek storitev dostopa do interneta.

(6) Agencija lahko za izvajanje določb iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena izda splošni akt.

206. člen (objava podatkov in informacij)

(1) Agencija mora na svojih spletnih straneh objavljati podatke in informacije najmanj o:

1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo,
2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev omrežij, ki jih morajo oblikovati in objaviti,
3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve,
4. odločbah o pravicah uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
5. izdanih radioamaterskih dovoljenjih,
6. nameravanem in izvedenem prenosu pravice do uporabe radijskih frekvenc in elementov oštevilčenja,
7. javnih pozivih za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti na podlagi tega zakona,
8. javnih razpisih, ki jih vodi agencija na podlagi tega zakona,
9. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve,
10. odločbah, ki se nanašajo na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, in končnimi uporabniki,
11. končanih postopkih nadzora,
12. strategijah, ki jih sprejme na podlagi tega zakona.

(2) Agencija na svojih spletnih straneh spodbuja ozaveščenost uporabnikov o obstoju in pomenu številke za klice v sili in drugih telefonskih številke z dodano družbeno vrednostjo, ki se začnejo s 116.

(3) Ne glede na način objave iz prvega odstavka tega člena mora agencija zagotoviti objavo tudi kako drugače, če tako določa drug zakon.

(4) Agencija mora pri objavi podatkov in informacij primerno upoštevati prepoved razkritja poslovnih skrivnosti in osebnih podatkov.

(5) Agencija spletne strani in portale, ki jih upravlja, oblikuje v skladu z mednarodnimi priporočili za dostopnost spletnih vsebin, s čimer omogoča večjo dostopnost in preglednost informacij, pomembnih za kakovostno izbiro.

221. člen

(pristojnost za nadzor)

(1) Agencija nadzira izvajanje določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter splošnih aktov, razen v primerih, ki spadajo v pristojnosti informacijskega pooblaščenca na podlagi 155. in 157. člena tega zakona. Agencija opravlja tudi nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov in ukrepov, ki jih sprejema na podlagi tega zakona ter na njegovi podlagi sprejetih predpisov in splošnih aktov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek agencija ne nadzira določb IV. poglavja tega zakona, razen sedmega odstavka 20. člena in drugega odstavka 22. člena.

(3) Agencija na ozemlju Republike Slovenije nadzira tudi izvajanje določb predpisov EU s področja elektronskih komunikacij, ki imajo neposredni učinek v pravnem redu Republike Slovenije in hkrati določajo nadzor njihovega izvajanja s strani nacionalnih regulativnih organov s področja elektronskih komunikacij, kot tudi sankcioniranje na ravni držav članic.

229. člen

(Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije)

(1) Svet za elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za svetovanje pri usmerjanju razvoja elektronskih komunikacij in pri varstvu interesov potrošnikov na področju elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji.

(2) Svet ima 11 članov, ki jih za dobo pet let imenuje državni zbor. Pri tem štiri člane imenuje izmed predstavnikov potrošniških, reprezentativnih invalidskih organizacij na predlog nacionalnega sveta invalidskih organizacij in izobraževalnih institucij, tako da je imenovan najmanj po en predstavnik iz omenjenih organizacij, preostalih sedem članov pa izmed različnih strokovnjakov s področja elektronskih komunikacij.

(3) Predsednika ali predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika ali namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.

(4) Člani sveta ne smejo biti:

1. člani organov političnih strank,
2. funkcionarji po zakonu, ki ureja sistem plač v javnem sektorju,
3. javni uslužbenci v državnih organih,
4. osebe, ki so zaposlene pri operaterju ali so člani nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali imajo lastninske deleže v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah,
5. osebe, katerih zakonec, zunajzakonski partner ali partner v skladu z zakonom, ki ureja istospolno partnersko skupnost, ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena je član nadzornega sveta ali upravnega odbora organizacije, ki opravlja dejavnost s področja urejanja iz pristojnosti agencije, ali ima lastninske deleže v organizaciji, ki opravlja dejavnost, ki je neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizaciji, ki ima lastninski delež v taki organizaciji.

(5) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

(6) Svet ima sekretarja, ki pomaga predsedniku sveta pri pripravi in izvedbi seje ter opravlja druge strokovne in administrativne naloge, ki so potrebne za nemoteno delo sveta. Sekretarja na predlog direktorja agencije imenuje svet agencije izmed zaposlenih v agenciji. Sekretar je upravičen do 70 odstotkov sejnine člana sveta agencije iz prejšnjega odstavka.

233. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 50.000 do 400.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi in osmi odstavek 5. člena),
2. ne ravna v skladu z 10. in 11. členom tega zakona,
3. ne pošlje podatkov organu, pristojnemu za geodetske zadeve, v skladu s prvim in drugim odstavkom 14. členom tega zakona,
4. ne uporablja radijskih frekvenc v skladu s prvim odstavkom 31. člena tega zakona,
5. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali ne izpolnjuje pogojev, določenih v odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc (51. in 52. člen),
6. pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji ali zunaj Republike Slovenije ne deluje v skladu z odločbo, izdano na podlagi skupnega izbirnega postopka, ki so ga izvedle pristojne institucije EU na podlagi predpisa EU (tretji odstavek 51. člena in 10. točka 52. člena),
7. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc ali odda pravico do uporabe teh radijskih frekvenc v najem (55. člen),
8. kopiči radijske frekvence z namenom omejevat konkurenco na trgu (56. člen),
9. uporablja elemente oštevilčenja brez veljavne odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja (64. člen),
10. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo izvajalcem storitev in pri tem zaračuna več kakor le dejanske stroške (sedmi odstavek 66. člena),
11. imetnik odločbe o dodelitvi elementov oštevilčenja brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh elementov oštevilčenja (prvi odstavek 70. člena),
12. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za ustrezno obvladovanje tveganj za varnost omrežij in storitev (prvi odstavek 79. člena),
13. ne sprejme potrebnih ukrepov za zagotovitev celovitosti svojih omrežij (80. člen),
14. ne obvesti agencije o kršitvah varnosti ali celovitosti (prvi odstavek 81. člena),
15. ne predloži informacij, potrebnih za oceno varnosti oziroma celovitosti njihovih storitev in omrežij ali ne privoli v revizijo varnosti, ki jo na njegove stroške izvede usposobljena neodvisna organizacija (82. člen),
16. ukrepe za primere izpadov omrežij, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč ne uskladi z nosilci varnostnega in obrambnega sistema ter sistema zaščite in reševanja (prvi odstavek 83. člena),
17. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti (drugi odstavek 83. člena),
18. ob naravnih in drugih nesrečah ali ob katastrofalnem izpadu omrežja ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja v skladu s sprejetimi ukrepi vlade (četrti odstavek 83. člena),
19. ne sprejme ustreznih tehničnih in organizacijskih ukrepov za primer izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč oziroma teh ukrepov ne izvaja ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti, razen če je bilo to nemogoče zaradi višje sile (prvi odstavek 84. člena),
20. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do številke za klic v sili in uporabe te številke (drugi odstavek 84. člena),
21. s sklepom ne določi svojih zaposlenih, ki morajo med stavko omogočiti nemoteno izvajanje univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater ob izjemnih stanjih (85. člen),
22. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma ne izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za dejavnosti, povezane z izvajanjem in zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (89. člen),
23. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 90. člena),
24. ne varuje zaupnosti podatkov pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju (tretji odstavek 90. člena),
25. ne izvrši odločbe agencije iz četrtega odstavka 90. člena tega zakona,
26. ne izvrši odločbe agencije o skupni uporabi iz drugega odstavka 91. člena ali prvega odstavka 92. člena tega zakona,

- ne uresničuje pravice skupne uporabe v skladu s 94. členom tega zakona,
28. ne obvesti agencije v skladu s prvim odstavkom 109. člena tega zakona,
29. ne razvršča programov v skladu s tretjim odstavkom 112. člena tega zakona,
30. na podlagi odločbe agencije ne zagotovi dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (četrti odstavek 112. člena),
31. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalnih interaktivnih televizijskih storitev in digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (peti odstavek 112. člena),
32. njeni sistemi s pogojnimi dostopom do storitev digitalne televizije ali radia ne delujejo v skladu s prvim odstavkom 113. člena tega zakona,
33. ne zagotovi tehničnih storitev pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminacijskimi pogoji (drugi odstavek 113. člena),
34. pri zagotavljanju pogojno dostopnih storitev teh računovodsko ne loči od drugih dejavnosti (tretji odstavek 113. člena),
35. pravic industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnimi dostopom pod pravičnimi in nediskriminacijskimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (četrti odstavek 113. člena),
36. s kakršnimi koli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupni vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (četrti odstavek 113. člena),
37. zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo in različno obravnava podatke, ki jih dobi od različnih izvajalcev javno dostopne telefonske storitve (četrti odstavek 116. člena),
38. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (prvi in peti odstavek 118. člena),
39. je izvajalec univerzalne storitve in pred prenosom sredstev krajevnega dostopovnega omrežja na drugo pravno osebo z drugim lastnikom pisno ne obvesti agencije (prvi odstavek 119. člena),
40. cene posameznih storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev, in z njimi povezani pogoji niso javno objavljeni, pregledni in nediskriminacijski (prvi odstavek 120. člena),
41. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (drugi odstavek 120. člena),
42. ne spoštuje odločbe agencije (četrti odstavek 120. člena),
43. cen in splošnih pogojev ni določila v skladu s šestim odstavkom 120. člena tega zakona,
44. izmerjene vrednosti parametrov kakovosti univerzalne storitve, ki jo izvaja, najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti (šesti odstavek 123. člena),
45. svojega prispevka izračunane obveznosti ne plača v kompenzacijski sklad v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (peti odstavek 126. člena),
46. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (šesti odstavek 126. člena),
47. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (sedmi odstavek 126. člena),
48. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti številke (prvi odstavek 131. člena),
49. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s tretjim odstavkom 131. člena tega zakona,
50. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (šesti odstavek 131. člena),
51. ne izvede prenosa številke in njenega aktiviranja v enem delovnem dnevu od prejema podpisane pogodbe o prenosu številke (sedmi odstavek 131. člena),
52. ne zagotavlja ustreznih in kakovostnih informacij glede dostopa do javno dostopnih elektronsko komunikacijskih storitev in uporabe teh storitev v skladu z drugim odstavkom 132. člena tega zakona,
53. ne spoštuje zahtev iz odločbe iz tretjega odstavka 133. člena tega zakona,
54. svojim uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do številke za klic v sili (prvi odstavek 134. člena),
55. ne omogoči uporabnikom invalidom klicev v sili z uporabo govornih in znakovnih jezikov ter drugih oblik negovorjenih jezikov na način in v obsegu, kakor je to tehnično mogoče (drugi odstavek 134. člena),
56. v skladu s tehničnimi zmožnostmi pristojnim organom ne pošlje podatkov o številki in lokaciji kličočega (četrti odstavek 134. člena),
57. ne obvešča uporabnikov v skladu s petim odstavkom 134. člena tega zakona,
58. ne obvesti uporabnikov in agencije v skladu z drugim odstavkom 141. člena tega zakona,

- izvede ukrep, čeprav je naročnik ravnal v skladu z enajstim odstavkom 142. člena,
60. tehnično in organizacijsko ne ukrepa tako, da zagotovi varnost svojega omrežja in svojih storitev (prvi odstavek 145. člena),
61. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo raven varnosti in zavarovanja, ki je sorazmerna s pričakovanimi tveganji in stroški ter v skladu s tehničnim in tehnološkim razvojem (drugi odstavek 145. člena),
62. ne opozori uporabnikov na posebna tveganja za varnost omrežja ali storitev takoj, ko za tveganje izve, ali jih ne obvesti o vseh mogočih sredstvih za odpravo tveganja in verjetnih stroških ali uporabnikom ne omogoči hitrega in učinkovitega dostopa do zaščitnih ukrepov (prvi odstavek 146. člena),
63. ne varuje zaupnosti elektronskih komunikacij v skladu z drugim odstavkom 147. člena tega zakona,
64. sebi ali komu drugemu pridobi podatke o vsebini, dejstvih in okoliščinah prenesenih sporočil, ki presegajo najmanjšo potrebno mero, nujno potrebno za izvajanje določenih elektronskih storitev, oziroma teh podatkov ne uporablja samo za izvajanje teh storitev ter uresničevanje pogodbenih obveznosti v zvezi z njimi (tretji odstavek 147. člena),
65. ne seznani naročnika ali uporabnika v skladu s četrtem odstavkom 147. člena tega zakona,
66. nadzoruje oziroma prestraža komunikacije, kadar to ni izrecno dovoljeno s tem zakonom (peti odstavek 147. člena),
67. uporabniki niso bili predhodno pravilno obveščeni o snemanju, njegovem namenu in trajanju hrambe posnetka ter posneto sporočilo ni bilo pravočasno izbrisano v skladu s sedmim odstavkom 147. člena tega zakona,
68. obvestilo o snemanju ni dano po istovrstnem mediju oziroma v enaki obliki, kakor poteka snemana komunikacija (osmi odstavek 147. člena),
69. ne vzpostavi svojih notranjih postopkov in ne zagotavlja neizbrisne evidence o odzivanju na zahteve za dostop do osebnih podatkov naročnikov (prvi odstavek 149. člena),
70. podatkov o prometu po končani zvezi ne izbriše ali ne naredi tako, da postanejo brezosebni (prvi odstavek 151. člena),
71. ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja v skladu s tretjim odstavkom 151. člena tega zakona,
72. podatke o prometu namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (peti odstavek 151. člena),
73. ne ravna v skladu s šestim odstavkom 151. člena tega zakona,
74. ne obdeluje lokacijskih podatkov v skladu s prvim odstavkom 152. člena tega zakona,
75. uporabniku ali naročniku krši pravico do začasne zavrnitve obdelave podatkov iz tretjega odstavka 152. člena tega zakona,
76. lokacijske podatke namesto oseb, ki so pod njenim nadzorom, obdeluje kdo drug (četrti odstavek 152. člena),
77. ne hrani dokumentacije, ugotovitev in zahtev oziroma podatkov na način in pod pogoji iz 165. člena tega zakona ali ne zagotavlja neizbrisne registracije izvedenih ukrepov in posegov v skladu s 166. členom tega zakona (peti odstavek 153. člena),
78. ne pošlje zahtevanih podatkov, kakor določa zakon (sedmi odstavek 153. člena),
79. ne ravna v skladu s prvim, drugim ali četrtem odstavkom 159. člena tega zakona,
80. ne hrani zadostnega popisa podatkov o kršitvi varstva osebnih podatkov (sedmi odstavek 159. člena),
81. ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe oziroma ustne odredbe (prvi in četrti odstavek 160. člena),
82. ne izvaja zakonitega prestrezanja na način, v obsegu in trajanju, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe ali v ustni odredbi (tretji in četrti odstavek 160. člena),
83. ne zagotovi tridesetletne neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje v skladu z oznako stopnje tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 160. člena),
84. na svoje stroške ne zagotovi ustrezne opreme in primernih vmesnikov ali ustreznih prenosnih poti do nadzornih centrov pristojnega organa (šesti odstavek 160. člena),
85. ne zagotovi hrambe za druge operaterje, če ji je naložena z odločbo (četrti odstavek 163. člena),
86. hrani podatke za krajši čas, kakor ga določa zakon (peti odstavek 163. člena),
87. hranjenih podatkov ne uniči po koncu obdobja hranjenja ali uniči tiste podatke, do katerih je bil odrejen dostop (sedmi odstavek 163. člena),
88. ne zagotavlja hrambe podatkov v obsegu, kakor ga določa zakon (164. člen),
89. ne zavaruje hranjenih podatkov (prvi odstavek 165. člena),

- hranjene podatke pregleda, obdeluje ali drugače uporablja v nasprotju z zakonom (drugi odstavek 165. člena),
91. ne zagotavlja enake kakovosti, varnosti ali zaščite hranjenih podatkov kakor za podatke v omrežju (tretji odstavek 165. člena),
 92. ne posreduje hranjenih podatkov takoj oziroma brez nepotrebnega odlašanja na način in v obsegu, kakor je določeno v prepisu izreka odredbe (prvi in tretji odstavek 166. člena),
 93. ne zagotovi neizbrisne registracije sporočanja hranjenih podatkov ali podatkov ne varuje v skladu z oznako tajnosti prepisa odredbe (peti odstavek 166. člena),
 94. ne vodi zbirnih podatkov v skladu s prvim odstavkom 168. člena tega zakona,
 95. ovira pooblaščen osebe agencije oziroma informacijskega pooblaščenca pri opravljanju nalog nadzora (221. do 225. člen).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 500 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

234. člen (prekrški)

(1) Z globo od 20.000 do 50.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. ne ravna v skladu z 9. členom tega zakona,
2. deluje v nasprotju z drugim odstavkom 19. člena tega zakona,
3. sklenjena pogodba o služnosti ne vsebuje vseh obveznih sestavin iz tretjega odstavka 20. člena tega zakona,
4. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 66. člena),
5. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi števil (67. in 68. člen),
6. ne omogoči končnim uporabnikom, da lahko kličejo na vse številke, ki se zagotavljajo v EU, ter dostopajo do in uporabljajo storitve z uporabo negeografskih števil znotraj EU, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 76. člena),
7. elektronskih komunikacijskih omrežij za razširjanje storitev digitalne televizije ne načrtuje tako, da se da po njih razširjati tudi širokzaslonske televizijske storitve in programe (prvi odstavek 112. člena),
8. ne ohrani širokzaslonskega formata (drugi odstavek 112. člena),
9. svojim naročnikom ne zagotavlja možnosti za nadzor stroškov v skladu s sedmim odstavkom 120. člena tega zakona,
10. ne omogoča take stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),
11. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne omogoča brezplačno (drugi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),
12. ne upošteva naročnikove zahteve (drugi odstavek 121. člena in drugi odstavek 139. člena),
13. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje elementov, določenih s splošnim aktom iz tretjega odstavka 121. člena tega zakona,
14. omeji dostop do svojih storitev ali naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 122. člena),
15. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih oziroma ni sorazmeren s kršitvami ali je diskriminacijski (prvi odstavek 122. člena),
16. ne opozori uporabnika v skladu z drugim odstavkom 122. člena tega zakona,
17. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 122. člena tega zakona brez vnaprejšnjega obvestila,
18. ne odklopi uporabnika le od neplačane ali premalo plačane storitve, pa je tak odklop tehnično izvedljiv (četrti odstavek 122. člena),

- naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi in četrti odstavek 129. člena),
20. ne obvešča svojih naročnikov v skladu z drugim odstavkom 129. člena tega zakona,
 21. uporabnikom ob odstopu od naročniške pogodbe ne omogoči izbire v skladu s tretjim odstavkom 129. člena tega zakona,
 22. ne spoštuje najdaljšega začetnega zavezujočega obdobja vezave iz prvega odstavka 130. člena tega zakona,
 23. ne omogoči predpisanega tonskega izbiranja oziroma prikaza identitete kličočega priključka, kjer je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (1. točka 138. člena),
 24. ne omogoči predpisanih možnosti za nadzor stroškov (2. točka 138. člena),
 25. ne upošteva predpisanih obveznosti v zvezi z omejitvijo ali odklopom zaradi razlogov na strani naročnika (3. točka 138. člena),
 26. zaračuna višjo ceno za dodatno razčlenitev računa, kakor pa so dejanski stroški (tretji odstavek 139. člena),
 27. operater ustrezno ne zabeleži prijave napake končnega uporabnika (tretji odstavek 142. člena),
 28. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim odstavkom 148. člena tega zakona,
 29. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu in nadaljnji uporabi tiskanega ali elektronskega naročniškega imenika, ki vsebuje njihove osebne podatke (prvi odstavek 150. člena),
 30. naročnikom ne da možnosti za odločitev (drugi odstavek 150. člena),
 31. v zakonskem roku ne označi prepovedi uporabe naročnikovih osebnih podatkov za določene namene (tretji odstavek 150. člena),
 32. kljub naročnikovi prepovedi uporabe njegovih osebnih podatkov za klice, ki imajo komercialni ali raziskovalni namen, te podatke za ta namen uporablja (tretji odstavek 150. člena),
 33. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov ni brezplačna (četrti odstavek 150. člena),
 34. podatke o prometu obdeluje za trženje ali za izvajanje storitev z dodano vrednostjo brez predhodnega soglasja uporabnika (tretji odstavek 151. člena),
 35. v svojih splošnih pogojih ne navede, kateri podatki o prometu se bodo hranili ali obdelovali ali koliko časa oziroma ne izjavi, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo podatkov (četrti odstavek 151. člena),
 36. ne seznani uporabnika pred njegovim soglasjem z:
 1. možnostjo zavrnitve soglasja,
 2. vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali,
 3. namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov,
 4. možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretjim osebam (drugi odstavek 152. člena),
 37. ne daje naročniku oziroma uporabniku možnosti, da kadar koli enostavno in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov (tretji odstavek 152. člena),
 38. ne zagotavlja možnosti, ki so določene v prvem do vključno petem odstavku 154. člena tega zakona ter sedmem odstavku 154. člena tega zakona,
 39. v svojih splošnih pogojih ne objavi možnosti prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega ali klicanega priključka ali priključka v zvezi (šesti odstavek 154. člena),
 40. ne zagotavlja možnosti, ki je določena v prvem odstavku 155. člena tega zakona v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 155. člena tega zakona,
 41. ne zagotavlja hrambe podatkov v skladu s četrtem odstavkom 155. člena tega zakona,
 42. agenciji ne pošlje zahtevanih podatkov v skladu z 201. členom tega zakona,
 43. krši obveznosti iz tretjega ali četrtega odstavka 203. člena tega zakona.

(3) Z globo od 500 do 15.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

235. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če:

1. v zakonsko določenem roku o spremembi podatkov, določenih z zakonom, ne obvesti agencije (četrti odstavek 5. člena),
2. v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži zahtevanih podatkov o višini letnega prihodka, ki ga ima iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (tretji odstavek 6. člena),
3. v zakonsko določenem roku agenciji ne predloži kopije sklenjene pogodbe o služnosti (sedmi odstavek 20. člena) ali kopije dokončne odločbe (drugi odstavek 22. člena),
4. v roku ne sporoči spremembe podatkov (peti odstavek 51. člena in drugi odstavek 67. člena),
5. ne ravna v skladu z vsebino splošnega akta agencije iz 123. člena tega zakona oziroma ne pošlje podatkov o kakovosti univerzalne storitve, skupaj z vsako njihovo spremembo, agenciji,
6. ne objavi ustreznih in posodobljenih podatkov o kakovosti svojih storitev ali jih ne dostavi agenciji (133. člen),
7. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo prvega odstavka 136. člena tega zakona,
8. zavrne priključitev radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme v nasprotju z določbo drugega odstavka 136. člena tega zakona,
9. ne omogoči vsem svojim naročnikom vpisa v univerzalen imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve (prvi odstavek 137. člena),
10. vsem uporabnikom ne zagotovi dostopa do univerzalne imeniške službe oziroma do ustreznih imeniških služb v drugih državah (tretji odstavek 137. člena),
11. ne da na voljo ustreznih informacij za potrebe zagotavljanja javno dostopnih imenikov ali imeniške službe pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno usmerjenimi in nediskriminacijskimi pogoji (četrti odstavek 137. člena),
12. pri izvajanju elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, ne omogoči naročnikom, da za posamezen klic ali priključek, brezplačno in z enostavnimi sredstvi preprečijo avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal (156. člen),
13. obdeluje podatke uporabnika, pridobljene na način iz prvega odstavka 157. člena tega zakona, brez uporabnikove predhodne privolitve in brez jasnega in razumljivega obvestila uporabniku o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov,
14. uporablja elektronske komunikacije za neposredno trženje brez soglasja naročnika (prvi oziroma tretji odstavek 158. člena),
15. elektronski naslov kupca uporablja za neposredno trženje, čeprav je kupec tako neposredno trženje odklonil (drugi odstavek 158. člena),
16. pri neposrednem trženju z uporabo elektronskih komunikacij uporablja lažno identiteto ali lažni naslov (peti odstavek 158. člena).

(2) Z globo od 200 do 1.000 eurov se kaznuje pravna oseba, ki se ne šteje za pravno osebo iz prvega odstavka tega člena, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

236. člen (prekrški)

(1) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik ali društvo ali zveza društev, v katere se združujejo radioamaterji, če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja ali brez veljavnega radioamaterskega dovoljenja CEPT (prvi in drugi odstavek 32. člena), ali če uporablja radijske frekvence, predvidene za radioamatersko in radioamatersko satelitsko storitev, v nasprotju z določili splošnega akta agencije (peti odstavek 32. člena).

(2) Z globo od 200 do 500 eurov se kaznuje posameznik, ki kljub opozorilu organa, ki sprejema klice v sili, da vsebina klica ni taka, da bi jo obravnaval kateri koli organ, ki je v Republiki Sloveniji določen za sprejem takih klicev, najmanj trikrat v enem dnevu in z enakim namenom kliče številko za klic v sili (šesti odstavek 123. člena).

(3) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 232. člena tega zakona.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 233. člena tega zakona.

(5) Z globo od 250 do 3.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 234. člena tega zakona.

(6) Z globo od 300 do 1.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz 235. člena tega zakona.